

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONEX

ΑΡ. 249 29 ΙΟΥΛΙΟ

68

ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΚΟΥΒΑ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ

Μια αντικειμενική ανάλυση των στοιχείων

ΜΙΑ ΑΡΧΑΙΑ ΠΟΛΗ ΑΝΑΔΥΕΤΑΙ

Οι υπαρούχιες έρευνες στη Φοιά

ΑΝΤΩΝΕΛΛΑ ΛΟΥΔΑΝΤΙ

Ένα ποτήρι
χωνευτικό
νερό...

- Διαλύοντας ένα δισκίο ΑΛΚΑΛΙΝ ΜΙΝΕΡΒΑ στο νερό σας, έχετε αυτόματως ένα ποτήρι αεριούχο, μεταλλικό νερό.
- Σας ανακουφίζει και σας εξασφαλίζει καλή χώνευση.
- Η ΑΛΚΑΛΙΝ ΜΙΝΕΡΒΑ κάνει το κρασί σας σαν σαμπάνια.

ΚΟΣΤΙΖΕΙ
ΕΛΑΧΙΣΤΑ.
ΧΩΡΑΕΙ
ΣΤΟ
ΤΣΕΠΑΚΙ
ΣΑΣ.

Έχετε πάντα μαζί σας
Alcaline
MINERVA

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

του υπερίτου κ.τ.λ., που έχουν ενοχοποιηθεί για την καρκινοματώδη εξαλλαγή των φυσιολογικών κυττάρων.
Εκεί όμως που πρέπει ασφαλώς να στρέψω την προσήλ της ή παγκόσμια έρευνα (και ευτυχώς πολλά έχει προσφέρει) είναι οι διοχημικές αντιδράσεις των κυττάρων, φυσιολογικών και καρκινοματωδών.
Οι βαθύτερες διαφορές στο κυτταρικό υπόστρωμα, στην κα-

τανάλωση του O₂, την επίδραση βασικών ενζύμων ως η καταλάση, (που βρίσκεται ηλαττωμένη) σίγουρα θα μας οδηγήσουν απ' ένοδο μὲν να αντιληφθούμε τον βαθύτερο μηχανισμό, (πιθανώς οξειδοαναγωγικό) της καρκινογένεσης, απ' έτερου τα μέσα για την πρόωπη διάγνωση, βασισμένα όχι πλέον σε ιστολογικές μελέτες ή εις ειδικές κυτταρολογικές, αλλά στην ανάλυση λεπτοτάτων διοχημικών ανωμαλιών.

Βασική όμως προϋπόθεση για να προσφέρω και η Έλλάς την συμβολή της στον διεθνή αγώνα κατά του καρκίνου είναι η χρηματική ενίσχυση έρευνήτων, ως οι καθηγητά Σιμεωνίδης, Μαλάμος, ο υφηγητής Γραντίνας, ο κ. Παναγόπουλος και πλείστοι άλλοι, και η πλασίωση των από νέους με θέληση και γερό μυαλό, αφού δάχουν αποκτήσει τις βασικές γνώσεις από το πανεπιστήμιο. Αλλά το σπουδαιότερο από κοινωνικής πλευράς είναι η συστηματική ενημέρωση των λατρών και η ενημέρωση του κοινού επάνω στα βασικά του καρκίνου προβλήματα, πράγμα που άρχισαν οι «ΕΙΣ ΟΝΕΣ» με το ενδιαφέρον άρθρον του καθηγητού κ. Σιμεωνίδη. Εύχαριστώ άπειρος διά την φιλοξενία.
ΙΩΑΝ. Ε. ΚΟΛΙΟΠΟΛΟΣ
Αθήναι

Τὰ λατομεία

Όλες οι υπηρεσίες και δυστυχώς και οι κάτοικοι της πόλεως εξ ιδίας πείρας γνωρίζουν ότι τα σημερινά λατομεία έχουν εξελιχθή σε μεταλλευτικές επιχειρήσεις ολίγης, που όλες οι υπηρεσίες και όλοι οι Αθηναίοι, που δεν έχουν επενδεδιμένα συμφέροντα στις επιχειρήσεις αυτές, ζητούν την απομάκρυνση τους το ταχύτερον δυνατόν.

Τό ότι κανένας επιχειρηματίας δεν θέλει να τον χαλάσουν τό πρόγραμμα εργασίας, είναι φυσικό. Τό ότι εις την προσπάθειαν του να απορρίψουν κάθε μέτρο που θα τους χάλαιε την ήσυχία
Β. λ. σ. ε. λ. 7

ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΓΙΑΤΙ

ΚΑΝΕΙΣ
ΔΕΝ ΘΑ ΣΑΣ
ΤΟ ΠΗ...

—Η σύγχρονη ζωή είναι μία διαρκής επικοινωνία με άλλους ανθρώπους. Είτε είστε γυναίκα, είτε είστε άνδρας, έχετε καθημερινά ένα σωρό λόγους που σας αναγκάζουν να συναντήσετε διάφορα πρόσωπα, να μιλήσετε μαζί τους, να γελάσετε, να πλησιάσετε το πρόσωπό σας κοντά τους.

—Σκεφθήτε τώρα πόσο δυσάρεστη έντύπωση θα σχηματίσουν για σας, αν τό χαμόγελό σας δείχνει μία σειρά κτριμισμένα άπεριποίητα δόντια ή αν ή άναπνοή σας σκορπά γύρω ένα δυσάρεστο «χνώτο».

—Κανείς, βέβαια, δεν θα σας τό πη. Κανείς δεν θα σας τό δείξη. Ούτε άκόμα οι πιο στενοί σας φίλοι. Είναι ένα τόσο λεπτό ζήτημα, που δεν λέγεται. Όλοι, όμως, θα αισθανθούν τη διάθεση να σας αποφύγουν... Γι' αυτό πρέπει να τό προσέξετε μόνοι σας.

—Εδώχως υπάρχει ή οδοντόκρεμα «BLENDAX» που θα σας βοηθήση ν' αποφύγετε κάθε δυσάρεστη κατάσταση. Η «BLENDAX» (Μπλένταξ) είναι προϊόν της πιο προηγμένης χημείας του κόσμου, της γερμανικής, και περιέχει, μόνη αυτή, τό θαυμάσιο άντισηπτικό ΒΧ. Κροτά τό δόντια σας όλο τό 24ωρο προστατευμένα και την άναπνοή σας άροσερή. Συγχρόνως τό διατηρεί όγιά, λευκά, μαργαριταρένια και κά- νει τό χαμόγελό σας άκτινοδόλο κ' έλ- κυστικό.

—Αγοράστε σήμερα ένα σωληνάριο οδοντόκρεμα «BLENDAX» με την βε- βαιότητα ότι αγοράζετε μία από τις καλύτερες οδοντόπαστες του κόσμου. Είναι φθηνή όσο κάθε άλλη κρέμα.

Τι χαρά!

1-20
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

τρατηφίου

ΣΤΟ ΝΕΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΡΜΟΥ & ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ

Γέφυρα της ομορφιάς
γιά τό πρόσωπο σας

Amazona
MONTERNA MAFIO
KAI OATA
EIAN MAZ
ΕΡΜΟΥ 48
ΤΗΛ. 21-406

Βελούρα
Γούνα
και
Καρβόν
χέλσον
DURA-GLOSS
ΑΝΤΙΟΞΕΙΔΙΑ - ΕΙΣΑΓΩΓΗ
ΜΑΖ Ν. ΛΙΒΑΣ
ΤΕΛΙΑ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ - ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ • ΤΗΛ. 28-580

Η Συλλογή της Έφης

ANΘΗ
BAZA
Φλεριανός
ΣΤΑΔΙΟΥ 3
ΤΗΛ. 21-514
ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΑΝΔΡΙΚΟΙ
ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ
ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31
ΑΘΗΝΑΙ

Fly
Comet 4B
4-engine jet liners
to Europe and the Middle East
OLYMPIC AIRWAYS

ΑΝΔΡΙΚΟΙ
ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ
ΕΡΓΟΧΕΙΡΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 31
ΑΘΗΝΑΙ

ΝΥΦΙΚΑ
Pozari
ΚΑΛΑΜΙΣΤΟΥ 15

Και το
καλύτερο
δώμα
έχει
ανάγκη
από
Sambo
FLEX-FORM
ΚΟΝΤΩΣΗ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΡΜΟΥ 39
ΜΕΣΟΝΕΜ
ΤΙΜΗΚΩΣ

ΣΟΥΤΙΕΝ
ΚΟΡΣΕΛΕΣ
ΣΑΜΠΟ
ΑΛΚΑΛΕΣΤΙΟΝΕΣ
FLEX-FORM
ΚΟΝΤΩΣΗ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΡΜΟΥ 39
ΜΕΣΟΝΕΜ
ΤΙΜΗΚΩΣ

ΕΠΙΛΑΘΕΙΣ
BAMBOO
ΕΚΘΕΣΕΙΣ
ΕΛΛ. ΜΠΕΝΑΚΗ 9
ΤΗΛ. 613-924

Μοντέρνα
Μαγιό
Sambo
FLEX-FORM ΚΟΝΤΩΣΗ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΡΜΟΥ 39 • ΟΙΚ. ΝΙΚΗ • ΤΗΛ. 26-123

Artisanat
Grec
ΝΙΚΗΣ 10
ΤΗΛ. 26-123

3 fedra
ΜΑΛΙΑ ΚΑΘΑΡΑ
ΧΩΡΙΣ ΛΙΠΟΣ
ΚΑΙ ΣΚΟΝΗ
ΤΡΟΦΟΛΑΡΙΣΜΕΝΑ
ΜΕ ΤΟ ΣΑΜΠΟΝΑΝ
SEC ΤΗΣ ΕΡΧΗΣ ΜΑΖ
Α' ΣΕΒΟΡΡΗ

Optical
ΙΤΑΛΙΑ ΗΛΙΟΥ
ΠΛΟΥΡΙΣΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΑ
ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΜΟΥ 6 - ΤΗΛ. 24-640

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

θά ένθυμούντο τούς εργάτες τους και θά τούς προέτασαν δι-
κην άσπίδος και θά μάς άπειλού-
σαν με άνύπαρκτα κοινωνικά προ-
βλήματα, και αυτό είναι στά νέα
εργοδοτικά έθιμα τού τόπου μας.
Τό ότι ή πρόσθεση τών κυριών
αυτών είναι νά μείνουν εκεί που
βρίσκονται ακόμα μερικόνες αιώ-
νες, ώσπου νά φάνε και την τε-
λευταία πέτρα, και αυτό τό ξε-
ροουμε. Τό καινούργιο είναι ότι
αυτό γίνεται έν όνοματι της κα-
λαισθησίας και της απαλλαγής
τού τόπιου από δραχώδεις λοφι-
σμούς!

Κατά τά άλλα, ή προσπάθεια
τού νά μπερδέψουν τά πράγμα-
τα είναι τόσο καταφανής, ώστε
δέν θά άξιζε τόν κόπο νά άπαν-
τήση κανείς, αλλά νομίζω ότι αυ-
τό πρέπει νά γίνει για νά μη μέ-
νουν οι άνδρωποι με την ψευδαί-
σθηση ότι τά επιχειρηματά τους
είναι άπράνταχτα.

1. Ότι θά χρειαστή καιρός
δέν τό άμφισβήτησε κανείς. Ή
μεταφορά τών λατομείων πρέπει
νά είναι προοδευτική. Τό κάθε
λατομείο θά μεταφέρει στην άρ-
χη λίγα μηχανήματα και εργά-
τες στη νέα τοποθεσία, για νά
άνοιξη τό νέο μέτωπο της έργα-
σίας και σιγά - σιγά θά μεταφέ-
ρη και τά άλλα. Αναλόγως τού
μεγέθους τού λατομείου μπορεί
νά χρειασθούν 1 — 3 χρόνια.
Λόγος παραπάνω για νά άρχιση
γρήγορα ή μεταφορά, γιατί άμα
δέν άρχίσουμε, δέν θά τελειώ-
σουμε ποτέ.

2. Ουδείς ήγήθη ότι θά προ-
κύψη κάποια δαπάνη μεταφοράς.
Τό ΰπνυπουργείο Οικισμύ την έχει
προβλέψει, και με πολύ μεγάλα
περιθώρια, άν ύπολογίση κανείς
ότι τά περισσότερα μηχανήματα
είναι κινητά (έκσκαφείς, κομ-
B λ σ ε λ. 9

ΔΙΑΙΤΑ "Η ΟΧΙ;
ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ
ΠΕΘΑΙΝΕΤΕ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

«Όχι αώστηρή δίαιτα πιά», συμβου-
λεύουν οι Γερμανοί ειδικοί. Έάν θέ-
λετε νά ελαττώσετε τό βάρος σας ή
νά διατηρήσετε κομψή τη σιλουέττα
σας, δέν χρειάζεται πιά νά υποβάλλε-
στε σε μία άτελείωτη θασανιστική δι-
αιτα. Ή διαρκής εστέρησης και τά
άτέλειωτα αμψή κάνουν τη ζωή μαρτύ-
ριο, άφαιρούν κάθε χαρά της και συγ-
χρόνως όπνομεύουν οδισιατικώτερα την
όγεια. Άναίμια, σωματική και νευ-
ρική κατάπτωσης, ένα διαρκές αισθη-
μα κόπωσης, μελαγχολία, δέρμα μα-
ραμένο, ίδου μερικές από τις πιο συ-
νήθεις συνέπειες της κούρας άδυνα-
τίσματος. Πρέπει λοιπόν νά διακινδυ-
νεύσετε όλ' αυτά χάριν της κομψότη-
τος; Όχι, διότι εύτυχώς τράγοντας
απ' όλα με μέτρο και πίνοντας κάθε
πρωί ένα φλυτζάνι «Τσάι - Ρίχτερ»
μπορείτε νά αδυνατίσετε έντελώς άκί-
δυνα, όσο θέλετε. Με τό «Τσάι - Ρί-
χτερ» όχι μόνο ελαττώνεται τό βάρος,
άλλά τό σώμα αισθάνεται καλύτερα.
Όλα τά όργανα λειτουργούν όπως
πρέπει. Οι πονοκέφαλοι, τά νεύρα, ή
κόπωση, ή άδυσία εξαφανίζονται θα-
μνηδόν και τό δέρμα ξαναέρσκει τη
δυσία του.

Τό «Τσάι - Ρίχτερ» είναι άγνό φυτι-
κό παρασκευάσμα, δοκιμασμένο έδω
και 50 χρόνια, πού έχει την καταπλη-
κτική ιδιότητα ν' αποβάλλη τό περιττό
βάρος τού σώματος, διατηρώντας συγ-
χρόνως τόν οργανισμό σε μία κανονι-
κή, ισορροπημένη λειτουργία. Άρχιστε
από σήμερα νά πίνετε κάθε πρωί ένα
φλυτζάνι «Τσάι - Ρίχτερ» και σύντομα
θά διαπιστώσετε τά εδερgetικά του ά-
ποτελέσματα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σ' ΟΛΑ
ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Τώρα τό καλοκαίρι ...

όπου κι' άν βρίσκεσδε, στη δάλασσα ή στο
βουνό, πού τά νερά είναι σκληρά και γλυφά
ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ Μ' ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Πλένει τό ίδιο καθαρά, δίνει στο ρούχο την
ίδια απαλότητα και κάνει τό πλύσιμο τό ίδιο
εύκολο, με όποιοδήποτε νερό.
Παράλληλως τό 07 ή δαυματοουργή προσ-
θήκη μέσα στο ROL προστατεύει τά χέρια
σας από την άφυδάτωση και την άπολίπανση
και τά διατηρεί βελούδινα.

... και τό δώρο σας

Σε κάθε κουτί τού ROL θά βρητε μία
ώραία διακοσμητική παράσταση πού με
τό προσωπικό σας γούστο, μπορείτε νά την
μετατρέψετε σε άληθινό στολίδι τού σπιτιού

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

*Καὶ τώρα! ταιριασμένα χρώματα Μέικ-Άπ
για μιὰ ωραία ἐμφάνισι ὡδὸν διαρκεῖ!*

Ἀκόμη καὶ στὸ φῶς τῆς ἡμέρας...
θὰ ἔχετε τὴν ἀπαλὴ γοητεία ποὺ προσδίδει
στὸ πρόσωπό σας τὸ φῶς τῶν κεριῶν!
Αὐτὸ τὸ καταπληκτικὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἔχετε
χρησιμοποιώντας τὸ ὑγρὸν Μέικ-Άπ τῆς
Revlon... 'Touch-and-Glow', τὸ ὁποῖον
οὐδέποτε ξηραίνει τὴν ἐπιδερμίδα, ἀντιθέτως
τὴν διατηρεῖ δροσερὴ ὁλόκληρη τὴν ἡμέρα!
Γιὰ ἕνα πλήρες μακιγιάζ χρησιμοποιήσατε
τοὺς ἀντιστοίχους χρωματισμοὺς τῆς
πούδρας 'Touch-and-Glow'.

Revlon Touch-and-Glow

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ, ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΣΑΣ, ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΟΤΙ ΤΟ ΦΟΡΑΤΕ!

ΟΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ
HELLENIC BOOKSTORE
PROPRIETOR: A. S. TRIMMIS
23 PRITCHARD STR.
JOHANNESBURG — SOUTH AFRICA

ΛΟΝΔΙΝΟΝ
ZENO
BOOKSELLERS & PUBLISHERS
6 DENMARK STR.
LONDON, W.C. 2

ΒΕΛΓΙΚΟ ΚΟΓΚΟ
S. DIMITROPOULOS
B. P. 245
ELISABETHVILLE
CONGO BELGE

ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΟ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Αισθάνεσθε κατάπτωση; Ἐχει τὸ
δέρμα σας αὐτὴ τὴν κουρασμένη
ὄψι ποὺ προέρχεται ἀπὸ κόπωση
καὶ ἑλλειψι βιταμινῶν; Ζηλεύετε τὴς
στάρ καὶ τὴς κοπέλλες μαννέκν με-
τὰ κομψὰ σώματα, τὰ ζωηρὰ μά-
τια καὶ τὸ καθαρὸ δέρμα; Μπορεῖ-
τε καὶ σεῖς νὰ ἀποκτήσετε λεῖο καὶ
καθαρὸ δέρμα, ἀλλὰ μὴ ξεγελάτε
τὸν ἑαυτὸ σας. Οἱ κρέμες μόνον δὲν
μποροῦν νὰ σᾶς δώσουν αὐτὴ τὴν
ἐσωτερικὴ ἀκτινοβολία. Ἀρχίστε
ἀπὸ αὐριο τὴν ἡμέρα σας με Μα-
γιά Μπύρας Φίξ καὶ ἐξακολουθή-
στε τὴν κούρα αὐτὴ κάθε μέρα ἐπὶ
δύο ἐβδομάδες.

Δὲν ὑπάρχει καλὴτερη καὶ ἀγνό-
τερη βοήθεια γιὰ τὴν ὁμορφίαν σας.
Ἡ Μαγιά τῆς Μπύρας εἶναι ἡ πιὸ
πλούσια πηγὴ βιταμινῶν Β. Προσ-
φέρει στὸν ὀργανισμό τὴς πολὺτι-
μες βιταμίνες τῆς μπύρας συμπετυ-
κνωμένες. Εἶναι ἐξαιρετικὰ πλούσια
σὲ ἀπαραίτητες πρωτεΐνες, μεταλ-
λικά στοιχεῖα καὶ λεκιθίνη (ὕγεια
τοῦ δέρματος, καλὴ λειτουργία
τοῦ ἐντέρου, ἰσορροπία τοῦ νευρι-
κοῦ συστήματος, καλὸς μεταβολι-
σμός τῶν λιπιδίων). Σὲ σκόνῃ ἢ σὲ
χάπια ἀποτελεῖ τὸ ἰδεώδες συμ-
πλήρωμα τοῦ καθημερινοῦ φαγη-
τοῦ. Γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία τοῦ
ὀργανισμοῦ σας, προσθέσατε σήμε-
ρα στὰ ψώνια σας ἕνα κουτί Μα-
γιά Μπύρας Φίξ.

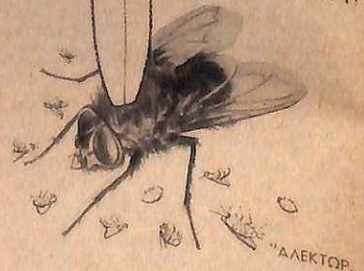
ΤΟ ΜΟΝΟ ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟ ΜΕ ΤΟ ΦΟΒΕΡΟ ΠΥΡΕΘΡΟΝ

Τὸ ἐντομοκτόνο
DIDIROL ἐξολο-
θρεύει ἀμέσως
μύγες, κουνού-
πια, κατσαρίδες,
κοριοὺς, χάρις
εἰς τὸ «πύρε-
θρον» τὸ ὁποῖ-
ον περιέχει.

Εἶναι τελείως
ἀβλαβὲς καὶ ἔ-
χει ἕνα θαυμά-
σιο ὄσμημα!

Ζητήσατε **DIDI-
ROL**, τὸ περίφη-
μο ἐντομοκτόνο
τῆς BIOXPOM!

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

προσέο, φορτωταί, αὐτοκίνητα)
καὶ ἐλάχιστα ἐγκατεστημένα (τρι-
βεία, σπαστήρες) δυνάμενα πάν-
τως νὰ μεταφερθοῦν.

3. Δὲν θὰ ὑπάρξῃ ζήτημα ἀνε-
παρκείας προϊόντων, ἀν ἡ ἐργα-
σία γίνῃ προγραμματισμένη καὶ
προοδευτικά. Σήμερα τὰ λατο-
μεῖα δὲν ἐργάζονται με πλήρη
ἀπόδοση. Μόνον κερδοσκοπικὴ
τεχνητὴ ἀνεπάρκεια μπορεῖ νὰ δι-
μουρghθῇ.

4. Ὅχι μόνον ζήτημα ἀνεργί-
ας δὲν θὰ προκύβῃ, ἀλλὰ, ἀντι-
θέτως, πρόσθετος ἐργασία, ἀκρι-
βῶς διότι θὰ χρειασθοῦν περισ-
σότεροι ἐργάτες γιὰ νὰ κινήσουν
τὰ λατομεῖα καὶ συγχρόνως νὰ
ἀνοίξουν νέα μέτωπα.

5. Δὲν ὑπάρχει θέμα μειωμένης
ἀποδόσεως τῶν λατομεῶν, διότι
τὰ περίφημα εἰσὶ καὶ ὑψηλὰ
μέτωπα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐδημιου-
ρήθησαν σκοπίμως, ἀλλὰ ἀπλῶς
ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, δὲν χρη-
σιμοποιοῦνται σήμερα, παρὰ κα-
τὰ περιορισμένους τομεῖς καὶ οὐ-
δέποτε ἡ ἐργασία διεστέγεται ἐξ
ὅλου τοῦ ἄθρους καὶ πλάτους. Ἀλ-
λὰ οὕτε καὶ ζήτημα διπλασια-
σμοῦ (!) τῆς τιμῆς τοῦ προϊόντος
γιὰ μερικὰ χιλιόμετρα παραπά-
νω. Καὶ σήμερα ὑπάρχουν λατο-
μεῖα ἐκτὸς Ἀθηνῶν, τὰ ὁποῖα
συναγωνίζονται θανάσια τὰ ἐν-
τὸς τῆς περιοχῆς.

6. Περισσότερα αὐτοκίνητα
διὰ τὴν μεταφοράν, πιθανῶς, θὰ
χρειασθοῦν. Τόσο τὸ καλὲρο.
Θὰ ἐξασφαλίσωμεν ἐργασίαν σὲ
ἄλλους τόσους οἰκονομάρχας ὅ-
σοι γούρ.

7. Θὰ ἦταν ἐνδιαφέρον νὰ μά-
θουμε πόσοι ἐργάτες κατοικοῦν
πλησίον τῶν λατομεῶν καὶ πό-
σοι μεταβαίνουν εἰς αὐτὰ ἀπὸ
κατοικίης στὸ ἄλλο ἄκρο τῆς
πόλεως.

Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει τίπο-
τα. Κακὴ δέλησι, δημιουργημέ-
να συναφέροντα, ἀδιαφορία γιὰ
τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἡσυχίαν τοῦ ὑ-
πόλοιπου κόσμου, ναι. Καὶ εἶναι
εὐχὴς ἔργον ὅτι ὁ κ. ὑφυπουργὸς
Οἰκισμοῦ δάλλθηκε νὰ ἀπαλλάξῃ
τὴν πρωτεύουσα ἀπὸ τὸ αἶσχος
αὐτοῦ.

Θὰ εἶναι ἀξίος τῆς εὐγνωμοσύ-
νης τῆς πόλεως καὶ τῶν προα-
στίων ὁ κ. πρωθυπουργός, ἂν με-
τὴν γνώσῃ τὸν ἀποφασιστικότη-
B λ. σ ε λ. 10

ΚΑΘΕ ΚΟΜΨΟΣ ΑΝΔΡΑΣ...

Κάθε κομψὸς ἄνδρας γνωρίζει πῶς
τὸ ὑποκάμισο ἀποτελεῖ τὸ κίμυ τοῦ
παντὸς μίαν φροντισμένην ἐμφάνισιν.
Αὐτὸ προσέχει πρῶτα γιὰ τὸν ἑαυτοῦ
τοῦ καὶ αὐτὸ παρατηρεῖ στοὺς ἄλλους.
Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀφροῦ ὁ-
ποκαμίσου εἶναι γνωστά. Τὸ δροσερὸ
ὄσμημα, ἡ φρέσκια ἐμφάνισι, ἡ χαρ-
ακτηριστικὴ στιλπνότης καὶ ἡ καλὴ ποι-
ότης, ποὺ κάνει τὸ ὄσμημα νὰ μὴ ξε-
χειλῶν καὶ νὰ μὴ μπαίνει.

Ὁ κλασικὸς αὐτὸς τύπος ὑποκαμί-
σου γίνεται μόνον με πολὺν SANFO-
RIZED, Πειραιῆς - Πατρῶν.

Λευκά, χρωματιστά, ριγέ ὑποκάμι-
σα μεγάλης ἀντοχῆς, με ἀνεξίτηλα
χρώματα, γιὰ ἀμυγλιεῖ ἢ σπορ ἐμφάνι-
ση, τὰ ὑποκάμισα ἀπὸ πολὺν SAN-
FORIZED τῆς Πειραιῆς - Πατρῶν,
σὲ πολλοὺς τύπους, χαρακτηρίζουν τὸν
κομψὸν ἄνδρα.

Ζητήσατε σήμερα ἀπὸ τὸν παντοπώλη σας
τὴν ΛΕΥΚΙΝΗ με τὸ ΚΟΥΠΟΝΙ-ΔΩΡΟΝ

Με τὸ κουπόνι ΔΩΡΟΝ ἀποκτᾶτε ωραιότατα πλαστικὰ
εἶδη οἰκιακῆς χρήσεως (ΤΣΑΝΤΕΣ—ΚΑΝΑΤΕΣ—ΚΟΥΒΑ-
ΔΕΣ—ΛΕΚΑΝΕΣ—ΝΤΑΜΙΤΖΑΝΕΣ—ΤΡΙΦΤΕΣ κ. λ. π.)

ΛΕΥΚΙΝΗ : ΛΕΥΚΑΙΝΕΙ - ΑΠΟΛΥΜΑΙΝΕΙ

ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ
ΙΚΑΝΟΠΟΙΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΙΟ
ΔΥΣΚΟΛΑ ΓΟΥΣΤΑ
ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ ΑΠΟ ΣΗ-
ΜΕΡΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ
ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΔΡΧ. 6.
ΚΑΒΑΛΑ - ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 5
ΑΜΦΙΠΟΛΙΣ ΔΡΧ. 3,50

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ - ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΣΚΑΡΚΑΛΑΣ & ΥΙΟΣ ΑΧΑΡΝΩΝ 25 - ΤΗΛ. 812-927

ELCO

Η κουζίνα που μα-
γειρεύει μόνη της

Θερμοσίφων
ELCO Special
Δέν σκουριάζει ποτέ

Οι αχώριστοι σύντροφοι της νοικοκυράς

ΒΑΓΙΩΝΗΣ Α.Ε. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ - ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

τα δώση σύντομη λύση στην υπό-
θεση.
ΞΕΝ. ΑΡΙΓΤΡΗΣ
Ψυχικό

Χρονογραφήματα

♦ Δίδα Έφη Πλατάκη, Θεσσαλονίκη: 'Η προηγούμενη επι-
στολή σας έθιγε ένα γενικότερο ενδια-
φέρον πρόβλημα: τις σχέσεις μικρών και
μεγάλων, γι' αυτό δημοσιεύτηκε. Για το
σημερινό σας χρονογράφημα δεν μπορούμε
να κάνουμε το ίδιο, μία και οι «Είκο-
νες» δεν δημοσιεύουν
συνεργασία άγνωστων.
Σας ευχαριστούμε για
τα φιλικά σας αισθήμα-
τα. Το χρονογράφημα ε-
ταχυδρομήθη στην διεύ-
θυνσή σας.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΑΝΤΩΝΕΛΑ ΔΟΥ-
ΑΛΑΝΤΙ εξακολουθεί να
είναι ένα από τα λαμπρό-
τερα αστέρια του ιταλικού
κινηματογράφου και να έμ-
φανίζεται πάντα μ' επι-
τυχία σε πολλές ταινίες.
'Η χάση σε συνδυασμό με
το ταλέντο της την ανέ-
δειξαν και την επέβαλαν
σώ διεθνές καλλιτεχνικό
στερέωμα.

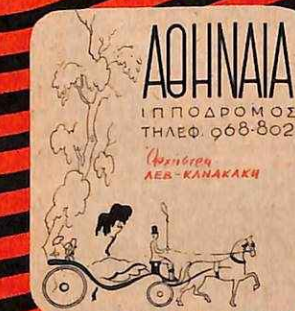
ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΔΕΝ ΑΡΚΟΥΝ ΜΟΝΟ ΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ

Η ομορφιά είναι εσωτερική! Η
φρεσκάδα του δέρματος και η λάμ-
ψις των ματιών πηγάζουν από βα-
θεία μέσα μας, διότι προέρχονται
από την υγεία και ισορροπία όλο-
κληρου του οργανισμού. Τα καλ-
λυντικά και οι κρέμες είναι βέβαια
πολύτιμοι βοηθοί. Κάθε προσπά-
θεια ομορφιάς είναι όμως καταδι-
κασμένη, αν δεν βασίζεται σε δια-
τροφή προσεκτικά συμπληρωμένη
με βιταμίνες που χαρίζουν αληθινή
εσωτερική ομορφιά. Οι βιταμίνες
B, C και P των χυμών ώριμων
φρούτων και της μαγιάς της μπύ-
ρας θεωρούνται σήμερα απαραίτη-
τα φυσικά εσωτερικά καλλυντικά.
Γι' αυτό, πίνετε κάθε φορά που δι-
ψάτε αναψυκτικά που ξέρετε με βε-
βαιότητα ότι περιέχουν άφθονο
αληθινό χυμό. Στα κέντρα, Πορτο-
καλάδα Φίξ - στο σπίτι, Χρυσό
Πορτοκάλι. Με το φαγητό, πίνετε
Μηλόχυμο και συμπληρώνετε τις
ανάγκες σας σε βιταμίνες B με μα-
γιά της μπύρας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς να τρίβετε, χωρίς να κοπιάζετε σκληρά, έχετε
την πιο πεντακάθαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Το ξεχωριστό προτέρημα του TIDE είναι ο καταπληκτι-
κός αφρός του σε κρύο ή ζεστό νερό. Βουνό από πλού-
σιον αφρό, διαλύει τις σκόνες, τα λίπη και κάθε βρωμιά
και τα παρασέρνει στο ξεβγάλμα.

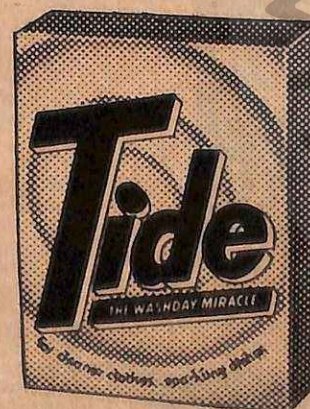
Αγοράστε σήμερα **Tide** για τη μπουγάδα σας

Κάτασπρα ρούχα - Ζωντανεμένα χρώματα
και πάντα μαλακά χέρια!

Με το TIDE τα ρούχα κρατάνε περισσότερο,
γιατί το πλένει χωρίς φθορά.

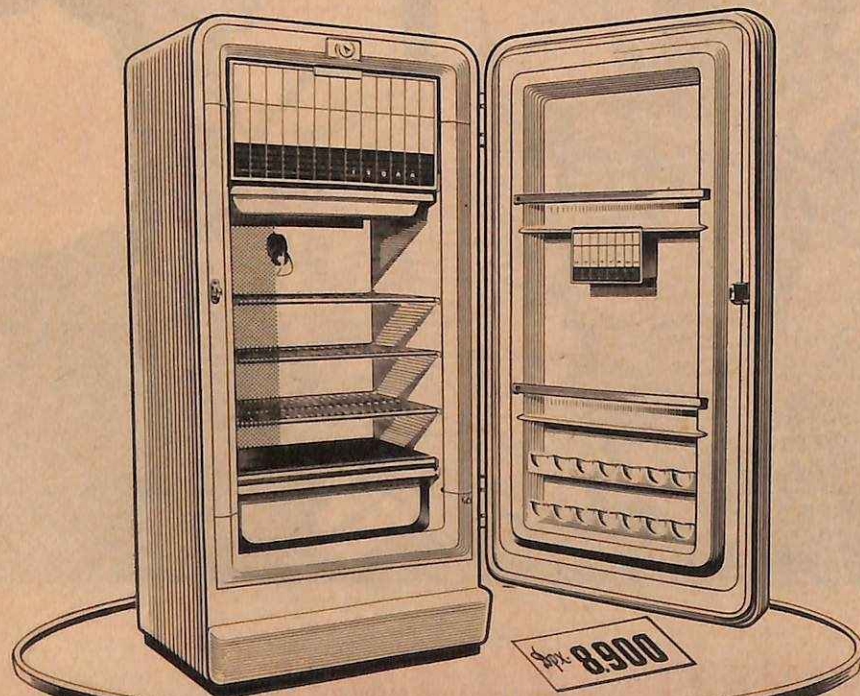
Λίγο TIDE σάς δίνει πλούσιο και παχύ αφρό

ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Τώρα

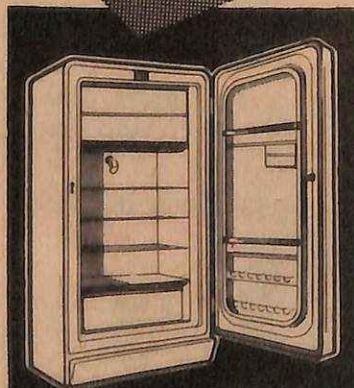
ή ΙΖΟΛΑ σάς προσφέρει το περιζήτητο
όριζόντιο ηλεκτρικό ψυγείο τών 8 πο-
δών και σε πολυτελέστερη εμφάνισι.

Πλαστική έγχρωμη έσωτερική πόρτα.
Πλαστικό έγχρωμο ράφι συρταριού.
Έξαρτήματα από έγχρωμο πλαστικό.
Έοχάρες με πλαστική επένδυσι.
Αδόρυβο και ασφαλές κλείστρο.
Λαβή τής πόρτας σε νέο σχέδιο.

Επίσης οι άλλοι γνωστοί τύποι ψυγείων
Τύπος Κ τών 8 ποδών δρχ. 8.000
Τύπος Κ τών 6 ποδών δρχ. 7.400

Με μικρή προκαταβολή και δόσεις
330 - 395 δραχμών μηνιαίως.

Ο ίδιος τύπος, με τη γνωστή
πολυτελή εμφάνισι, δρχ. 8.400

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

Αυτός τής δίσκου

...που κυκλοφορούν

ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ, ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ,
έλληνικά τραγούδια ξεπερνούν τα σύνορα τής
χώρας μας και γίνονται δημοφιλέστατα στο έξω-
τερικό.

Το τελευταίο απ' αυτά που πέτυχαν μια διεθνή
αναγνώριση είναι «Τα παιδιά του Πειραιά», του
Μάνου Χατζιδάκι.

Και να σκεφθώ κανείς, πώς δεν πέρασε ακόμη
πολύς καιρός, από την ημέρα που το πρωτάκου-
σαν οι ξένοι στις Κάγκες όταν παρουσιάστηκε η
ταινία μας «Ίλια».

Πολλοί ξένοι το «τραγούδησαν και ήδη έγιναν και
ήχογραφήσεις. Μας ήλθε δε κιόλας μια ωραιότα-
τη έκτέλεση με την Μάγια Καζαμπιάνκα, που ά-
ξιζει να την ακούσετε στον δίσκο 372.778 ΡΡ
τής «Φίλιπς». Άλλα προσοχή: Όνομάζεται «Λέ
ζαμφάν ντ' Πιρέ!».

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΑΡΧΙΣΕ ΠΟΛΥ
ελπιδοφόρα για τους φίλους του ελαφρού τρα-
γουδιού. Οι μεγάλες επιτυχίες διαδέχονται ή μια
την άλλη. Κ' έτσι φθάσαμε και στα τόσο ωραία
«Γκρήφηντς» και «Αντζελικ - Ο'», που μας πα-
ρουσιάζουν οι Μπράδερς Φώρ και που έχουν ήδη
σημειώσει εξαιρετική επιτυχία.

Και τα δυο αυτά τραγούδια θα τα βρήτε στον δι-
σκο 322.567 ΡΡ τής «Φίλιπς».

ΕΝΑΣ ΔΙΣΚΟΣ - ΕΚΠΛΗΞΗ. ΟΙ ΛΟΣ ΕΣΠΑ-
νιόλες τραγουδούν τον «Υμηττό» του Μάνου Χα-
τζιδάκι. Πολλές εκτελέσεις έχουμε ακούσει μέχρι
σήμερα, μα καμιά, ίσως, δεν μπορεί να παρα-
βληθώ με αυτήν των «Εσπανιόλες. Οι εκπλήξεις
δμως του δίσκου αυτού δεν σταματούν εδώ. Με-
τά τον «Υμηττό» έρχεται ή άλλη μεγάλη φετινή
επιτυχία: «Ο Μουσταφάς». Και τέλος, τα ωραι-
ότατα: «Θέμα από ένα καλοκαιρινό μέρος» και
«Ντ' Ντεγκράου έμ Ντεγκράου», πορτογαλέζι-
κο. Τα τέσσερα αυτά μουσικά κομμάτια έχουν
εγγραφη στον δίσκο εξέντε 21560 τής «Πόλυ-
τορ».

Άξιζει, όμως, ν' ακούσετε και τον 224560 τής
Ίδιας εταιρίας, όπου, πλην των ανωτέρω, θα βρή-
τε και τα: «Α Κοζίτα Λίντα», «Ρομάντικα»,
«Σόμπα Φαντάστικο», «Γκρανάντα», «Μακαρέ-
νας», «Ούν Τεγκράμμο», «Κανιόμπο», «Μαρί-
να» και «Λά Μοντάνια». Όλα περιλαμβάνονται
μεταξύ των μεγαλύτερων επιτυχιών των Λός Έ-
σπανιόλες.

Η «ΑΝΤΖΕΛΙΝΑ» ΕΙΝΑΙ Η ΝΕΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
του περίφημου τρομπετίστα Έντν Κάλμπερτ.
Αν δεν ξέραμε τις δυνατότητες του Έντν Κάλ-
μπερτ και αν δεν μάς είχε συνηθίσει στις εκπλή-
ξεις, θα λέγαμε πώς ωραιότερο κομμάτι για
τρομπέτα δεν θα ακούσαμε ποτέ.

Την «Αντζελίνα» θα την βρήτε στον δίσκο SCMG
87 τής «Κολούμπια».

Η ΝΕΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΤΖΟΝΝΥ
Μάτις είναι ένα παλιό - παλιό κομμάτι, που πριν
από χρόνια είχε κάνει μεγάλο θόρυβο: Το «Στάρ
Ντάστ».

Το ωραίο αυτό κομμάτι, που το έχουμε ακούσει
και από άλλες μεγάλες ορχήστρες, το ακούμε
τώρα ξανανεωμένο, φρέσκο και μελωδικότερο πα-
ρά ποτέ από τον Τζόννυ Μάτις, στον δίσκο
0157 τής «Φοντάνα».

ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΛΟΙΠΟΝ Η «ΑΤΥΧΙΑ»
που κατατρέπει πολλές φορές μερικούς δίσκους.
Παράδειγμα: Χρόνια τώρα από τις μεγάλες επι-
τυχίες του Φράνκν Λαϊν υπήρξαν το «Μάι Λιττλ
αυάν» και ή «Παλόμας». Κι' όμως, πολύς κόσμος
δεν κατάρθωνε να τα βρή. Κι' όσο ο καιρός πε-
νούσε και τα τραγούδια ακούγονταν στο ραδιό-
φωνο, τόσο και ή ζήτηση γινόταν πιο έντονη.
Και, επιτέλους, μόλις προ λίγου καιρού κατωρ-
βάθη το τύπωμα των δυο αυτών καμπαριτών στην
«Ελλάδα». Κ' έτσι θα βρούν τη θέση που τους ά-
νκει στις δισκοθήκες μας.
Δίσκος Νο 23 τής «Φίλιπς».

■ ■ ■

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ

15.000.000

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ

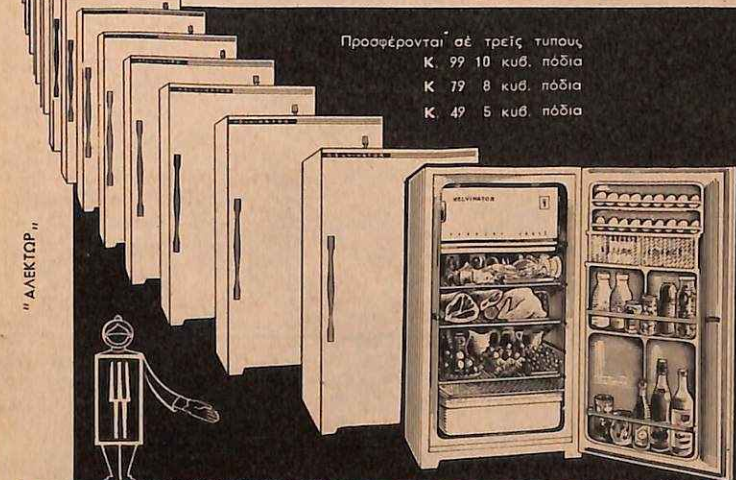
σε όλα τα σημεία του κόσμου εξυπηρετούνται με τα ηλεκτρικά
ψυγεία **KELVINATOR**. Ο Ιλιγγιώδης αυτός αριθμός τής παγκο-
σμίου καταναλώσεως είναι ή μεγάλη σφαγή τής ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ
των ψυγείων **KELVINATOR**.

Μόνον ή **KELVINATOR** είναι εις θέσιν να καυχήθ' για ένα τε-
ταίο κατορθώμα, διότι είναι ή πρώτη στον κόσμο, που κατε-
σκεύασε ηλεκτρικά ψυγεία, διαθέτει τα μεγαλύτερα εργοστά-
σια ψυκτικών μηχανημάτων, έχει το περισσότερο ειδικευμένο
προσωπικό και δεν έχει απλώς πείραν, αλλά... παράδοσι.

Τα ψυγεία **KELVINATOR**, Έλληνικής κατασκευής, διαθέτουν
το παγκοσμίως γνωστό Αμερικανικό ψυκτικό συγκρότημα
KELVINATOR και κατασκευάζονται εξ ολοκλήρου από Έλληνι-
κά χέρια υπό την τεχνική παρακολούθησιν ξένων ειδικών.

Αγοράζοντες ένα ψυγείο **KELVINATOR** αποκτάτε ένα ψυ-
γείο διεθνούς κλάσεως σε πολύ χαμηλότερη τιμή.

Προσφέρονται σε τρεις τύπους
Κ. 99 10 κυβ. πόδια
Κ. 79 8 κυβ. πόδια
Κ. 49 5 κυβ. πόδια

KELVINATOR

Για όλη σας τη ζωή!

ΣΟΥΤΖ
ΡΟΓΚΟΤΗ 3
ΥΚΑΚΙΑ

ΤΣΙΜΙΣΚΗ

ΕΙ
ΡΟΓΚΟΤΗ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Αυτός τής βιβλίου

...που μας έστειλαν

«ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙ-
νης παρουσίας στην ποίηση», του Γ.
Θ. Βαφοπούλου, Βασίλης Φράγκος,
Θεσσαλονίκη, Διαγώνιος, 1960 - 2.
Ανάτυπο από το περιοδικό «Διαγώνιος».

Η ΕΤΕΡΟΔΙΚΙΑ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑ-
τικών αντιπροσώπων, Άλκη - Βασι-
λείου Ν. Παπακωντά, Άθ'να, 1960.
Ειδική μελέτη του κ. Α.Β.Ν.Π., για
το αναγραφόμενο στον τίτλο θέμα.

«Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜ-
βέργης», Άθ'να, 1960.
Ο δικηγόρος κ. Δημοσθένης Κ.

Περδίκης μεταφράζει από τα γε-
μανικά, προλογίζει και υπομνηματί-
ζει την απόφαση τής Ιστορικής δι-
κής τής Νυρεμβέργης, που διεξήχθη
αμέσως μετά τον πόλεμο κατά των
προτεργατών των κατεστημένων
εγκλημάτων.

«ΤΑ ΜΕΣΑΙΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ Ο
Κομμουνισμός», και «Η Δημοκρα-
τία και ο Κομμουνισμός»,
Λευκωσία, Κύπρος, σελ. 36.
«Εκτίθενται οι απόψεις τής κινήσεως
«Εθνικός Έπανοπισμός» σε αντί-
θεση με τον Κομμουνισμό.

«ΟΙ ΕΛΕΓΓΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΜΕ-

νης», Ε. Αύρηλίου, Θεσσαλονίκη,
1960.

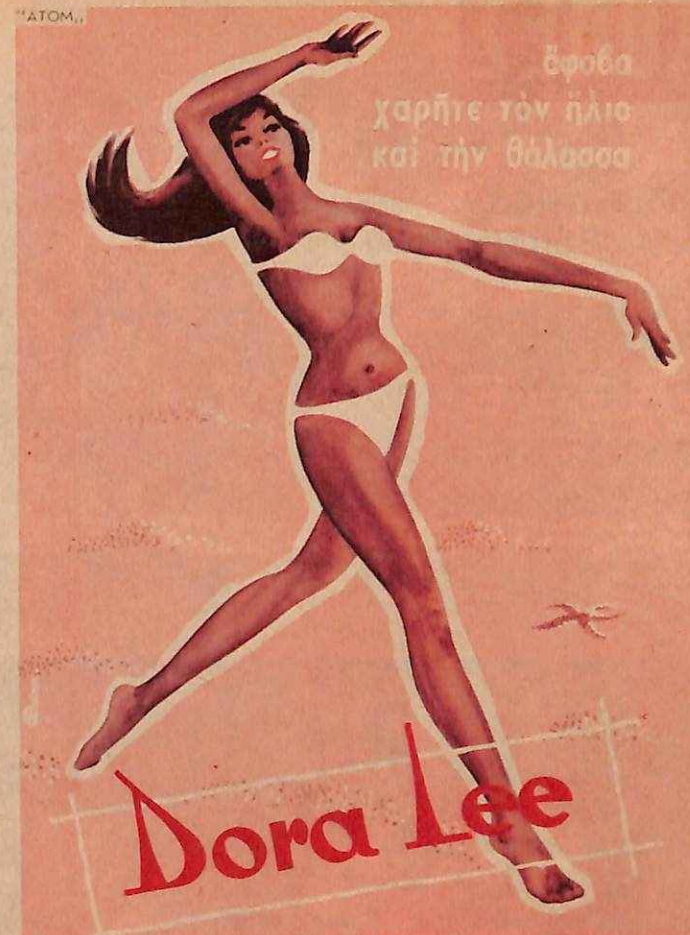
«Όλες οι συγκρούσεις είναι κάτω
από ένα επίπεδο ρίζες στη γή. —
Έπάνω θάλλει ή ήθικη Ισορροπία.
Γεννάει το φώς. — Σε βλέπω που
έρχεσαι. Από άοριστες έλξεις απλών-
νεις τα χέρια σκυφή. — Θα πάρης
τα φτερά του φωτός».

«ΣΚΟΤΑΔΙ ΚΑΙ ΦΩΣ, ΣΥΜΦΩ-
νικό ποίημα, Αύρηλίου Ευστρατιά-
δη, Δρόμοι, 1959.

«Τη μέρα — εξαφανίζονται οι βρυ-
κόλακες — έρχεται ο ήλιος φυσικά
λαμπρός» βάφει την ανατολή — λέει
καλημέρα στις σημαίες — αλλάζει χα-
μογελα με τις κορφές — και τις
επάλξεις...».

ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΥΠΑΡΕΙΣ,
Έκδοση «Εθνικός Έπανοπισμός»,
Λευκωσία, Κύπρος, σελ. 36.

«Εκτίθενται οι απόψεις τής κινήσεως
«Εθνικός Έπανοπισμός» σε αντί-
θεση με τον Κομμουνισμό.

Το "SPRAY SUNTAN OIL", και το "SUNTAN OIL",

προστατεύουν αποτελεσματι-
κά το δέρμα από τις επιβλα-
θείς επιδράσεις των ήλιακών
ακτίνων.

Ένώ οι άφθονες πρωτεΐνες που
περιέχουν και τα δυο προϊόντα
των εργοστασίων DORA LEE
άπορροφούν τας ύφελιμους
ακτίνες και χαρίζουν στο δέρ-
μα ένα γοητευτικά σοκολατέ-
νιο χρώμα.

ΠΡΑΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ-
ΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Στο Φεστιβάλ 'Εδιμβούργου

Έξηντα εθνοταίες τσολιάδες της 'Ανταρκτικής Φρουράς προετοιμάζονται συντόμως για το Φεστιβάλ του 'Εδιμβούργου, όπου φέτος για πρώτη φορά θα λάβουν μέρος, στα τέλη Αυγούστου. 'Επι δεκάδες λεπτά κάθε νύκτα και στη διάρκεια τριών εβδομάδων, η ελληνική σημαία θα υψώνεται στο παλιό κάστρο του 'Εδιμβούργου και οι εύζωνοι θα αναλαμβάνουν τη φρουρήσή του. Παράλληλα θα επιδείξουν ελληνικούς εθνικούς χορούς. 'Η 'Ελλάς είναι η μόνη χώρα, εκτός των μελών της Βρετανικής Κοινοπολιτείας, που συμμετέχει στην γραφική αυτή έκδηλωση, την οποία υπολογίζεται ότι θα παρακολουθήσουν 250.000 επισκέπτες και άγνωστος αριθμός εκατομμυρίων θεατών της τηλεόρασης.

(Trans — East Press Athens)

(Associated Newspapers Lt)

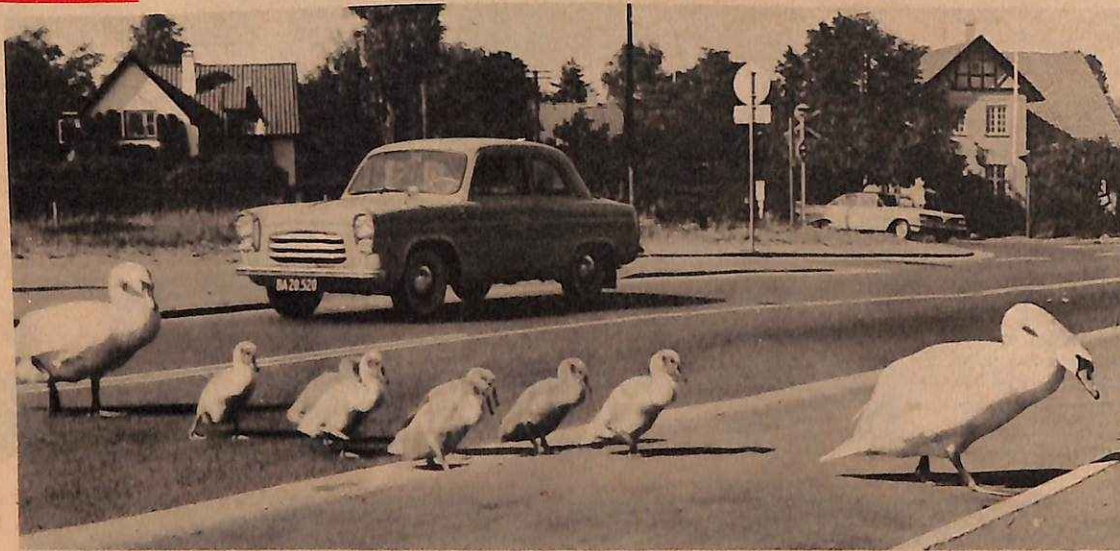
(London Express News)

Ο Ουΐνστον Τσώρτσιλ και πάλι στην 'Ελλάδα

Για δεύτερο καλοκαίρι («Εικόνες», τεύχη 198 και 199) ο σερ Ουΐνστον Τσώρτσιλ πραγματοποιεί, ως προσκεκλημένος του κ. Ήνωση στην θαλαμηγό του «Χριστίνα», κρουαζιέρα στις ελληνικές θάλασσες. Κατά τον διάπλου της 'Αδριατικής, η «Χριστίνα» άγκυροβόλησε για λίγο στο Σπλιτ της Γιουγκοσλαβίας, όπου ο Πατέρας της Νίκης συναντήθηκε με τον στρατάρχη Τίτο (δεξιά) και ξανάφεραν στη μνήμη μερικές από τις μεγάλες μάχες του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Στη Γλυφάδα, ο γηραιός ήγέτης, υποβασταζόμενος από τον σωματοφύλακά του, αποβιβάστηκε στ' «'Αστέριον», με τη συνοδεία του κ. Ήνωση και του κ. Γαροφαλίδη (κάτω), όπου και εγγευμάτισε. Συνεχίζοντας την κρουαζιέρα, οι προσκεκλημένοι του κ. Ήνωση ανεχώρησαν για την Κρήτη.

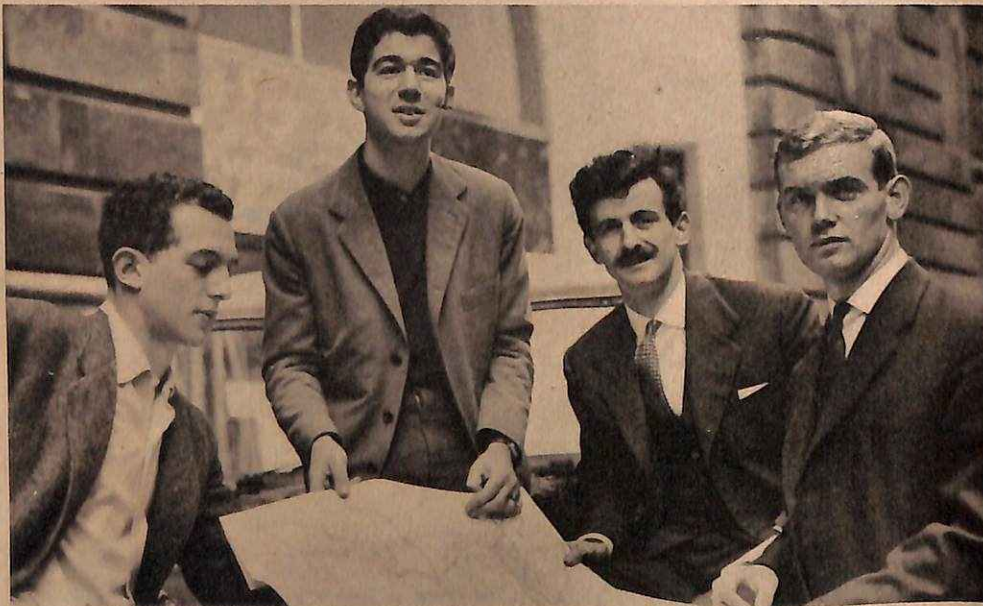

(Keystone)

Στὰ ἶχνη τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου

Τέσσερις νέοι ξεκίνησαν ἀπὸ τὸ Λονδίνο, στὶς 16 Ἰουλίου, μὲ προορισμὸ τὸ Δελχί καὶ τὰνὰπα-
λιν. Ἐπὶ 4.500 μίλια, ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν 13.000
τῆς διαδρομῆς, οἱ ταξιδιώτες θ' ἀκολουθήσουν
τὴν πορεία πού ἀκολούθησε ὁ Μέγας Ἀλέξαν-
δρος τὸ 334 - 323 π.Χ., σκοπεύοντας νὰ δημοσι-
εύσουν τὶς σχετικὲς ἐντυπώσεις τους. Στὴ φω-
τογραφία, οἱ ταξιδιώτες μελετοῦν τὸν χάρτη, λί-
γο πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναχώρησή. Ἀπὸ τ' ἀριστερά.
Ὁ συμπατριώτης μας καὶ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστο-
λῆς Παναγῆς Βουρλούμης, ὁ Κάλμαν Οὐλμαν,
ὁ Μάρτιν Ντάϊας καὶ τελευταῖος ὁ Τζὼν Μούρ.

(United Press Photos)

(Paul Popper Photo)

↑ Ἡ ὀρασιότατη Ἀμερικανίδα Τζέην Μπωλντάσαρ,
24 ἐτῶν, ἐτοιμάζεται γιὰ ἓνα ἀθλοῦ: Νὰ διασχίση
ὕποβρυχίως τὴ Μάγχη, μὲ τὴ βοήθεια μιᾶς συ-
σκευῆς καταδύσεως. Μολονότι ἡ Τζέην ἔμαθε κα-
λύμμι σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν, σήμερα κατέχει ἤδη
δύο παγκόσμια ρεκόρ. Κατὰ τὴν προσπάθειά της
θὰ τὴν βοηθήσῃ ὁ σύζυγός της, ὁ ὁποῖος θὰ τὴν
παρακολουθῇ μὲ ἓνα πλωτὸ μέσο, γιὰ νὰ τῆς ἀ-
νανεώσῃ ὅταν χρειάζεται τὶς φιάλες τοῦ ὀξυγόνου

Οἰκογενειακὲς μέριμνες

← Ὅλοι οἱ Δανοὶ γνωρίζουν καὶ ἀγα-
ποῦν μιὰ ἀξιοπρεπέστατη οἰκογέ-
νεια τῆς λίμνης Χόρνμπακ. Πρόκει-
ται γιὰ ἓνα ζεῦγος κύκνων πού, ἐπὶ
χρόνια τώρα, ἀνασταίνει κάθε κα-
λοκαίρι τὰ νεογνά του - ἑπτὰ κατὰ
κανόνα. Ὅταν τὰ μικρὰ εἶναι σὲ
θέση νὰ περπατήσουν, κάθε πρωὶ ἡ
μητέρα τὰ ὀδηγεῖ πάνω ἀπὸ τὴν πο-
λυσύχναστη λεωφόρο, μέχρι τὸ γει-
τονικὸ φυλάκιο τῆς σιδηροδρομικῆς
γραμμῆς, ὅπου δέχονται τὶς περι-
ποιήσεις τῆς γυναίκας τοῦ φύλακα.
Ὁ πατέρας, πάντα αὐστηρὸς, κλεί-
νει τὴν παράταξη πού, μόλις ἐμφα-
νιστῇ στὸ δρόμο, ἐπιβάλλει ὀλιγό-
λεπτο σταμάτημα τῆς κυκλοφορίας.

(Φωτ. Dalmas)

Μπόνγκο - μπόνγκο

↑ Τὰ τρία 24ωρα, πού πέρασε τελευταία ὁ Μάρλον
Μπράντο στὸ Παρίσι, τὰ μοίρασε μεταξὺ ἡμερησίου
ὕπνου καὶ νυκτερινῆς ζωῆς στὰ φημισμένα καμπαρε
τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσας. Ὁ διάσημος ἡθοποιὸς
συχνὰ κατελάμβανε θέση στὴν ὀρχήστρα, κτυπώντας
τὸ «μπόνγκο», τόσο ἐπιτυχημένα καὶ ἐπίμονα μάλι-
στα, ὥστε ἔβγαζε ἐκτὸς μάχης τοὺς συμπαίκτες του.

(Φωτ. Dalmas)

Ἔρως ἀνίκατε μάχων...

↑ «Θὰ τὸν περιμένω καὶ ὅποσδήποτε θὰ τὸν παντρευτῶ»,
δήλωσε στοὺς δημοσιογράφους ἡ Ἀγγλίδα ἑκατομμυριού-
χος Σάρρα Σκίνερ, πού ταξίδευσε στὸ Παρίσι γιὰ νὰ
συναντήσῃ τὸν ἀρραβωνιστικὸ της Ντάντυ Κίμ, διάση-
μο... διαρρήκτη, φιλοξενούμενο γιὰ μερικὰ χρόνια στὶς
φυλακὲς τῆς Φρέν. Ὁ Ντάντυ τῆς κατηγορεῖται γιὰ διάρ-
ρηξη στὴ βίλλα τοῦ παραγωγῶ Γουόρνερ στὴν Κιανῆ.
Ἀκτὴ καὶ γιὰ κλοπὴ κοσμημάτων ἀξίας πολλῶν ἑκα-
τομμυρίων. Ἡ μηστή της, ξοδεύοντας μυῖαδες ποσὰ στοὺς
καλύτερους δικηγόρους, ἐπέτυχεν ν' ἀναβάλῃ ἐπὶ 18 φο-
ρὲς τὴν ἐκδόσή της στὶς γαλλικὲς ἀρχές. Ἀλλὰ τελι-
κά, τὸν... περιμένει.

Ὁ σαφὲς σαφὲς εἶναι τέχνη
Ὁ σαφὲς σαφὲς εἶναι BRAVO

Τὸ γοργὸν καὶ χάριν ἔχει!
Ἀπόλαυσις τοῦ πολυσύχολου
σημερινοῦ ἀνδρώπου ὁ στιγμιαίος
ἀμερικάνικος καφὲς BRAVO.

BRAVO

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

ΓΙΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ
ΓΙΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

ΓΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΓΙΑ ΚΛΙΝΙΚΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Αισιόφρον

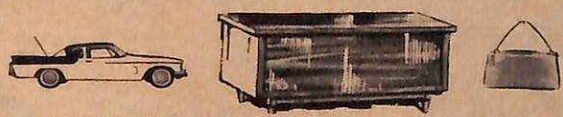
ΤΑ ΠΑΡΚΕ
ΤΑ ΜΩΣΑΪΚΑ
ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ
ΤΑ ΠΛΑΣΤΙΚΑ
ΤΑ ΛΙΝΟΛΕΟΥΜ

ΧΩΡΙΣ ΚΟΠΟ
ΧΩΡΙΣ ΝΕΦΤΙ
ΧΩΡΙΣ ΒΕΝΖΙΝΗ
ΧΩΡΙΣ ΣΥΡΜΑ

OVERLAY
ΥΓΡΟΝ — ΛΕΥΚΟΝ

Γυαλίζει — Καθαρίζει — Δεν γλιστρά — Δεν αφήνει αποτυπώματα.
Διαρκεί 4 μήνες. ΤΟ OVERLAY ανάλογα με τα πλεονεκτήματά του
είναι το ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΟ. Έπειδή δεν είναι λιπαρό δεν μαζεύει
μικρόβια όπως οι συνηθισμένες παρκετίνες. Προστατεύει από το
σκώρο.

ΓΥΑΛΙΖΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΕΠΙΠΛΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΤΣΑΝΤΕΣ ΚΤΛ.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ **Δ. Σ. ΓΚΑΤΕΝΙΟ** Αιόλου 78 Τηλ. 26.383

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: **Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ — Δ. ΤΣΑΚΑΛΙΔΗΣ**
Μεγάλου 'Αλεξάνδρου 31. Τηλ. 77.901

ΙΤΑΛΙΑ

● Η ΡΩΜΗ σάς περιμένει διά τους
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ του 1960 από
τάς 25 Αυγούστου μέχρι τας 11 Σε-
πτεμβρίου.

● Όλοκληρος ή 'Ιταλία και η Αίθουσα
Ρώμη είναι έτοιμοι να σάς εξασφαλί-
σουν σε κάθε εποχή, και έφετος ά-
κόμη, την συνήθη υποδοχή με όλες
τάς ανέσεις.

● Κουπόνια Βενζίνης με μειωμένα τι-
μάς πωλούνται εις 'Εθνικήν Τράπεζαν
'Ελλάδος Σταδίου 38 — 'Ελλ. Λέσχην
Περιηγήσεως και Αυτόκινητου ΕΛΠΑ,
16 Λεωφ. Βενιζέλου — τηλ. άρ. 30.187,
34.002 'Αθήναι.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΙ: ΕΘΝΙΚΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ (ENIT)
Σταδίου 3, τηλ. 29.344 'Αθήνας και εις
όλα τα Γραφεία Ταξιδίων.

Η ΨΥΧΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ

Σημαντικόν μέρος του ανθρώπινου γένους έπέρασε κατά τὰ μέσα του μη-
νός αυτού ήμέρας και ώρας και στιγμάς αγωνίας, έν άναμονή της «συντε-
λείας του κόσμου». Κάποιοι θρησκόληπτος, ανισόρροπος ή άγύρτης Ιατρός
από τὸ Μιλάνον της 'Ιταλίας είχαν άνακινώσει διτ ήκουσε την «φωνήν της
άνωτάτης εξουσίας» και διτ κατόπιν ώρισμένων ύπολογισμών κατέληξαν εις
τὸ συμπέρασμα διτ ή ανθρωπότης θά καταστραφή διὰ κατακλυσμὸν τὴν
12.45 ώραν Γκρήνουιτς της 14ης 'Ιουλίου. 'Ο κατακλυσμὸς αὐτὸς θά ήτο
ἀποτέλεσμα έκτροπής της γῆς από τὸν άξονά της κατά 35 μοίρας, πού θά
προκαλείτο από έκρηξιν επί του Βορείου Πόλου πυρηνικής δόμβας προερ-
χομένης έκ του 'Ερμού. 'Ελάχιστοι θά διεσώζοντο από τὸν δλεθρον: εκείνοι
πού θά ήκολούθουν τὸν «προφήτην» εις μίαν κορυφήν του Λευκοῦ 'Ορους
— τὸ μόνον ασφαλές σημεῖον της ύδρογείου.

Καί εύρέθησαν εκατοντάδες ανθρωπῶν, οί όποιοι έπίστευσαν τὴν «προ-
φητείαν», διέκοψαν τοὺς δεσμούς των με τὸν κόσμον και έγκατεστάθησαν
εις έν καταφύγιον του 'Ορους με τὸν δραματιστὴν «'Αδελφόν», διὰ νὰ πα-
ρακολουθήσουν εκείθεν ασφαλές τὸ συγκαλονιστικὸν θέαμα. 'Η παράκρουσις
δμως αὐτὴ δέν κατέλαβε μόνον τοὺς συρρέυσαντας εις τὴν κορυφήν του Λευ-
κοῦ 'Ορους. 'Εκατοντάδες χιλιάδων, ίσως και εκατομμύρια ανθρωπῶν εις
δλον τὸν κόσμον έθεώρησαν λίαν πιθανὴν ή και βεβαίαν τὴν «προφητείαν»
του 'Ιταλοῦ Ιατροῦ, πού έγινε γνωστὴ παντοῦ λόγω της ταχύτητος των ση-
μερινῶν μέσων επικοινωνίας, και κατελήφθησαν από τὴν ψυχολογίαν του
μελλοθανάτου. 'Εκδηλώσεις —μαδαί και άτομικαί— της παρακρούσεως έ-
σημειώθησαν και εις διάφορα μέρη της 'Ελλάδος...

Δέν είναι ή πρώτη φορά πού οί ανθρωποι καταλαμβάνονταν από τοιού-
τους πανικούς. Πρό τετραετίας —τὸν Δεκέμβριον του 1956— οί κάτοικοι της
Τζακάρτας, πρωτεύουσής της 'Ιάβας εις τὴν 'Ινδονησίαν, οί όποιοι υπερ-
βαίνουν τὸ ήμισυ εκατομμύριον, ανέμεναν και αὐτοί ματαιῶς τὸ τέλος του
κόσμου. «Προφήται» μιάς νέας «θρησκείας», διασκορπισθέντες μεταξύ των,
έκήρυσσαν με πειστικότητα διτ ή ανθρωπότης όλόκληρος είχαν όλίγων μόνον
ήμερῶν ζωὴν, διτ οί θνητοί όφείλουν, ένδσφ είναι ακόμη καιρός, νὰ επανέλ-
θουν εις τὸν αληθινὸν Θεόν και διτ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ παρατηθῶν πα-
σης ιδιοκτησίας και νὰ επιδοθῶν εις τὴν προσευχήν και τὴν έν αγιότητι ά-
ναμονήν της συντελείας του αἰώνος. Τὸ κήρυγμα τοῦτο περι έπικειμένης έξα-
φανίσεως του ανθρωπίνου γένους εύρε, φαίνεται, εύρεϊαν άπήχησιν. Χιλιά-
δες άφελῶν έσπευσαν ν' άποξενωθῶν παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου, να
έγκαταλείψουν τὰς εργασίας των και νὰ κλειθῶν εις τὰς οικίας των.

Καί πρὸ πεντηκονταετίας όμως —τὸ 1910— ή ανθρωπότης έδοκίμασε πα-
ρόμοιον ρίγος. 'Αλλὰ τότε τὴν αγωνίαν δέν τὴν προεκάλεσεν ή θρησκο-
ληψία ή ή μαρία. 'Επιστημονικοφανείς λόγοι έστήριζαν τὸν φόβου περὶ
έξφανίσεως του ανθρωπίνου γένους. 'Ο κομήτης του Χάλλεϋ θά διήρχετο
κατὰ τὸ έτος εκείνο έγγύτατα της γῆς. Καί ώρισμένοι έπιστήμονες ύποστη-
ρίζαν διτ δέν άπεκλείετο ή οὐρά του κομήτου, πού άποτελεῖται από δηλη-
τηριώδη άέρια, να διέλθῃ από τὴν γῆνιν άτμόσφαιραν και νὰ έξαφανίσῃ κά-
θε είδος ζωῆς από τὸν πλανήτην μας. Τὴν νύκτα εκείνιν του 'Ιουνίου του
1910, κατὰ τὴν όποιαν θά έσημειοῦτο ή μεγίστη προσέγγισις του κομήτου,
πολὺ όλίγοι ανθρωποι έκοιμήθησαν...

'Ο μεγαλύτερος όμως πανικός της Ιστορίας έσημειώθῃ εις τὴν Δυτικὴν
Εὐρώπην όταν έπλησίαζε τὸ έτος 1000 μ.Χ. — με σοβαρωτάτας οικονομι-
κάς, κοινωνικάς, ήθικάς και Ιστορικάς συνεπειάς. Μακρὰ ψυχολογική έπε-
ξεργασία είχε προλειάνει τὸ έδαφος διὰ τὴν διαμόρφωσιν της αντίληψως δι-
τι με τὴν συμπλήρωσιν χιλιετηρίδου από της γεννήσεως του Χριστοῦ θά ήρ-
χετο ή Δευτέρα Παρουσία και θά έτίθετο τέρμα εις τὴν έπίγειον ζωὴν του
ανθρωπίνου γένους.

'Ο 10ος μ.Χ. αἰὼν ήτο ένας από τοὺς φοβερωτέρους διὰ τὸν ανθρωπον
αἰώνας. Οί Σαρακηνοί και οί Βάρβαροι άπειλοῦσαν αὐτὴν ταύτην τὴν ὤ-
παριν του χριστιανικοῦ κόσμου. 'Η έσχάτη έξαθλίωσις τὸν λαϊκὸν τάξειαν
συνεβάδιζε με τὴν έσχάτην έξαχρείωσιν τὸν πλουσίαν και τὸν άξιωματοῦχον
της 'Εκκλησίας. 'Η κοινωνική άποδιοργάνωσις ήτο τόσο μεγάλη, ώστε οί
λσταί και οί κακοποιοί διτ μόνον έλυμαίνοντο άνενόχλητοι τὰς δημοσίας
όδους, άλλ' άποτολμοῦσαν και επιδρομάς εναντίον άχυρωμένων πόλεων. Οὐ-
τε νόμοι ίσχυαν, οὔτε κυβερνήσεις ύπήρχαν δυνάμεναι νὰ επιβάλλουν στοι-
χειωδῶς τὴν τάξιν. Οί ανθρωποι έγκατέλειπαν τὰ χωράφια των και τὰς έρ-
γασίας των, με άποτέλεσμα τὴν παράλυσιν της παραγωγῆς καταναλωτικῶν
ἀγαθῶν.

'Όταν εξηγητήθησαν αἱ ρίζαι και τὰ χόρτα, οί λιμνάζοντες πληθυσμοί
έπεδόθησαν εις τὴν ανθρωποφαγίαν. Εἰς τὸ Τουρναί του Βελγίου εξετέθησαν
δημοσίᾳ πρὸς πώλησιν τεμάχια κρέατος παιδιῶ και ὁ πωλητής, συλληφθείς,
έκάθ' έων. Τὴν ίδίαν όμως νύκτα, τὰ ύπολείμματά του, τὰ όποια είχαν τα-
φή, εκλάπησαν από τυμβωρύχους. Εἰς τὴν καλύβην ένὸς χωρικοῦ, πλησίον
του Μασκὸν της Γαλλίας, εύρέθησαν 48 ανθρωπῶνα κρανία. Οί ανθρωποι έ-
πεφταν εις τοὺς δρόμους νεκροί από έξάντλησιν και οί λύκοι εισέβαλλον
κατ' άγέλας εις τὰς πόλεις και κατεσπάρασσαν τοὺς ψυχωρραγούντας. 'Ε-

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

πηκολούθησαν φοβεραί επιδημίες, αἱ όποια μετέβαλαν τὴν Εὐρώπην εις
κόλασιν.

'Εν μέσφ των ανηκούστων αὐτῶν δεινῶν, τὰ όποια διεδέχοντο αλληλα
χωρὶς ανάπαυλαν και έγίνοντο όλον έν έφιαλτικώτερα, τί άλλο άπέμενεν εις
τάς λαϊκάς μάζας από τὴν προσδοκίαν του θανάτου ως λυτρωτοῦ; Κάποιοι
έφαντάσθῃ τότε διτ όλα αὐτὰ δέν ήτο δυνατόν νὰ στεροῦνται θαυτέρας ση-
μασίας και τὰ έθεώρησεν ως προμηνύματα συντελείας του αἰώνος. 'Αλλοι
ένεθυμήθησαν διτ κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους του χριστιανισμοῦ μερικοί
αἰρτικοί είχαν όμιλήσει περὶ χιλιετοῦς βασιλείας του 'Ιησοῦ. Καί όπως έ-
πλησίαζε τὸ έτος 1000 μ.Χ. έρριζώθῃ σιγά-σιγά ή πεποίθησις διτ με τὴν
έλευσιν του θά έπήρχετο τὸ τέλος του κόσμου. Κατέλαβε τότε όλους ένας
άνευ προηγουμένου πανικός, υπό τὸ κράτος του όποίου έσημειώθησαν ρί
πλέον αντίφατικά έκδηλώσεις. 'Όσον έπλησίαζε τὸ πιστευόμενον ως μοι-
ραῖον έτος, ή Εὐρώπη μετεβάλλετο εις έν άπέραντον φρενοκομείον.

Πολλοί, εις μίαν ύστάτην, άλλὰ προσωρινήν, άφύπνισιν της συνειδήσεως
ήρχισαν νὰ ένθυμούνται τὸν πλησίον των. Φευδάρχαί άπληυθέρωναν τοὺς
δουλοπαροίκους των και έκαμαν έλεημοσύνας. Θανάσιμοι έχθροί συνεφι-
λιώνοντο. 'Ιππῶται κατέβησαν τὰ αίματοβαφῆ όπλα των πρὸ των εικόνων
των άγίων. Τοκογλύφοι έπέστρεψαν τὰ κτήματα πού είχαν άρπάσει και έ-
χάριζαν τὰ χρέη. 'Αλλοι πάλιν, κατεχόμενοι από τὸν τρόμον του προσεγγί-
ζοντος θεοαίου δόλεβρου, κατελήφθησαν από άσυγκράτητον οίστρον άσελ-
γείας και όκολασίας. Εἰς τὰς πόλεις, τὰ χωρία και τὴν ύπαιθρον τὰ πλήθη
άπέπτυσαν πάντα χαλινὸν και έπεδόθησαν εις δργια όμοια των όποιων οὐ-
δέποτε άλλοτε διεπράχθησαν επί του πλανήτου αὐτοῦ. 'Η Εὐρώπη, κατὰ
τάς παραμονὰς του 1000 μ.Χ., ήτο γεμάτη από άγίους, όσιás, σατύρους
και μαινάδας...

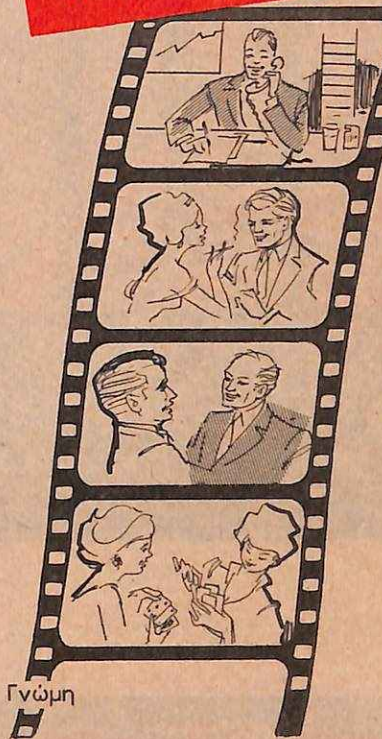
'Η όμαδική αὐτὴ παραφροσύνη, πού κατέλαβε τότε τὸν κόσμον, είχε και
άλλας σοβαρωτάτας συνεπειάς. Πάρα πολλοί, έν όψει της συντελείας του
αἰώνος και διὰ νὰ έξασφαλίσουν όσον τὸ δυνατόν καλὴν τύχην κατὰ
τὴν μέλλουσαν ζωὴν, έσπευσαν νὰ χαρίσουν όλα τὰ ύπάρχοντά των —κινήτὰ
και άκίνητα— εις μόνὰς και ναούς. 'Ετσι ή 'Εκκλησία, ή όποια και προη-
γουμένως συνεσώρευεν έκ δωρεῶν, άλλὰ και διὰ καταναγκασμοῦ όλονέν με-
γαλύτεραν άκίνητον περιουσίαν, άνεδύθη μετὰ τὸ 1000 μ.Χ. ὁ πλουσιώτερος
φευδάρχης της Εὐρώπης. 'Υπάρχουν, μάλιστα, οί ύποστηρίζοντες διτ τὸν
πανικὸν έξ έπικειμένης καταστροφῆς του κόσμου τὸν έπροκάλεσε σκοπίμως
ὁ καθολικός κλήρος, ύπολογίζων επί των ωφέλιμων διὰ τὴν 'Εκκλησίαν
συνεπειῶν, τὰς όποιὰς θά είχαν οὔτος.

Γεγονὸς είναι, πάντως, διτ, όταν τὸ κρίσιμον έτος διέρρευσεν άνευ συν-
τελείας του κόσμου και Δευτέρας Παρουσίας και οί άφελείς αναθαρρήσαν-
τες έξήτησαν ν' άνακτήσουν τὴν άκίνητον περιουσίαν των, ή 'Εκκλησία άν-
τετάχθῃ σθεναρῶς και κατέφυγε πρὸς έκφοβισμὸν εις αναθέματα, από τὰ
όποια είναι γεμάτα τὰ χρονικά της έποχής. 'Ιδοῦ έν τοιοῦτον άνάθεμα ανα-
φερόμενον εις τὰ χρονικά της γαλλικής πόλεως 'Ωβέρνης: «'Εάν ξένος, συγ-
γενής σου, ὁ υἱός σου ή ή θυγάτηρ σου είναι άρκετὰ άφρονες, ώστε ν' ά-
μισθωθῇ τὴν δωρεὰν και νὰ θέσουν χεῖρα επί των αγαθῶν, τὰ όποια
άφιερώθησαν εις τὸν Θεόν και τοὺς 'Αγίους Του, άς πληγοῦν ως ὁ 'Ηρώδης
με φοβερὸν τραῦμα και ως ὁ 'Ιουδας ὁ πωλήσας τὸν Κύριον και άς βασα-
νίζονται εις τὰ σκότη του 'Αδου»...

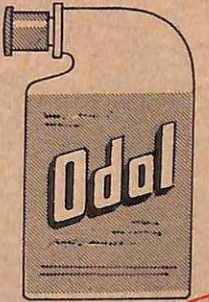
'Η «προσδοκία» του τέλους του κόσμου κατὰ τὸ 1000 μ.Χ. είχε και
μίαν άλλην σημαντικὴν συνέπειαν. Κατὰ τὰς παραμονὰς της έπικειμένης
καταστροφῆς χιλιάδες χριστιανῶν είχαν κρίνει σκόπιμον νὰ μεταδοῦν εις
τὴν Παλαιστίνην διὰ νὰ εύρίσκονται εις τοὺς 'Αγίους Τόπους όταν θά έπήρ-
χετο ή καταστροφή — συνεπείᾳ κατακλυσμοῦ κατὰ τὰς έπικρατεστέρας προ-
βλέψεις. 'Ο κόσμος όμως έμεινεν άνέπαφος και οί προσκυνηταί, οί όποιοι
είχον ταξιδεύσει εις τὴν 'Ιερουσαλήμ, έτυχον κτηνώδους μεταστρώσεως έκ
μέρους των μουσουλμάνων, πολλοί δὲ έξ αὐτῶν έσφάγησαν. 'Όσοι κατάρ-
θωσαν νὰ έπιζήσουν έπέστρεψαν εις Εὐρώπην πλήρεις όργης διὰ τὰς τα-
πεινώσεις, τὰς όποιὰς είχαν ύποστῇ και διέδωσαν τὰς διηγήσεις περὶ των
παθημάτων των εις όλόκληρον τὸν χριστιανικὸν κόσμον. Πολλοί έξ αὐτῶν
ήρχισαν νὰ περιέρχονται τὰς πόλεις και τὰ χωρία της Εὐρώπης και νὰ
κηρύσσον τὸ ιερὸν καθήκον της άπελευθερώσεως των 'Αγίων Τόπων από
τοὺς άπίστους μουσουλμάνους. Προεκήλθῃ έτσι ζωηρά άγανάκτησις και με-
γάλος ένθουσιασμός, πού άπέτέλεσαν τὸ κατάλληλον ψυχολογικὸν κλίμα διὰ
τὸ μέγα κίνημα των Σταυροφοριῶν, από τὸ όποιον τόσα δεινὰ υπέστη ὁ
χριστιανικός κόσμος της 'Ανατολῆς.

'Η αναβίωσις του φόβου περὶ έπικειμένης καταστροφῆς του κόσμου, πού
έσημειώθῃ κατὰ τὸν μήνα αὐτόν, δέν προσέλαβε βέβαια τὴν έκτασιν και
τὴν ποιότητα του μεσαιωνικοῦ πανικοῦ του 1000 μ.Χ. 'Απέδειξεν όμως διτ
και μεταξύ των σημερινῶν ανθρωπῶν υπάρχουν πάρα πολλοί έτοιμοι νὰ
πιστεύσουν οίανδήποτε μαρίαν ψευδοθρησκευτικής ή ψευδοεπιστημονικής μορ-
φῆς. Καί διτ ὁ αἰὼν του ατόμου δέν είναι καθόλου και αἰὼν της λογικῆς και
της ὀρθοφροσύνης.

ΣΕ ΟΛΕΣ
ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΑΣ

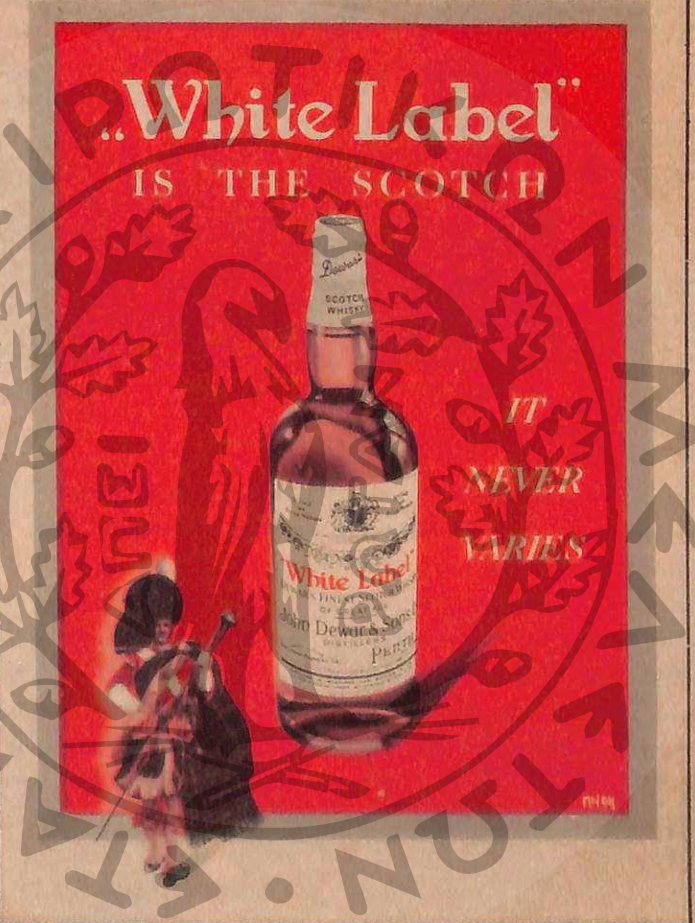

'Αμέσως, όποιαδήποτε
στιγμή, όπου κι' άν εί-
σθε άρκοῦν λίγες στα-
γόνες σε λίγο νερό.
'Αποκτάτε δόντια λευ-
κώτερα, στόμα όλό-
δροσο, καθαρή άνα-
πνοή.
Δοκιμάστε τὸ παγκο-
σμίως μοναδικὸ ὕγρὸ
ΟΔΟΛ.

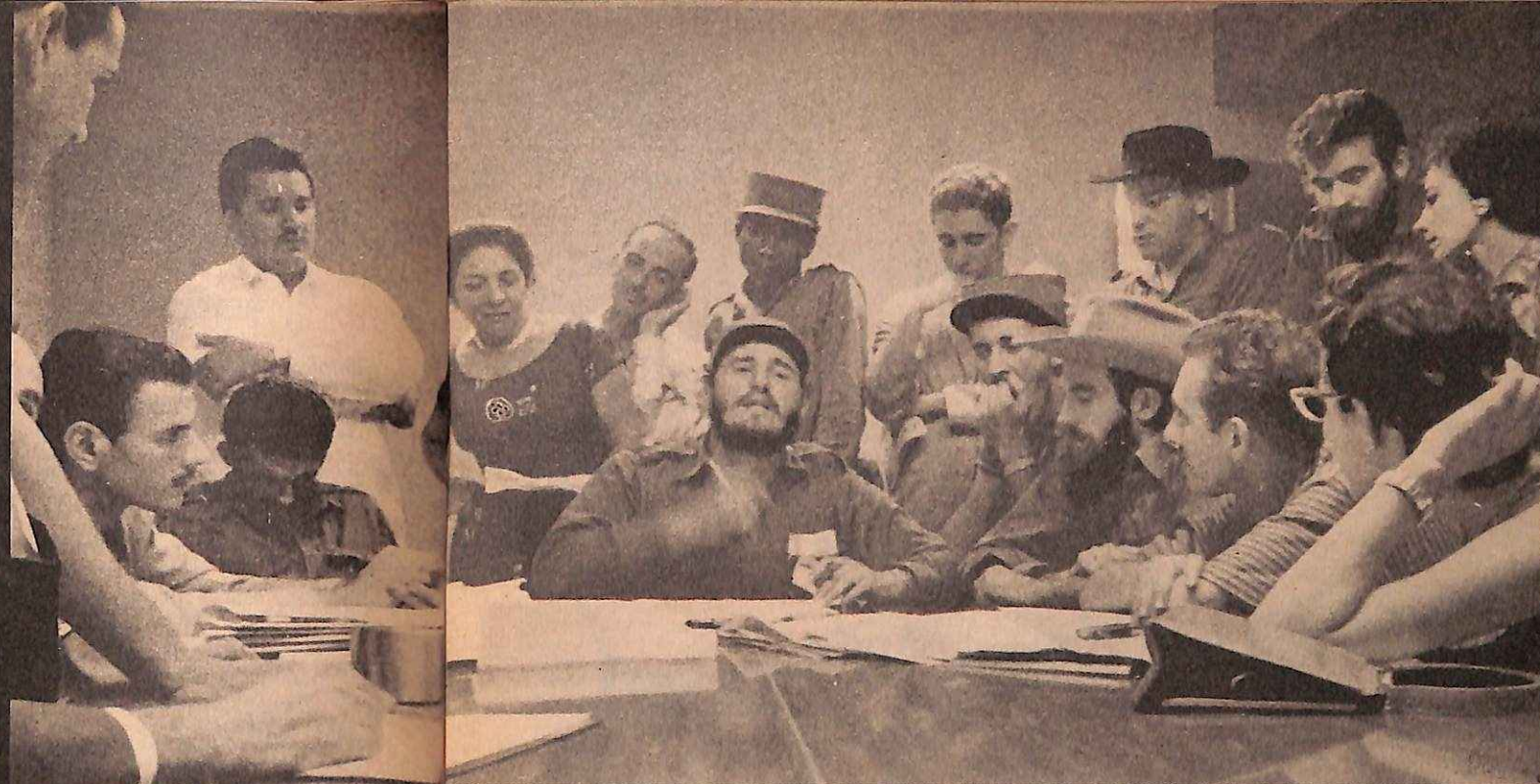
Odol

Γνώμη

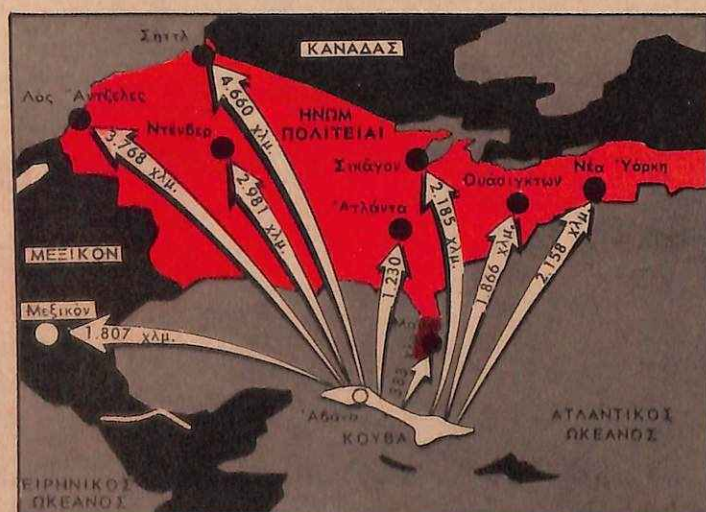

ΚΟΥΒΑ

Ένα χρόνο μετά την επανάσταση
ἀπειλεί την παγκόσμια ειρήνη

Είναι κομμουνιστής
ό Φιντέλ Κάστρο;
Κι αν δεν είναι
έχει παραδώσει
την αληθινή εξουσία
σε κρυφά
όργανα των Σοβιετικών;
Τί κρύβει
ή θεατρική του
εμφάνιση — πάθος,
μίσος ή πονηρία;
Έρωτήματα
που μόνο με την εξέλιξη
των γεγονότων
μπορούν
να βρουν απάντηση

ΚΟΥΒΑ: ΣΟΒΙΕΤΙΚΟ ΠΡΟΓΕΦΥΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ;

Πλούσιες σε γεγονότα οι τελευταίες ημέρες, προσφέρουν όλο και νέους ερεθισμούς στην αγωνία της ανθρωπότητας. Το αεροπλάνο, ή Κούβα ή το Κογκρέσο θα είναι ή θρυαλλίδα ενός νέου πολέμου; Τα ζητήματα αυτά προβάλλονται σε κολλοσιαία μεγέθυνση στα ανήσυχια μάτια του κόσμου, που βλέπει με υπόψια ότι κάθε καινούργιο σημείο αντιθέσεως μπορεί να αποδίδει μοιραίο. Στην Κούβα έγινε πέρυσι μια επανάσταση, μια άμαρτωλη δικτατορία λατινοαμερικανικού τύπου έπεσε για ν' ανέβει στο προσκήνιο μια μορφή γραφική που εύθως άμέσως, όμως, έδειξε και αγριότητα και ύψωση επικίνδυνα ερωτηματικά. Ύστερα από ένα χρόνο, έξ αφορμής της ζάχαρης και του πετρελαίου, ή αλλαγή που έγινε στην Κούβα απέκτισε την σημασία έκρηκτικού προβλήματος. Άναμετρήθηκαν οι πολιτικές συνέπειες, αναλύθηκαν τα κίνητρα, ό προσανατολισμός και τα χαρακτηριστικά του νέου καθεστώτος. Τι είναι και που θαδίζει ή Κούβα; Από τό ευαίσθητο αυτό σημείο της προστριβής των δύο κόσμων θα ξεπεταχθεί ή σπιθαμή της καταστροφής;

Όταν τελευταία ή κρίση στις σχέσεις των Ην. Πολιτειών με την Κούβα έφθασε στο δεύτερο σημείο της και μάλιστα προκάλεσε την επέμβαση του Σοβιετικού πρωθυπουργού, που δήλωσε ότι σε περίπτωση ανάγκης τό ρωσικό πυροβολικό μπορεί να υποστηρίξει με τό πυρ των πυραύλων του τον λαό της Κούβας, αν επιθετικές δυνάμεις του Πενταγώνου τολμήσουν να άρχισουν επέμβαση εναντίον της Κούβας, ό κόσμος κατάλαβε ότι οι συνέπειες και οι αντίκτυποι της επαναστάσεως που άνέτρεψε πέρυσι τό καθεστώς του Μπατίστα ήταν πολύ πιο μεγάλοι και θαύτεροι από όσο φαίνονταν στην άρχή. Βέβαια, όλοι είχαν άντιληφθεί ότι ή επανάσταση του Φιντέλ Κάστρο δεν είχε καμμία όμοιότητα με τις πασίγνωστες, ατέλειωτες και πολύ συχνές «επαναστάσεις» που γίνονται στις χώρες της Λατινικής Άμερικής και που ό κόσμος συνήθισε να τις θεωρή, περισσότερο ή λιγώτερο, οπερέτες. Οι περισσότερες από αυτές ήταν συγκρούσεις και διαμάχες άνάμεσα σε αντίπαλες φατρίες, που διαδέχονταν στην εξουσία ή μία την άλλη, χωρίς οι μεταβολές αυτές να έχουν όποιαδήποτε σοβαρή συνέπεια για τους λαούς της Λατινικής Άμερικής. Όμως, ή επανάσταση του Φιντέλ Κάστρο ήταν μία αληθινή επανάσταση, ή όποια ξεκίνησε από μία όμαδα νέων διανοουμένων που πίστευαν ότι ή ζωή της χώρας έπρεπε να αλλάξει ριζικά. Σιγά-σιγά, με την προπαγάνδα και την επαναστατική σύγκρουση της με τό αληθινά διεφθαρμένο καθεστώς της χώρας, ή όμάδα αυτή άπλωσε την έπιδροή της στα άγροτικά στρώματα και στα προοδευτικά στοιχεία των πόλεων. Καί, όταν πιά φούντωσε σε ίσχυρό επαναστατικό κίνημα που άσφαζε τό καθεστώς, συνέβη κάτι που δύσκολα έμφανίζεται στον σημερινό κόσμο: Ή επανάσταση του Κάστρο επικράτησε μέσα στα: χειροκροτήματα και τις έπευφημίες και των δυο μεγάλων συνασπισμών στους όποιους είναι χωρισμένοι ό σημερινός κόσμος.

Μέσα όμως στον γενικό αυτόν πανηγυρισμό όπληχαν κιόλας σπέρματα κάποιων άμφιβολιών και πολλών άνησυχιών. Τι άραγε να ήθελε πραγματικά ό Φιντέλ Κάστρο; Τι είδους άνθρωπος ήταν; Πού πήγαινε; Ήταν, άραγε, όπως φαίνεται, ένας ρομαντικός ήρωας, ένας άπελευθερωτής, ένας σύγχρονος Ρομπέν των Δασών ή ένας «Νάσερ της Καρταγίνης» που άνειρευόταν να δημιουργήσει στη χώρα του μία επανάσταση ήθική, κοινωνική, πολιτική, που να συντηρήσει την άφόρητη διαφθορά, να καταπολεμήσει τη φτώχεια, την μοιρολατρία, τον αναλφάβητισμό, να δώσει έκφραση στους πόθους ενός λαού που διψούσε για έλευθερία και για καλύτερη ζωή; Ή ήταν τό άδουλο και επιπόλαιο όργανο μίας όμάδος μαρξιστών διανοούμενων, γνωστών κομμουνιστών και περισσότερων κρυπτοκομμουνιστών που ήθελαν να επέδωσαν στην Κούβα ένα συγκεκριμένο κομμουνιστικό καθεστώς και να τό άπλώσουν από εκεί σ' όλόκληρη την Λατινική Άμερική και που χρησιμοποιούσαν σαν προθήκη και σαν παγίδα τον άναμφισβήτητο αυτόν έθνικό ήρωα με τό τεράστιο γόητρο, την άσπαιρη ζωή, την νατουραλιστική ρητορική ταλέντο και τον παράξενο «μαγνητισμό» που άσκει επάνω στις τεράστιες

μάζες που τον άκολουθούν, τον άγαπούν και τον πιστεύουν;

Παρακολουθώντας από κοντά όλες τις εξέλιξεις και τις φάσεις από τις όποιες πέρασε ως τό τώρα τό «Κίνημα της 26ης Ίουλίου», όπως λέγεται στην Κούβα ή επανάσταση του Φιντέλ Κάστρο, οι κυβερνήσεις και οι είδικοι άναλυταί των διεθνών γεγονότων δεν μπόρεσαν να καταλήξουν σε κανένα σαφές συμπέρασμα. Τελευταία, όμως, οι περισσότεροι Δυτικοί σχολιαστές κλίνουν προς τη δεύτερη αυτή άποψη και μάλιστα υπάρχουν μερικοί που, χωρίς κανένα πιά δισταγμό, υποστηρίζουν ότι ό αληθινός «άρχων» της σημερινής Κούβας και είθύνων νοός της είναι ό διωρισμένος από τον Κάστρο διοικητής της Έθν. κής Τραπέζης της Κούβας και ένας από τους παλιούς και στενούς συνεργάτες του Κάστρο, ό Έρνέστο (Χέ) Γκουεράρα, ό «Έρυθρός Δικτάτωρ».

ΖΗΤΩ Ο ΦΙΝΤΕΛ

Σ' εκείνους που κατηγορούν τον Κάστρο ότι έπέτρεπε την κομμουνιστική διείσδυση στις γραμμές της επαναστάσεώς του, ό Κάστρο άπαντά με ένα τρόπο που δείχνει ότι δεν κάνει κανένα διαχωρισμό μεταξύ εκείνων που υποστηρίζουν την επανάσταση.

Δεν έβρω ποσοί κομμουνιστές άπάρχουν στο κίνημα μου, άπάντησε στην Έλδεβίδα δημοσιογράφο Έντιθ Γκλουρ, που του υπέβαλε ένα σχετικό έρώτημα. Άλλά έβρω ότι με βοήθησαν ν' άπελευθερώσω τη χώρα μου. Όλοι έχουν τό δικαίωμα να σκέπτονται όπως θέλουν... Πόσες φορές πρέπει να τό ξαναπώ; Γιατί εκείνοι που άσχολούνται με τόσο ζήλο γ.ά. την «κομμουνιστική διείσδυση» δεν άνησυχούν περισσότερο για τη μάχη που πρέπει να δώσουμε εναντίον όλων των μορφών του εκαούσμου, για να κάνουμε την Κούβα μία χώρα με άνηθη οικονομία, όπου όλοι θα έρίσκουν ύποφερτές συνθήκες ζωής;

ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ, ΠΑΡΑΤΟΛΜΟΣ Ο ΓΕΝΕΙΟΦΟΡΟΣ...

Πολλές φορές ό Κάστρο έχει προθή σε δηλώσεις με παρόμοιο περιεχόμενο. Άπό όλες αυτές κανείς ως τό τώρα δεν έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ό Κάστρο είναι κομμουνιστής. Καί, όπως είναι εύλογο, αυτό και μόνο άρκεί για να πυκνώσει τη δυσπιστία που τον περιβάλλει σε πολλούς κύκλους της Δύσεως.

Περιβαλλόμενος από τους άφωτισμένους εμπαιμπούντες του —τους γενειοφόρους του (και δεν πρέπει να ξεχνάμε πως οι γενειάδες των νεαρών επαναστατών, κληρονομία του άνταρτοπολέμου, έχουν γίνει κάτι σαν έμβλημα της επαναστάσεως)— ό Κάστρο μιλά πάντα με άπλά λόγια, με ένα συναισθηματισμό που έρίσκει έντονη άπήχηση στην ευαίσθητη ψυχή των λατινοαμερικανικών λαών και συχνά δακρύζει όταν μιλά για τό σχέδιά του, για την άγροτική μεταρρύθμιση, για την άνύψωση του είστικού επιπέδου του αληθινά δυστυχισμένου λαού της Κούβας.

Όι πλούσιοι πρέπει να δεχθούν να γίνουν λιγώτερο πλούσιοι, για να γίνουν οι φτωχοί λιγώτερο φτωχοί. Θα δημιουργήσουμε μία μεσαία τάξη. Οι ξένες εταιρίες που εκμεταλλεύονται τις φυτείες μας, τά μεταλλεία και τό φράγματά μας δεν θα μπορούν πιά να θάγξουν τό κέρδη τους στο έξωτερικό, αυτόν τον έθνικό μας πλούτο, από τον όποιο ό λαός μας δεν παίρνει σχεδόν τίποτε...

Ζήτη ό Φιντέλ είναι ή ίαχη με την όποια άπαντούν οι Κουβανοί στα άπλά αυτά λόγια που, όπως είναι φυσικό, έρίσκουν τεράστια και θαυεία άπήχηση στην λαϊκή ψυχή.

Όμως πολλοί Δυτικοί λένε ότι ό λαός αυτός, που υποστηρίζει, άτρεφεί και άκολουθεί τον Κάστρο και περιμένει από αυτόν ένα καλύτερο μέλλον, είναι ό «έξωτερικός κύκλος» του περιβάλλοντός του. Ποιά όμως είναι ή δύναμη του κύκλου αυτού; Και ποιά είναι ή δύναμη του εσωτερικού κύκλου που τον άποτελούν, έκτός από τον Γκουεράρα, ό Ραούλ Κάστρο, άδελφός του Φιντέλ, ό Κάρλος φράνκι, ό Γκιενφουέγκος και άλλοι, που λέγεται ότι έχουν κομμο-

νιστικές τάσεις και φιλοδοξίες πλάυτερες, δηλαδή τό ξεσηκωμο δόλοκληρης της Λατινικής Άμερικής και την έπίβολη κομμουνιστική καθεστώς;

Κανείς μέχρι τόρα δεν μπόρεσε να άπάντηση στο έρώτημα αυτό, τό έν τούτοις τόσο βασικό, που μπορεί να άνατρέψει την σημερινή, πολύ, άλλωστε, άσταθή, ίσορροπία του σύγχρονου κόσμου. Έτσι, ή εξέλιξη αυτή και οι σκέψεις αυτές έφεραν ξαφνικά την Κούβα στο κέντρο του παγκόσμιου ένδιαφέροντος και έκαναν τον Φιντέλ Κάστρο την πιο σίνιγματική φυσιογνωμία της τελευταίας δεκαετίας.

«ΠΙΡΟΔΟΤΗΣ»

Ό φλογερός όμως αυτός εκπρόσωπος των συμφερόντων και της ίδεολογίας των πιο ισχυρών στρώματων του λαού της πατρίδας του δεν προέχεται από τό στρώματα αυτά, όπως πολλοί άλλοι ήγέτες άναλογων κινήματων. Ό πατέρας του, παλιός Ίσπανός έπαικος, είχε δύο μεγάλες φυτείες ζαχαροκάλαμου, από τις όποιες απέκτησε μεγάλη περιουσία. Έτσι ό Φιντέλ άνήκε στην εύφηλη κοινωνία της Κούβας και, αφού έκανε τις πρώτες σπουδές του στο Σαντιάγο, τις συνέχισε στην Λαάνα. Ένας από τους καθηγητές του είχε προσλάβει πως ό Φιντέλ θα διακρίνονταν στη ζωή του «με μεγάλες και άραιές πράξεις» και είχε προσθέσει ότι ή γοητευτική φωνή του και τό ταλέντο του ήθοποιού, με τό όποιο ήταν προικισμένος, του έδιναν τό έφόδιο για να διακριθεί.

Στό πανεπιστήμιο της Λαάνας, όπου σπούδαζε νομικά, άναμείχθηκε στις πολιτικές κινήσεις της έποχής, άνάμεσα στους φοιτητικούς κύκλους και, με ή βοήθεια των κομμουνιστών, έγινε άντιπρόεδρος της Ένώσεως Φοιτητών. Άλλά γρήγορα έβριζε πως δεν παρασύρταν από τους κομμουνιστές συναδέλφους του που τον υποστήριζαν και που τον χαρακτηρίζαν επροδότη. Όπως είναι έπισημο, τό φοιτητικό αυτό έπεισόδιο έφερνε σε δύσκολη θέση εκείνους που ψάχνουν

...ΦΙΝΤΕΛΙΤΟ ΚΑΤΩΡΩΣΕ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΗ...

...ΝΕΑ ΑΚΑΝΘΑ ΣΤΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΗΠΑ - ΡΩΣΙΑΣ

ΜΕΓΑΛΗ Η ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΟΥΒΑΝΕΖΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ. ΤΟ ΚΑΙΡΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝ ΔΙΑΘΕΤΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΛΟΓΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ (Φωτ. Camera Press)

να εξεσκρυσώσουν αν ο Κάστρο είναι κομμουνιστής. Το γεγονός αυτό δείχνει θέματα ότι ο Κάστρο δεν είναι άφελος και ότι δεν παρασύρεται. Άλλα είναι τώρα ο ίδιος; Μήπως δεν άλλαξε; "Η μήπως άλλως;

Το 1947 ο Φιντέλ Κάστρο έγινε μέλος μιας ομάδας δομικών, που ήθελε να ανατρέψει τον δικτάτορα Τρουχίλλο. Το σχέδιο όμως απέτυχε και ο Κάστρο σώθηκε πηδώντας στη θάλασσα από ένα πλοίο, που συνέλαβε η αστυνομία, επειδή έφυγε να ξερή κολό κολύμπι.

Το 1948 πήρε μέρος σε ένα άλλο κίνημα, το οποίο είχε οργανωθεί στην Κολομβία και που κι αυτό ναυάγησε, ύστερα από τη δολοφονία του αρχηγού του, και ο Κάστρο εξορίστηκε. Γυρίζοντας στην Αβάνα, ο Κάστρο αποφάσισε να δουλέψει ως δικηγόρος. Η πελατεία του ήταν συνήθως φτωχοί άνθρωποι, που τους υπερασπιζόταν τις περισσότερες φορές χωρίς αμοιβή. Άλλα από τις πολιτικές εξελίξεις έδωσε το συμπέρασμα ότι ο Μπατίστα δεν είχε κανένα σκοπό ν' αποδώσει στη χώρα την ελευθερία της. Και τότε πήρε τη μεγάλη απόφαση. Πούλησε το αυτοκίνητό του και τα νομικά βιβλία του, έβλεπε το δικηγορικό του γραφείο, συγκέντρωσε γύρω του τους αδελφούς του και έκατον πενήντα απόδοσης του και με τις 20.000 δολάρια που είχε συγκεντρώσει αγόρασε τζιπ, στολές, όπλα και τροφίμα.

Την αγωγή της 26ης Ιουλίου 1953, μια συνοδεία από δεκατρία τζιπς προχωρούσε προς το Σαντιάγο, στο στρατόπεδο Μονγκάντα, όπου κοιμόνταν 1.000 στρατιώτες του Μπατίστα. Μια περίπολος αντελήψε τους άντρες. Ο Κάστρο πήδησε από το τζιπ και σκότωσε τον πρώτο στρατιώτη που δρόμισε μπροστά του.

Μεγάλο λάθος, ομολόγησε αργότερα, γιατί φούντωσε το τουφεκιστήρι. Εξομολογείται πέντε σύντροφοι του Κάστρο σκοτώθηκαν και οι υπόλοιποι πιάστη-

καν και βασανίστηκαν. Μόνο η επέμβαση του αρχιεπισκόπου του Σαντιάγο έσωσε τους αδελφούς Κάστρο από τα βασανιστήρια και το θάνατο.

Τότε ο Φιντέλ Κάστρο, 26 μόλις ετών, με την περίφημη απόλογιά του, άπεκάλυψε και τις πολιτικές του ιδέες:

—Εννιάοκτώ χιλιάδες αγρότες είναι θύματα έλευσης εκμεταλλεύσεως. Δεν έχουν άλλη μοίρα, εκτός από την αλμύρα σκλαβιά. Και δεν θα γνωρίσουν άλλη ανάπαυση, εκτός από το θάνατο.

Το άκρασθηρό σιωπούσε έκπληκτο και τρομαγμένο, καθώς ο Κάστρο κατήγ-

Από τους Τάιμς της Νέας Υόρκης

γελλε τη διαφθορά του καθεστώτος του Μπατίστα.

—Καταδικάζετε με, συνεχίζει. Αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Η ιστορία θα με δικαιώσει.

Ο Φιντέλ Κάστρο καταδικάστηκε σε φυλάκιση 15 ετών και ο αδελφός του Ραούλ σε 13 ετών. Για να περνά τον καιρό του, ο Φιντέλ Κάστρο έμαθε τότε απ' έξω όλες τις λέξεις ενός αγγλικού

λεξικού. Η γυναίκα του, κόρη ενός υπουργού του Μπατίστα, ζήτησε διαζύγιο. Και λίγο αργότερα, ο Μπατίστα, πιστεύοντας ότι είχε επιβάλει οριστική την εξουσία του, άμνηστευσε τους πολιτικούς κρατούμενους και μαζί με όλους αποφυλάκισε και τους αδελφούς Κάστρο.

Μόλις βγήκε από τη φυλακή, ο Φιντέλ άρχισε να ετοιμάζει την επανάστασή με εξαιρετική δραστηριότητα. Πήγε στο Μεξικό και στις Ην. Πολιτείες για να συγκεντρώσει όπλα και χρήματα. Τότε γνώρισε τον άλλοτε πρόεδρο της

στον Ισπανικό πόλεμο. Πρόσφυγας από πολλά χρόνια στο Μεξικό, ο Μπατίστα ζούσε ήσυχά, χωρίς καμιά πολιτική δραστηριότητα και είχε ανοίξει ένα μεγάλο εργοστάσιο επίπλων.

—Είσαι αληθινός μάστορας στον ανταρτοπόλεμο, του είπε ο Κάστρο. Πρέπει να με βοηθήσεις με τις συμβουλές σου και να εκπαιδεύσεις τους άνδρες μου.

—Και τι να κάνω το εργοστάσιο; Πούλησέ το! Σε λίγους μήνες θα έχουμε νικήσει και θα μπορέσουμε να μολύνουμε όλη τη χώρα.

Ο Μπατίστα έβλεπε τον νεαρό επαναστάτη τόσο συμπαθητικό και πιστικό, ώστε πούλησε το εργοστάσιο και εγκαταστάθηκε στους πρόποδες του ηφαιστειακού Ποποκατέπελ, όπου άρχισε να εκπαιδεύει στον ανταρτοπόλεμο 80 νεαρούς επαναστάτες.

Στις 26 Νοεμβρίου του 1956, ο Φιντέλ Κάστρο αποβιβάστηκε με 81 συντρόφους σε μια ακτή της Κούβας, όπου τότε είχε φέρει το «Γράμμα», ένα γιγαντιαίο καράβι που έφερε από το Πρίο Σοκάρρας. Οι επαναστάτες συγκεντρώθηκαν άμεσα με ένα σύστημα του Μπατίστα.

Μόνο δώδεκα γλύτωσαν. Οι άλλοι πιάστηκαν, βασανίστηκαν και πολλοί απ' αυτούς πέθαναν στη φυλακή.

Ο Φιντέλ κι ο αδελφός του Ραούλ κατόρθωσαν να ξεφύγουν. Και ανάμεσα στους λίγους που σώθηκαν ήταν και ο περιφημος τότε Ερρίκο Γκουσμάρα, ένας Αργεντινός γιατρός, που είχε πολεμήσει μαζί με τον στρατό του Αρμπενς στη Γουατεμάλα. Όλοι αυτοί κατέφυγαν στα δάση και ζούσαν πνιγμένοι στα δάση και περιμένοντας καλύτερους καιρούς. Ο Φιντέλ, ο Ερρίκος και ο αδελφός τους, οι Κασταρίτες, τους βοηθούσε με όπλα και τρόφιμα.

Άλλα από τις Ην. Πολιτείες και άλλες χώρες, ένα σώμα έθελοντών έρχονταν αδιάκοπα για να πυκνώσει τον αντάρτικο στρατό του Φιντέλ, ενώ το

Ρωσικό προγεφύρωμα στην Καραϊβική ή καθεστώς θορυβοποιών ιδαλγών;

κήρυγμά του εύρισκε όλοένα και μεγαλύτερη απήχηση στο λαό της Κούβας. Και στη μοκρινή «σιέρρα» Μαέστρα τον συνάντησε τότε για πρώτη φορά ο ανταποκριτής των «Νιού Γιόρκ Τάιμς» Χέρμπερτ Μάθιον. Η ανταπόκρισή του έκανε τεράστια εντύπωση στο όλο τον κόσμο. Ο Μάθιον παρουσίασε τον Κάστρο σαν ήρωα. Συγκινημένοι ή ένθουσιασμένοι μερικοί εκατομμυριοίχοι ή δισεκατομμυριοίχοι του έστειλαν μεγάλα ποσά.

Η πορεία του Κάστρο προς την πρωτεύουσα ήταν ένας αληθινός θρίαμβος. Ο δραματιστής αυτός, που μιλούσε στην ψυχή του λαού, που τον μάγευε και τον κατακτούσε, σε έναν από τους πρώτους λόγους του στην Αβάνα, που παραληρούσε από ένθουσιασμό, υποσχέθηκε πως θα ανεμόφωνε την δυστυχισμένη πατρίδα:

—Θά ξεναγούρισα στη σιέρρα, για να φτιάξω δρόμους, σχολεία, νοσοκομεία, για να πραγματοποιήσω την αγροτική μεταρρύθμιση...

Η αγροτική μεταρρύθμιση είναι θέματα ένα από τα θέματα των φτωχών χωρικών σε όλο τον κόσμο. Και πραγματικά στην Κούβα, ένα από τα πρώτα μέτρα του Κάστρο ήταν η εφαρμογή της. Ένώ, όμως, η αγροτική μεταρρύθμιση προχωρούσε με τον συνηθισμένο τρόπο, δηλαδή τη διανομή κτημάτων στους άκτημονες χωρικούς, ξαφνικά, πήρε διαφορετικό δρόμο. Οι αγρότες άρχισαν να οργανώνονται σε συνεταιρισμούς. Και αυτές οι «κολεκτίβες» άκριδώς άρχισαν να δημιουργούν υποψίες στη Δύση. Το σύστημα της «κολεκτίβας», που πολλοί το θεωρούν άπορη για μεγάλες καλλιέργειες, όπως η εξαιρετικά μεγάλη καλλιέργεια του ζαχαροκάλαμου, που είναι η κυριότερη της Κούβας, δημιούργησε στη Δύση ανησυχίες και υποψίες, γιατί αμυλίζει κομμουνισμό.

Περισσότερο απ' όλες τις χώρες της Δύσης ανησυχούσαν πάντα οι Ην. Πολιτείες. Οι λόγοι είναι εύνοητοι. Η Κούβα είναι χώρα της αμερικανικής ηπείρου και είναι επόμενο να ενδιαφέρει ζωηρά τις Ην. Πολιτείες. Τεράστια οικονομικά συμφέροντα συνδέουν τις δύο χώρες. Μεγάλες αμερικανικές επιχειρήσεις έχουν επενδύσει στην Κούβα κοινοσσιακά κεφάλαια. Στην Κούβα επίσης έρρισκεται η μεγάλη αμερικανική ναυτική βάση του Γκουανταμόν, που είναι ο πυρήν της αμερικανικής άμυνας στην Καραϊβική Θάλασσα. Και είναι μεν γνωστό ότι ο Κάστρο δεν έζησε ως τώρα την απομάκρυνση της θάλασσας αυτής, είναι όμως επίσης γνωστό ότι έχει εκφράσει πολλές φορές τη δυσφορία του για την ύπαρξή της.

Είναι, επί πλέον, αλήθεια ότι ο Κάστρο προχώρησε σε δημοτικές αμερικανικών περιουσιών, ιδιαίτερα επιχειρήσεων ζαχαροκάλαμου, υποσχόμενος αποζημιώσεις. Και συγχρόνως επέτειβε επί μεγάλο διάστημα, όπως άλλωστε και τώρα, έναντι του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Ελάχιστοι αμερικανικά αεροπλάνα — ιδιωτικά — που πέταξαν επάνω από την Κούβα για να βοηθήσουν, όπως έλεγχθη, στην απόδραση έχθρων του καθεστώτος του Κάστρο, χρησιμοποιήθηκαν σαν ούρανο-πεμπτή κυριολεκτικά ευκαιρία για την δέυνση της αντιαμερικανικής έκστρατείας του Κάστρο.

Μία σημαντική στροφή στους οικονομικούς προσανατολισμούς της Κούβας έγινε τον Φεβρουάριο, με την επίσκεψη του πρώτου αντιπροέδρου της σοβιετικής κυβέρνησης και διενή «πλαστιά» ρωσικών προϊόντων Άναστας Μικονάγι. Η εμπορική συμφωνία Σοβιετικής Ένωσης και Κούβας που υπεγράφη τότε ήταν μία σημαντική στροφή της Κούβας και την πέρας δέδεσσε απαρτηρή στης Ην. Πολιτείες, ιδιαίτερα γιατί δημιουργούσε μια καινούργια διέξοδο για τη ζάχαρη της Κούβας. Και συγχρόνως το σοβιετικό πετρέλαιο άρχισε να φθάει στην Κούβα. Η κυβέρνηση του Κάστρο επέταξε τότε ένα μικρό διωλιστήριο που ανήκε σε Κουβανούς και ή διώλιση του ρωσικού πετρελαίου προχωρούσε κανο-

νικά. Άλλα λίγο αργότερα, η Κούβα άρχισε τις κατασχέσεις των μεγάλων διωλιστηρίων που ανήκουν σε αμερικανικές, αγγλικές και άλλων εθνικών εταιρίες. Η κυβέρνηση της Κούβας δικαιολόγησε την κατάσχεση, τονίζοντας ότι οι εταιρίες αυτές αρνήθηκαν να διωλισσουν σοβιετικό πετρέλαιο. Οι κατασχέσεις, όμως, αυτές επρόκειτο να διαμαρτυρίες των ενδιαφερομένων κυβερνήσεων και ιδιαίτερα της αμερικανικής, η οποία περιέκοψε εις αντίποινα μέγιστο μέρος από τις εισαγωγές ζάχαρης από την Κούβα. Άν ληφθ όπ' όμιν ότι οι Ην. Πολιτείες είναι ο μεγαλύτερος εισαγωγέας ζάχαρης της Κούβας και μάλιστα ότι την πληρώνει σε τιμή ανώτερη της τιμής της στην διεθνή αγορά, το πλήγμα αυτό ήταν αληθινά σοβαρό. Η σημασία του όμως έμεινε άμεσως, ύστερα από ρωσική δήλωση σύμφωνα με την οποία η Σοβιετική Ένωση ήταν πρόθυμη ν' αγοράσει όση ζάχαρη ήνωτο ν' αγοράσουν από την Κούβα οι Ην. Πολιτείες. Ο οικονομικός αυτός πόλεμος, που ξέσπασε ανάμεσα στην Κούβα και στις Ην. Πολιτείες, έφθασε άμεσα σε μεγάλη οξύτητα. Σε ένα βίαιο λόγο του, ο Κάστρο δήλωσε ότι ο «αμερικανικός καπιταλισμός με τα αντίποινα που έφάρμοσε «προσπαθεί να έρουμετερωση την επανάστασή». Και ενώ οι ήμεις ανέφεραν ότι δεν άπεκλείετο στρατιω-

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΜΟΝΡΟΕ

Ο πρόεδρος Άϊζενχάουερ άπανταπνώντας στην δήλωση του Σοβιετικού πρωθυπουργού περί προστάσεως του καθεστώτος του Κάστρο, επεκατέστη το Δόγμα Μονρόε. Το Δόγμα αυτό περιέχεται σε διάγγελμα που άπνύθη προς το Κογκρέσο ο Άϊζενχάουερ Μονρόε, πέμπτος πρόεδρος των Ηνωμ. Πολιτειών, στις 2 Δεκεμβρίου 1823, όπου διεκρίρυσσονται οι εξής αρχές:

- 1) Άπαγορεύεται ο άποικισμός ευρωπαϊκών κρατών σε αμερικανικά έδάφη.
- 2) Άπαγορεύονται ευρωπαϊκές επεμβάσεις στις αμερικανικές υποθέσεις.
- 3) Η Άμερική δεν θα επέμειθε στις υποθέσεις των ευρωπαϊκών κρατών.

Η Κούβα, στην προσφυγή της στο Συμβούλιο Άσφαλείας έναντι των Ην. Πολιτειών, την οποία άπέσυρε, δεν έβασε μεγάλη δέυτητα στις καταγγελίες της, ενώ οι Ην. Πολιτείες, που έφεραν την υπόθεση ενώπιον της Παν-αμερικανικής Οργανώσεως, έτόνισαν πως δεν έχουν έπιθετικούς σκοπούς έναντι του καθεστώτος του Κάστρο. Ταυτοχρόνως, πάντως, ο αδελφός του Φιντέλ, Ραούλ Κάστρο, ύπουργός της Άμυνας, συζητούσε στη Μόσχα με τους Σοβιετικούς ήγέτες, πράγμα που ένετεινε τις ήμεις περί συνεννόησης για την εγκατάσταση ρωσικών βάσεων στην Κούβα. Και ενώ κινεζική αντιπροσωπεία έφθασε στην Κούβα για έμπορικές διαπραγματεύσεις, η κυβέρνηση του Κάστρο έκρατικοποίησε το μεγαλύτερο μέρος του εισαγωγικού έμπορου.

Όλα αυτά τροφοδότησαν και πάλι τις άμφιβολίες για την ποιότητα του καθεστώτος και έδωσαν νέα δέυτητα στα άναπάντητα έρωτήματα: Τι είναι η Κούβα; Πού πάει η Κούβα;

Είναι αναντικατάστατο...

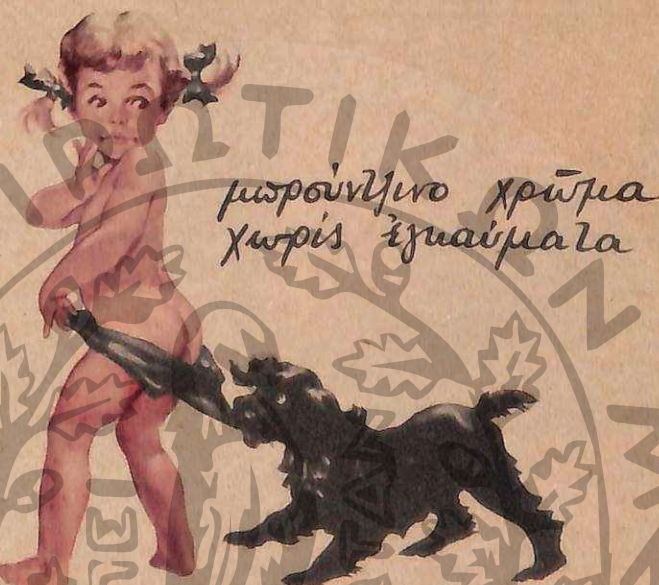

διότι
τρέφει
ξεκουράζει
ξανανοιώνει
τό δέρμα σας

Και σεις μόλις τό χρησιμοποιήσετε θα γίνη ό άχώριστος σύντροφος της όμορφιάς σας.

**LAIT
DE BEAUTE
CANA**

Γνώμη

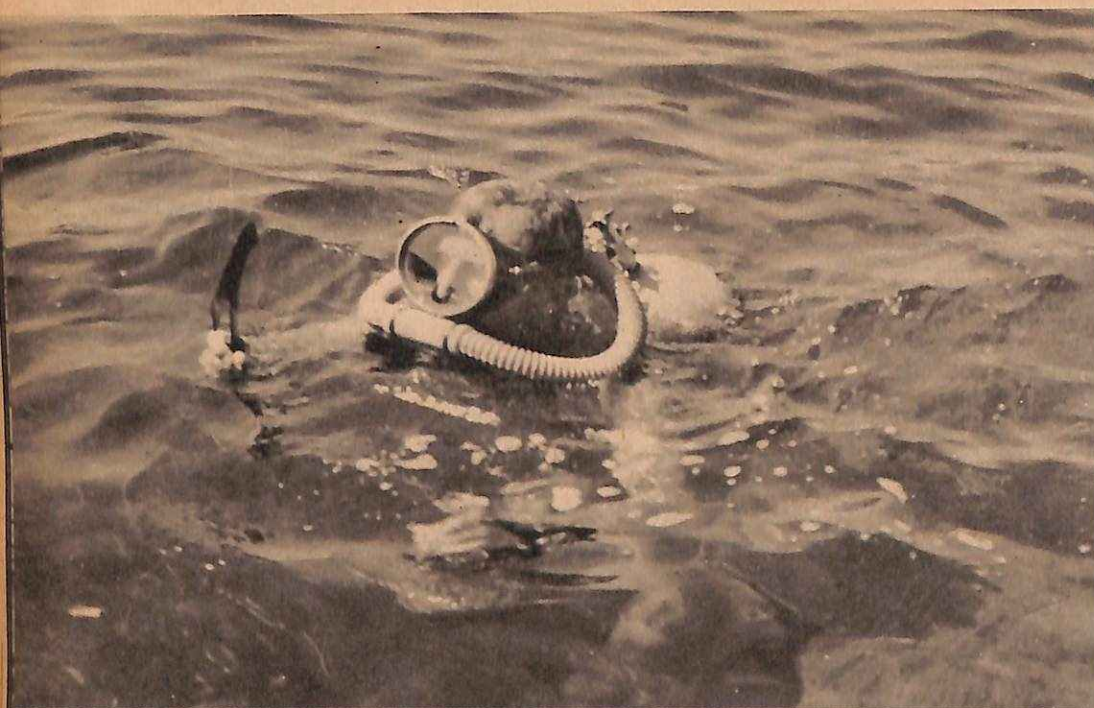
COPPERTONE

MIAMI-FLORIDA (U.S.A.)

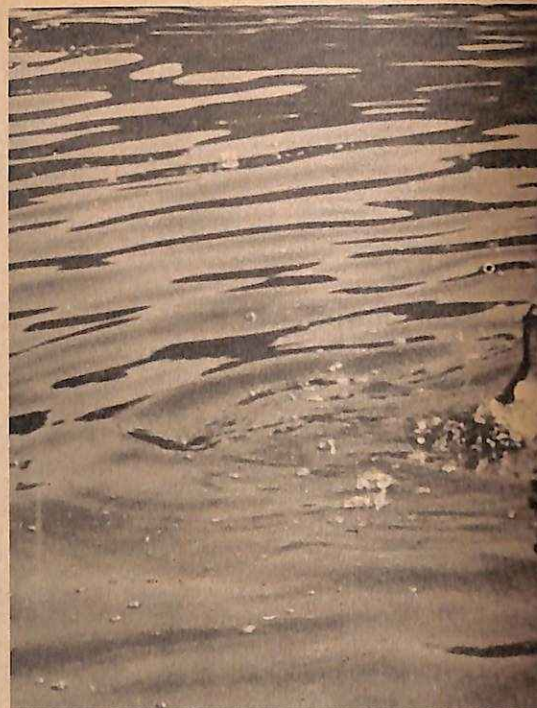
Μία πλήρης σειρά αντιηλιακών προϊόντων καταλλήλων δι' όλα τα δέρματα.

και μία
ωρω λολυδιά

Αγοράζοντας ένα προϊόν Coppertone μπορείτε να άποκτήσετε την ωραιότατη τσάντα μπάνιου Coppertone μόνον με 20 δρ.

Ο ΔΡ ΓΩΝ ΧΩΛ, ΕΞΩΠΛΙΣΜΕΝΟΣ ΜΕ ΤΗ ΣΥΣΚΕΥΗ ΒΑΤΡΑΧΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΕΤΟΙΜΟΣ ΝΑ ΚΑΤΑΔΥΘΗ

Η ΚΑ ΧΩΛ ΑΝΕΒΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ

ΑΝΑΓΓΕΙΑΝ ΟΤΙ ΕΠΕΣΗΜΑΝΕ ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΚΙΟΝΑ

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ «ΑΡΧΑΙΑ ΦΕΙΑ»

ΕΛΛΗΝΕΣ, ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΒΑΤΡΑΧΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΝΕΚΑΛΥΨΑΝ ΣΤΟΝ ΒΥΘΟ ΤΑ ΙΧΝΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΡΧΑΙΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΠΟΥ ΚΑΤΕΠΟΝΤΙΣΤΗ ΑΠΟ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΟ ΣΕΙΣΜΟ ΠΡΟ 1.300 ΕΤΩΝ

ΜΑΡΤΗΣ τής περιοχής τής αρχαίας Φείας, όπου συνεχίζονται οι υποβρύχιες αρχαιολογικές έρευνες. 1. Λιμνη Κατακώλου. 2. Κόλπος Άγιου - Άνδρεά, όπου εδρίσκειτο ο λιμνη τής αρχαίας Φείας. 3. Ακρωτήριο Ιχθύς, στον αχένα του οποίου υπήρχε η ακρόπολη τής Φείας. 4. Πύργος Ήλεις. 5. Αρχαία Ολυμπία. 6. Αμολίας. 7. Λιμνη Αγουλινίτσας. 8. Λιμνη Μουρυία. 9. Λιμνη. 10. Έκβολές Άλφειου. 11. Ποταμός Άλφειός. 12. Ποταμός Έρυμανθος. 13. Ποταμός Λάδων. 14. Κρέσταινα. 15. Ζαχάρω. 16. Κακόβατος. 17. Λουτρά Καίφα. 18. Επιτάλιον. 19. Βυτινεία. 20. Σκουροχώρι.

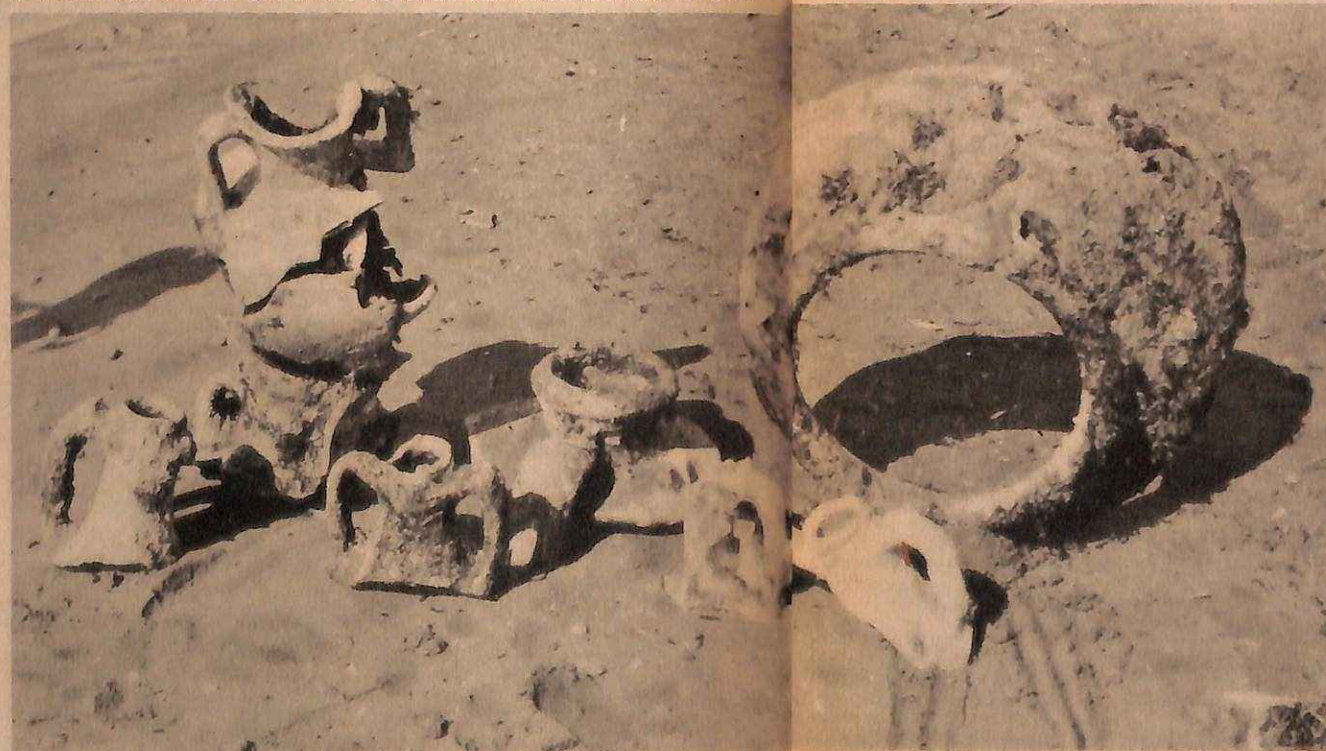
Με την τελειοποίηση των τεχνικών μέσων καταδύσεως, ένας ιδιαίτερος κλάδος τής αρχαιολογίας σημειώνει κατά τα τελευταία χρόνια μεγάλη ανάπτυξη. Αποθλίπει στην ανακάλυψη και τη μελέτη των αρχαιοτήτων που για διάφορους λόγους βρίσκονται κατά την έποχή μας κάτω από την επιφάνεια τής θάλασσας. Στην ανάπτυξη του νέου αυτού κλάδου — που λέγεται υποβρύχια αρχαιολογία — συνετέλεσαν σημαντικά και οι πολυάριθμοι «αυτοαυτοβρύχιοι» του δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου, οι οποίοι, γοητευμένοι από την υποβρυχική ζωή του υγρού βασιλείου του Ποσειδώνος, έπείσθησαν να δημιουργήσουν δυνατότητες έναλίου

δραστηριότητας ειρηνικού χαρακτήρος και προσεφέρθησαν να συνεργασθούν με αρχαιολόγους για την αποκάλυψη των μυστικών του αρχαίου κόσμου, που άλλοτε θεωρούντο οριστικώς χαμένα. Η υποβρυχική αρχαιολογία ενδιαφέρεται σήμερα, μεταξύ άλλων, και για την ανακάλυψη ναυαγίων τής αρχαιότητας καθώς και οικισμών που καταποντίσθηκαν πριν από αιώνες εξ αιτίας μεγάλων σεισμών.

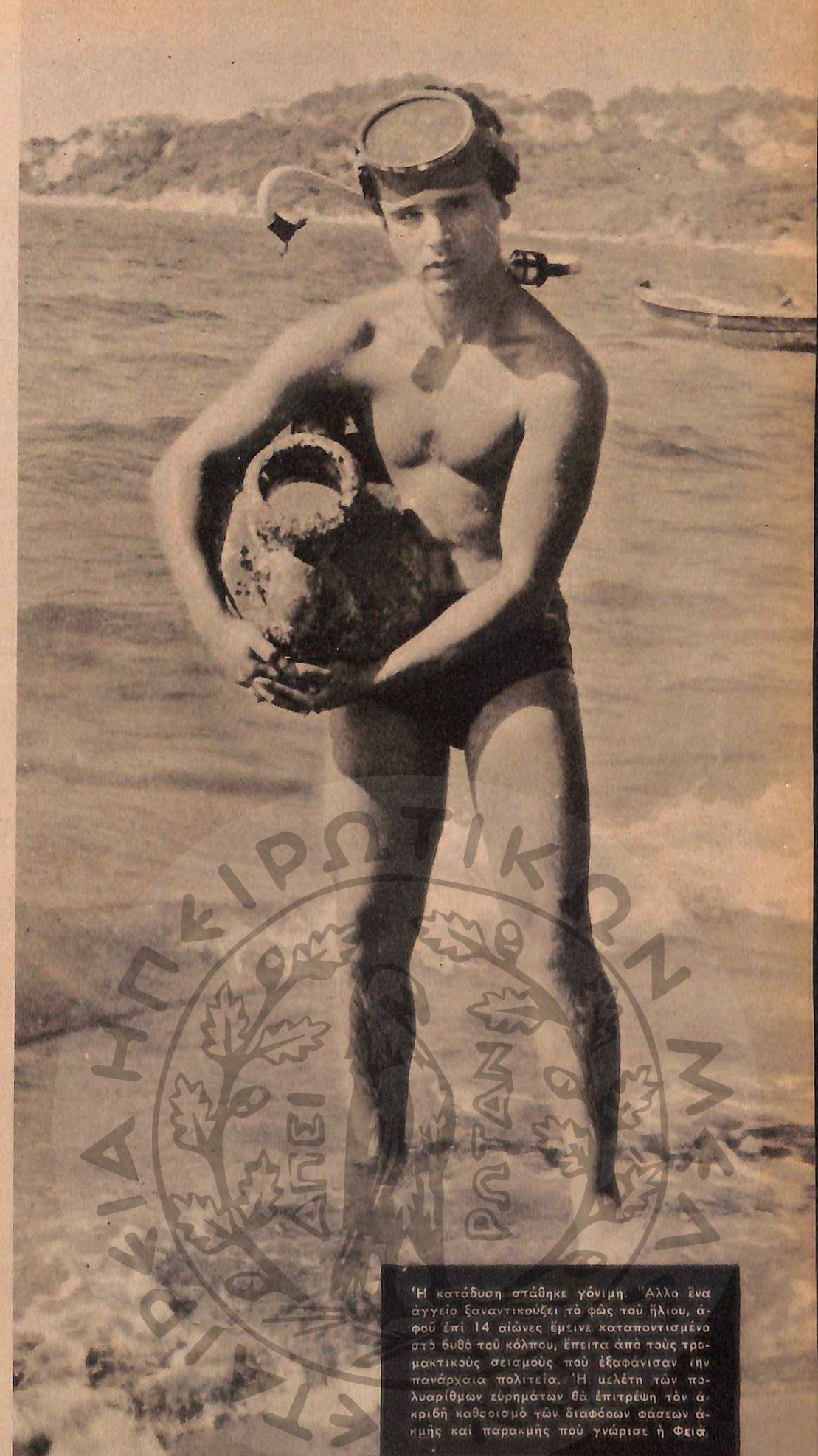
Στην τελευταία περίπτωση ανήκουν και οι αρχαιότητες μιας πανάρχαιας παραθαλάσσιας πολιτείας τής Πελοποννήσου, τής Φείας, τής οποίας πολύ

Β λ. σ ε λ. 26

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΑΝΑΣΥΡΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΒΥΘΟ ΛΕΙΨΑΝΑ ΠΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΥΝ

ΜΙΑ ΑΔΙΑΚΟΠΗ ΖΩΗ ΕΠΙ ΕΙΚΟΣΙΑΔΥΟ ΑΙΩΝΕΣ

Η κατάδυση στάθηκε γόνιμη. Άλλο ένα αγγείο ξαναντιούζει το φώς του ήλιου, αφού επί 14 αιώνες έμεινε καταποντισμένο στο βυθό του κόλπου, έπειτα από τούς τρομακτικούς σεισμούς που εξαφάνισαν την πανάρχαια πολιτεία. Η μελέτη των πολυαριθμών εύρημάτων θα επιτρέψει τόν ακριβή καθορισμό των διαφόρων φάσεων άμνης και παρακμής που γνώρισε η Φεία.

μεγάλο τμήμα καταποντίσθηκε κατά τον 6ο μετά Χριστόν αιώνα όταν, από τον ίδιο σεισμό, καταστράφησαν επίσης ολόκληρη η πόλη των Πατρών και ο ναός του Διός της Ολυμπίας. Στον ίδιο σεισμό αποδίδει ο αρχαιολόγος κ. Νικόλαος Γιαλούρης, με πιθανότητες, και τον σχηματισμό της λιμνής της Αγουλινίτσας, η οποία κατέκλυσε την κάτω πόλη του Σαμικού.

Οι επιστημονικές έρευνες της καταποντισμένης Φειάς άρχισαν συστηματικά το 1957 από τον κ. Γιαλούρη, ο οποίος έχει άσκηθῃ και ο ίδιος στην χρησιμοποίηση αυτόνομου συσκευής καταδύσεως. Οι έρευνες αυτές άρχισαν τότε ἐξ άφορμής τυχαίων εύρημάτων από Έλληνες έρρασιτέχνες της ύποβρυχίου αλείας και με χρηματοδότηση του Συλλόγου Ροταριανών Πύργου και του ύπουργείου Παιδείας. Ο κ. Γιαλούρης συνέχισε την εξερεύνηση της Φειάς κατά διάφορους περιόδους και

επραγματοποίησε για το 1960 συστηματικώτερη έρευνά της με την συνεργασία της «Ελληνικής Όμοσπονδίας Έρρασιτεχνικής Άλσειας και Υποβρυχίου Δραστηριότητας» και μίας ομάδας Άμερικανών και Γερμανών ἐπιστημόνων, στην οποία μετέχουν ο δρ Τζών Χώλλ του Άμερικανικού Κολλεγίου Άθηνών μετά της συζύγου του κυρίας G. Hall, ο άντισυνταγματάχης Ρόμπερτ Ήτον (Eaton) και οι Γερμανοί δρ Κούνο Σμουτνιγκ και διδα Αίλη Λάμπρεχτ. Στην ύποβρύχια εξερεύνηση της Φειάς κατά το 1960 έχουν μετάσχει επίσης οι «Έλληνες Γ. Λεγάκης και Ά. Παπαδόγγωνας, ύποπλοίαρχος του Βασιλικού Ναυτικού, ο οποίος ήταν και τεχνικός σύμβουλος της «Ελληνικής Όμοσπονδίας Έρρασιτεχνικής Άλσειας και Υποβρυχίου Δραστηριότητας».

Σύμφωνα με τὰ συμπεράσματα των προσφάτων έρευνών του κ. Γιαλούρη,

ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΥΝΕΧΩΣ ΣΕ ΝΕΕΣ ΣΟΒΑΡΕΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

←

ΣΠΑΣΜΕΝΑ κιονόκρανα, άγγεία, διάφορα μαρμαρίνα τεμάχια και ποικίλα άλλα άντικείμενα —ίχνη μιάς μακραίωνης ζωής, που σταμάτησε τόσο απότομα— εξάπτουν τη φαντασία των έρευνητών, καθώς συσσωρεύονται. ↓

(Φωτ. TRANS —EAST PRESS ATHENS)

κατά τους προϊστορικούς και ιστορικούς χρόνους ή Φειά έκειτο στον κόλπο του Άγίου Άνδρέα. Καθ' όλο το μήκος της άλμενης δυτικής άκτής της Ήλειας, ή Φειά αποτελούσε τὸ μοναδικό φυσικό λιμάνι. Άκόμα και σήμερα μόνον ο κόλπος του Άγίου Άνδρέα προσφέρεται για ασφαλέστερη είσοδο στην Ήλεια, αδιάφορο αν τώρα έχη μεταφερθῃ τὸ λιμάνι της πόλεως στον γειτονικό κόλπο του Κατακόλου.

Κατά την όμηρική εποχή, ή Φειά ήταν γνωστή και ως πόλη όχυρά. Παρά τὰ τείχη της ήνδραγαθήσε για πρώτη φορά ο Νέστωρ, όταν οι Πύλιοι έμάχοντο εναντίον των Άρκάδων («Ιλιάς» Η 135).

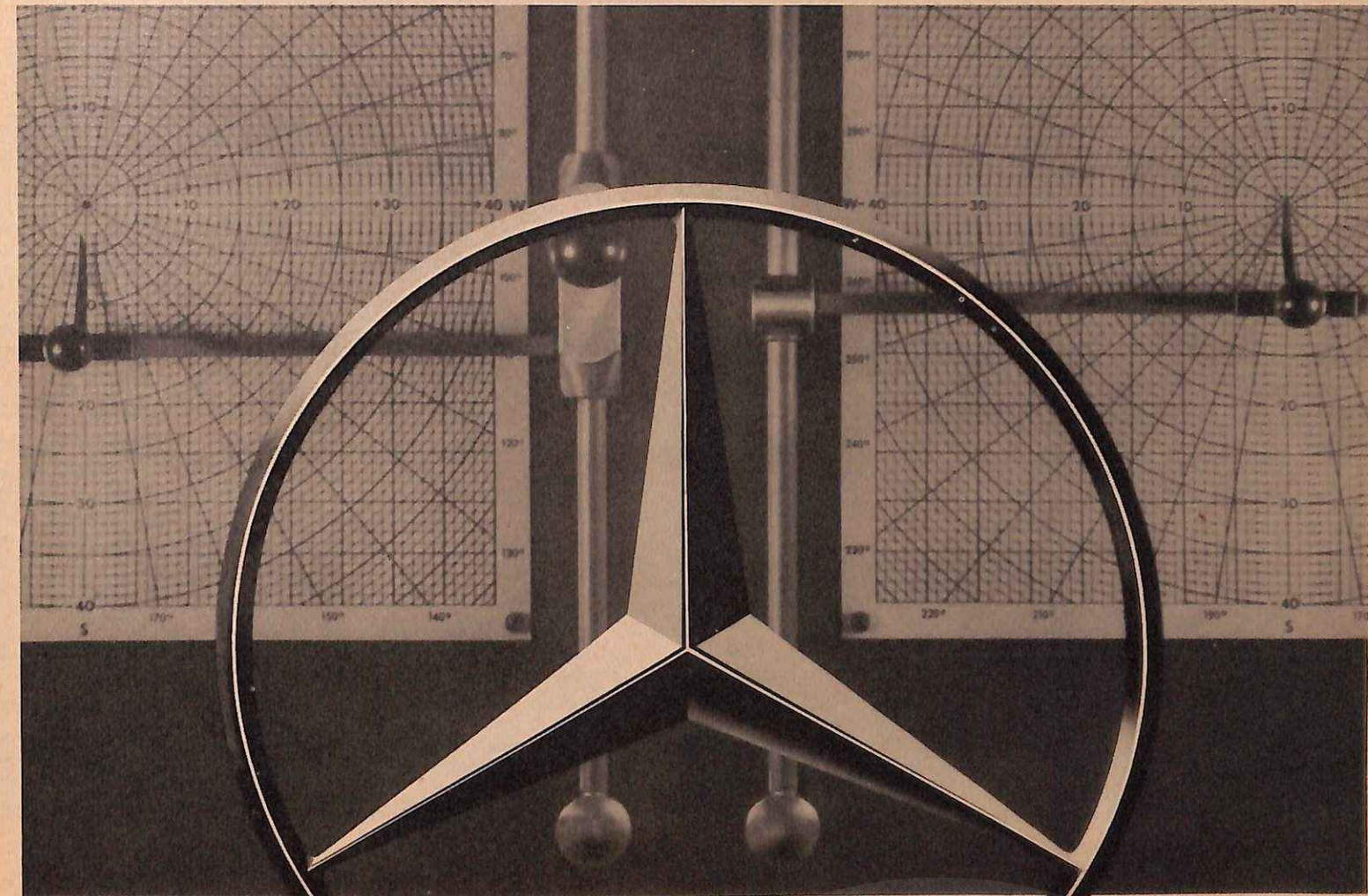
Ή Φειά αναφέρεται και στην «Όδύσεια» (ο 297-298). Έξω από αυτήν πέρασε ο Τηλέμαχος, όταν έπλεε επίστρέφοντας στην Ίθάκη ύστερα από την επίσκεψή του στον Νέστορα.

Κατά τὰ χρόνια του Πελοποννησιακού πολέμου, ή πόλη, σύμφωνα με τὰ πορίσματα των έρευνών του κ. Γιαλούρη, εξηπλώνετο στην περιοχή και των δύο κόλπων, που περιβάλλουν τὸ μακρόστενο άκρωτήριο του «Ιχθύος». Πιθανώς, όμως, ή πόλη αυτή δὲν ήταν πυκνά κατοικημένη, αλλά μεταξύ των τμημάτων της μετελάσσαν έβραχες και περιόδους. Έχρησιμοποίησε, λοιπόν, τότε για λιμάνια της τὸν κόλπο του Κατακόλου και τὸν κόλπο του Άγίου Άνδρέα.

Ο Θουκυδίδης (Β 25,3), διηγείται λεπτομερώς την έπιδρομή που έκανε ο στόλος των Άθηναίων στην περιοχή της Φειάς κατά τις άρχες του Πελοποννησιακού πολέμου (431 π.Χ.). Κατά τὸ κείμενο του μεγάλου ιστορικού οι Άθηναίοι, αφού είχαν προσβάλει την Μεθώνη, παρέπλευσαν τις δυτικές

Β λ. σ ε λ. 64

Ποιότης - καί ποιοι οί συντελεσταί της.

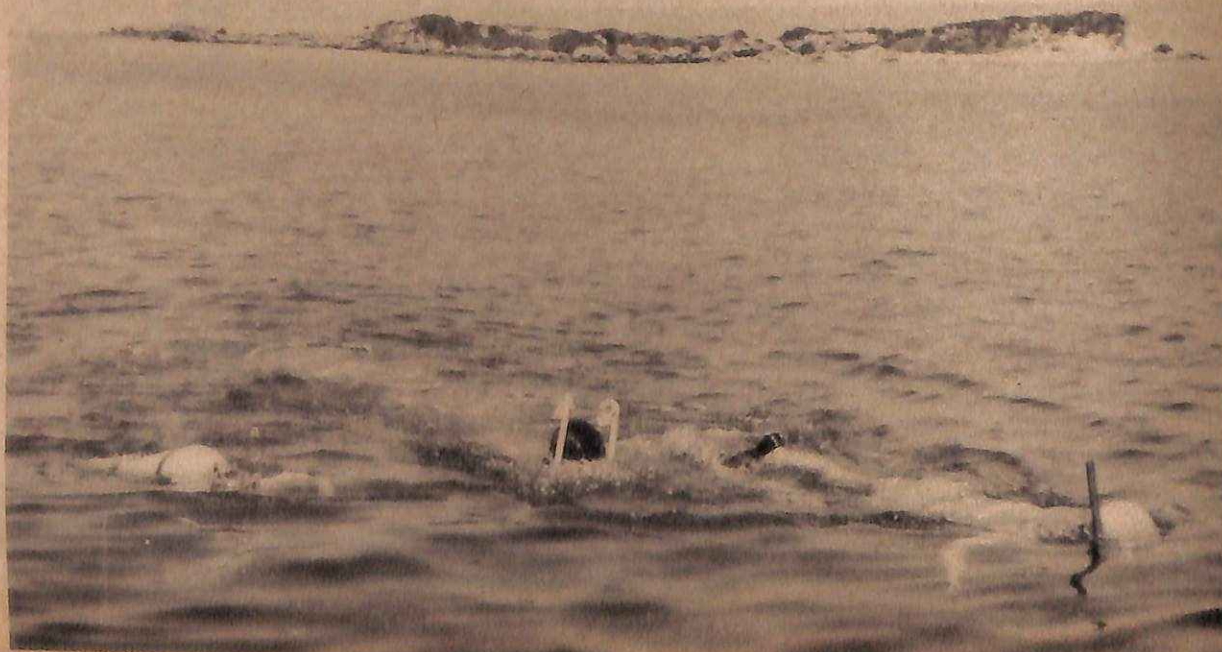
Εύσυνειδήτοι έλεγχοι

Ένα χιλιοστόμετρον είναι πολύ, όταν πρόκειται διά τήν ασφάλειάν σας. Όλα τὰ σημαντικά τμήματα κάθε Μερσεντές-Μπέντς ελέγχονται μέχρι εκάτοστου του χιλιοστομέτρου. Μόνον ο, τι λειτουργεί με άπόλυτον ακρίβειαν μετά εύσυνειδήτους ελέγχους είναι αρκετά καλόν διά μίαν Μερσεντές-Μπέντς. Δί' αυτό καί δύνασθε νά βασισθήτε εις αυτήν επί έτη.

MERCEDES-BENZ

«Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ Φειά» σὲ πλήρη εξέλιξη. Έλληνες, Άμερικανοί και Γερμανοί «δοτραχάνθρωποι» έχουν αφιερώσει όλες τις δυνάμεις τους στην εξερεύνηση του βυθού. Οι έργασίες, που άρχισαν τὸν Άπρίλιο, θα συνεχιστούν σχεδόν μέχρι τὸ φθινόπωρο

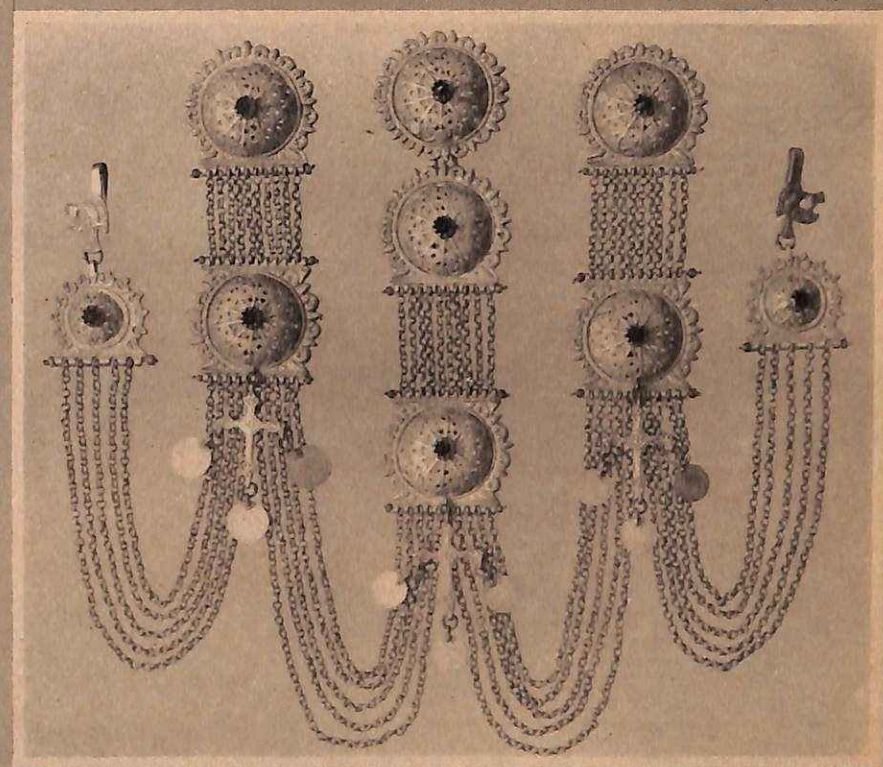

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ
ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΜΠΕΝΑΚΗ ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ
ΑΝΑΓΛΥΦΗ Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΛΕΠΤΟ ΓΟΥΣΤΟ
ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΧΡΥΣΟΧΟΟΥΣ
ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΦΗΜΗ
Σ' ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ

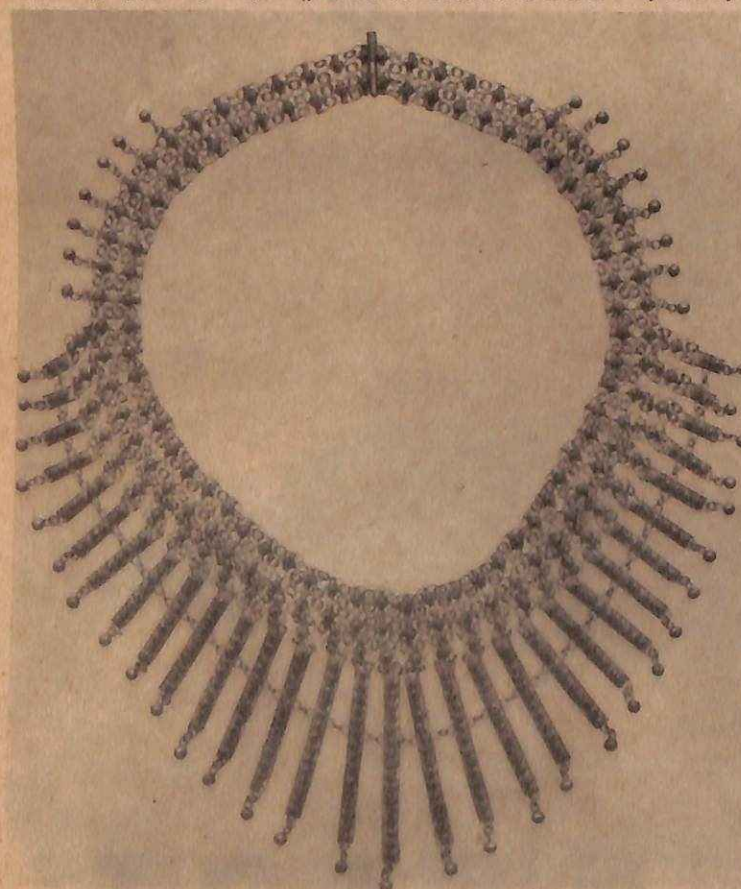
ΑΣΗΜΟΓΙΟΡΝΤΑΝΑ Μακεδονίας. Τό περιδέραιο από άσημένια κλωστή, πλεγμένη και διακοσμημένη με πολύτιμα πετράδια. Στό στήθος κρέμονται συμμετρικά στρογγυλά τεμάχια ή και διάφορα νομίσματα.

ΚΟΣΜΗΜΑ έπιστήθιο 'Αττικής. Χρυσές άλυσίδες με χρυσά νομίσματα —φλωριά και κωνσταντινάτα— συνδέονται με «κουμπιά» λεπτοσκαλισμένα και διακοσμημένα με πολύτιμο πετράδι.

Η νεοελληνική άρχοντιά μέσα από τά κοσμήματα

ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ. Εύτελης ή ύλη —σύρμα—, αλλά μεγάλη ή αξία τής εργασίας. Χαρακτηριστικά τά κουδουνάκια επάνω στις άκτίνες.

Καί άλλες φορές οι «Είκονες» έχουν άσχοληθή με τις αξιόλογες συλλογές του Μουσείου Μπενάκη. 'Η επιμέλεια, ή γνώση και ή αγάπη, που έχουν καταβληθή στή συλλογή και στήν παρουσίαση των διαφόρων καλλιτεχνικών αντικειμένων, καθιστούν τό Μουσείο αυτό ένα από τά πολυτιμότερα τής χώρας μας. Στο Λαογραφικό Τμήμα εκτίθενται, μαζί με τις εθνικές ένδυμασίες, και αυθεντικά κοσμήματα ελληνικής λαϊκής τέχνης. 'Η άφθονία, ή λεπτή εργασία και ή ποικιλία των έκθεμάτων παρουσιάζουν τις παραδόσεις και τον πλούτο τής ελληνικής λαϊκής κοσμηματοποιίας και προβάλλουν την αξία αυτής τής γνήσιας λαϊκής καλλιτεχνικής έκδηλώσεως.

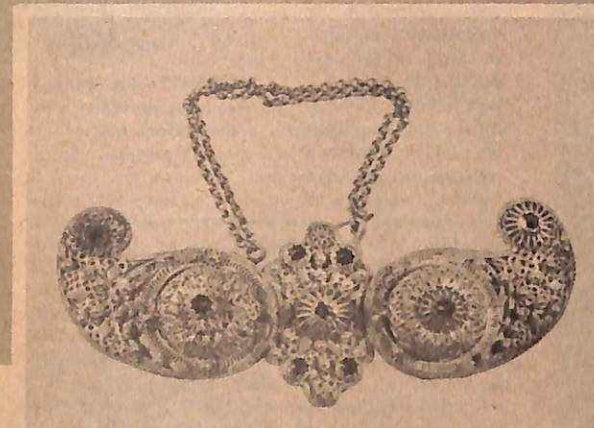
Η τάση των ανθρώπων ν' άρέσουν, νά έλκύσουν, νά κατακτήσουν ύπάρχει από τη στιγμή που αρχίζουν νά νοιάθουν τον γύρω κόσμο.. Συναντάται στον πρωτόγονο άνθρωπο, πολύ ωρίς ακόμα, όταν σκέπτεται πρώτα νά στολιστή και μετά νά ντυθή. Ζωγραφίζει τό σώμα του, τό παραμορφώνει, τό άκροατηριάζει πολλές φορές, στήν προσπάθειά του νά εξάρη τά χαρακτηριστικά του, νά έντυπωσιάση, νά προκαλέση τό φόβο ή τον ένθουσιασμό του έχθρου του.

Ο άντρας είναι εκείνος που θα μεταχειριστή πρώτας τον στολισμό, χρησιμοποιώντας μία λαμπερή πέτρα ή ένα φτερό που τό φορά στο

κεφάλι. Καθώς εξελίσσεται, ο στολισμός του γίνεται πλουσιώτερος, πιδ έντυπωσιακός. Στο μεταξύ, γίνονται γνωστές οι πολύτιμες πέτρες που παίρνουν από τά πρώτα χρόνια τής άνευρέσεώς τους την άκριδή τους θέση.

'Η ελληνική κοσμηματοποιία, άνεπτυγμένη από πολύ ωρίς, έπηρέα σε βαθειά την ρωμαϊκή, χωρίς όμως αυτή ή τελευταία ν' άποκτήση ποτέ την άφθαστη χάρη των ελληνικών κοσμημάτων.

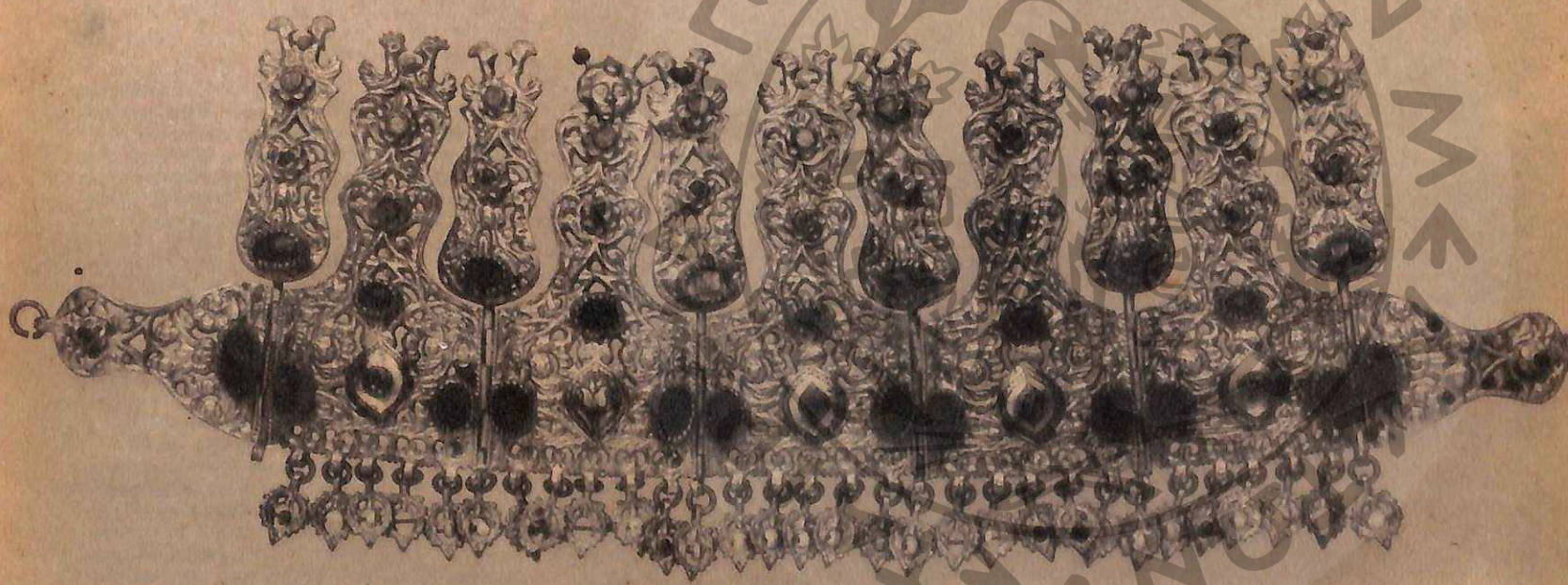
Η ελληνική λαϊκή τέχνη έδωσε και στον τομέα αυτόν άπαραμίλλα έργα λεπτής εργασίας και χάρις. Παρό-

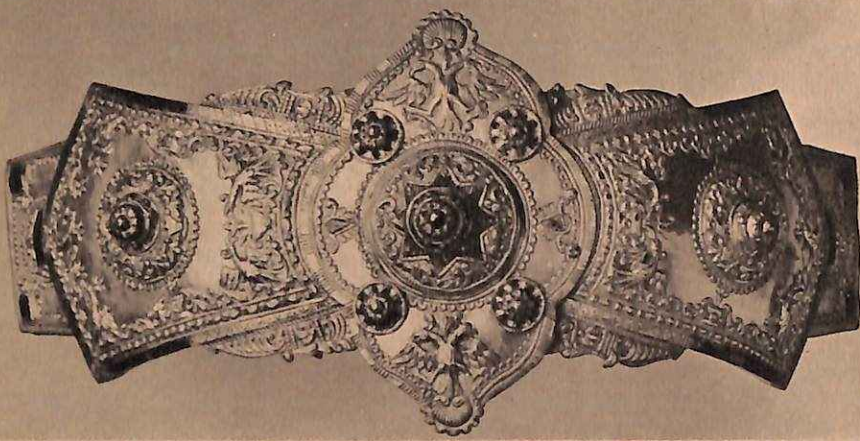

ΠΟΡΠΗ ζώνης 'Ηπείρου σε σχήμα κέρατος. Λεπτότατη έπεξεργασία και διακόσμηση με μαργαριτάρια και ζαφείρια

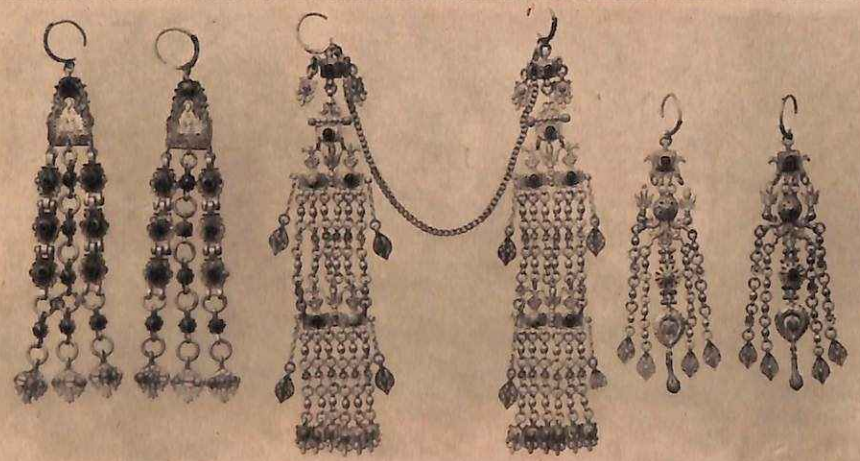
ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΘΗΝΕΣ ΥΛΕΣ ΚΑΙ ΤΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΑΜΕΤΡΗΤΕΣ ΟΙ ΩΡΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΝΤΛΗΤΗ Η ΑΓΑΠΗ

ΝΥΦΙΚΟ ΕΠΙΜΕΤΩΠΙΟ ΠΩΓΩΝΙΟΥ ΑΠΟ ΧΡΥΣΟ, ΜΕ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ ΚΑΙ ΗΜΙΠΟΛΥΤΙΜΟΥΣ ΛΙΘΟΥΣ. ΤΟ ΔΙΑΚΟΣΜΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

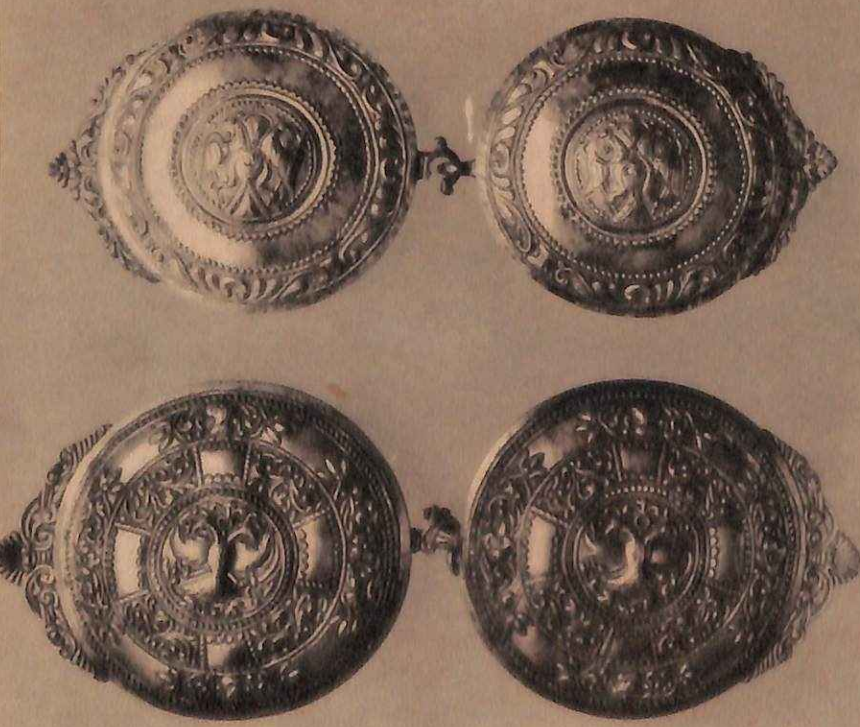

ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΠΟΡΠΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΜΕ ΑΝΑΓΛΥΦΟΥΣ ΔΙΚΕΦΑΛΟΥΣ ΑΕΤΟΥΣ, ΦΥΤΑ, ΠΟΥΛΙΑ

ΧΑΛΚΙΝΑ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΜΕ ΠΟΛΥΠΛΟΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΓΙΩΝ

ΠΟΡΠΕΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΑΠΟ ΑΣΗΜΙ

μια δείγματα αυθεντικών κοσμημάτων διατηρεί το Μουσείο Μπενάκη. Κάθε κόσμημα έχει την ιστορία του, την παράδοσή του, και στα βιβλία της 'Αγγελικής Χατζημιχάλη, της 'Αθηνάς Ταρσούλη και άλλων 'Ελλήνων συγγραφέων, που μελέτησαν την τέχνη του λαού μας, βρίσκει κανείς λεπτομέρειες και πληροφορίες για τα διάφορα κοσμήματα που φοριούνται στις εκατοντάδες τα χωριά και στα νησιά της 'Ελλάδος.

Σε πολλά μέρη της χώρας το κόσμημα έθεωρείτο ως μία μικρή αποταμίευση, ένας θησαυρός. Εκεί θα συναντήσουμε και την πλουσιότερη συλλογή. Τις χαρούμενες γιορτινές μέρες, οι γυναίκες δαίνουν για περίπατο και θυμίζουν κοσμηματοπωλείο κινούμενο. Στην Πάτμο, για παράδειγμα, ή νησιώτισσα συνήριζε να φορή τα έξης κοσμήματα: «Καμπάνες», δηλαδή σκουλαρίκια που μοιάζουν με μικρά τσαμπια μαργαριταρέων στα φυλιών, «σλόπους» και «συχαντρίκια», που είναι σειρές πλεκτό μαργαριτάρι του λαιμού, «κανέντα» με τις χρυσές φούσκες κατά διαστήματα, και άλυσίδες απ' όπου κρέμονται διαμαντικά, δικέφαλους αετούς και άλλα κοσμήματα εξαιρετικής τέχνης. Τέλος, για συμπλήρωμα στον στολισμό του στήθους φέρουν μία μακρυνά, χοντρή άλυσίδα, από όπου κρέμεται το «έγκόλπιο» ή ο σταυρός. Τα δακτύλ τους είναι φορτωμένα με δακτυλίδια από πολύτιμες πέτρες, γνωστές με το όνομα «κουρούνδια». Τα «κουρούνδια» είναι γαλάζια ζαφείρια, λαμπερά διαμάντια, μαύροι δυχνες, λυχνίτες, πορτοκαλί τσιάζια, τουρκουάζ, ζουμπρούκια κ.ά.

ΚΟΨΟΤΑΤΗ άσημνια ταμπάκιέρα της Μακεδονίας, που φέρει τον δικέφαλο αετό.

Συχνά ή επιφάνεια του στήθους δεν έφθανε για να επιδειχθούν όλα τα κοσμήματα. Τότε χρησιμοποιούσαν και την πλάτη. Έτσι ή νησιωτοπούλα της 'Αστυπάλαιας, της οποίας ή φορεσιά είναι πολυτελέστατη, φορτωμένη με κεντήματα, χρυσαφικά και πολύτιμα πετράδια, φορεί στην πλάτη της την «τσούλα», τρίγωνη σκαλιστή πλάκα από χρυσό ή άσημι, με μικρά άλυσιδάκια που κρατούν μικρά μπρελόκ, στολίζοντας έτσι και το πίσω μέρος του σώματός της.

Σ' άλλα όμως μέρη, όπως στην Λέρο ή στην Κάλυμνο, οι γυναίκες φέρουν ελάχιστα κοσμήματα πάνω στις φορεσιές τους, που είναι απείριστες και λιτές. Στην Σκύρο, έξ' άλλου, δεν συνηθίζονται τα ακριβά κοσμήματα, γιατί οι κάτοικοι του νησιού προτιμούσαν να κάνουν επένδυση χρημάτων σε ύφασματα, πολύτιμα ρούχα, κεντήματα και σκεύη του σπιτιού.

Το κόσμημα διαμορφώθηκε ανάλογα με τα τοπικά έθιμα των νησιών ή χωριών της 'Ελλάδος. 'Η διαμόρφωσή του εξαρτήθηκε από τις ανάγκες, τον χαρακτήρα, την νοοτροπία και την προσωπικότητα των κατοίκων.

Τα κοσμήματα είχαν στενή σχέση με την έννοια του γάμου. 'Η κόρη μπορούσε να βρή κοσμήματα από τη μάνα της, αλλά κυρίως τ' αποκτήσει με τον άρραβώνα της, όταν ο γαμπρός έστελνε τα δώρα του, που ή αποτελούσαν τον στολισμό της νέας ή, όπως έκαλείτο στην Μακεδονία, το «τακίμι». 'Ο πλούτος και ή αξία των κοσμημάτων έδειχναν τον πλούτο του γαμπρού, τα τεμάχια όμως που ήταν υποχρεωμένος να στείλη, τα «σημάδια» όπως λέγονταν στο Τρί-

κερι, έπρεπε πάντα να είναι όλα άντιπροσέπειαν τον στολισμό της νέας.

Τα δώρα αυτά διέφεραν σε κάθε τόπο και στέλλονταν άλλοτε με την προξενήτρα κι άλλοτε με τον κουμπάρο. Στο Τρίκερι τα πήγαινε ή πεθερά το πρωί του γάμου, τοποθετημένα πάνω σε δίσκο κουκουλωμένο με κόκκινο μεταξωτό μαντήλι.

Στα χωριά της Μακεδονίας ο γαμπρός έστελνε το «μαγκλιτάρι», που στόλιζε τον κεφαλόδεσμο και που αποτελείτο από 15 σειρές χρυσές άλυσίδες. Όταν ο γαμπρός ήταν φτωχός, έστελνε «μαγκλιτάρι» με 8 άλυσίδες, δηλαδή το μικρότερο δριο που του έπιτρεπόταν.

Το «μαγκλιτάρι» μπορεί να φέρη και ντουμπλές στις πρώτες του άλυσίδες και τότε δείχνει ακόμη περισσότερο πλούτο. Οι χρυσικοί της Βέροιας και της Θεσσαλονίκης φημίζονταν για την τέχνη τους στη δούλεψη του «μαγκλιταριού». 'Ο γαμπρός έστελνε επίσης τα «άσημογιόρντανα», που τα βρίσκει ακόμη κανείς στα χωριά της Μακεδονίας. Αποτελούνται από μία ταινία πλεγμένη με άσημένιο σύρμα και φέρουν στο πρόσθιο τμήμα χρωματιστές πέτρες. 'Απ' εκεί, έπισης, κρέμονται άλυσίδες και στρογγυλές πλάκες. 'Αλλα κοσμήματα του νέου ήταν ή «καδένα» με τις ντουμπλές, το «σκαλομάγκκαρο», που φοριέται στη μέση. Αποτελείται από άλυσίδες με άσημένιους παράδες, που κρέμονται γύρω, τον «καψά» ή «τουκά», στρογγυλό κόσμημα με άλυσίδες και αυστριακά νομίσματα, που σκαλώνεται στο ζωνάρι, το «άσημομάχαρο», τα «επαφίλια» πόρπη που στερεώνεται στη μέση, και τα «μπιλντζίκια», δηλαδή, βραχιόλια από άσημένιους κρίκους, με άσημένιες σφαίρες σε απόσταση. Τέλος, είναι ή «ζώστρα» με τις διπλές άλυσίδες, με τους παράδες και τις πεταλούδες.

ΑΛΛΗ μια εξαιρετικά λεπτή μακεδονική ταμπάκιέρα, με παράσταση του 'Αγίου Δημητρίου.

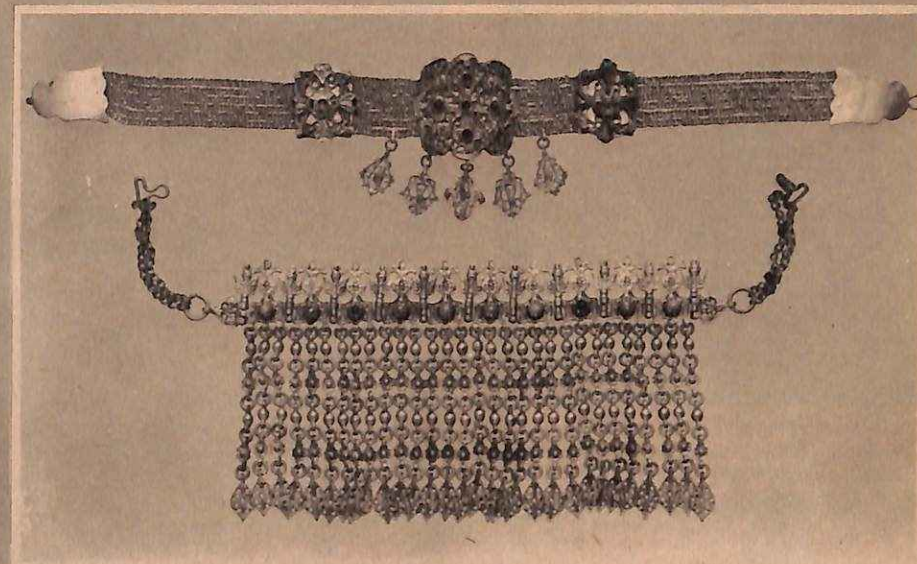
Ακόμη και ο τρόπος που φοριούνταν μερικά από τα κοσμήματα αυτά είχε τη σημασία του. Το «μαγκλιτάρι», π.χ., οι έλεύθερες, που το είχαν μόνο από τις μάνες τους, το τοποθετούσαν στο στήθος ή στα πλάινά του κεφαλιού. Την ήμερα του γάμου τους φορούσαν το γαμπριάτικο, αλλά με τον κοριτσίστικο τρόπο. Στη θέση του, στο έπάνω μέρος του κεφαλιού, το φορούσαν μόνο από τη δεύτερη μέρα του γάμου και μετά.

Η κατασκευή των κοσμημάτων δεν ήταν τυχεία. Έξηρητάτο από το υλικό που είχε ο κάθε χρυσικός στον τόπο του και ανάλογα με αυτό δουλεύονταν και ή διακόσμηση του κοσμήματος.

Οι Έλληνες χρυσικοί είχαν τη φήμη πως ήταν οι καλύτεροι στα Βαλκάνια. Περισσότερο απ' άλλου, φαίνεται ή τέχνη τους στο δούλεμα της πόρπης ή στα «κλειδωτάρια». Τα «κλειδωτάρια» φέρουν παραστάσεις από αγίους, πουλιά, δικέφαλους αετούς ή από άλλα σχήματα.

Οι ανάγκες της σημερινής ζωής και ή πρακτικότης του σημερινού πνεύματος έπηρεασαν τα χωριά και τα νησιά του τόπου μας. Τώρα τα κοσμήματα έχουν περιορισή πολύ, τόσο σε αριθμό, όσο και σε αξία. Το δώρο του γαμπρού έπαψε να είναι περιουσία, και ή τέχνη του κοσμήματος εξαρτάται από την καλλιτεχνία του πρώτου χρυσοχόου της πολιτείας. Κι αυτά όταν το φθινό, λαμπερό στράς δεν έχει ακόμη προηγηθή.

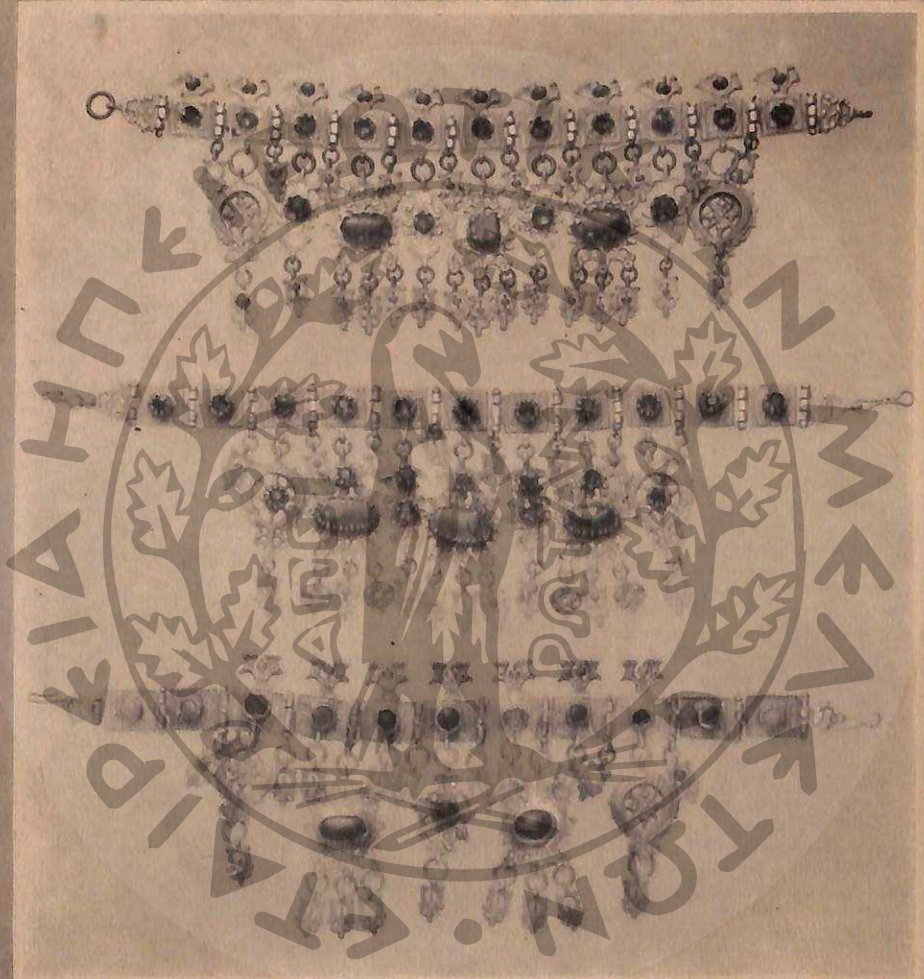
Σ.Κ.

ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΑ ΘΑΣΟΥ (ΑΝΩ) ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΟΥ (ΚΑΤΩ)

ΓΑΜΟ ΜΕ ΓΑΜΟ, ΑΠΟ ΓΕΝΙΑ ΣΕ ΓΕΝΙΑ
ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΟΥΣΑΝ
ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΚΑΘΕ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΑ, ΤΑ ΛΕΓΟΜΕΝΑ «ΧΑΡΧΑΛΙΑ»

ΜΕ ΤΗΝ «ΑΛΚΗΣΤΗ» η Μάρθα Γκράχαμ πρόσθεσε άλλη μια ωραία δημιουργία στον κύκλο των εμπνευσμένων από την αρχαία ελληνική μυθολογία χοροδραμάτων της.

Σ' ΕΝΑ ΥΠΟΒΛΗΤΙΚΟ και μοντέρνα άπείριτο σκηνικό κινήθηκαν οι ήρωικές μορφές του χοροδράματος.

Η ΑΛΚΗΣΤΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ ΓΚΡΑΧΑΜ

Η Μάρθα Γκράχαμ έχει ήδη στο ενεργητικό της έναν υπέροχο κύκλο χοροδραμάτων εμπνευσμένων από τα δράματα και τη μυθολογία της κλασικής Ελλάδας. Τελευταία, στη δημιουργική αυτή πορεία της πρόσθεσε την «Αλκίστη», που η παγκόσμια πρεμιέρα της δόθηκε στο «Θέατρο της 54ης Όδου». Όπως και στις άλλες χορευτικές παρουσιάσεις ήρωικών μορφών —Ισκάστη, Κλυταιμνήστρα, Μήδεια—, έτσι και στην «Αλκίστη» η Γκράχαμ δεν περιορίστηκε σε μια απλή μεταγραφή της πλοκής σε χορευτικές κινήσεις. Μολονότι αφηγείται την ιστορία της γυναίκας που προσφέρεται να πεθάνει στη θέση του συζύγου της, για να σωθεί τελικά από τον «Ηρακλή», η Γκράχαμ είδε το νέο χοροδράμα της σαν ένα τελετουργικό πανηγύρι του «θανάτου του χειμώνα» και της θριαμβευτικής επανόδου της «ανοίξεως». «Αν και αποτελεί μια ακόμη ραψωδία —μπορούμε να πούμε— στο μεγάλο ελληνικό έπος που συνθέτει η διαπρεπής χορεύτρια και χορογράφος, διατηρώντας τη συγγένειά της με τις προηγούμενες (ιδιαίτερα με την «Κλυταιμνήστρα» στην όψη της), ωστόσο, δημιουργεί παράλληλα ένα ξεχωριστό και ύψιστο προσωπικό ύφος.

Η σκηνογραφία του 'Ισάμου Νογκούκι αποτελείται κυρίως από ογκώδεις αρχαϊκές λίθινες φόρμες —έναν πολύ μεγάλο τροχό και μιαγωνιώδη κατασκευή— που κινούνται συνεχώς. Η κίνηση και η δομή συνταυτίζονται πλήρως. Η αλλόκοτη χορογραφική φράση και η έκτυλιξη των επεισοδίων χαρακτηρίζονται από μια βασανισμέ-

(Φωτ. Miriam Kibrik)

ΣΤΑ 66 της χρόνια, η Γκράχαμ διατηρεί όλη τη ζωντάνια και την δυναμικότητα της τέχνης της.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΔΩΣΕ Η ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ
ΕΝΑΣ ΒΑΘΥΤΕΡΟΣ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΑΝΕΚΥΨΕ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΑΝΕΛΙΞΗ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ. Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΖΟΜΕΝΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΕΓΙΝΕ ΤΕΛΙΚΑ ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

νη απλότητα, λες και μια συμπαντική αντίληψη αγωνίζεται να βρή την έκφρασή της. Και η μουσική της Βίβιαν Φάιν της χαρίζει μια έμμονη φωνή. 'Ακρόαμα και θέαμα, συγκίνηση και κίνηση συμπίπτουν σε μια άρμολογημένη ανέλιξη. 'Η Γκράχαμ είναι συγκλονιστική (ιδίως στα επεισόδια με τον Θάνατο), ενώ το θαυμάσιο συγκρότημά της χορεύει υπέροχα.

Τα χορογραφικά μοτίβα, μερικά των οποίων προέρχονται από το βασικό λεξιλόγιο της Γκράχαμ και άλλα αποκαλύπτουν μια καταπλησσυσα εύρηματικότητα, είναι αξιοθαύμαστα και η διαγραφή των χαρακτήρων του 'Ηρακλή (Πωλ Ταϊύλορ), του Θανάτου (Μπέρτραμ Ρός) και του 'Αδμήτου (Τζην Μάκ Ντόναλντ) συμπληρώνουν την εξαιρετική προσωπική εμφάνιση της Γκράχαμ. 'Ο Πωλ Ταϊύλορ ιδίως προσφέρει μια τόσο ισχυρή παρουσία, ώστε δύσκολα λησμονείται.

'Η χορογραφία της Γκράχαμ για την ομάδα του μπαλέτου διακρίνεται από άφραστη δύναμη

με θαύματο νόημα. Μολονότι το κοινό ενθουσιάστηκε με την «Αλκίστη», η χορογράφος Γκράχαμ δεν έμεινε ικανοποιημένη, γεγονός που αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα της καλλιτεχνικής ευσυνειδησίας της. Δεν της δόθηκε χρόνος, λες, για δοκιμές, ώστε να επιτευχθεί ο καταφανής συμβολισμός των κινήσεων.

Στά 66 της χρόνια, η λεπτοκαμωμένη (ύψος 1,58 μ.) Μάρθα Γκράχαμ εξακολουθεί να εργάζεται δέκα ώρες την ημέρα, προγυμνάζοντας και μορφοποιώντας τους χορευτές της. Στη Σχολή Συγχρόνου Χορού, που διατηρεί στο Μανχάτταν, έχει οκτώ καθηγητές για να την βοηθούν στην εκπαίδευση 200 περίπου μαθητών. 'Αλλά, άναμφίβολα, η δεσπόζουσα φυσιογνωμία της Γκράχαμ είναι εκείνη που δημιουργεί τις βαθύτερες και διαρκέστερες εντυπώσεις. Συχνά διακόπτει μια άσκηση και καλεί κάποια μαθήτρια «να απαγγείλει ένα απόσπασμα ενός ποιητού ή φιλοσόφου, που θα μάς βοηθήσει να πηδήσουμε ψηλότερα».

TRUDY GOTH

← ΚΑΤΑ μήκος τεσσάρων μιλίων, στην όχθη του ιερώτατου Γάγγη εκτείνονται οι χαρακτηριστικές κλίμακες της Μπενάρες, από όπου οι πιστοί κατεβαίνουν στα αγιασμένα νερά του ποταμού.

→ ΘΕΑΜΑ από τα συνηθέστερα. Κάθε απόγευμα, πριν από το ηλιοβασίλεμα, γριές και παιδιά μαζεύονται γύρω από μια πλανόδια ήθοποιό, για ν' ακούσουν τα μενέτζνα τραγούδια της και μαζί νά δουν τους λικνιστικούς χορούς της.

Χίλια πεντακόσια τεμένη κι άκρως μη ένα άμετρητο πλήθος από διάφορους άλλους καθαγιασμένους τόπους έχουν υψώσει το κύλισμο τριών χιλιετηρίδων και η ευλάβεια των πιστών στην ιερώτερη πόλη των Ινδιών — και ίσως-ίσως όλου του κόσμου — στην πανάρχαια και πάνσεπτη Μπενάρες.

Ασφαλώς, όμως, για τις τετρακόσιες χιλιάδες κατοίκους της και για το ένα εκατομμύριο προσκυνητές, που συρρέουν εκεί κάθε χρόνο από τα πέρατα των Ινδιών, του Θιβέτ, του Ινδοσταν και από όποιο άλλο σημείο της γής κατοικούνε Βραχμάνοι, αφάνταστα μεγαλύτερη σημασία και από τους αναρίθμητους ναούς και από τα πολυποίκιλα αγιάσματα έχει ο Γάγγης, ο ιερώτατος ποταμός, που κατά μήκος της μιας όχθης του βρίσκεται κτισμένη η Μπενάρες.

ΜΠΕΝΑΡΕΣ Η ΙΕΡΩΤΕΡΗ ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

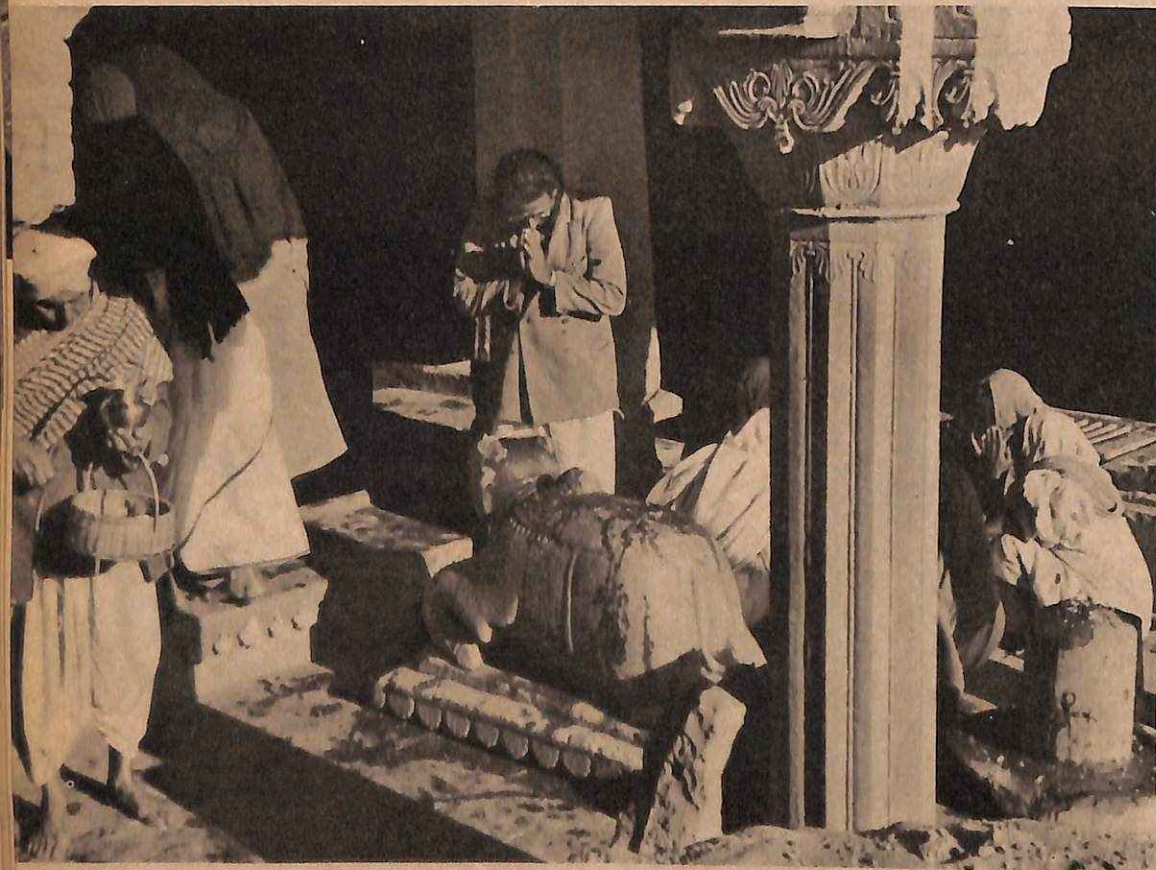
Στην μακρινή και εξωτική Μπενάρες, στην αρχαιότερη πόλη του κόσμου — όπως πιστεύουν οι Ινδοί — ταξίδεψε ο συνεργάτης των «ΕΙΚΟΝΩΝ» κ. Φίλιππος Μπούκας, για νά προσφέρει στους αναγνώ-

στες μας μία σειρά από φωτογραφίες, όπου ή φαντασία, ή ακρίβεια και ή παρατηρητικότητα του φακού του διακεκριμένου φωτογράφου συνθέτουν ένα ευτυχισμένο σύνολο έργων καλλιτεχνικών αξιώσεων. →

Τὸν γνησιώτερο θρησκευτικὸ ἐνθουσιασμό, ἀναμεμιγμένο μὲ κάθε μορφή δεισιδαιμονίας καὶ φανατισμοῦ, θὰ συναντήσῃ ὁ ἀμερόληπτος ἐπισκέπτης σὲ κάθε δῆμα τοῦ στὴν Μπενάρες. Μάστιγα πραγματική, γιὰ τὰ εὐρωπαϊκά μέτρα μας, ἀποτελοῦν οἱ μур-μηγκιῆς τῶν ζητιάνων, ποὺ μοναδικὸς προορισμὸς τους στὴ ζωὴ εἶναι νὰ πεθάνουν ἀπὸ τὴν πείνα

ἢ τὶς ἀρρώστιες κοντὰ στὸν Γάγγη. Κατὰπληκτος, πάντως, μένει κανεὶς ὅταν ἀντικρύξῃ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀθλιότητα δείγματα μιᾶς συγκινητικῆς εὐλαθείας. Σὲ κάθε γωνιά, πιστοὶ καὶ πιστῆς μαζεῦνται γύρω ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς γιὰ ν' ἀκούσουν τὴν ἀνάγνωση ἱερῶν κειμένων ἢ νὰ παρακολουθήσουν κηρύγματα καὶ συζητή-

σεις ἐπὶ θρησκευτικῶν θεμάτων. Συνηθέστατο εἶναι ἀκόμη τὸ θέαμα τῶν «γιόγκι» ποῦ, ἀδιάφοροι γιὰ ὅ,τι συμβαίνει γύρω τους, καταλαμβάνουν θέση στὴ μέση τοῦ δρόμου ἢ μιᾶς πλατείας καὶ παραμένουν ἀκίνητοι ἐπὶ ὥρες σὲ μιὰ στάση ποῦ καὶ μόνο σιγμιαία ἐπίτευξή της εἶναι ἀδιανόητη γιὰ ἓνα «δέδηλο».

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟ ΤΕΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΙΒΑ (= ΠΟΛΥΕΥΣΠΛΑΓΧΝΟΥ), ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ ΤΗΣ ΜΠΕΝΑΡΕΣ

Ο ΠΙΣΤΟΣ ΕΧΕΙ ΖΩΓΡΑΦΙΣΕΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΜΕ ΠΗΛΟ ΤΑ ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΒΙΣΝΟΥ

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΘΕ ΠΙΣΤΟΥ ΙΝΔΟΥ

— ΝΑ ΑΞΙΩΘΗ ΚΑΠΟΙΑ ΜΕΡΑ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΘΗ ΣΤΑ ΑΓΙΑΣΜΕΝΑ ΝΕΡΑ ΤΟΥ ΓΑΓΓΗ ΚΑΙ ΝΑ ΑΦΗΣΗ ΣΤΗΝ ΟΧΘΗ ΤΟΥ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΝΟΗ ΤΟΥ

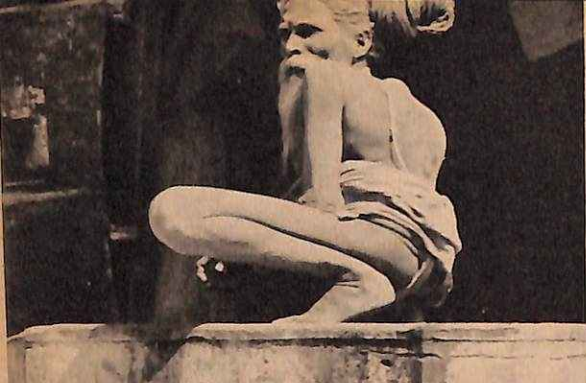

ΠΑΡΑ πολλοὶ ἐπαίτες καὶ σακάτηδες περιφέρονται στοὺς δρόμους τῆς Μπενάρες ἢ συγκεντρώνονται ἀργόσχολοὶ στὶς κλίμακες τῆς.

Ἀπὸ καπρίτσιο ἴσως τῆς ἱστορίας, ἡ Μπενάρες, χωρὶς νὰ χάσῃ ποτὲ τὸν ἱερὸ χαρακτήρα τῆς, ἔχει ἀλλάξῃ ἐπανειλημμένως τοὺς θεοὺς ποὺ λατρεύει. Σὲ ἐλάχιστῃ ἀπόστασιν ἀπὸ τὴ σημερινὴ πόλη, τὸν 6ο π.Χ. αἰῶνα, ὁ Σακασμοῦνι — ὅπως ἀναφέρει ἡ βουδδιστικὴ παράδοση — προσηλύτισε τοὺς πέντε πρώτους πιστοὺς του. Ἐπὶ δεκαοκτῶ αἰῶνες ἔμεινε ἡ Μπενάρες κέντρο βουδδιστικῆς ἀπεριόριστῃ ἀκτινοβολίας. Ἐπειτα οἱ βραχμῶνι ἀνήγειραν λαμπρότατες παγοδες ποῦ, μὲ τὴ σειρὰ τους, λαβηθήθηκαν καὶ γκρεμίστηκαν, γιὰ νὰ παραχωρήσουν τὴ θέση τους στὰ τζαμιά, ποὺ ἔφεραν μαζύ

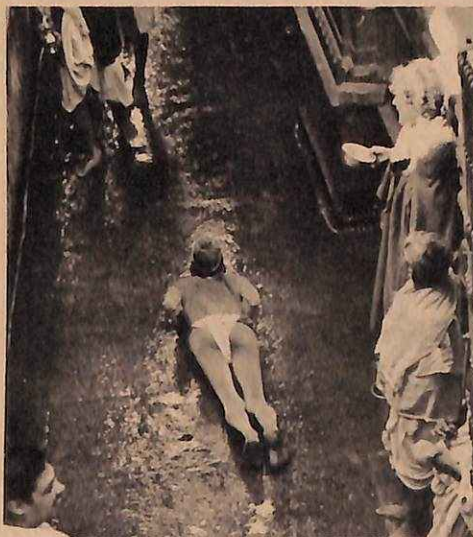
τους οἱ μουσουλμῶνι κατακτηταί. Τελικά, ὅμως, τὸ πεδίο τῆς μάχης ἀπέμεινε στους βραχμῶνι, ποὺ κρατῶν σταθερὰ τὴν ἀριθμητικὴ ὑπεροχή.

Εἶναι σήμερα γραφικώτατο τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάζει τὸ ἀνακατάγωμα τῶν πυραμιδοειδῶν Ἰνδικῶν ναῶν, μὲ τὰ σινικοῦ ρυθμοῦ βουδδιστικὰ τεμένη καὶ τοὺς τρούλλους καὶ τοὺς μιναρέδες τῶν μουσουλμανικῶν τζαμιῶν. Καὶ σ' αὐτὰ πρέπει ἀσφαλῶς νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ χριστιανικὲς ἐκκλησίαι, ποὺ ἀνήγειραν οἱ ἱεραπόστολοι μετὰ τὴν ἔλευση τῶν Εὐρωπαίων.

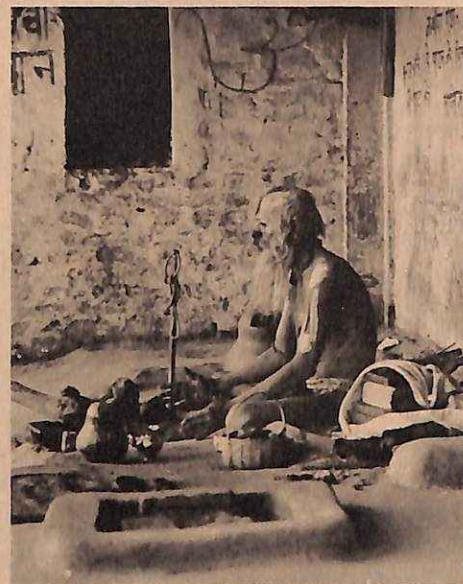

ΜΠΕΝΑΡΕΣ

ΩΡΕΣ ατέλειωτες μπορεί να μείνη σ' αυτή τη στάση περισυλλογής ο φτωχός άγιος, ο «Σαντού»

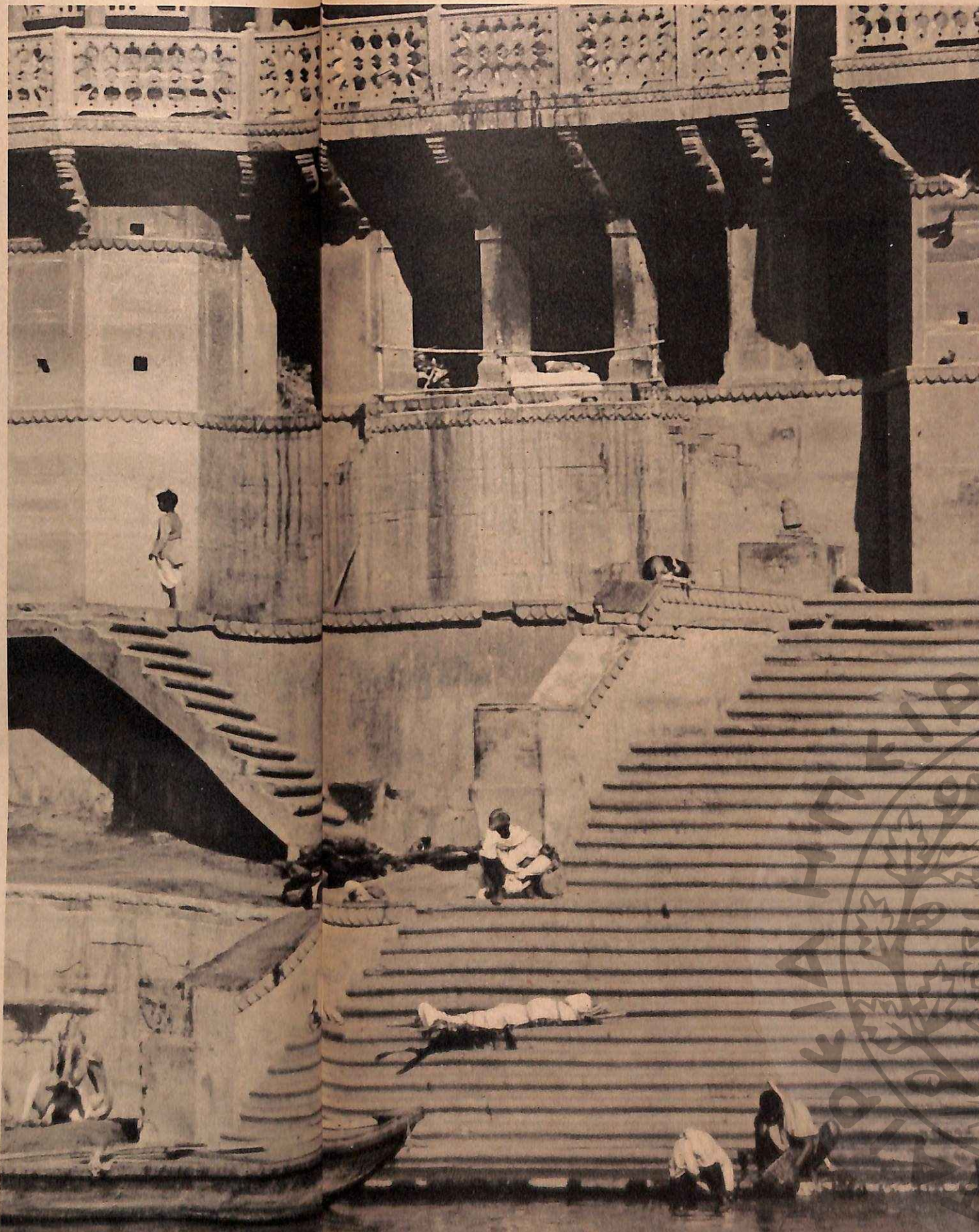
ΦΕΥΓΟΝΤΑΣ από το Χρυσό Τέμενος, ο «Σαντού» επιστρέφει στο έρημητήριό του, στην όχθη του Γάγγη, σερνόμενος καταγής. Θά διανύση πάνω από τρία χλμ.

↑ ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΣ κοντά στην ιερή πυρά, ο «άγιος», που έχει ζωγραφίσει στο μπράτσο του τα σημεία του Βισνού, περιβάλλεται από τα ιερά βιβλία του και τα τελετουργικά συνεργά του.

ΑΠΟ την αύγη μέχρι το ήλιο θα σίλεμα, οι προσκυνηταί κατακλύζουν το Χρυσό Τέμενος. Προέρχονται από κάθε άκρη της απέραντης χώρας και έφθασαν στην ιερή Μπενάρες με μοναδικό σκοπό να προσκυνήσουν τους αγιασμένους τόπους και τον Γάγγη.

↑ ΜΟΝΟ οι άρρενες συγγενείς συνοδεύουν τον νεκρό κατά την καύση. Η πυρά ανάβεται με ξύλα, στα οποία ρίχνονται λίβανι και δούτυρο. Σε τρεις ώρες το πτώμα θα έχει καητελείως και οι στάχτες του θα ριχτούν στα νερά του ιερού Γάγγη.

← ΠΡΙΝ από την καύση, ο νεκρός έμβαπτίζεται στα αγιασμένα νερά του Γάγγη, για να του άφεθούν όλες οι άμαρτίες, και κατόπιν αφήνεται στις κλίμακες μέχρι να στεγνώσει.

Οτι είναι για τους μουσουλμάνους ή Μέκκα, είναι και η Μπενάρες για τα εκατομμύρια των πιστών του Ινδουισμού, που η μοναδική τους λαχτάρα είναι ν' αξιωθούν κάποια μέρα να δουτήξουν το σώμα τους ως τη μέση στ' αγιασμένα νερά του Γάγγη κ' εκεί να προσευχηθούν. Η ιεροτελεστία αυτή πιστεύουν ότι θα τους άσφαλλει από τις ταλαιπωρίες και τις δοκιμασίες των διαδοχικών μετεμψώσεων και θα τους έξαποστείλει απ' ευθείας στον Παράδεισο — στη Νιρβάνα.

Αυτός είναι και ο λόγος που άναριθμοί άρρωστοι και έτοιμοθάνατοι διακομίζονται και στοιάζονται κοντά στις όχθες του μεγάλου ποταμού και θεωρούνται τυχεροί και ευλογημένοι όσοι απ' αυτούς κατορθώσουν ν' αφήσουν την τελευταία πνοή τους στην Μπενάρες.

Εκεί, λοιπόν, θα άποτεφρωθούν με έπισημότητα και μεγαλοπρέπεια — όταν πρόκειται, φυσικά, για κάποιο μεγατάνα μακαρίτη — ή θα μισοκαούν διαστικά, όταν ο φόρτος της δουλειάς δεν έπιτρέπει καλύτερη σελαι και οι στάχτες τους (ή τα καρβουνισμένα λείψανα) θα διασκορπιστούν (ή θα πεταχτούν) στα αγιασμένα νερά, που άποτελούν την πόλη για την αιώνα μακαριότητα της άνυπαρξίας. Κατά συνέπεια, δεν είναι σπάνιο το θέαμα ν' άντικρύσει κανείς τους πιστούς Ινδουιστάς να δούτουν το κορμί τους και να πίνουν άκόμη από τα νερά, ενώ δίπλα τους έπιπλέουν τα μισοκαμένα κουφάρια των φτωχών άμοιρησκαν τους. Για όσους πάλι το ταξίδι είναι άδύνατο, λόγω των τεραστίων άποστάσεων, ένα μπουκαλάκι με νερό του Γάγγη, που το φυλάει κοντά τους και που πρέπει να το πουν τη στιγμή άκριβώς που ξεπνέουν, έχει τόσα θαυμάσια άποτελέσματα, άπέναντι στα δεινά της μετεμψώσεως.

Πέρα όμως από τη γραφικότητα, ή συστηματική περιφρόνηση και προς τους στοιχειώδεις όρους υγιεινής δημιουργεί μιά άτυχε ατμόσφαιρα άνυπαφορη για τον Εύρωπαίο έπισκέπτη. Έκτός από τα πτώματα που έπιπλέουν στον ποταμό, στους δρόμους περιφέρονται κατά μυριάδες οι άρρωστοι και οι έτοιμοθάνατοι. Κι άκόμη, στρατίες άναριθμητες από έπατες, που άνάμεσα τους διακρίνονται και πολλοί άγιοι — οι «Σαντού».

Άλλά οι ταλαιπωρίες της Μπενάρες από τις δεισιδαιμονίες του πλήθους δεν έχουν τέλος. Η σημερινή πόλη άποτελεί, εκτός από θρησκευτικό, και μεγάλο διοικητικό, έμπορικό και βιομηχανικό κέντρο. Διαθέτει κολλέγια και φημισμένο πανεπιστήμιο, πουλάει διαμάντια, γεωργικά προϊόντα, κεντήματα. Ο πληθυσμός της, χρονο με το χρόνο, αδέχεται. Όσο, ή πόλη έξασκλυνθεί να μείνι περιορισμένη στη μιά όχθη του Γάγγη και οι κάτοικοι, πατίς με πατά σε, να στοιάζονται στα παλιά και στενά της όρια, γιατί οι Ινδοί άρνούνται έπίμονα να κτίσουν έστω και καλός στην άντικρύ του πλευρά (παρ' όλο που ή πόλη μια θαυμάσια γέφυρα), έπειδή πιστεύουν ότι όποιος πεθάνει εκεί θα έαναχυρίση στη ζωή, με τη μετεμψώση πάντοτε, σά... γαδούρι!

Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ ΚΟΖΙΜΑ

ΥΠΟ ΓΚΕΡΤΥ ΚΟΛΙΝ

4

— Πρέπει να την υπερασπιστώ, να την προστατεύσω, να την θρύνω. Για να μιλήσω σαφέστερα, αγαπημένη μου, και σε μια γλώσσα που ίσως δεν καταλαβαίνεις καλά, πρέπει να κερδίσω χρήματα!

Πώς άλλαξε γρήγορα ο τόνος! Η Μαρία κοίταξε γύρω της, είδε το πιάνο, τα βιβλία στο τραπέζι της, τα λουλούδια — αυτό το πλαίσιο της ταπεινής ευτυχίας της και σκέφτηκε: «Καμένη ευτυχία!». Αυτά τα λόγια της έφεραν δάκρυα στα μάτια.

— Χρήματα; Έκανε με τρεμάμενη φωνή.

— Μά, βέβαια! Έκανε εκείνος.

Η φωνή του είχε έναν κάπως προκλητικό τόνο, σχεδόν χυδαίο, αλλά έσκεμμένο. Ένα λεπτό προηγούμενος δεν είχε διάθεση να κάνει σκηνή. Η ιδέα μιας φιλονεικίας δεν του είχε έρθει καθόλου. Είχε έρθει κοντά της, έπειτα από αρκετές μέρες συλλογής, γεμάτος υπερηφάνεια και ζήλο, αποφασισμένος να κερδίσει τη ζωή των δικών του και ποτείνοντας ότι αυτό το αίσθημα ήταν ευγενικό, πιο ευγενικό και πιο αληθινό από εκείνο που τους είχε οίξει και τους διό στη μεγαλύτερή τους μοναξιά. Μ' ένα και μόνο βλέμμα της, η Μαρία είχε παγώσει τη χαρά του και τον έπιασε ένας άκατανίκητος θυμός κ' η επιθυμία ν' ανοίξει άγρια ένα απόστημα, να εξηγηθεί μαζί της, για ν' απομακρύνει τις σκέψεις, γιατί την άγαστοσε, και μαζί με το θυμό ένοιωσε κιόλας πόσο έπειδή της είχε θυμώσει.

Σηκώθηκε. Τ' όραό του πρόσωπο ήταν συνεπαρμένο. Προχώρησε προς το πιάνο κ' έβλεπε δυνατά το σκέπασμά του.

— Ένας θιρτουόζος πρέπει να δίνει συναυλίες, είπε, όπως η μηλιά δίνει μήλα! Το ταλέντο, που μοιβάσει ο Θεός, αποτελεί την αξιοπρέπειά μου, αλλά και τον μόνο τρόπο να κερδίσω το ψωμί μου... Να κερδίσω το ψωμί μου, αιούς;

Ήξερε πως την πλήγωνε, γιατί ήταν η πρώτη φορά που ανέφερε τη διαφορά της καταγωγής

τους. Και παρατήρησε πως αυτή η μικρή πληγή την είχε κιόλας νικήσει.

— Μισώ τις συναυλίες, είπε. Δεν μπορώ να υποφέρω να γίνεσαι θέαμα! Στο Παρίσι δεν το ήξερα... Μά όταν έλαβες μέρος στη συναυλία για τους έμικροδες στο πριγκιπικό Μπελζογιόζο, έδω στη Γενεύη, τότε... Δεν είσαι πιά ο εαυτός σου όταν παίζεις μπροστά στο κοινό. Δεν σε αναγνωρίζω πιά... Δεν έχουμε τίποτα κοινό. Συμμαχείς δολώκρος μ' αυτό τον κόσμο που απεχθάνομαι και που με αντιπαθεί!

— Με ποιά δικαίωμα μπορείς ν' αποφαίνεσαι ποτέ είμαι ο εαυτός μου και ποτέ δεν είμαι! Είμαι και θιρτουόζος, Μαρία... Όταν παίζω κ' αίζμολώζω το κοινό μου, αισθάνομαι άνδρας!

Είχε πλησιάσει στην πολυθρόνα της κ' έσκυβε το κεφάλι του προς το δικό της. Τα καλογραμμένα του χείλη άσθρωναν δυνατά τις λέξεις, σά νά-θελε να τις χαράξει στο μυαλό της, να την κάνει να τις καταλάβει και να συμμεριστεί τις ιδέες που εξέφραζαν. Γιατί αν δεν τις συμμεριζόταν, η άγάπη δεν θάταν πιά δυνατή...

— Πρέπει να με παραδεχτείς όπως είμαι, Μαρία. Επ' άλλως, η περιπέτειά μας δεν έχει πιά νόημα!

— Η περιπέτειά μας! Έκαν' εκείνη πολύ χαμηλόφωνα.

— Ο σύνδεσμός μας. 'Ο ιερός μας σύνδεσμος ή η αναγκαία περιπέτειά μας, πέστο πως θέλει! Ήξερε ο Φράντς με σαρκασμό. Πάψε, για όνομα του Θεού, ν' αποδώς μεγαλύτερη σημασία στις λέξεις και στις άρησιμνες έννοιες παρά στις πραγματικότητες που κρύβονται πίσω τους!

Η Μαρία ήταν τρομαγμένη. Δεν ήξερε το θυμό του. Είχαν κάνει ποτέ - ποτέ παράπονα ο ένας στον άλλον, με φιλικό και απαλό τρόπο, σχεδόν αδελφικό. Απ' τον καιρό που ζούσαν μαζί είχαν κινηθεί σ' ένα λεπτό και κάπως ακαδημαϊκό περιβάλλον ανθρώπων που θέλουν να φτάσουν την ήθικη τελειότητα, να συμμορφωθούν σ' ένα αυστηρό ιδεώδες. 'Ο Φράντς είχε πιο ανήσυχη φύση. 'Η νεανικότητά του κ' η αδόκητη ιδιοσυμφορία του τον έκαναν να παρακλίνει περισσότερο

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Απ' την ημέρα που συναντήθηκαν, πριν από τρία χρόνια, η κόμπωσα Μαρία ντ' Αγκόν κι' ο νεαρός, αλλά διάσημος κιόλας θιρτουόζος του πιάνου Φράντς Λιστ αγαπήθηκαν φλογερά. 'Ο Φράντς ήθελε να μοιραστή η Μαρία όλωσδιόλου τη ζωή του. Μετά από πολλούς δισταγμούς, εκείνη δέχτηκε. Οι δυο έραστοι συναντιώνται στη Βασιλεία, κ' η Μαρία, που περιμένει παιδί, γράφει στον άντρα της, τον Σάρλ ντ' Αγκόν, για να του αναγγείλη τον όριστικό χωρισμό...

ρο απ' τον κομφορσισμό κ' η ανδρική του ιδιότης του έδινε περισσότερες ευκαιρίες για να κάνει του κεφαλιού του. 'Αλλά μετάνιωνε εύκολα κ' αναγνώριζε πως η κατρέσσα του είχε υπεροχή στον τομέα αυτόν, καθώς και το δικαίωμα να τον καθοδηγή. Το θέαμα, όμως, που παρουσίαζε τώρα δεν έμοιαζε με παροδική ανταρσία κ' η Μαρία ήταν πολύ έξυπνη για να γελαστή.

— Νόμιζα πως ήσουν ευτυχισμένος, είπε προσπαθώντας ν' αυτοκυριαρχηθή.

— Ποιος σου μιλάει για ευτυχία; Έκανε ο Φράντς ύψωνοντας τους ώμους. Ήμουν ευτυχισμένος, είμαι και θά είμαι!

— Δεν ήθελες να παραδώσεις πάλι τον εαυτό σου στο κοινό...

— Δεν παραδίδομαι στο κοινό. Το κοινό παραδίδεται σε μένα. 'Ο καλλιτέχνης και το κοινό είναι εξ' ίσου αναγκαίοι ο ένας στον άλλον όσο κ' ένας άνδρας και μια γυναίκα για τον έρωτα.

Η έκφραση αυτή ενόχλησε τη Μαρία, γιατί η σύγκριση της έδειχνε πως η φρόνη της για τις συναυλίες δεν ήταν ίσως παρά ζηλοτυπία.

— Πρό δλίγου ακόμα συμφωνούσες μαζί μου πως η πιο μοναχική ζωή είναι πιο γόνιμη, πως η επαφή του κοινού μειώνει την δημιουργία και πως οι συναυλίες ήταν ανεπανόρθωτη απώλεια χρόνου!

Τώρα η φωνή της ήταν καθαρή και σίγουρη. Τα ρουθούνια της που έτρεμαν και τα σφιγμένα χαρακτηριστικά της έδειχναν την εσωτερική της συγκίνηση, μα αγωνιζόταν. Θά χρησιμοποιούσε τα δπλα της ένα - ένα με υπομονή. Θάρχοταν μια στιγμή που θα του άγγιζε με το δάχτυλο την αδυναμία του. Ήταν νέος, δεν μπορούσε να μην έχει αδυναμίες... Θά τον πλήγωνε με τη σειρά της, μα η πληγή που θα τοίκανε θά είχε τόσο απάλειψη και κομψότητα, ώστε εκείνος δεν θά βρωσκε τίποτα να της απαντήσει.

Μα δεν είχε την ευκαιρία ν' άκονισή τα δπλα της.

— 'Ολ' αυτά είναι λόγια, είπε ο Λιστ. Έχω ένα παιδί και θέλω να το διαθρέψω. Είσαι πλούσια, Μαρία. Παρ' όλη την απομάκρυνσή της, η οικογένειά σου θά σου εξασφαλίσει την συντήρησή

«'Οχι, δεν αγαπάει την Γεωργία), σκέφθηκε η Μαρία. «Αγαπάει έμένα!».

σου, από υπερηφάνεια... 'Αλλά την κόρη μου, θα την αναθρέψω εγώ!

Η Μαρία ήταν χλωμή κι' ακίνητη στο δάθος της πολυθρόνας της και τα χέρια της έτρεμαν. 'Ο Φράντς ήρθε και γονάτισε στα πόδια της, συγκινημένος απ' το θέαμα που παρουσίαζε.

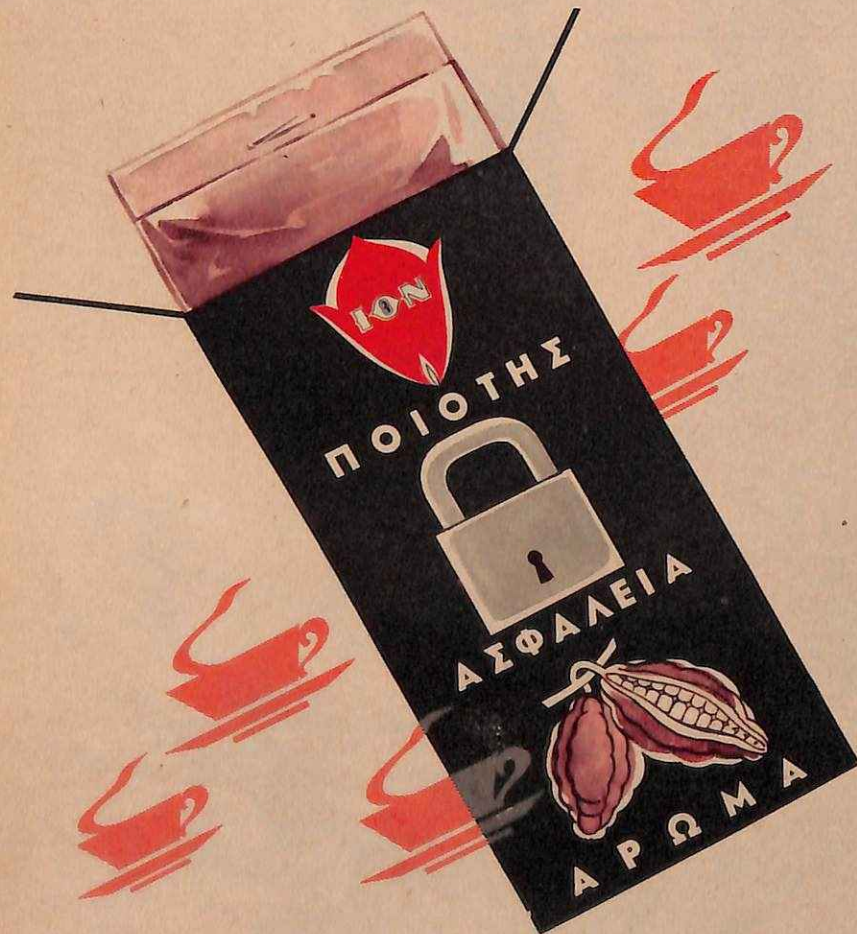
—Είμαι η κόρη μας, είπε. 'Η κόρη του ξευγαριού που αποτελούμε. 'Η κόρη των καινούργιων πλασμάτων που γίναμε απ' τη στιγμή που αποφασίσαμε να ζήσουμε μαζί!

Σηκώθηκε λιγάκι για να της χαϊδέψει τα μαλλιά κι' έπειτα εξακολούθησε υψώνοντας τη φωνή: —Ακριβώς επειδή είναι κόρη των πλασμάτων αυτών δεν θα έχει καμιά σχέση με τους κόμιτες και τις κόμισσες! Είναι κόρη του Φράντς και της

Μαρίας. 'Ο Φράντς πρέπει να την θρέψει κι' εκείνο που ξέρει να κάνει ο Φράντς είναι να κερδίσει πολλά χρήματα παίζοντας πιάνο. Πρέπει να με καταλάβεις, Μαρία! Πες μου πώς με καταλαβαίνεις και πώς είσαι υπερήφανη!... Οι γυναίκες είναι περήφανες, δεν είν' έτσι, όταν οι άνδρες αναλαμβάνουν την ευθύνη της οικογενείας...

Η Μαρία δεν απάντησε. Έκλαιγε. Είχε ξήσει πάντα σ' έναν κλειστό κόσμο, όπου οι λέξεις «εργασία» και «χρήμα» είχαν χάσει κάθε υψηλή έννοια, δεν κυκλοφορούσαν καθόλου και δεν είχαν φτάσει ποτέ σχεδόν στ' αυτιά της. Έδλεπε τώρα πώς η ένωση της με τον Φράντς την έβαλε μπροστά σε μια πραγματικότητα, που είχε λησμονήσει ν' αντιμετωπίσει. Ήταν νικημένη. Ένοιωθε

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Τα βασικά πλεονεκτήματα που σάς εξασφαλίζει το ΚΑΚΑΟ **ION** ΤΥΠΟΥ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ όταν όμως είναι συσκευασμένο σε κουτιά και όχι χύμα

ΕΝΑ ΡΟΦΗΜΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗΣ ΤΡΟΦΗ

πώς ο έραστής της είχε δίκιο. 'Αλλά ήταν απελπισμένη. Στο κέντρο του έαυτού της, ένας ναός με τέλειες κολώνες γκρεμιζόταν, ένας δνειρεμένος ναός, που έπρεπε να παραδεχτεί πώς ήταν φανταστικός. Κ' ένοιωθε σημαντικά τσακισμένη, σά να της είχαν πέσει οι κολώνες στην πλάτη της...

—Πες πώς είσαι περήφανη, επανέλαβε ο Φράντς. Η Μαρία δεν ήξερε αν ήταν... 'Ολ' αυτά ήταν τόσο καινούργια γι' αυτή! Πήρε το κεφάλι του έραστου της και του χάιδεψε τα ξανθά μαλλιά.

—Σφίξε με στην άγκυλιά σου, του είπε. Ήταν πιά μεγάλη απ' αυτόν, μα εκείνος είχε την άλλη και παμπάλαιη πείρα του κόσμου. Η Μαρία χρειαζόταν την προστασία του και την πείρα του, που την ανακάλυπτε τώρα, πλάι σε μια κούνια...

—Έλα να δης την κόρη μας, της είπε. Η Μπλαντίν είχε ξυπνήσει. Ήταν ξαπλωμένη ανάσκελα, με τα χεράκια της ανοιχτά. Τα μαλλιά της που ήταν ξανθά, όπως της μητέρας της και του πατέρα της, σχημάτιζαν μακρινές μπούκλες κολλημένες στο μεγάλο της μέτωπο. Όταν είδε τους γονείς της χαμογέλασε...

Φράντς έφυγε τον 'Απρίλιο. Στο άναμεταξύ, αυτή η σκηνή είχε επαναληφθεί. Η Μαρία ήταν περήφανη, επίμονη, υπομονητική, έξυπνη. Είχε νικηθεί, μα δεν θεωρούσε την ήττα της μόνιμη. Γαντζωνόταν στο ιδανικό της και παρ' όλο που ήταν πολύ έξυπνη, ώστε ν' αγνοήσει τις πραγματικότητες της ζωής, δέ ν' ήθελε να τις δει.

Όταν εργαζόταν κοντά της, φορισμένα δράδια, συνθέτοντας όλες εκείνες τις μουσικές που είχε γεννήσει μέσα του το ερωτικό τους ταξίδι, η Μαρία του έλεγε με γλυκειά φωνή:

—Δεν είσαι ευτυχισμένος; Εκείνος απαντούσε ελλεικρινά πώς ήταν. Δημονοούσε τις σκηνές μόλις κατέληγαν σε φιλιὰ και σε γλυκόλογα και δεν καταλάβαινε γιατί η Μαρία ξανάφερνε πάντα το ίδιο θέμα:

—Γιατί να τρέχεις άλλοι, αν είσ' ευτυχισμένος εδώ;

Κι' όλα ξανάρχιζαν πάλι...

Όλα δηλητηριάζονταν. Μπορούσαν να πληγώσουν σκληρά ο ένας τον άλλον και τόχαναν. Έπειδή ήταν δυστυχισμένη, η Μαρία έβγαλε στην επιφάνεια παλαιά της παράπονα, που τα θεωρούσε άλλοτε μπαγκατέλλες και που τώρα τα ξανάνοιωθε έντονότερα.

—Όταν φτάσαμε στη Γενεύη δεν θέλησες καν να μάθεις τι μου έγραφε η μητέρα μου! Ήταν καλή και τρυφερή κι' έτοιμη να συγχωρήσει και δεν φαντάζεσαι τι αγώνα χρειάστηκε να κάνω με τον έαυτό μου για να της απαντήσω με ένα αδιάλλακτο γράμμα... Μόλις φτάσαμε άρσιες να τρέχεις εδώ κι' εκεί: Γεύμα στο Πιερ Βόλφ, θέατρο με τον Πιερ Βόλφ... Και τώρα θέλεις να πας στο 'Ωδείο και στην 'Ακαδημία, θέλεις να παίξεις δημοσία!

Δεν έβρινε καθόλου τη φωνή της. 'Η ευγένεια ήταν δευτέρα φύση της.

—Με ύποχρεώσες, εξακολούθησε, να παραστώ στη συναυλία σου!

—Στο πρόγινος Μπελτζογιόζο, που τον ήξερες από καιρό και που δεν σου φέρθηκε ποτέ άσχημα...

—Δημοσία! 'Ανάμεσα στις γυναίκες της Γενεύης, που δεν κοιτάζαν παρά έμένα, ενώ έκαναν πώς δεν μ' έβλεπαν! Κι' αυτός ο 'Ερμάν που μου έφερε; Αυτό το ξένο παιδί που έμπασες στο σπίτι μας με το πρόσχημα πώς ήταν μαθητής σου και πώς δεν μπορούσε να ζήσει μακριά σου;

—Δεν μου τόπες αυτό ποτέ, Μαρία.

—Μα πρέπει να τα λή κανείς όλα; Σ' έβλεπα ευχαριστημένο, κολακευμένο απ' το γράμμα αυτού του νέου... Δεν φανταζόμουν πώς θάταν τόσο συχνά, ως τρίτος, ανάμεσά μας! Σκεπτόμουν πώς θάπρεπε να με ρωτήσει πριν τον καλέσεις στη Γενεύη και ύπερερα που δεν τόκανες, αλλά ήταν μια επί πλέον θυσία μου για σένα κι' ήμουν ευχαριστημένη που την έκανα...

Η Μαρία σκούπισε ένα δάκρυ που είχε φανή στο μάτι της, με το κεντητό μαντηλάκι της, και εξακολούθησε:

—Μα εσύ δεν σκέφτηκες καν πώς υπήρχε ένα άλλο παιδί, που με νοσταλγούσε έμένα. Δεν θέλησες να μάθεις τι μου είχε γράψει η μικρή μου Κλαίρη, με το αδέξιο χεράκι της των πέντε ετών...

—Μαρία!

Η καρδιά του ήταν τρυφερή. 'Ωρμησε προς το μέρος της, γονάτισε και τα δικά του μάτια γέμισαν τώρα δάκρυα.

—Καμμένηνιμου γυνάικα! Καμμένηνιμητέρα! Πόσο πρέπει να υπέφερες!... Συγχώρεσέ με, Μαρία...

Συμφιλιώθηκαν τελικά. Δεν υπήρχαν μόνο φιλονεικίες ανάμεσά τους — υπήρχε κι' ο έρωτας. Δεν μπορούσαν να κάνουν ο ένας χωρίς τον άλλο. 'Ο έρωτας είχε γεμίσει ένα μεγάλο κενό μέσα τους, που δεν μπορούσαν να το αναπληρώσουν με τίποτ' άλλο.

Αλλά υπήρχαν στιγμές που επικρατούσε η μαγία τους να σπαράζονται.

—Δεν έπρεπε να φύγεις μαζί μου, είπε μια μέρα ο Λίστ. 'Εσύ το θέλησες αυτό! 'Εγώ δεν το ήθελα. Έκανα το πλάν για να σε αποτρέψω απ' αυτό το παράτολμο σχέδιο. Σου έστειλα τον Λαμενιά για να σε κάνη ν' αλλάξεις γνώμη.

—Όποτε, λοιπόν, εσύ τον είχες στείλει! Για μια στιγμή η Μαρία ξαναείδε τον άδωά όπως ήταν εκείνη την ημέρα — αδύνατος και κακοντυμένος, αλλά με φλογερά μάτια, γεμάτα συγκρατημένο πάθος. Την είχε ξεροκίσει, είχε επικαλεσθή το αίσθημα του καθηκοντος, το μυστικό μεγαλείο της θυσίας...

—Όποτε εσύ λοιπόν! Ξανάπε η Μαρία με υπόκωφη φωνή.

—Σ' αγαπούσα. Δεν ήθελα να μπής σ' ένα δρόμο γεμάτο βάσανα. Και δεν ήθελα, επίσης, φώναζε με ξαφνικό θυμό, να μου πετάξεις μια μέρα τις θυσίες σου στα μούτρα, όπως το κάνεις σήμερα!

Έσφιξε τα δόντια του. 'Η γραμμή της μύτης του ήταν πολύ έντονη, τα ρουθούνια του έτρεμαν απ' το θυμό. Την κοίταξε μια στιγμή σιωπηλός, μη ξέροντας ακόμα αν θα τολμούσε να δώσει το χτύπημά του, φοβούμενος ότι θα προχωρούσε πολύ μακριά, αλλά και πεπεισμένος πώς έπρεπε να προχωρήσει μακριά και πώς η βία ήταν ίσως αναγκαία.

—Μα ήσουν έγκνιος! Είπε. Το ήξερες και δεν μου το είπες! Δεν μου ζήτησες τη γνώμη μου και...

—Δεν ήθελα το παιδί σου να έχη τ' όνομα του κυρίου ντ' 'Αγκόν! Κι' αυτό, επίσης, ήταν μια θυσία, αφού δεν πρόκειται με κανένα τρόπο να έχη το δικό μου όνομα!

Όλα τα φράγματα είχαν σπάσει. Η Μαρία έλαμψε επί τέλους και την έπιασε θυμός. Σηκώθηκε απ' το κάθισμά της και στάθηκαν ο ένας απέναντι στον άλλον, πολύ θμιοί, με τα ίδια γαλανά μάτια, που είχαν γίνει σκούρα απ' τη συγκίνηση.

—Αν νομίζεις, είπε η Μαρία, πώς σ' εξέβιασα για κάποιο άνομολόγητο σκοπό, είμαι έτοιμη να φύγω, σήμερα κιόλας!

—Δεν σκέφτηκα τέτοιο πράγμα, είπε εκείνος με κουρασμένη φωνή. Πάντα πίστευα πώς είχες μεγαλόψυχα κίνητρα. Πάντα πίστευα στην ευγένεια της ψυχής σου και στη γενναιοφροσύνη της καρδιάς σου... Γιατί αφήνεις να φιλονεικούμε, Μαρία; Έκανες μεγάλες θυσίες για μένα. Το λες και το ξέρω. Γιατί δεν μ' αφήνεις να φύγω μερικές εβδομάδες; Φεύγω για την Μπλαντίν — και για σένα! Θα κουραζόσουν ίσως να μ' αγαπάς αν έπανα να είμαι αήτο που είμαι. 'Η μικρή δόξα μου, ίσως να σε γοήτευσε κι' αυτή... Μαρία, έχουμε τόσο ωραίες μέρες μπροστά μας!

Η Μαρία ούχτηκε στην άγκυλιά του. Έκλαιγε με λυγμούς, με το πρόσωπο χωμένο στο στήθος του, θρέχοντας το μεγάλο άσπρο γιακά του. Εκείνος επαναλάμβανε αδιάκοπα: «Μαρία... Μαρία...» και της χτυπούσε απαλά την πλάτη για να την παρηγορήσει.

Η Μαρία είχε συγκαταστή τόσο καιρό, ώστε δεν μπορούσε τώρα πιά να σταματήσει το κλάμα. Έκλαψε για το παρελθόν της, για το μέλλον της, για τα λάθη της και τις ελπίδες της, για τη χαμένη και ξανακερδισμένη αγάπη της. 'Η ευτυχία της δεν θα είχε ποτέ πιά το ίδιο πρόσωπο. Ποτέ πιά δεν θα ήταν αυτό το μαγικό σταμάτημα του καιρού, αυτή η απόδραση απ' την πραγματικότητα, που είχε νοιώσει άλλοτε, κατά το διάστημα της χρονιάς που πέρασε. 'Ολ' αυτά ήταν ένα όνειρο και τώρα έπρεπε να ξυπνήσει, να προσαρμοσθή. 'Η Μαρία ντ' 'Αγκόν ένοιωθε κάποιο φόβο. Δεν ήξερε αν ήταν ικανή να προσαρμοσθή, αλλά θα το δοκίμαζε και θα πετύχανε ασφαλώς, για χάρη του Φράντς.

Ο Λίστ έφυγε τον 'Απρίλιο. Πριν απ' την αναχώρησή του, νομίσαν μια θερμή κατοικία στο Μοντενέ, στην κοιλάδα που χωρίζει το Μεγάλο απ' το Μικρό Σαλέβ. 'Αν ο καιρός ήταν ώ-

ραίος κι' η μοναξιά της Γενεύης αποπνικτική, η Μαρία θα πήγαινε ν' αποσυρθή εκεί με το μαρό της. Πέρασαν δυο μέρες δλομόναχοι, ακούγοντας τους χειμάρρους του βουνού και τρέχοντας σαν παιδιά. Είχαν την εντύπωση ότι βρίσκονταν έξη μήνες πίσω κι' η αγάπη τους ένοσχύθηκε.

Έπειτα ο Φράντς έφυγε. Η Μαρία είχε καινούργιους φίλους, τον 'Αντόλφ Πικτέ, έναν καλλιεργμένο άνθρωπο της καλύτερης κοινωνίας της Γενεύης, τον Λουί ντε Ρουσό, έναν άνθρωπο 20 ετών, που τη φλερτάριζε διακριτικά, όπως άλλοτε ο Τεοφίλ ντε Φερριέρ. Τήρηχε, επίσης, ο νεαρός 'Ερμάν, στον οποίο η νέα έπρεπε να δώσει μαθήματα πιάνου, κατά τη διάκριση της περιο-

δείας του Λίστ, και μια καινούργια φίλη στον δρόμο, που τα γράμματά της δημιουργούσαν ξαπρές ελπίδες για το μέλλον, μια μεγάλη Παρισινή φίλη του Φράντς, η μυθιστοριογράφος Γεωργία Σάνδη.

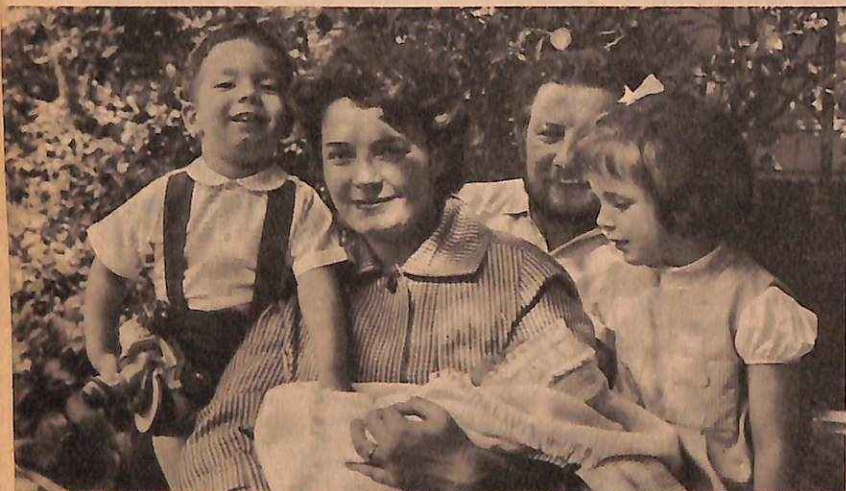
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Είμαι λυπημένη... Πρώ μου, το καλοκαίρι βρίσκεται στην ακμή του, μα εγώ είμαι μελαγχολική. Τα βουνά μ' άρεσαν άλλοτε πολύ, γιατί μούδιναν μια ιδέα του Θεού. Μα τώρα νομίζω πώς τ' αντιπαθώ... Οι πλαγιές του Σαλέβ με πνίγουν και μου δίνουν τη διάθεση να φύγω...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ Ούστίνωφ έγι-
νε πριν από λίγο καιρό πενταμε-
λής. 'Η Σούζαν κρατά στην άγ-
καλιά της τον νεογέννητο 'Αν-
δρέα, ενώ ο 'Ιγκόρ και η Πάβλα
είναι πιά αρκετά μεγάλοι για να
αντιληφθούν τη σημασία την ό-
ποία έχει μια επιτυχημένη πόζα.

→
ΙΝΔΙΑΝΟΣ. 'Ο πολυάσχολος
καλλιτέχνης πάντα βρίσκει ώρες
ν' αφιερώνει στα παιδιά του. 'Ο
'Ιγκόρ θέλει να δει τον πατέρα
του μέσα στην Ινδιάνικη σκηνή
του, όπου τον υποχρέωσε να χωθή

Πήτερ Ούστίνωφ πολύμορφο ταλέντο πολύπλευρο κέφι

«'Η επιτυχία μέ φοβίζει
πιό πολύ απ' την άποτυχία»

Ο ΠΗΤΕΡ δεν αγαπά τα χαρτιά. Μπερδεύεται. Μόνο
μέ μια υπερμεγέθη τράπουλα κάνει το χατήρι της Σού-
ζαν. Κοντά του έχει και τα άχωριστα φουντούκια του.

ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ. "Όσο αγαπημένα και αν είναι τα δυο ά-
δελφια, πάντοτε θα προκύψει κάποια διαφωνία για τα
παιχνίδια. Την εξομαλύνει ή καλή διάθεση του πατέρα.

ΜΟΝΟ ΕΤΣΙ προφταίνει. Παίζοντας πι-
άνο, μελετά ένα διδύο περί βουδισμού.

ΤΟ ΟΙΚΙΑΚΟ μπάρ είναι έφωδιασμένο
μέ μπύρα από όλες τις χώρες του κόσμου.

Σημέδια του πολυμερούς ταλέντου του Πή-
τερ Ούστίνωφ και του πλήθους των ενδιαφε-
ρόντων του θα συναντήσει κανείς, σε μία θαυ-
μαστή άκαταστασία, σε όλα τα δωμάτια του
σπιτιού. Ταινίες μαγνητοφώνου με γραμμένους
διαφόρους μονολόγους, νότες και διάφορα
μουσικά όργανα, φωτογραφίες, δίσκοι γραμ-
μοφώνου, σκέτσα και χειρόγραφα δημιουρ-
γούν ένα συμπαθητικό χάος, που μέσα εκεί
δχι μόνον αναπνέει ο Πήτερ Ούστίνωφ, αλλά
μελετά και εργάζεται. Και μάλιστα εργάζε-
ται ταυτόχρονα σε είκοσι διαφορετικά σχέδια
κάθε φορά. Είναι γνωστή στους αναγνώστες
μας («ΕΙ Κ Ο Ν Ε Σ» τεύχ. 35) η πολυμέρεια
του. Και είναι γνωστός γενικότερα στο έλ-
ληνικό κοινό, σαν θεατρικός συγγραφέας, ά-
πό το χαρτιωμένο έργο «'Ο έρωτας τεσσάρων
συνταγματάρχων», που είχε παίξει πριν από
μερικά χρόνια το «'Εθνικό Θέατρο», και σαν
ηθοποιός από τον απολαυστικό Νέρωνα, που
είχε δημιουργήσει στην ταινία «Κόδο Βάν-
τις». Άλλωστε πέρσι επισκέφθη την Έλλα-
δα, ένθουσιάζθηκε κ' υπεσχέθη να ξανάρθει.

'Εδω κι' 'Εκει

■ ■ ΕΝΑΣ Γάλλος χημικός κατεσκεύασε ένα καινούργιο οικοδομικό υλικό από ρητίνη και κλήματα. Το καινούργιο αυτό υλικό είναι πολύ οικονομικό.

■ ■ ΣΕ ΜΙΑ έκθεση της Ουάσινγκτον έξετίθησαν φυτά που ανέπτυχτησαν χωρίς χάρμα και χωρίς νερό.

■ ■ ΡΩΣΟΙ μηχανικοί κατεσκεύασαν μία συσκευή που κόβει το μπρετόν. Η συσκευή αυτή εκτοξεύει μία φλόγα που αναπτύσσει θερμοκρασία 3.000 βαθμών.

■ ■ ΣΤΗΝ Αίγυπτο οι φυλακές απεπαύθησαν από την αρμοδιότητα του υπουργείου. Έσωτερικών και υπήχθησαν στην αρμοδιότητα του υπουργείου Κοινωνικών Υποθέσεων γιατί σκοπός της φυλακής είναι να αναμορφώνει και όχι να τιμωρεί τους ανθρώπους.

■ ■ ΣΤΗΝ Αμερική κατεσκευάσθη ένα χρημακιβώτιο που εκπέμπει διακρυγνό αέριο όταν κανείς προσπαθή να το παραβιάσει.

LINGUAPHONE
ΓΙΑ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

34 ΓΛΩΣΣΕΣ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE-ΑΘΗΝΑΙ

Κόψτε και στείλτε μας το παρόν για να λάβετε ΔΩΡΕΑΝ, και χωρίς καμιά υποχρέωσή σας, αυτό το νέο 26σέλιδο εικονογραφημένο αναλυτικό τεύχος του LINGUAPHONE, με κάθε πληροφορία για το Σύστημα που σας μαθαίνει τις ξένες γλώσσες γρήγορα, εύκολα, τέλεια φέρνοντας στο σπίτι σας τους διασημότερους καθηγητές του Κόσμου.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE
Πανεπιστημίου 10-Αθήναι-Τηλ. 21-473
(Θεοφάνειο, Κορυνητών 19)

● ΕΝΑΣ άνθρωπος στοματιά έμπρός στα κάγκελα του πάρκου ενός φρενοκομείου και παρακαλεί έναν τρελό να διηγήσει έχοντας καταφύγει εκεί οι δυο παπαγάλοι του, ένας κόκκινος και ένας πράσινος. Σε λίγο ο τρελός γυρίζει μόνον με τον κόκκινον παπαγάλο.

—Α, ευχαριστώ πάρα πολύ, Ασφαλώς, τον άλλον δεν θα τον δρήςες.

—Ω, όχι, τον δρήςες, αλλά ήταν άγουρος ακόμα.

● ΣΤΟ κοντσέρτο η όρχηστρα παίζει ένα κομμάτι, στο οποίο κυριαρχούν τα πνευστά και τα κύμβαλα. Σε μία στιγμή, μετά από ένα κρεσέντο, η μέλωδια γίνεται απότομα άπληλη και σιγαλή, όποτε μέσα στην γενική σιγή ακούγεται μία γυναικεία φωνή να λέει:

«Έχεις δικιο. Ο' άλλος κομωτής».

● —ΛΟΙΠΟΝ, ο γιός σου έχει κάνει πραγματικά πρόοδο στο βιολί.

—Αλήθεια; Και μέν νομίζαμε απλώς ότι τον συνήθισαμε!

● —ΕΧΕΙΣ άκούσει ποτέ κάτι παρόμοιο; Λέει η υπερμοντέρνα κόρη στον πατέρα της, καθώς θγαίνουν από ένα κοντσέρτο υπερμοντέρνας μουσικής.

—Όχι. Το πιδ συγγενές που άκουσα συνέβη πρην δέκα χρόνια, όταν ένα αυτόκινητο που μετέφερε άδεια κουτιά από κονσέρβες συνερούσθη μ' ένα άλλο που μετέφερε χοίρους για τα σφαγεία.

● —ΠΩΣ σου φαίνεται το παίξιμο του πιανίστα;

—Αξιοθαύμαστα χριστιανικό.

—Χριστιανικό;

—Ασφαλώς! Δεν γνωρίζεις η δεξιά του τί ποιεϊ η άριστερά του.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

γ Αύγουστος... Δηλαδή, πρην καλά-καλά άρχιση, τελείωσε το καλοκαίρι, πλησιάζει ο Σεπτέμβριος... Έν τω μεταξύ ζέστη, έκδρομες και ξενύχτια, ή Αθήνα στις δύο και τρεις και τέσσερις το πρωί έχει την κίνησι που έχουν οι φρόνιμες πόλεις στις δέκα το βράδυ...

γ Ξενύχτι κοσμικό, άθηνάϊκό συγκεντρώνεται στην υπέρποτε άνθίζουσα «Αθηνάϊα» και ξενύχτι κοσμικό ξένων και περιηγητών στα «Αστέρια», μαγευτικά το καλοκαίρι. (Τά καραβάνια «Αθηνες μπάϊ νάϊτ» επισκέπτονται το δεύτερο)...

γ Κόττερο ή «καμπάνα»... Άν έχης ένα από τα δυό εισαι πρίγκιπας, άν έχης και τα δυό εισαι βασιλιάς ή και κάτι παραπάνω...

γ Μπουτίκ... έχουν φυτρώσει σε όλες τις παρυλίες, σε όλα τα νησιά και προσφέρουν άξεσουάρ γνήσιας ελληνικής έμπνεύσεως... Οι κεντημένες μαντήλες, τα ύφαντά, τα κολλιέ από κοχύλια πλουτίζουν την Μύκονο, τα κοσμήματα από πηλό, τα δραχιόλια και οι ζώνες από πετσι την Ύδρα (ένα δραχιόλι με μία χρωματιστή πέτρα έφερε ιδιαίτερο γούρι στο «κούμ-κάν», σε κυρία που το αγόρασε και που το συστήνει ως θαυματουργό)...

γ Κατακαλόκαιρο στο Παρίσι έκανε η χειμωνιάτικη μόδα την πρώτη διελή της εμφάνισι... Σπουδαίες άλλαγές άκόμη δεν παρουσιάζει, τρεις πόντους κάτω από το γόνατο ή φούστα, μέση στενή στη θέσι της, το στήθος υπογραμμισμένο, γιακάδες πελώριοι στα παλτά, ώμοι πιδ τετράγωνοι, πολλά φορέματα όλίσια και καπέλα χαμηλά στο

κούτελο, που θυμίζουν σκούφιες μπάνιου... Λεπτόμερειες: Πολλές κάλτσες νταντελλέ, χρώματα κοκκινωπά και ζεστά μαρόν... Υφάσματα λαμέ με ανατολίτικα σχέδια... Παπούτσια, επιτέλους, λιγώτερο μυτερά... Μαλλιά κοντά, κεφάλια στρογγυλά, πολλές «φράνζ», μακιγιάζ έλαφρό, με έμφασι στα μάτια...

γ Λόγια... τραγουδιών που να έχουν νόημα ζήτησε κάποιος δύσκολος Άθηναίος, «κατακρίνοντας άρισμένους στίχους της βραβευθείσης «Τιμωρίας», που θυμηθήκαμε άκούγοντας το τελευταίο άμερικανικό σουξέ που πάει: «Ίτσυ - μπίτσυ, Τίνι - ούνι (Itsy - Bitsy, Teenie - Winnie) γιέλλου πόλκα-ντότ μπικίνι». Οι τέσσερις πρώτες λέξεις σημαίνουν ελληνικά ότι και άμερικανικά, δηλαδή τίποτε, οι άλλες «κίτρινο με δούλες μπικίνι»...

γ Με «Ρόλλες Ρόύς» καφετιά, με όλο το επάνω μέρος του σασι φτιαγμένο από διαφανές πλαστικό, θα φθάση ο Νουμπάρ Κουμπεκιάν στους Όλυμπιακούς της Ρώμης. Γιός του περίφημου δισεκατομμυριούχου «Κυρίου 50%», άποκτά το επώνυμο «Αύριο 100%», διότι όσο μάζευε ο πατέρας, τόσο ξοδεύει ο Νουμπάρ...

γ Άσυλον... για άστέρες έτοιμάζεται στο Κράνς της Έλβετίας. Ένα νέο χωριό με σπιτάκια κρυμμένα στο δάσος γύρω από μία πισίνα. Ένοικιασται δεκτοί μόνο άν άνήκουν στην άριστοκρατία της όδθνης. Πρόεδρος της ξεταστικής έπιτροπής, ή Μπρίζιτ Μπαρντό...

γγγ

● ΔΙΑΛΟΓΟΣ από το θεατρικό έργο «Η Γή είναι στρογγυλή» του Άρμάντ Σαλακρόν:

—Δεν είναι καλό να υπάρχει σε μία χώρα ένα κόμμα πολύ ισχυρό...

—Γιατί;

—Γιατί τότε οι πολίτες γίνονται πολύ άνίσχυροι.

● Ο ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ είναι ένας άνθρωπος που σου δανείζει την όμπρέλλα του όταν ο ούρανός είναι καθαρός και στην παίρνει πίσω μόλις αρχίζει να βρέχει.

● ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ την άποτυχία της ανωτάτης διασκέψεως ο Ζαν Άνουϊ έλεγε: «Υπεστήριζα πάντα ότι το να κάνη κανείς ένα πόλεμο είναι κάτι πολύ άπλο. Οι σκοτούρες αρχίζουν όταν θελή την ειρήνη».

● ΣΕ ΕΝΑ κύκλο όλοι υπεστήριζαν ότι ή κήρυξη ενός άτομικού πολέμου θα ήταν καθαρή τρέλλα. Τότε ο Γάλλος άκαδημαϊκός Άνρι Μασσι έλεγε: —Εγώ διδάσχη να μην υποτιμώ την τρέλλα των τρελλών.

● ΜΕΤΑ το αυτόκινητικό δυστύχημα: —Αναγνωρίζω, βέβαια, ότι σας έσπασα το πόδι, αλλά και να ζητάτε 100.000 δραχμές άποζημίωση, πάει πολύ. Νομίζω πως 10.000 δραχμές εϊ. ναι άρκτεϊς.

—Και για τί με πήρατε; Για σαρανταποδορούσα;

● Η ΣΥΖΥΓΟΣ: Μπορείς να μου πής γιατί κάθε φορά που τραγουδ άγαίνεις στο μπαλκόνι; Τάσο λοιπόν σ' άνοχλει το τραγούδι μου;

Ο σύζυγος: Έμένα; Καθόλου. Μόνο που δεν θέλω να νομίζουν οι γείτονες ότι σε δένω.

ΣΤΟ ΝΑΟ της Μητροπόλεως έγιναν οι γάμοι της δίδος Τζένης Θεοδοσίου και του στρατιωτικού ιατρού κ. Άγγέλου Μεταξίδη. Η εκκλησία ήταν πνιγμένη στα λουλούδια και ή τελετή ήταν πολύ συγκινητική.

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΣΜ

- Αυτός έχει άμμεσον σχέση με την άπόλυτο άσπληρότητα των ήθών (δοτ.).
- Με αυτόν κι' ο Κοσμάς... κατά την παροιμία μας.
- Έτσι λέγονται τα ως άπόλυτως γνήσια θεωρούμενα διδλία της Κ. Διαθήκης.
- Διά την περιποίηση του κυκλοφορούν άναριθμητα καλλυντικά (γεν.).
- Ελληνική λουτρόπολις — Ο χωρικός τον θέλει χωρίς βροχή — Ο μαυτικών (άρχ.).
- Στην άνεμοζάλη χαιρεται... — Εύρωπαϊκή πρωτεύουσα.
- Πόλις της Ήπειρου (γενν.) — Κοινωφελές ίδρυμα.
- Μισό κιλό... έπτανησιακό — Η σουρβία — Υπουργός έχθρός... εν καιρῷ πολέμου.
- Αυτών των αγαθών στερείται κάθε έρημίτης (γεν.) — Ξενικόν μέτρον έπιφανείων.
- Θύμα του Όδυσσέως από μία γροθιά — Ποταμός της Νορμανδίας — Όργανα αισθήσεως, αντίστροφας.
- Κάτοικοι μίας των Κυκλάδων (καθαρ.).
- Το διερωτάται κάθε μίς... μετά από τα καλλιστεία — Ένα ζών, άρχαϊστί.

ΚΑΘΕΤΙΣΜ

- Λαμβάνονται όταν ύπάρχη κάποια έπιδημία.
- Η μασαί (αϊτ.).
- Το θηλυκόν του είναι... μία των έγκλίσεων του ρήματος (αϊτ.).
- Τριακόσια έξδομήντα ένα — Περιέχουν πολύ ασδέστιον.
- Η γενέτειρα του Ψυχάρη — Όρ-

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												

- Βεβαιωτικόν της άρχαίας — Έρωας... Ιταλικός, θά... κατά το ήμισυ.
- Ένα τέτιο έμβρυον είναι τερατόμορφον — Θεά... που μας μπαίνει στο μάτι.
- Βασιλεύς της Ρώμης, ο Πομπήλιος έπιλεγόμενος — Αντίπαλος του Άννίβα και του Άμίλικα Βάρκα (άντιστρ.).
- Γνωστή αϊγυπτιακή πόλις επί της δυτικής της διάρυος του Σουέζ άχθης (αϊτ.).
- Με την πρόβειν «άναν» έχετε τον συνθέτην του έργου «Η πωληθείσα μνηστή» — Χρώμα πούδρας — Πληθ. θηλ. άναφ. άντωνυμίας.
- Σημαίνει και εν τούτοις, αλλά και άνευ άλλου (έπιρρημ.) — Οι ναυτικοί την λένε και σκαμπαδία (γεν.).
- Του άνήκει σχεδόν το καζίνο του Μόντε Κάρλο — Ήτο ή Ζάν Ντ' Άρκ.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχισετε λοιπόν από όποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από το τετράγωνο αυτό σε όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όρίζοντως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώσετε τώρα τη λέξι, που βρίκατε και σβήσετε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

Α	Σ	Ε	Σ	Ε	Κ
Τ	Υ	Δ	Υ	Κ	Α
Σ	Γ	Ε	Π	Ο	Ν
Α	Ι	Ρ	Γ	Α	Λ
Ν	Φ	Α	Ο	Λ	Ο
Τ	Ε	Μ	Μ	Α	Κ

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

Προσέστετε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

“Ο,τι χρειάζεται ή όμορφιά σας για να άναδειχθῇ...!

- Η μεγαλύτερη διεθνής συλλογή ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Αποκλειστικές Κολώνιες (5 τύποι).
- Αποκλειστικές Λοσιόν (22 διαφορετικοί τύποι).
- Όλα τα Γαλλικά Άρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

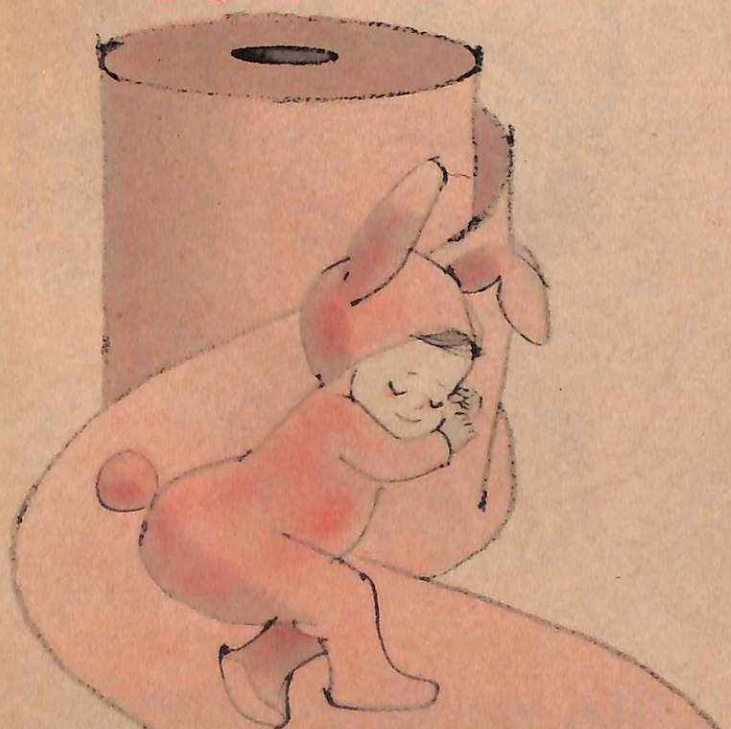

Έδω
κι'
Έκει

■ **ΣΤΙΣ 'Ην.** Πολίτες κατασκευάστη ένα μετάλλο δεκατέσσερις φορές σκληρότερο από το άσφαλι.

■ **Ο «ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗΣ 7»** ανέκαλυψε τα αίτια που δημιουργούν το έλκος στο στομάχι. Είναι τα όξινά τμήματα που αναδύονται από τις γαστρικές εκρήξεις.

Waldorf

ΤΟΣΟ ΑΠΑΛΟ
ΤΟΣΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ

ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΧΑΡΤΙ ΤΟΥΑΛΕΤΑΣ WALDORF
(Τό γνωστό έν Έλλάδι "Βάλντορφ")

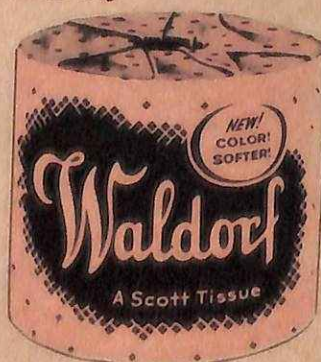
Ένα νέο είδος απαλότητας στα χαρτιά τουαλέτας.

Χάρis εις την ειδικήν επεξεργασίαν του, κατά την αποκλειστικήν μέθοδον «Air-Puffed» της εταιρίας Scott, τó χαρτί τουαλέτας Waldorf είναι καταπληκτικά απαλό, λεπτό και συνδυάζει τεραστίαν απορροφητικότητα και άνοχην.

Σε τέσσαρες απαλούς χρωματισμούς: κίτρινο, ρόζ, λευκό και θαλασσί.

Μεγάλη οικονομία.
650 κομμάτια σε κάθε ρόλον.

*WALDORF, ΣΗΜΑ ΕΓΓΕΓΡΑΦΕΝ

■ —ΑΥΤΟ που λένε, ότι παντρεύτηκα τη Μαίρη για τα λεφτά της, είναι συκοφαντία. Την παντρεύτηκα απλώς σκατά γιατί δεν είχα εγώ!

■ ΔΥΟ φίλοι μπαίνουν σ' ένα μπάρ να πιούν κάτι, χωρίς το απόγευμα, και φύγουν τελευταίοι μετά τα μεσάνυχτα.

—Έχεις το αυτοκίνητό σου;
—Βέβαια, έλα να πάμε μαζί.

Μπαίνουν στο αυτοκίνητο, ξεκινάνε, το αυτοκίνητο τρικλίζει τότε δεξιά, τότε αριστερά, ανεβαίνει στο πεζοδρόμιο και σταματά μπροστά σε μια διτρίνα σχεδόν τυχαία. Λίγο έλειψε να γίνει κομμάτι.

—Άκου, λέει ο ένας, έν ξαναοδηγήσεις. Έτσι θα σπαστείς, τα μούτρα σου.

—Μπά! Μά δεν οδηγούσες εσύ;

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 29 'Ιουλ. έως 3 Αύγουστου 1960

ΚΡΙΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου
Οι άκρότητες έχουν αλλάξει την πορεία της καταστάσεως και κινδυνεύετε να χάσετε κάθε έλπίδα επιτυχίας. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 9.

ΤΑΥΡΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου
Μία διαμάχη που σας χωρίζει από ώριμμένους φίλους θα ξεχασθί χωρίς στην επένδυση τρίτων που επιδιώκουν τη φιλία σας. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 2.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για δσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου
Άφρησε ελεύθερο τον εαυτό σας να ακολουθήση την τροχιά που διαγράφεται από τις υπεράνθρωπες δυνάμεις της μοίρας. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, αριθμός 5.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου
Οι συνομιλίες που θα άρχισετε σύντομα θα έχουν μεγάλο αντίκτυπο στην καλή εξέλιξη των εργασιών σας. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, αριθμός 8.

ΛΕΩΝ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου
Σας απορροφά ή δουλειά και δεν σας αφήνει να δήτε τα άσπρα που συμβαίνουν τριγύρω σας. Καιρός να προσγειωθείτε. Εύνοική ημέρα: Σάββατο, αριθμός 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'ρίου
Δέν πρέπει να ανατρέψετε με κανένα τρόπο τις συμφωνίες που έχετε κάνει με ώριμμένους στενούς συνεργάτες σας. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, αριθμός 9.

ΖΥΓΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 Σ'μβρίου - 22 'Οκτωβ.
Οι άδικαιολόγητοι φόβοι σας τρομοκρατούν όχι μόνο τó στενό σας περιβάλλον, αλλά και τους πιο ψυχραιμους φίλους. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, αριθμός 11.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου
'Η άσάτθεια του χαρακτήρος σας σας φέρνει μπροστά σε αντίξοότητες που μπορεί να επεκταθούν καταστροφικά. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, αριθμός 3.

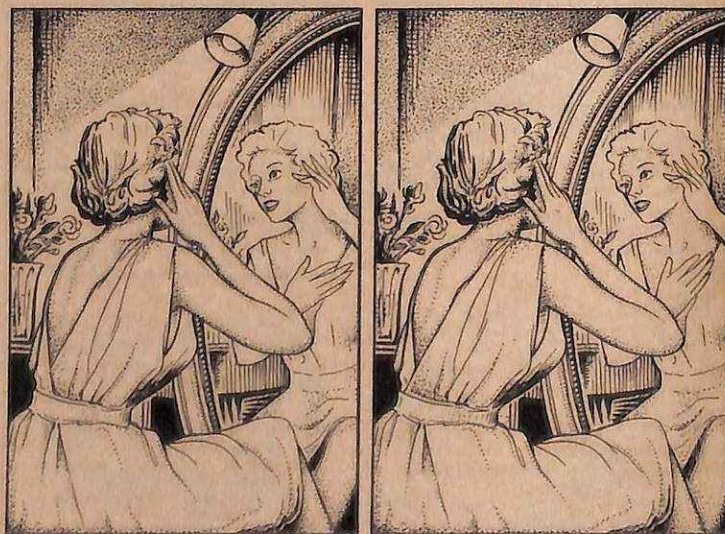
ΤΟΞΟΤΗΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 23 Ν'ρίου-22 Δ'ρίου
Πρέπει να κάνετε τó αποφασιστικό βήμα που θα σας επιτρέψει να κερδίσετε μία δύσκολη μάχη. Συντονισήτε. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, αριθμός 3.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν
Οι συκοφαντίες των άλλων δεν πρέπει να σας επηρεάζουν και να ανατρέπουν τις σκέψεις σας για κάθε μελλοντική επιδίωξη. Εύνοική ημέρα: Σάββατο, αριθμός 9.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου
Μία άμοιβαία υποχώρηση θα έχη σαν αποτέλεσμα την επανάληψη των καλών φιλικών σας σχέσεων. Σκεφθήτε καλά. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, αριθμός 14.

ΙΧΘΥΕΣ. Για δσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου
Με την άξία σας μπορείτε να κερδίσετε όχι μόνο την υπόθεση που σας ενδιαφέρει, αλλά και πολλές δόξες. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, αριθμός 4.

Ποιές διαφορές

Τό δεύτερο σκίτσο διαφέρει από τó πρώτο σε 5 σημεία. Μπορείτε να τά βρήτε;

Αύσεις σε λ. 66

ΒΕΓΓΕΡΑ...

♦ «Χάθηκες», παραπονέθηκε ή Βάνα, σε μιάν από κείνες τις αναπότρεπτες συγκρούσεις άσπόνδων φίλων, που σημειώνονται υπό τους ήχους της νεοφασιστικής συρίχτρας της Τροχιάς, στην νευραλγική διάβαση του Κεντρικού Τετραγώνου.

♦ Σταθήκαμε έκατέρωθεν, στis δυο αντίστοιχες όχθες μας, και συνεχίσαμε την κουβέντα με νοήματα: «Νάρθης! Βραδάκι! Μαζευόμαστε στη βεράντα! Τηλεφώνησε!...». «Όπωσδήποτε — δεν θα λείπω...».

♦ Όπωσδήποτε!

♦ Ύστερα από κανένα δίμηνο θα συμπέσουμε και πάλι στην ίδια ακριβώς διάβαση και θα επαναληφθί και πάλι ο ίδιος διάλογος, υπό τους ήχους και πάλι της ίδιας συρίχτρας.

♦ Μά σοβαρά νομίζει ή φίλη μας πως πρόκειται να ανταποκριθούμε στην πρόσκληση να απολαύσουμε την γειτνίαση του άρωματισμένου της «έμπριμέ», μέσα στα πλαίσια μιας μοιραίας αθηναϊκής δεγγέρας; Ψυχαγωγία είναι αυτή ή "Αουσβίτς και Μπούχενβαλτ με μικρή δόση Πουργκατορίου;..

♦ Ξέρετε τί σημαίνει δεγγέρα αθηναϊκή;

♦ Να τó πάρη κανείς άπόφαση πως τέσσερις ώρες δεν θα βρίση, ούτε από μέσα του, που λένε.

♦ Μιλιά!

♦ Θα άποθέση τα ταλαιπωρημένα του όπίσθια σε μία στενή συνήθως κι άβολη πολυθρόνα φερ-φορξέ και θα άρχισή να λικνίζει την δυστυχία του με την εύγενή συμπαράσταση μίας μικρής ημερομίστης ταγιέ-ποτήρι του γαμήλιου σερβίτσιου και θα βλέπη αντίκρυ του, παρόντας, όλους δσους μισεί! Καμμία συνήθως προειδοποίηση δεν δίνεται για τó ποιος θα συναντήσης πηγαίνοντας για δεγγέρα. Ούτε καν ή ίδια ή οικοδέσποινα —έδω που τά λέμε— τó ξέρει: Οι πιο βαρετοί είναι εκείνοι που συνήθως ένσκήπτουν πιο συχνά: «'Ηρθαμε». «Πεταχθήκαμε». «Περνάγαμε». «Ένα τσιγαράκι»...

♦ Κι άπιθώνονται, που λές, άντικρύ σου κι αυτοί, φάτσα, γκρό-πλάν, κι άνοίγουν τó στοματάκι τους κ' έμουν την σοφία τους. 'Αρσενικοί και θηλυκοί, και πάντα όλοι μαζί.

♦ Περιβόλι γίνεται ή καρδιά του ανθρώπου όταν τους άκούη, και ρόδινη διαγράφεται ή έπομένη, ύστερα από την έμπνευστική παράθεση της καθημερινής έμπειρίας τους. Θάνατοι, άρρώστιες, πτωχεύσεις, φυλακίσεις, άναμνήσεις των πτωμάτων της Κατοχής, αναλύσεις περιτωμάτων...

♦ Όλα τά καλά!

♦ Μά κι αυτοί να μην είναι, και μικρός νάναι ό κύκλος, κουαρτέτο, που λένε, ή σεξτέτο, πάλι ό δαντικός έφιάλης της πολυούρου παραμυθής έπισκιάζει την ύπομονετική τους καθήλωση. Στην 'Αθήνα δεν θεωρείται «σίκ» να βλέπη κάποιον που άγαπάς, αλλά για λίγο...

♦ Δεν νοείται τó ήμίωρο σαν ιδανική χρονική μονάς κοινωνικής επαφής. Βαρύγδουπο, άποπνικτικό, καταναγκαστικό σε άναμένει τó Τρίωρο. Δέκα με Μία!..

♦ Πρόστυχο θεωρείται τó να φύγης πριν από τó παγωτό, πρόστυχο τó να άποχωρήσης άμέσως μετά, πρόστυχο και τó να μη συμμετάσχης στην δημιουργία άκουστικής ταλαιπωρίας για τους γειτόνους, με τους όποιους ή οικοδέσποινα δεν τάχει συνήθως καλά.

♦ Στο Θεό μας, γιατί;

♦ Γιατί σουρνόμαστε, όλες έμεις, οι μεσήλικες συντροφίες, που άποφασίζουμε έστω κάποτε να θυμηθούμε τα παλιά και να βρεθούμε για λίγο, ύστερα από τις ώρες της δουλειάς;

♦ Όλοι νυστάζουμε, όλοι κρυφοχασμουριάμαστε, όλοι κοιτάμε με τρόπο τó ρολόι κι όμως κανένας δεν έχει τó θάρρος να βραπτεύσθ.

♦ Ζητείται ή οικοδέσποινα της άυστηρως διώρου ξενίας.

♦ 'Η καμένη, δεν θα βρεθί...

Index

Έδω
κι'
Έκει

■ **ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ** κατέχουν την πρώτη θέση στο προσωπικό του οργανισμού της Διεύθυνσης του Σουέδ, στον όποιον υπηρετούν 850 Έλληνες πλώτοι, υπάλληλοι και εργάτες.

■ **ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ** ότι εάν οι καλλιέργησιμες έκτασεις όλου τού κόσμου εκαλλιεργούντο όπως καλλιεργούνται οι καλλιεργήσιμες έκτασεις της 'Ολλανδίας, 28 δισεκατ. άνθρωποι θα εξασφάλιζαν τροφή άνάλογη με εκείνη που καταναλώνει ό μέσος Έυρωπαίος.

■ **ΡΟΜΠΟΤ** - γιατροί άρχισαν να κυκλοφορούν στους δρόμους της Νέας Υόρκης. Τους ρίχνετε ένα νόμισμα και μετρούν άμέσως την πίεσή σας.

■ **ΕΠΙΣΤΗΜΗ** ή προπαγάνδα; Ρώσοι εξερευνήται ύποστηρίζουν ότι οι πιγκουίνοι εύχαρατίζονται όταν άκούνε έρωτικά τραγούδια και νευρίζουν όταν άκούνε ρόκ έντ ρόλ.

■ —ΜΠΑΜΠΑ, είναι άλήθεια ότι τó καθημερινό μας φαγητό μας τó δίνει ό Θεός;
—Ναί, παιδί μου.
—Κι' ότι τά χριστουγεννιάτικα δώρα μας τά φέρνει ό 'Αϊ - Βασίλης;
—Βεβαίως.
—Κι' ότι έμένα μ' έφερε ό πελαργός;
—Ναί.
—Τότε μου λές σε παρακαλώ τί χρειάζεσαι εσύ;

■ **ΕΝΑΣ** Σκωτσέζος προσπαθεί να πουλήση σ' έναν 'Αμερικανό ένα μέτριο πίνακα ζωγραφικής:
—Πάρτε αυτή την καταπληκτική μινιατούρα, τού λέει.
—Μινιατούρα; Μά είναι τουλάχιστον 60 Χ 80.
—Βεβαίως, είναι ή μεγαλύτερη μινιατούρα που έχει γίνει ως σήμερα.

■ **Η ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΗ** κυρία παραπονείται, εις τόν έπικεφαλής ένός συνεργείου εργατών, για την άσχημη γλώσσα που έχρησιμοποίησαν οι εργάτες του.
—Λοιπόν, ρωτά ό έπικεφαλής, τί συνέβη;
—Τίποτε, άπαντά ένας από τους εργάτες, απλώς καθώς ό Κώστας ήταν στη σκαλωσιά, τού έπεσε ένα σφυρί και με χτύπησε στο κεφάλι και εγώ τού είπα: «Καμένη Κώστα, σε παρακαλώ πάρα πολύ, άλλη φορά πρόσεχε κάπως περισσότερο τά εργαλεία σου διότι ένα εξ αυτών μου έπεσε στο κεφάλι». Εκείνος δέ μου άπάντησε: «Με συγχωρήσ πάρα πολύ, Γιώργο, άλλη φορά θα προσέχω ιδιαίτέρως».

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Κομψό μ' άσυχρόνως στερεό τó

ORIS

ίκανοποιεί όλα τά γούστα γιατί συνδυάζει την άπλότητα την πολυτέλεια και την άντοχή.

Πώς να

Επι-

ζήσετε

του γάμου

Μέγας διδάσκαλος των άπανταχού εγγένθων, ο Χάρολντ Φρόντ, του όποιου οι άναγνώστες μας άπηλάνσαν τη σπαρτοριστή μέθοδο «Πώς να άποφύγετε το γάμο» («Είκονας» τεύχ. 245) δέν άπέφυγε τελικά την κοινή μοίρα των άνδρών: Παντρεύτηκε! Άπόρροια της νέας αυτής έμπειρίας του είναι το δεύτερο βιβλίο του «Πώς να επιζήσετε του γάμου», που έγινε κι αυτό με ένθουσιώδη σχόλια δεκτό από τις κριτικές στήλες και το άναγνωστικό κοινό. Τά λίγα χαρακτηριστικά άποσπάσματα που προσφέρουμε, μαζί με τά ώραιότατα σκίτσα του Τζιλ Φράνκσεν, θά κατατοπίσουν τους άναγνώστες μας γύρω από τη λεπτότητα του χιούμορ του βιβλίου.

Στο προηγούμενο βιβλίο μου «Πώς ν' άποφύγετε το γάμο» (το όποιο έλλίξω να πουλήεται σε όλα τα βιβλιοπωλεία) θαγαλέα ξιφούληξα για να βοηθήσω τον καταδικωμένο εγγένη και να του άνοιξω τα μάτια στους καταδοκούντας κινδύνους. Τώρα σκοπεύω να διαφωτίσω και να συμβουλευώ τον παντρεμένο, που ή ζωή του περιβάλλεται από άκόμη μεγαλύτερους κινδύνους. Ούδεμιάς προσπάθειας θά φρεισθώ, προκειμένου να ελαφρώσω το βάρος του και να κάνω τη ζωή του κάπως άνεκτή. Διότι, φίλοι μου, πρέπει ν' αντιμετώπισουμε το πρόβλημα ως τις ρίζες του και να επιζήσω με, πράγμα που μπορεί να γίνει. Στο προηγούμενο βιβλίο μου άπευνόμουν στους εγγένθους εκ πείρας. Γι' άλλη μία φορά διεκδικώ τον τίτλο της άσθεντίας, γιατί άπευξύνομαι στους παντρεμένους πάλι εκ πείρας. Όστε μή άμφισβόλλετε. Ό Φρόντ γνωρίζει τά πάντα. Όσο για το βιβλίο μου τούτο, το άφιερώνω στη γυναίκα μου, Σύνθια, που χωρίς αυτή δέν θά γραφόταν το παρόν.

Ο βασικός σκοπός της σελήνης του μέλιτος είναι πασίγνωστος, όπως περιττό να άναφερθώ.

Η μόνη άπομένουσα έρώτηση είναι: «Τι να κάνετε με τον ύπόλοιπο χρόνο σας;»

Η πρόβος της σύγχρονης έπιστήμης του γάμου άπέδειξε το έσφαλμένο της θεωρίας ότι ή σελήνη του μέλιτος είναι μία θραχία άνακωχή μεταξύ των άψμαχών της λεροτελεστίας του γάμου και της έπερχομένης μάχης. Άντίθετα πρόκειται περί παροπλανητικής άνακωχής. Όλες αυτές οι έπισκέψεις σε μουσεία, οι δόλτες με τη γόνδολα, οι έκδρομές σε ξεμοναχισμένες σπηλιές, είναι σοφά ύπολογισμένες για να άποσπάσουν το μυαλό σας από την σοβαρότητα του ένθους άγώνος. Προσέξτε! Στη διάρκεια της σελήνης του μέλιτος ή γυναίκα σας θα μελιώνει τη μελλόντικη σας ύποδούλωση.

Αυτή δέν χάνει τον καιρό της όπως έσείς με το γελοίο τουρισμό. Πολλοί άνδρες μιά ώριμένης ίδιουσγκρασίας θυμούνται τά «πρώτα» — το πρώτο φιλή, τον πρώτο χορό, την πρώτη θραδιά κ.ο.κ.— άλλά έλάχιστα προσέχουν πότε για πρώτη φορά ή γυναίκα τους τους ψιθύρισε:

—Είσαι σίγουρος, άγάπη μου, πώς δέν έχασες τίποτα;

Ναι, στη διάρκεια της σελήνης του μέλιτος έγινε αυτό. Και κατά τά έπόμενα χρόνια ό γλυκός αυτός ψιθύρος θ' άπλοποιηθώ.

—Τ' μυαλό σου και μία λίρα!

Ένώ έσείς άποθαυμάζετε την Τζοκόντα, εκείνη συλλογίζεται πώς θά σας δάλλη από το άλλο πρσί να της έσκομίζετε τά ποπούτσια. Ένώ έσείς ένθουσιάζεστε με τη μεγαλοπρέπεια των Άλπειων, εκείνη φλυσρεί, άθωα τάχα, για τά ράφια της κουζίνας που πρέπει να τοκτοποιηθούν μόλις επιστρέψετε στη φωλιτά σας.

Λοιπόν: «Α με σος δρασά». Αφήστε κατά μέρος τους συναισθηματισμούς. Ένας άνδρας στη θέση σας δέν έχει άλλη διεξοδ.

Χάρολντ, άγάπη μου, είπε ή Σύνθια το πρώτο πρσί μας στη Βενετία. Θέλω να με βοηθήσει ν' άδειάσω τη βολίτσα. Μπορείς να μου την κατεβάσεις από τη ντουλάπα;

Ό Φρόντ όμως δέν πέφτει σε παγίδες. Δάγκωσα τά χείλια μου —όχι πολύ δυνατά— και κοίταξα από το παράθυρο.

—Άπορώ! της είπα.

—Γιατί, γλυκέ μου;

—Ξέρεις ότι το δεξί μου χέρι είναι θγολμένο και δέν έπιτρέπεται να σηκώνω βάρος.

—Μά το χέρι σου δείχνει πολύ καλά, είπε δηκτικά.

—Τά φαινόμενα πάντοτε εξαπατούν.

Άρχίζοντας απ' αυτό το σκετσάκι έμπνευσμένης άμυνας, θαυμαία κατέστρωσα ένα δραστικό πλέγμα Οίκιακων Άσθενειών, που με άπληλαξε από το ρόλο του ύπηρετή μέσα στο σπίτι μου. Έτσι:

Το να θάψω ένα τοίχο μου προκαλεί, λόγω μιάς ιδιαίτερα εισδυτικής και άόρατης σκόνης, άκατάσχετο δέχα.

Το να περιποιηθώ τον κήπο μου προκαλεί τρομακτική κρίση άλλεργίας, που μόνο μία δεκαπενθήμερη άνάπαυση (χωρίς συνοδό) σε μία έλοχη μπορεί να κατασιγάσει.

Το να επιδιορθώσω τά ηλεκτρικά, μου είναι άδύνατο, γιατί είμαι τόσο αίσθητος στον ηλεκτισμό, ώστε και ή έπαφή μιάς μπαταρίας μπορεί ν' άποθή μοιραία.

Οι λοιπές δουλειές του σπιτιού έπιδροβν καταστροφικά στην όρασή μου. Ναι, βέβαια, δέν φορώ γυαλιά, αλλά τά όπτικά μου άποθέματα είναι τόσο έλάχιστα που κινδυνεύω να μείνω θεόστραβος.

Τά νεύρα μου, άλλωστε, είναι τόσο καταπονημένα, ώστε δέν μου έπιτρέπουν να συναντώ τις φίλες ή την μητέρα της Σύνθια.

Υπάρχουν άναριθμητές άρρώστιες, που θά μπορούσα να σας συστήσω. Μόνο:

Φροντίστε ώστε οι άρρώστιες σας να μήν έπίδρουν στις άπολαύσεις. Άν π.χ. σας άρέσει το ποδόσφαιρο, μήν ισχυρισθώτε ποτέ ότι πάσχετε από άγοραφοβία.

Άφου έπιστρέψαμε στο σπίτι μας, ή Σύνθια ξαφνίστηκε όταν προθυμοποιήθηκε να πωνώω έγώ.

—Άσε με έμένα, ξέρω, της είπα. Γύρισα στο σπίτι με τέσσαρες σακκοδλες γεμάτες καντέρνες με ρωσικό καθεύρι, σουηδικές γαρίδες, χαθανέζικο φουά-γκρά κ.λ.π.

—Ε, μάς έφυγε το δεκαπενθήμερο δούλο, αλλά δέν μπόρείς να πής, θά φάμε θαυλικά.

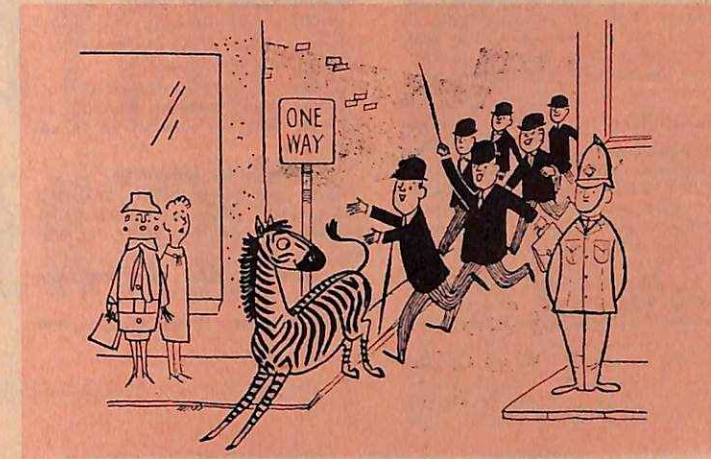
Την έπομένη φορά που της πρότεινα να κατέσω για ψώνια, ή Σύνθια με θεβάωσε πώς δέν την κουράζει καθόλου αυτή ή δουλειά.

Την άλλη Κυριακή σηκώθηκα πρώτος και της είπα:

—Θά σου φέρω στο κρεβάτι να φάς.

Για να θράσω ένα αυγό, έκανα την κουζίνα μας να μοιάζει με μπουντουάρ μάγισσας. Δέν άφησα τηγάνι, κατσαρόλι, πιάτο, ποτήρι να μήν τά λερώσω. Όταν τά συγύρισα όλα, έτσι όπως έπερπε, και άφου πασάλεψα το θούτρο στα πλάκάρια και τη ντομάτα στο μάτι της κουζίνας, της έθρσσα το αυγό όσο να γίνει πέτρα και της το πήγα στο κρεβάτι.

Από τότε, τράω έγώ το πρωινό μου στο κρεβάτι, κάθε μέρα, συμπεριλαμβανομένης της Κυριακής.

Βοήθησα να πιάσωμε ένα ζέβρο...

σας. «Προσάθησα να σε πάρω στο τηλέφωνο, αλλά θούζε...», ή άδεν είχε αυτοκίνητο άπόψε, ή άκάποιος έπεσε από το άσανόρ και χασομέρησα στο γραφείο. Όλα ψέματα. Και οι γυναίκες το ξέρουν ότι είναι ψέματα μόλις άνοιξε το στόμα σας. Οι ευλογημένοι αυτές έξηγήσεις δέν έπιτρέπουν να έπεκταθώτε στο θέμα.

Το μυστικό έγκειται στο να ξεφορτίσετε άμέσως κάτι που θά συναρπάσει τη φαντασία της.

—Βοήθησα να πιάσωμε ένα ζέβρο...

Στη στιγμή θά πάρη φωτιά. Άπό που το έσκασε; Πού τον κυνηγήσατε; Πώς τον πιάσατε;

Ό ζέβρος είναι έπικίνδυνο ζώο και ή κλωτσιά του έπικίνδυνη. Ένας σύζυγος με μία ρανίδα χερμινουαίη στο αίμα του, μπορεί να κάνει την ιστορία ν' άφηξη σάν τις τουρτουαίχες της Παμπλόνα. Και τι περίφημη εόκαιρία για έπίδειξη θάρρους, εφάντασος, ή Ερνέστος μου, που φοβάται ν' άγγίξει ένα σκυλάκι, να κυνηγήσει ένα ζέβρο, θά συλλογισθώ.

Προσέξτε, όστόσο, οι δικαιολογίες σας να μή χρειάζονται ύποκρισία διαρκείας.

Υποθέστε ότι της είπατε ότι πέσατε σε μία λακκούβα και σας πήγαν στο σταθμό Α' Βοηθειών. Θά έλαθε ύποχρεωμένος να κοιτασάιντε για μερικές ή μέρες.

Άλλ' άς άφήσωμε τη θεωρία και άς έξετάσωμε μερικά ζωντανά παραδείγματα από τά ανεξάντλητα άποθέματα της πείρας μου:

Δεκαοκτώ μεθόδοι να γυρίζετε στο σπίτι με τά μεσάνυχτα χωρίς να καταντήσετε κολοκώθα.

ΥΣΤΕΡΙΚΗ

Όπου πέρασα το θράσυ; Στην ταβέρνα. Ναι, έπινα. Ρωτάς το γιατί; Έσύ'σαι ή αίτία, ναι, μόνο έσύ. Γιατί, όσο σκληρά κι αν έργάζομαι, δέν μπορώ να σου προσφέρω όλα τά ωραία πράγματα που σου άείζουν! Θυσικά, δέν παραπονέθηκα! Γι' αυτό κατηγορώ τον έαυτό μου μικρότερα. Έπρεπε να πνίξω την άνακονήτά μου στο τζίν...

ΜΥΣΤΙΚΙΣΤΙΚΗ

Άφήγαμε στη στάση του λεωφορείου όταν έάφου έννοιασα σά να περπατού.

σας πάνω σ' ένα χαλί από μίνκ. Πριν καταλάβω τί μου συμβαίνει, έρέθηκα στον άέρα, κάπου δέκα πόντους πάνω από το πεζοδόρμιο. Θ' άνέσηκα καμιά διακοσασρία μέτρα κι' άρχισα να διαγράφω κύκλους πάνω από το Λονδίνο. Θά πρέπει να ζαλίστηκα, ίσως έφτασα και στο μεσοδιάστημα. Πάντως άκουσα ξαφνικά μία φωνή μέσα σ' ατί μου: «Κύριοι, το κατάστημα κλείνει!». Περίεργα άστία σου παίξει αυτή ή θαρότης...

ΝΑΥΤΙΚΗ

Τι άνόητος! Υπέγραφα το χαρτί. Δέκα λεπτά άργότερα έρρικόμσατε στην άποθάβρα και τότε εκείνος προσάθησε να με υπαρκάη στο πλοίο με τις μανιάνες. Με έξερεις, φυσικά, τι καχύποπτος που είμαι. Έ, λοιπόν, αν δέν ξαναδιάδαζε το χαρτί, θά ήμουν τώρα ναυτολογημένος με το ζόρι...

ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΙΚΗ

«Α! Όλα κι' όλα! Τελευταία φορά γυρίζω στο σπίτι με τά πόδια για να σου κάνω οικονομία»

ΜΥΝΧΑΟΥΖΕΝΙΚΗ

«Όχι, Χάινκ, του λέω. Νομίζω με θεωρείς χαζόεγγλέζο, αλλά δέν θά τη δειχτώ τη δουλειά. Δέν με μέλλει να δουλέσω έξη μήνες στη μοναξιά του Κολοράντο και δέν άρνόυμαι ότι 50.000 δολάρια είναι δτι μου χρειάζεται αυτή τη στιγμή, αλλά ό όρος σου, «χωρίς τη γυναίκα μου», άνατέλει το σχέδιο. Δέν ντρέπομαι να στο πώ ότι δέν μπορώ ν' άποχωρισθώ την άγάπη μου έστω και μία νύχτα. Έ'χαρη στω, Χάινκ. Έπίτρεψε μου να σε κερλώ τώρα έγώ ένα ποτηράκι».

ΠΑΡΟΙΜΙΑΚΗ

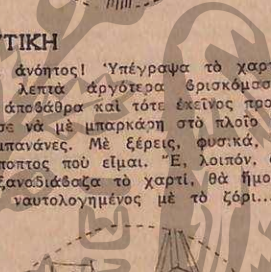
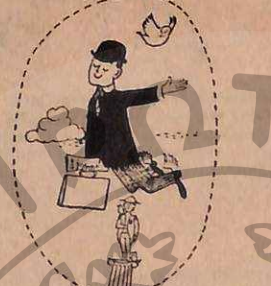
«Άμφισβόλλω αν εκείνος που έφτιαξε την παροιμία έσθηθε το κουτό σκυλί να ηρώηη το φράχτη», την έφάρμοσε πότε.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ

«Α, Σύνθια, μή κατασπληλώνεις μία κολή πρσί με την κρεβατιομυρμούρα. Θυμάσαι τους Ρόμνινσον που έμεναν πάλι μας; Άραία, είχαν κάποιο φίλο, τον Τσάρλυ. Τσάρλυ τάδε, δέν θυμά...

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

«Όχι, Σύνθια — και σά μαρτόρια

Συμβουλές σοφίσιμες για τους άνδρες - αλλοίμονο όμως αν τις διαβάσουν οι έγραμες κυρίες

μαί καλά. Λοιπόν, ο Τσάρλυ γνώριζε κάποιο λογιστή, τον Ρέτζι. Δεν τον θυμάσαι; Ώραϊά!

Σκέψου, λοιπόν, ότι πέφτω πάνω στον Ρέτζι. Με ρώτησε για σένα, με ρώτησε για τον Τσάρλυ, με ρώτησε για τους Ρόμπινσον. Μετά δεν είχαμε τί να πούμε και κοιταχόμαστε. «Τι λες για ένα ποτηράκι;», μου προτείνει τέλος. Πίνουμε ένα και παραγγέλλει δευτέρο. «Α, φίλε μου, του λέω, έχω γυναίκα και σπίτι. Το τελευταίο μας είναι αυτό». Και σκέψου, ξάφνου ο Ρέτζι ξεσπάει σε κλάματα. Είναι φοβερό να βλέπεις έναν άντρα να κλαίει σά μωρό. Μου τὰ εξωμολογήθηκε όλα. Ναι, τὸ ξέρει ότι η γυναίκα του τον αγαπάει ακόμα, αλλά εκείνη δεν επιστρέφει στο σπίτι τους γιατί δεν αρκεί να αγαπούνε εκείνους με τους οποίους ζούμε, αλλά πρέπει να ζούμε με κείνους που αγαπούνε και... και καταλαβαίνεις, μόνο η απόλυτη κατανόηση μεταξύ δύο συζύγων και η απόλυτη συμπίνοια επιτρέπει την συμβίωση, γιατί κανείς δεν μπορεί να άρκεσθῃ στην αγάπη του άλλου ή να αγαπάῃ τὴ ζωὴ τοῦ ἄλλου και ἀντιστρόφως. Έξηγήθηκα;

Λοιπόν, τον παίρνω από το χέρι και τον πάω στο σπίτι της. Τους εξηγώ ότι ή άμοιβαία κατανόηση και ή κοινή θέληση και τὰ τοιαῦτα. Τῆς μίλησα σάν φιλόσοφος και τελικά την έκανα νά ἀναβλέψῃ. Καί ἦταν τόσο εὐτυχισμένη πού τῆς ξαναχάρισα τον Ρέτζι της, ὥστε ρίχτηκε στην αγκαλιά μου και με φίλησε.

Έτσι εξηγείται, Σύνθια, αὐτὸ τὸ κοκκινάδι στο κολλάρο μου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ

«Έτσι εκείνη την ὥρα θρέθηκα στο Ντάβερ. Άπορά και ἑγὼ πῶς είναι δυνατόν νά κινήσῃ κάθος στο τραῖνο».

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ

«Με παρακάλεσε ο διευθυντής νά τοῦς κρατήσω τὸ μωρὸ στο σπίτι γιὰ νά θοῦν ἔξω. Γιατί δεν σου τηλεφώνησα; Δεν μ' ἄφηνε τὸ μωρὸ».

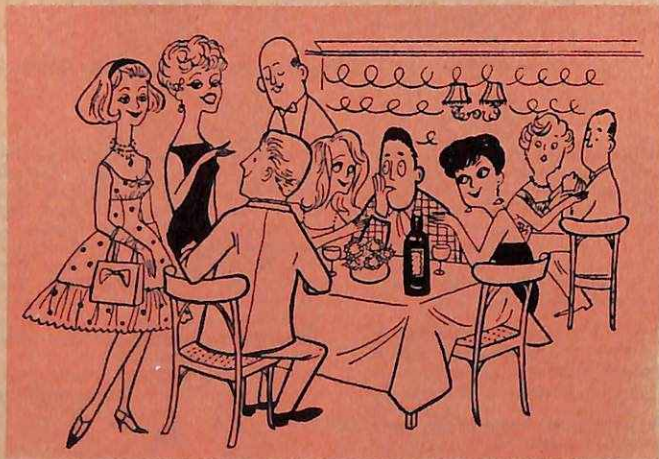
ΚΛΙΝΙΚΗ

«Έτσι ἀναγκάστηκα νά μῶ κ' ἑγὼ

στο ἀσθενοφόρο αὐτοκίνητο και πήγαμε σέ κείνο τὸ εἰδικὸ νοσοκομείο στην Οὐάλα. Μετά με γδύσανε τοῖταῦτο. Πῶ- πῶ! Νά μὴ μοῦ ξανασυμῆῃ κάτι τέτιο, Σύνθια. Αὐτὸ θὰ πῇ νά σέ θεωρήσουν ὑποπτο ὅτι προσεβλήθης ἀπὸ ραδιενέργεια...».

ΕΜΠΟΡΙΚΗ

«Τὴν ὥρα πού φορούσα τὸ καπέλλο μου ἔρχεται ὁ διευθυντής με κείνους τοὺς δυὸ Ράσους και μοῦ λέει: «Πήγαινε τους στο Σαθὸί ή ὀπουδήποτε ἄλλου και τραπέζωσέ τους μέχρι σκασιμοῦ και δώσε τους νά πουν μέχρι πού ν' ἀρχίσῃ ή σαμπάνια νά τρέχῃ ἀπὸ τ' αὐτιά τους. Είναι λίγο χοντροκέφαλοι, ἀλλά μπορεί νά κλείσουν μία δουλειά ἐνὸς ἑκατομυρίου λιρῶν». «Μά

ΚΑΠΟΙΟ θράδυ ὁ ἐργένης φίλος σας θὰ σὰς παρσούρῃ σ' ἕνα ἑλληνικὸ ἐστιατόριο πού «κάνει» δεν τὸ ξέρει» και ὅπου θὰ σὰς περιμένουν ἑδὼ μικροὺλες χορεύτριες». Προσοχή! Οἱ μικροὺλες ἐνδοχόμενως νά είναι τέσσερις και, ἂν είναι χορεύτριες, ή τελευταία φορά πού ἀνέθηκαν στη σκηνή θὰ ἦταν πρὸ εικοσιπενταετίας. Ἀλλωστε, θὰ συναντήσετε στο ἐστιατόριο αὐτὸ και τὸν μπακάλη τῆς γειτονιάς σας, ὁ ὁποῖος θὰ γιορτάζῃ τὴν ἐπέτειο τοῦ γάμου του.

σολόνι. Τὸ τζάκι με τὴ σάφρα, τὴ μασιά, τὸ φτυαράκι...

—Θέλεις νά με κινήσῃ νά σοῦ ἀπαριθμήσω τὰ ἐξαχρήματα τοῦ τζακιού;

—Βεβαίως! Αὐτὸ ἀκριβὲς ἐννοῶ.

—Μάγομαρο... κονδὰς γιὰ τὰ κάρβονα... δαδί... σπιρίτα...

—Κουταμάρες! Ὁ Φράνκ ἔχει σιδερένια κράση.

—Φινάρι;

—Σαχλαμάρες! Τὴν τελευταία φορά πού τὸν εἶδα ἦταν ψηλὸλινος σάν...

—Έ! γιαι σιαμάτιρες;

—Τί σοῦ ἔλεγα;

—Πῶς ὁ Φράνκ ἦταν ψηλὸλινος σάν... και σιαμάτιρες. Μήπως θὲς νά πῇς ψηλὸλινος σάν σκαλιστήρι; (= πόκερ).

—Φυσικά! Χαίρω πού συμφωνεῖς μαζί μου γιὰ τὸν Φράνκ.

—Θέλεις νά κανονίσω γιὰ πόκερο;

—Έλεγα σέ κάποιον τίς προσπάθειες γιὰ σένα: «Ὁ Ρέξ εἶναι ἀσίδε».

—Δὲν ἀπλοποιεῖς λίγο τὸν κώδικά σου; Πότε θέλεις, τὴ Δευτέρα;

—Όχι. Δὲν μ' ἀρέσει ή θάλασσα.

—Τρίτη;

—Έχεις δίκιο! Έτσι συμβαίνει πάντα κάθε χρόνο τέτια ἐποχή.

—Τί γινεῖσαι πάλι; Ἀλλοθι;

—Όχι. Έχω νά δῶ τὸν Φράνκ τουλάχιστο δεκαπέντε μέρες.

—Χρειάζεσαι τὸ δωμάτιό μου;

—Όχι, ὄχι. Ὁ Φράνκ δουλεύει τόσο πολλὸ ὥστε δὲν εὐκαιρεῖ νά δῇ κανένα.

—Χρειάζεσαι χορήματα;

—Τὸν ἀδικεῖς τὸν Φράνκ. Δὲν είναι τέτιος τύπος. Ἀντίθετα, τοῦ ἀρέσει νά κάθεται στο σπίτι του, κοντά στο τζάκι.

—Έπεσε ἀπὸ τὴν καρδέκλα σου;

—Όχι, ἀντίθετα. Ένωῶ τὸ τζάκι, στο

—Ἡ Σύνθια δὲν αγαπάει τὸν ἥλιο και γὼ παθαίνω ἐγκαύματα.

—Τετάρτη;

—Ἀλλωστε δὲ θρίσκες καλὸ φαί.

—Πέμπτη;

—Τώρα μιλάς σωστά. Φέτος θὰ προτιμήσουμε μάλλον βουνὸ γιὰ τίς διακοπές.

—Όποτε Πέμπτη, λοιπόν. Σύμφωνοι.

—Σὲ ζηλεύω, ὅμως, Ρέξ. Θὰ περάσης ὁμορφα στη θάλασσα... Ἀ, ξέχασα νά σοῦ πῶ. Γι' αὐτὸ σὲ πήρα μάλιστα. Ξέρεις τὸ πόκερ πού εἶχαμε κανονίσει γιὰ τὴν ἐρχόμενη Πέμπτη, φοβάμαι ὅτι θὰ ματαιωθῇ.

—Τροελάνθηκες; Μόλις τώρα δὲ συμφωνήσαμε;

—Όχι, φίλε μου. Ποῦ καιρὸς γιὰ χορτιά. Πρέπει νά πάω στο Μπριστολ τὴν Πέμπτη.

—Ἀν ἐννοῇς ὅτι τὸ ραντεβού μας ἰσχύει πῆς μον ὅι θὰ πᾶς με τὸ τραῖνο τῶν 5 και 10.

—Θὰ φύγω με τὸ τραῖνο τῶν 5 και 10. Φυσικά θὰ μείνω ἐκεῖ τὴ νύχτα.

—Όποτε πρέπει νά λάβω τὰ μέτρα μου γιὰ ξεφάντωμα;

—Λυπάμαι, φίλε μου. Ἡ δουλειά είναι δουλειά.

—Βεβαίως. Τελειώσαμε;

—Ναί. Καληνύχτα, φίλε μου... Ἀ, μιά στιγμή... ή Σύνθια μοῦ λέει νά σοῦ πῶ νά πάψης νά με παρασύρης στο δρόμο τῆς ἀπωλείας... Λοιπόν, καληνύχτα, Ρέξ!

—Εγὼ εἰμαι ὁ Χάρολντ. Πῶς εἶσαι;

—Απὸ πότε ἐνδιαφέρεσαι;

—Πολὺ καλά, εὐχαριστῶ. Καί ή Σύνθια ἔχει γίνει μπουμπουκι. Σ' εἰχαριστῶ. Θὰ τῆς διαβιάσω τοὺς χαίρετούς σου.

—Αχά! Τηλεφωνεῖς ἀπὸ τὸ σπίτι, ἔ;

—Όχι, ἀντίθετα. Ένωῶ τὸ τζάκι, στο

—Ἡ Σύνθια δὲν αγαπάει τὸν ἥλιο και γὼ παθαίνω ἐγκαύματα.

—Τετάρτη;

—Ἀλλωστε δὲ θρίσκες καλὸ φαί.

—Πέμπτη;

—Τώρα μιλάς σωστά. Φέτος θὰ προτιμήσουμε μάλλον βουνὸ γιὰ τίς διακοπές.

—Όποτε Πέμπτη, λοιπόν. Σύμφωνοι.

—Σὲ ζηλεύω, ὅμως, Ρέξ. Θὰ περάσης ὁμορφα στη θάλασσα... Ἀ, ξέχασα νά σοῦ πῶ. Γι' αὐτὸ σὲ πήρα μάλιστα. Ξέρεις τὸ πόκερ πού εἶχαμε κανονίσει γιὰ τὴν ἐρχόμενη Πέμπτη, φοβάμαι ὅτι θὰ ματαιωθῇ.

—Τροελάνθηκες; Μόλις τώρα δὲ συμφωνήσαμε;

—Όχι, φίλε μου. Ποῦ καιρὸς γιὰ χορτιά. Πρέπει νά πάω στο Μπριστολ τὴν Πέμπτη.

—Ἀν ἐννοῇς ὅτι τὸ ραντεβού μας ἰσχύει πῆς μον ὅι θὰ πᾶς με τὸ τραῖνο τῶν 5 και 10.

—Θὰ φύγω με τὸ τραῖνο τῶν 5 και 10. Φυσικά θὰ μείνω ἐκεῖ τὴ νύχτα.

—Όποτε πρέπει νά λάβω τὰ μέτρα μου γιὰ ξεφάντωμα;

—Λυπάμαι, φίλε μου. Ἡ δουλειά είναι δουλειά.

—Βεβαίως. Τελειώσαμε;

—Ναί. Καληνύχτα, φίλε μου... Ἀ, μιά στιγμή... ή Σύνθια μοῦ λέει νά σοῦ πῶ νά πάψης νά με παρασύρης στο δρόμο τῆς ἀπωλείας... Λοιπόν, καληνύχτα, Ρέξ!

—Εγὼ εἰμαι ὁ Χάρολντ. Πῶς εἶσαι;

—Απὸ πότε ἐνδιαφέρεσαι;

—Πολὺ καλά, εὐχαριστῶ. Καί ή Σύνθια ἔχει γίνει μπουμπουκι. Σ' εἰχαριστῶ. Θὰ τῆς διαβιάσω τοὺς χαίρετούς σου.

—Αχά! Τηλεφωνεῖς ἀπὸ τὸ σπίτι, ἔ;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΚΡΙΣΗ...

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Θὰ ἔχετε ἴσως πληροφορηθῇ ἀπὸ τίς ἐφημερίδες ὅτι ὁ Βασίλης Διαμαντόπουλος και ή Μαρία Ἀλκαίου ἀνήγγειλαν ἀπὸ τώρα τὸ ἐναρκτήριο ἔργο του χειμῶνα. Θὰ είναι ὁ «Γαλιλαίος» τοῦ Μπρέχτ. Ἡ σκηνική αὐτὴ δημιουργία τοῦ Μπέρτολτ Μπρέχτ, πού θὰ παρουσιάσῃ τὸν Ὀκτώβριο τὸ «Νέο Θέατρο» σὲ μετάφραση τοῦ Μάριου Πλωρίτη και σκηνοθεσία τοῦ Βασίλη Διαμαντόπουλου, είναι τὸ 19ο ἔργο τοῦ δίασημου Γερμανοῦ δραματούργου. Γράφτηκε ἀπὸ τὸ 1937 μέχρι τὸ 1939, κατὰ τὴν ἐποχὴ, δηλαδή, τῆς ἐξορίας τοῦ Μπρέχτ, και πρωτοπαίχτηκε στο «Σάουσιπλ-χαους» τῆς Ζυρίχης τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1943, με σκηνοθεσία τοῦ Λεονάρντ Στέκελ, ὁ ὁποῖος ἐρμήνευσε και τὸν ἐπὶπλοῦ ρόλο. Στὴν Ἀμερική (ὅπου, καθὼς είναι γνωστὸ, ἔμεινε ὁ Μπρέχτ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου) μετέφρασε ὁ ἴδιος τὸ ἔργο του στο ἀγγλικά, με τὴ βοήθεια τοῦ δίασημου ἡθοποιοῦ Τσάρλς Λάτον, ὁ ὁποῖος και τὸ ἔπαιξε τὸν Αὐγούστο τοῦ 1947 στο Λὸς Ἀντζελες. Μετὰ τὴν ἐπιστροφή τοῦ Μπρέχτ στη Γερμανία και τὴ δημιουργία τοῦ «Μπέρλινερ Ἀνσάμπλ», ὁ «Γαλιλαίος» πρωτοπαίχτηκε ἐκεῖ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1957 (δηλαδή, ἑξὼ μηνὲς μετὰ τὸν θάνατο τοῦ δίασημου δραματούργου) με τὸν Ἐρνστ Μπουλς στὸν κεντρικὸ ρόλο. Ἀεῖζει ν' ἀναφερθῇ ἀπὸ τώρα ὅτι ὁ «Γαλιλαίος» (πού είναι τὸ τέταρτο ἔργο τοῦ Μπρέχτ πού παίζεται στην Ἑλλάδα) δραματοποιεῖ τὴν ἱστορία τοῦ μεγάλου ἀστρονόμου τῆς Ἀναγεννήσεως Γαλιλαίου Γαλιλέι και τοὺς ἀγῶνες του γιὰ ν' ἀποδείξῃ, με τὴ βοήθεια τοῦ τηλεσκοπίου, τίς κοσμικὲς θεωρίες τοῦ Κοπέρνικου, ὅτι δηλαδή ή Γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἥλιο και περὶ τὸν ἀξὼνα τῆς, ἀντίθετα πρὸς ὅσα πίστευαν οἱ ἀρχαῖοι και παραδόχολα ἡ Ἐκκλησία. Οἱ φιλόσοφοι τῆς Αὐλῆς τὸν Μεδίκου ἀρνούνται νά παραδεχθῶν τίς θεωρίες τοῦ Γαλιλαίου, ὅπως ἀρνούνται και οἱ καλὸι γυροῖ τοῦ «Κολλέγκιουμ Ρομάνουμ». Ἀλλὰ ὁ ἀστρονόμος τοῦ Πάπα, ὁ Κλάδιος, ὁμολογεῖ ὅτι ἔχει πεισθῇ γιὰ τὴν ἀλήθεια τους. Ὡστόσο, ή Ἁγία Ἐδρα καταγγέλλει τὴν ἰδέα τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος σάν αἰρετική, ἐπεὶ μιά ἀμφισβήτηση τῆς κοσμικῆς τάξεως θὰ ἰσοδυναμοῦσε με ἀμφισβήτηση και τῆς θρησκευτικῆς, οἰκονομικῆς και κοινωνικῆς τάξεως ἐπίσης. Έτσι, γιὰ ὁκτὼ ὁλόκληρα χρόνια, ὁ Γαλιλαῖος ἀναγκάζεται νά ἀπανηθῇ τὴν ἀστρονομία, στο τέλος ὅμως δὲν μπορεί νά ἀντισταθῇ στο κύμα τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου πού ὁ ἴδιος ἐπέπλεψε. Έτσι, στο 1633, οἱ Μεδίκοι τὸν παραδίδουν στὴν Ἱερὰ Ἐξέταση, πού τὸν

ἀναγκάζει νά ἀπαρνηθῇ δημοσίᾳ τίς θεωρίες του. Ἀπὸ τότε κ' ἔπειτα ζῇ ἀποτραβηγμένος μαζί με τὴν κόρη του, γράφοντας τίς μελέτες του (τὰ περίφημα «Ντισκόρσι») κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιτήρηση τῆς Ἐκκλησίας, ή ὁποία κατὰσχει τὰ χειρόγραφα του μόλις γραφῶν. Ἀλλὰ ὁ Γαλιλαῖος ἔχει κρύψει ἕνα ἀντίγραφο και, αὐτὸ, ὁ παλιὸς του μαθητῆς Ἀνδρέας κατωρθώνει νά τὸ φυγαδεύσῃ κρυφὰ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱταλία και νά φωτίσῃ τὸν κόσμο γιὰ τὴν ἐπιστημονική ἀλήθεια, πού τοῦ κάκου προσπάθησαν νά καταπνίξουν ή πρόληψη και τὸ συμφέρον. Ὡπως καταλαβαίνετε, στο ἔργο τοῦ Μπρέχτ ὁ Γαλιλαῖος δὲν είναι μόνο ὁ μεγάλος ἐπιστήμων, ἀλλὰ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ πνεύματος τῆς προόδου και τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως. Τὸ ἔργο ὅπου παίχθηκε ἀρεῖ είναι ὁ ὑπόλοχός του πού τὸν ταυρίζει.

Ε ν τῶ μεταξύ, οἱ πρεμιέρες νέων ἔργων στα καλοκαίρινα ἀθηναῖκα θέατρα πρὸς συνεχίζονται. Ἀλλὰς ἔργο ὁ θίασος Μαρῖνου κι ἀλλάζουν τὰ «Διονύσια», τὸ θέατρο «Βέμπο», τὴν δὲ ἄλλη ἐβδομάδα ή «Νέα Σκηνή» τοῦ Κωστή Λειβαδέα, καθὼς και ὁ θίασος Ἀράνη - Φωτοπούλου στο «Ἀκροπόλ». Ὁ Ἰορδάνης Μαρῖνος και οἱ συνεργάτες του παρουσιάζουν τώρα στο θέατρο τῆς ὁδοῦ Νικομήμου τὴν «Σονάτα τοῦ Διάδολου». Δὲν είναι, βέβαια, τίποτε τὸ ἰδιαίτερο, ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει προσελκύει τοὺς φανατικούς φίλους τοῦ εἶδους με τὴν πλοκή και τὸ «μυστήριό» του, ὁ δὲ Μαρῖνος, ὁ Μιχαλόπουλος, ὁ Βαφίος, ή Σούλα Ἀθανασιάδου και ή Κυβέλη Μυράτ ζωντανεύουν ἱκανοποιητικὰ τὰ διάφορα πρόσωπα τοῦ αστυνομικοῦ αὐτοῦ δράματος. Στὸ πρόγραμμα, ή «Σονάτα τοῦ Διαδολου» ἐμφανίζεται σάν ἔργο νέου Ἑλλήνου συγγραφέως, πού φέρεται ὅτι ἀκούει στο ὄνομα Γιάργου Βίκας. Ὡμως ἀνεγρήσει και τὰ παρασκήνια τὸ ψευδοῦς ἐπιμῶνας - συνήθως δὲ τὰ παρασκήνια είναι καλὰ πληροφορημένα... ὅτι ὁ ἐν λόγω Βίκας είναι φιλολογικὸ ψευδώνυμο... τῆς Κυβέλης Μυράτ. Τὸ πρᾶγμα γίνεται πιστευτὸ και ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ή ἐγγὺνὴ τῆς μεγάλης Κυβέλης και σύζυγος τοῦ θιασάρχου τῆς «Ἀστυνομικῆς Αὐλαῖας» ἔχει δώσει ἤδη δείγματα δημιουργικῆς συγγραφικῆς ἐργασίας στο θέατρο. Έχει, συγκεκριμένα, γράφει ἔργα παιδικοῦ θεάτρου, πού εἶναι πολλὰ ἐπιτυχία τόσο στη σκηνή, ὅσο και στο ραδιόφωνο.

Η κρίση στα θέατρα συνεχίζεται. Οἱ περισσότεροι θίασοι πρὸς εἰ-

νουν παραστάσεις μπροστὰ σὲ περιορισμένο ἀριθμὸ θεατῶν. Οἱ μουσικὴ ἀποτραβηγμένος μαζί με τὴν κόρη του, γράφοντας τίς μελέτες του (τὰ περίφημα «Ντισκόρσι») κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιτήρηση τῆς Ἐκκλησίας, ή ὁποία κατὰσχει τὰ χειρόγραφα του μόλις γραφῶν. Ἀλλὰ ὁ Γαλιλαῖος ἔχει κρύψει ἕνα ἀντίγραφο και, αὐτὸ, ὁ παλιὸς του μαθητῆς Ἀνδρέας κατωρθώνει νά τὸ φυγαδεύσῃ κρυφὰ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱταλία και νά φωτίσῃ τὸν κόσμο γιὰ τὴν ἐπιστημονική ἀλήθεια, πού τοῦ κάκου προσπάθησαν νά καταπνίξουν ή πρόληψη και τὸ συμφέρον. Ὡπως καταλαβαίνετε, στο ἔργο τοῦ Μπρέχτ ὁ Γαλιλαῖος δὲν είναι μόνο ὁ μεγάλος ἐπιστήμων, ἀλλὰ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ πνεύματος τῆς προόδου και τῆς ἐλευθερίας τῆς σκέψεως. Τὸ ἔργο ὅπου παίχθηκε ἀρεῖ είναι ὁ ὑπόλοχός του πού τὸν ταυρίζει.

Ε ν τῶ μεταξύ, οἱ πρεμιέρες νέων ἔργων στα καλοκαίρινα ἀθηναῖκα θέατρα πρὸς συνεχίζονται. Ἀλλὰς ἔργο ὁ θίασος Μαρῖνου κι ἀλλάζουν τὰ «Διονύσια», τὸ θέατρο «Βέμπο», τὴν δὲ ἄλλη ἐβδομάδα ή «Νέα Σκηνή» τοῦ Κωστή Λειβαδέα, καθὼς και ὁ θίασος Ἀράνη - Φωτοπούλου στο «Ἀκροπόλ». Ὁ Ἰορδάνης Μαρῖνος και οἱ συνεργάτες του παρουσιάζουν τώρα στο θέατρο τῆς ὁδοῦ Νικομήμου τὴν «Σονάτα τοῦ Διαδολου». Δὲν είναι, βέβαια, τίποτε τὸ ἰδιαίτερο, ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει προσελκύει τοὺς φανατικούς φίλους τοῦ εἶδους με τὴν πλοκή και τὸ «μυστήριό» του, ὁ δὲ Μαρῖνος, ὁ Μιχαλόπουλος, ὁ Βαφίος, ή Σούλα Ἀθανασιάδου και ή Κυβέλη Μυράτ ζωντανεύουν ἱκανοποιητικὰ τὰ διάφορα πρόσωπα τοῦ αστυνομικοῦ αὐτοῦ δράματος. Στὸ πρόγραμμα, ή «Σονάτα τοῦ Διαδολου» ἐμφανίζεται σάν ἔργο νέου Ἑλλήνου συγγραφέως, πού φέρεται ὅτι ἀκούει στο ὄνομα Γιάργου Βίκας. Ὡμως ἀνεγρήσει και τὰ παρασκήνια τὸ ψευδοῦς ἐπιμῶνας - συνήθως δὲ τὰ παρασκήνια είναι καλὰ πληροφορημένα... ὅτι ὁ ἐν λόγω Βίκας είναι φιλολογικὸ ψευδώνυμο... τῆς Κυβέλης Μυράτ. Τὸ πρᾶγμα γίνεται πιστευτὸ και ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ή ἐγγὺνὴ τῆς μεγάλης Κυβέλης και σύζυγος τοῦ θιασάρχου τῆς «Ἀστυνομικῆς Αὐλαῖας» ἔχει δώσει ἤδη δείγματα δημιουργικῆς συγγραφικῆς ἐργασίας στο θέατρο. Έχει, συγκεκριμένα, γράφει ἔργα παιδικοῦ θεάτρου, πού εἶναι πολλὰ ἐπιτυχία τόσο στη σκηνή, ὅσο και στο ραδιόφωνο.

Σ τὸ «Πάρκο», ὅμως, ἦταν νά ἐμφανισθῇ και μιά ἄλλη ἀτтраξιὸν. Μία ἀτтраξιὸν πού ἐπρόκειτο νά είναι ἑλληνική: Ὁ Ντίνος Ἡλιόπουλος. Ὁ δημοφιλὴς κωμικός, ὅπως ξέρετε, τὸ καλοκαίρι αὐτὸ ἔχει καταλήξει στην ἀπόφαση νά περιορίσῃ μονάχα τὴν αἰνία ταινίες του. Εἰδικώτερα τώρα γυρίζει μιά με σκηνοθετῇ τὸν Νικό Τσιφόρο, με λήψη ἐξωτερικῶν στο Εὐλόκαστο, και μιά ἄλλη, τὴν «Χοιρίστια», μαζί με τὴν Καρέζη, πού ὀρισμένες ἐξωτερικὲς σκηνὲς τῆς γυρίστηκαν στη Θεσσαλονίκη. Ένα δράδυ, λοιπόν, κάνουναι παρὰ με τὸν Χατζηχρήστο, ἔγινε λόγος γιὰ ἑκτακτὴ ἐμφάνισή του στο «Πάρκο». Τὸ ἑπρόταθ ἀντικειμενικὰ νά πῇ νά παίζῃ ἕνα σόλο. Ὁ Ντίνος στην ἀρχὴ δὲν εἶπε ὅχι. Έτσι τὸ νύμερο γράφτηκε, τοῦ ἀρεσε, ἀρχισε και ή ἐκπαίδευση, ἀλλὰ τελικά τὰ πράγματα προσέκρουσαν στίς κινηματογραφικὲς ὑποχρεώσεις τοῦ Ἡλιόπουλου. Έπρεπε δηλαδή ὀρισμένες ἡμέρες νά λείπῃ και θὰ ἦταν φορὲς πού οἱ ἀνάγκες τοῦ «γυρισματος» στίς καινούργιες του ταινίες δὲν θὰ τοῦ ἐπέτρεπαν νά ἐμφανισθῇ τακτικά στην ἐπιθεώρηση τοῦ «Πάρκο». Μοιραῖα, λοιπόν, τὸ πρᾶγμα σταμάτησε.

Ε κτός βέβαια ἀπρᾶπτου, οἱ Θεσσαλονικεῖς θὰ χαροῦν και ἐκείνοι σὲ λίγες ἡμέρες τὴν Μελίνα Μερκούρη στην τελευταία ἐξαιρετὴ σκηνική ἐπιτυχία τῆς, στο «Γλυκὸ πουλὶ τῆς

νειότης». Ἡ διεθνὸς φήμη Ἑλληνίδα πρωταγωνίστρια τοῦ θεάτρου και τοῦ κινηματογράφου θὰ συμπράξῃ ἐκτάκτως με τὸ συγκρότημα τοῦ «Θεάτρου Τέχνης», πού δίνει παραστάσεις στην μακεδονική πρωτεύουσα, μεταφέροντας και στο κομὸ τῆς τῆς τῆς αἴσθησης πού προκάλεσε πρὸ μηνῶν, ὅταν ἔπαιξε ἐδῶ, στην αἰθούσα κάτω ἀπὸ τὸν «Ὀρφέα», τὴ σκηνική αὐτὴ δημιουργία τοῦ Τένεσσου Οὐίλλιαμς. Ἀεῖζει νά ἀποκαλυφθῇ ὅτι ή Μελίνα, πού ἐκτίμα ξεχωριστὰ τὸν Κούν και τρέφει γι' αὐτὸν ἰδιαιτέρη ἀδυναμία, δὲν θέλησε με κανένα τρόπο νά πληρωθῇ, ὅταν ἔπαιξε τὸ «Γλυκὸ πουλὶ τῆς νειότης» στην Ἀθήνα. Μονάχα, γιὰ ἀνάμνηση τῆς κοινῆς ἐπιτυχίας τους, δέχθηκε ἀπὸ τὸν Κάρλο Κούν ἕνα κομψότατο χρυσὸ βραχιόλι, πού ἦλθε ν' ἀποτέλῃ ἕνα ἀκόμη κρίκο στην ἀλυσίδα τῶν θαυμασίων καλλιτεχνικῶν ἀναμνήσεων πού χρόνια τώρα τοὺς συνδεῖ.

Κ αὶ ἀφοῦ ὁ λόγος γιὰ τὸν δημιουργὸ τοῦ «Θεάτρου Τέχνης», ἀναφέρω ὅτι παρουσιάζει ἤδη μιά καινούργια του μαθητρία, τὴν Ἀλεξάνδρα Λαδικού. Τὸ ὄνομά της δὲν σὰς είναι ἴσως τελείως ἀγνωστο. Πραγματικὰ ή Λαδικού, πρὶν 6-7 χρόνια εἶχε γιὰ μῆνες πολλὲς σχέσεις με τὴν δημοσιότητα. Γιατί εἶχε μετὰς τῆς ἀστὸ καλλιτεία τῆς δευτέρης χρονιάς -τὴν πρώτη δὲ γῆκε, ὡ γωσταν, ή Νταίζη Μαυράκη-, εἶχε διακριθῇ σ' αὐτὰ και εἶχε πᾶει και στο Λονδίνο. Φαίνεται ὅμως ὅτι ή διαθεσὴ της δὲν ἦταν νά ἐπιδεικνύῃ ἀπλὰς τὴν ὁμορφιά της. Ζητοῦσε σισιαστικώτερη ἐπικοινωνία με τὸ κοινὸν και εἶχε μετὰ τῆς τῆς φλόγας τῆς τέχνης. Έτσι ἄφησε τίς γέφυρες τῆς ὁμορφιάς και ἐφθασε τελικά ὡς τὸν Κούν, τώρα δὲ πραγματοποιεῖ τὸ ἀνείρό της με θετική πιά εὐφάνιση στη σκηνή. Βέβαια, τὴν ἀπόδοσὴ της θὰ τὴν κρίνουμε ὅταν θὰ τὴν δοῦμε τὸν χειμῶνα στην Ἀθήνα. Ἀλλὰ δὲν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι θὰ πρέπει νά ἔχῃ ταλέντο, γιὰ νά δεχθῇ νά τὴν παρουσιάσῃ ὁ Κούν στη σκηνή.

Τὸ ἀναιρέω αὐτὸ γιατί τίς τελευταῖες ἡμέρες ἔγινε γνωστὸ ὅτι πρὶν ἀπὸ καμιά δεκαεπταρία χρόνια ὁ συνθέτης πού,

Η Άγιον ολή χώρα των θαυμάτων

Γεμάτη έρωτισμό και άστροφεγγιά ή καλοκαιρινή νύκτα μας κάνει να ξεψυγούμε από τον συναισθηματικό μας κόσμο για να χαθούμε μέσα σε φανταστικούς παραδεισένιους κήπους, που στέκονται έκστατοι μπροστά στην ομορφιά μιας αγάπης. Είναι περίεργο πώς αλλάζει ο άνθρωπος τώρα το καλοκαίρι και ιδιαίτερα όταν περνάει τις ελεύθερες εβδομάδες του χρόνου σε κάποιο γαλήνιο νησί ή στην καταπράσινη πλαγιά μιας έξοχης. Ολόκληρος ο ψυχικός του κόσμος είναι προετοιμασμένος για την έρωτική περιπέτεια, για την άγνωστη συνάντηση, για την μεγάλη στιγμή. Και λένε πώς οι γυναίκες

νοιώθουν ακόμη πιο πολύ αυτή την πρόσκαιρη αλλαγή της προσωπικότητας, που ταιριάζει περισσότερο στην ιδιοσυγκρασία της. Κι' όλη αυτή την ψυχική αναστάτωση την προσφέρει, μέσα σ' ένα χαριτωμένο και κομψό άτομτζέρ, μια Ιταλογαλλίδα που είναι δημιουργός της. Πρόκειται για τα περίφημα καλοκαιρινά άρώματα της Νίνα Ρίτσι, που έκτοτε από τα 65 ντε τουαλέτ «L' air du temps» και «Coeur Joie», προσφέρει τα «parfums légers» σαν αληθινό έρωτικό δίδυμο, που θ' άγκαλιάσει τον άντρα των ονείρων κάθε γυναίκας. Έχουν μια ξεχωριστή εξωτική μυρωδιά, που ταιριάζει απόλυτα στην καλοκαιρινή νύκτα με το άρωμα των λουλουδιών και τη ζεστή πνοή της σάρκας. Είναι ένας αληθινός έρωτικός αναστεναγμός, που δεν αφήνει ασυγκίνητο ακόμη και τον πιο σκληρόκαρδο άνθρωπο. Είναι ένα άρωμα που αποκαλύπτει για μια ακόμη φορά την αιώνια, πανίσχυρη έξοχία της γυναίκας.

Οταν θέλετε να άφαιρέσετε από την επιδερμίδα σας το περισώμα της κρέμας, συνεχίζουν στις συμβουλές τους τα καλλυντικά Φυλλιά, μη χρησιμοποιήσετε ποτέ σαπουνάδα ή στεγνό σαπούνι, αλλά μόνο καθαρό νερό. Πρώτα ζεστό όσο το δεχέστε και έπειτα αψιδωτό κρύο. Μια μαλακή πετσέτα, εάν είναι δυνατόν λινή, που θα την πιέσετε ελαφρώς σ' όλη την επιφάνεια του προσώπου, θα απορροφήσει την υγρασία. Πρέπει να αποφύγετε το τρίψιμο με σκληρή πετσέτα, που καταστρέφει το δέρμα και αυξάνει τις αναπνευστικές στην εποχή μας κακές επιδράσεις που αντιμετωπίζει η γυναίκα στη σύγχρονη εντατική ζωή της. Έάν το δέρμα του προσώπου σας είναι λιπαρό, δεν θα χρησιμοποιήσετε την Crème Φυλλιά, παρά μόνο στο λαιμό και στα χέρια. Όσο ταλαιπωρημένα κι' αν είναι θα γίνουν άπαλά, λευκά, δελουδίνα. Στα θαλάσσια μπάνια ή επίδραση της Crème Φυλλιά είναι πολύπλευρη. Πριν από το μπάνιο προφυλάσσει το δέρμα από την αλμύρα και το κάψιμο του ήλιου. Πριν από την ηλιοθεραπεία, όχι μόνον προλαμβάνει τα ηλικιακά εγκαύματα, αλλά προσδίδει στο δέρμα μια υπέροχη μπρούντζινη απόχρωση.

Φαντασθήκατε ποτέ πως μπορείτε να μαυρίσετε χωρίς να κάνετε ηλιοθεραπεία; Ναι, μη σας φαίνεται παράξενο! Γιατί στην εποχή που ζούμε, ακόμη κι' αυτό κατορθώθηκε να γίνει δυνατό! Δεν είναι ανάγκη, λοιπόν, πια να κάθαστε ώρες ολόκληρες έκθετες στον ήλιο, με την συνεχή απειλή του εγκαυματος, του ξεφλούδισματος, των λεκέδων. Μπορείτε μέσα στον κλειστό χώρο της κρεβατοκάμαρας σας να αποκτήσετε το πιο λαχταριστό ομοιόμορφο μπρούντζινο χρώμα. Και θα διερωτάσθε πως μπορεί να πραγματοποιηθεί αυτό το θαύμα. Με τον απλούστερο και ασφαλέστερο τρόπο! Μ' ένα καταπληκτικό υγρό, που παρουσίασε πριν λίγες μέρες στο Παρίσι η περίφημη Σκιαπαρέλλι! Πρόκειται για το «Briuvini», που υπάρχει τώρα και στην πατρίδα μας και σας μεταβάλλει μέσα σε λίγες ώρες σε αληθινή Κροατία. Δεν έχετε παρά να εποιείσετε με το «Μπρουινίτ» όλα τα μέρη του σώματος που θέλετε να πάρουν την πολυπόθητη σοκολατιά απόχρωση και να το αφήσετε να στεγνώσει καλά. Μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα το θαύμα θα έχει συντελεσθεί. «Αν, μάλιστα, θέλετε να μαυρίσετε ταχύτερα, καλό είναι να επαναλαμβάνετε την επάλειψη κάθε δύο ή τρεις ώρες. Έτσι, χωρίς κανένα κόπο, χωρίς καμιά αγωνία, χωρίς κανένα κίνδυνο καταστροφής της επιδερμίδας σας,

το νεκροκότ, τα μπράτσα, το πρόσωπο, τα πόδια σας, αλλά ακόμη και ολόκληρο το σώμα, αν θέλετε, θα πάρει ένα θαυμάσιο ομοιόμορφο μπρούντζινο χρώμα. Και κάτι ακόμη. Πολλές γυναίκες παραπονούνται πως τις ώρες που περνούν στην ακροβαλασσία, όσο κι' αν δεν κάνουν ηλιοθεραπεία, οι θερμές ακτίνες του ήλιου και η αντηλία επιδρούν καταστρεπτικά στην ομορφιά και την υγεία του δέρματός τους. Γι' αυτό πρέπει να ακολουθήσετε κι' εσείς την συμβουλή της Έλσας Σκιαπαρέλλι, που με την αντιηλιακή της κρέμα σας προφυλάσσει την ώρα του μπάνιου σας από κάθε κίνδυνο. Η Crème Protectrice Anti-Solaire, είναι κάτι πραγματικά απαραίτητο σε κάθε μοντέρνα γυναίκα, που φροντίζει για την ομορφιά της. Αφομοιώνεται άμεσα από την επιδερμίδα. Αν κάθε δυο ώρες κάνετε μια επάλειψη στο κορμί και το πρόσωπό σας, θ' αποφύγετε τις κοκκινιές, τα στίγματα και τα ξεφλούδισματά. Άλλωστε, η αντιηλιακή προφυλακτική αυτή κρέμα της Σκιαπαρέλλι είναι και μια θαυμάσια βάση για το απλό μακιγιάρισμα που θα ολοκληρώσει την προσωπικότητά σας στο διάστημα των διακοπών σας στο νησί ή στο βουνό.

Θέλετε να ζήσετε μέσα στο μπρίο, τη γοητεία και την εξωτική ομορφιά μιας μεξικάνικης ατμόσφαιρας; Τότε πρέπει να αποκτήσετε και σεις ένα μεξικάνικο «επόντισο», που είναι η πιο ευπνευσμένη ιδέα για την ακρογιαλιά. Είναι η πιο καταπληκτική καινοτομία που λανσάρεται αποκλειστικά στην Ελλάδα η Τρικόζα της οδού Έρμου 6 και

Πατησίων 141 στην Αθήνα και της οδού Μητροπόλεως 51 στην Θεσσαλονίκη. Ήταν η μεγαλύτερη έρευνή επιτυχία της Ρώμης, που έδωσε στην γυναίκα σίλου-έτα μια πρωτότυπη εμφάνιση. Άντι το μπουρνούζι και την καζάκα,

που έχουν τόσο πολύ πιά συνήθειο, το μεξικάνικο «επόντισο» έγινε κτήμα κάθε κομψής γυναίκας, που θέλει να δημιουργήσει αισθητική στις κοσμικές ακρογιαλίες. Αληθινό όνειρο κομψότητας και πρωτοτυπίας στα πιο φινά μερσεριζέ και στους ωραιότερους συνδυασμούς χρωμάτων, το «επόντισο» της Τρικόζα είναι κάτι που δεν πρέπει να λείπει από την γκαρνταρόμπα των διακοπών σας.

Το καλοκαίρι ή πούδρα δεν στρώνει στο δέρμα, μου έλεγε η μακιγιέρ κ. Λία Γαλάν στο εργαστήρι της της οδού Καρνεάδου 4. Γι' αυτό, τώρα που ξεκινάτε για τις διακοπές σας πρέπει να την αντικαταστήσετε, αν μόνον έχετε πολύ καλό δέρμα, με μια ελαφριά μόνο στρώση κρέμας, ή στην αντίθετη περίπτωση μ' ένα υγρό μείκ απ σε κάποια σκούρα απόχρωση ώστε να ταιριάζει με την ηλιοκαμένη επιδερμίδα σας. Και πρέπει να προτιμήσετε το υγρό μείκ απ γιατί περιέχει ποσότητα κρέμας, που επιτρέπει τους μορφασμούς, χωρίς τον φόβο της ρυτίδωσης.

Και το καλοκαιρινό δειρο κάθε ανθρώπου: μια υπέροχη σαπουνάδα που προσφέρει όχι μόνο μια τέλεια καθαριότητα, αλλά και μεταβάλλει την απλή συνήθεια του μπάνιου σε μια καλλυντική περιποίηση. Γιατί με τα δυο σαπούνια «Αρώμα» του εργοστασίου Χαρίλαος και Κωνσταντίνος, το τουρκουάζ και το ροζ, δίνετε στο δέρμα σας την τροφή που προσφέρει μια κρέμα, ενώ παράλληλα παίρνει την διακριτική μυρωδιά μιας αθέρρας γαλλικής κολώνιας. Έτσι, η απόλαυση ενός μπάνιου παίρνει διπλό ρόλο και συμβάλλει στην υγιεινή και στην ομορφιά.

Η έντονη ζέση του καλοκαιριού επηρεάζει αφάνταστα τις ντελικάτες επιδερμίδες και πολλαπλασιάζει τους κινδύνους που παραμονεύουν. Το μπάνιο, η ηλιοθεραπεία, ο περίπατος στην έσοχη, είναι μια εύχρηστη απασχόληση, που δεν απομακρύνει, όμως, την θλαστή επιδράση της στη γυναίκα ομορφιά. Το δέρμα, λοιπόν, ακόμη περισσότερο τώρα, χρειάζεται μια ξεχωριστή προστασία. Και η Χάριετ Χούμπαρντ Άγιερ είναι η μόνη που διαθέτει μια σειρά καλλυντικών, με βάση το εκχέλισμα χαμομηλιού, που έχουν ειδικά δημιουργηθεί για τις γυναίκες με νελικάτο δέρμα. Τέσσερα υπέροχα προϊόντα είναι τώρα στη διάθεσή σας: το περίφημο γαλάκτωμα «Special Cleanser», που καθαρίζει βαθιά και δίνει μια ξεχωριστή α-

παλότητα στο δέρμα, ή προστατευτική κρέμα ημέρας «Special Day Cream», μοναδική για ένα ομοιόμορφο μακιγιάρισμα, ή θρεπτική κρέμα νυκτός «Special Night Cream» και το κραγιόν με τη βάση «Special Base», που προστατεύει τα χείλη από το σκασίμο και τους δι- μια υπέροχη δελουδίνα απαλότητα. Με τα τέσσερα αυτά καλλυντικά, όσο λεπτό κι' αν είναι το δέρμα σας, μπορείτε να αντιμετωπίσετε και τις μεγαλύτερες καιρικές αντιξοότητες.

Και μια καλή ιδέα, που θα ενδουσίσει τον άντρα σας και τα παιδιά σας. Ετοιμάστε σε μπόλ μια κρέμα με άθος άραβοσίτου. Γι' αυτό, τώρα που προτιμάτε διαλέγετε έναν από τους ζελέδες Γιώτη και αφού τον διαλύσετε μ' ένα ποτήρι βραστό νερό κ' ένα ποτήρι κρύο πριν πηθεί, καλύπτετε την επιφάνεια της κρύας κρέμας με πάχος ένα έως δύο εκατοστά. Βάζετε τα μπόλ στο ψυγείο και αφού κρυώσουν καλά, τα γαννίρετε, αν θέλετε, με κρέμα σαντιγύ και κοπανισμένα αμύγδαλα ή κομματάκια από γλυκό κεράσι.

Ενα όμορφο κρουσάκινο μαγαζί της οδού Έρμου 48, το κατάστημα «Αμαζών» έχει συγκεντρώσει στις δωρεές διπλές του τα πιο απλά χαριτωμένα και εύκολα φορέματα για το καλοκαίρι. Τώρα, λοιπόν, που ετοιμάζεστε για τις διακοπές σας, μπορείτε να προμηθευθείτε μια από τις πιο ελγαντικές ιδέες του Πατρίστου, σε φούστα, σεμινί, ντε-πιές ή και μονοκόμματα, που θα δώσουν στη σιλουέτα σας μια σύγχρονη γραμμή κομψότητας κ' έναν αέρα αυτοπεποίθησης γεμάτο προσωπικότητα και γοητεία.

Επωφελήστε των διακοπών σας για να ξεκουράσετε το δέρμα σας, υποστηρίξει η έκλεκτη αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, σε μια κουβεντούλα που είχαμε στο Ινστιτούτο της της οδού Αμεινής 15. Το χρονικό διάστημα που θα μείνετε στην έσοχη πρέπει να περιποιηθείτε το δέρμα σας με μια προφυλακτική κρέμα. Αν φοβάστε το μαύρισμα ή αν μαυρίζετε άσχημα, ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπίσετε την κατάσταση αυτή είναι να κυκλοφορήτε πάντοτε με καπέλλο.

Η Άγιον

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

—τα παιδιά της Αθήνας...—, ο Μάνος Χατζιδάκις, θέλησε να γίνει ηθοποιός. Πήγε, λοιπόν, στη Σχολή του Θεάτρου Τέχνης. Ύστερα όμως από λίγες ημέρες ο ίδιος ο Κούν τον φώναξε και του υπέδειξε, χωρίς περιστροφές, να εγκαταλείψει τη σχολή. Του είπε δηλαδή όμια και κατηγορηματικά ότι το ταλέντο του δεν ήταν υποκριτικό. Και ο Χατζιδάκις τότε υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει τις προοπτικές της ηθοποιίας και να ασχοληθεί αποκλειστικά και μόνο με τη μουσική. Η οποία, ως γνωστόν, τον έκανε, πολύ γρήγορα, στο άτυχον μαθητή του Κούν, πολύ επιτυχημένο συνεργάτη του «Θεάτρου Τέχνης». Γιατί τα τελευταία χρόνια έχει γράψει ένα σωρό υποκρούσεις σε ποικίλα έργα και ώριμες από τις μουσικές αυτές συνθέσεις συγκαταλέγονται στις καλύτερες δημιουργίες του. Υπάρχουν —η μάλλον υπήρχαν— και οι «Ορνίθες». Άλλα απέδειχθη από την έρευνή τόσο Ικανοποιητική επανάληψη τους ότι δεν ήταν κακή η μουσική τους. Η προετοιμασία για την παρουσίασή της δεν ήταν καλή. Δεν εί-

χε δηλαδή την ωριμότητα που έπρεπε. Πράγμα που συμβαίνει πάντοτε με τον εξαιρετικό συνθέτη της «Αχιβάδας» και των «Εξ ηλαίων ζωγραφιών». Όσοι μάλιστα συνεργάζονται μαζί του σε θεατρικές παραστάσεις αναφέρουν ότι πολλές φορές διευθύνει τις συνθέσεις του χωρίς ωλοκληρωμένη παρτιτούρα. Συμπληρώνει τα κενά λεκτικά και με επί τόπου οδηγίες προς τα στελέχη της ορχήστρας, ή όποια αποδίδει τις μελωδίες του... Και η επιτυχία επισφραγίζει πάντοτε... την άνωμαλία...

Και αφού μιλάμε για Χατζιδάκι, θ' αναφέρω τελειώνοντας και κάτι άλλο: Καταβάλλεται τις τελευταίες ημέρες έντονη και επίμονη προσπάθεια να πεισθεί να γράψουν τον χειμώνα τη μουσική σε μια επιθεώρηση. Οι προοπτικές είναι ότι την επόμενη χρονιά θα λειτουργήσει μονάχα ένα μουσικό συγκρότημα στην πρωτεύουσα: Το «Ακροπόλ». Στο θέατρο «Μπουρνέλλη», όπου ήταν πέρυσι εγκατεστημένος επιθεωρησιακός θίασος, τη νέα χρονιά θα εμφανισθεί

ο Φωτόπουλος και στο άλλοτε θέατρο «Φωτοπούλου» (Πατησίων και Στουρνάρα) ο Μυράτ. Επίσης, στο θέατρο «Κυβέλης», όπου πέρυσι έπαιζαν οι Καλουτά με τους Γκιαννάκη, Ρίζο και Μηλιάδη, φέτος φαίνεται ότι θα παίξει θίασος κωμωδίας (αναφέρονται ως θιασάρχες ο Σταυρίδης, η Σμαρούλα Γιούλη και ο Παπαγιαννόπουλος). Επίσης, το καινούριο θέατρο που κτίζουν η Άννα και η Μαρία Καλουτά, με την προοπτική να στεγάσουν σ' αυτό ένα μεγάλο μουσικό θέαμα, δεν φαίνεται τελικά ότι θα κατορθωθεί να λειτουργήσει κατά την προεγχειρισμένη τουλάχιστον από την αρχή της. Έτσι μένει το «Ακροπόλ» για επιθεώρηση. Μια επιθεώρηση —σκέπτεται ο επιχειρηματίας του θεάτρου— πολύ εντυπωσιακή, πολύ θεαματική, με πολύ «Ανεμογιάνη» και με Χατζιδάκι. Αν όμως θα πή το «ναί» ο Μάνος, δεν είναι μέχρι στιγμής γνωστό. Γιατί τώρα γράφει μουσική για κινούμενες ταινίες και γίνεται λόγος και για συνεργασία σ' ένα φιλμ της «Φόξ». Και έλθουμε...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

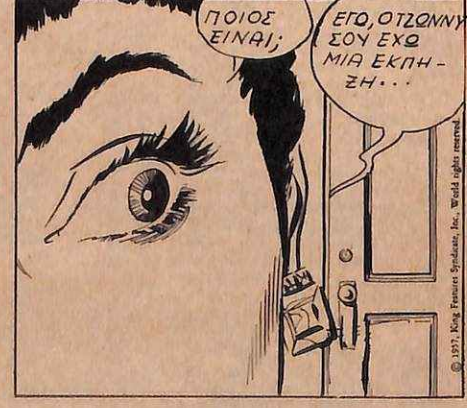
Χαίρεσαι Φουρώ!

Είναι κολληρισμένο με πλαστική κόλλα **KLIN**

KöllakLIN

Η ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΟΛΛΑ "ΚΛΙΝ" ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΕ ΚΟΜΨΟΤΑΤΑ ΒΑΖΑΚΙΑ ΜΕ ΠΛΗΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ. ΣΕ ΚΑΘΕ ΒΑΖΑΚΙ ΚΙ' ΕΝΑ ΕΙΔΙΚΟ ΚΟΥΠΟΝΙ ΔΩΡΩΝ ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΚΟΛΛΑ "ΚΛΙΝ", ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜ. "ΚΛΙΝΕΣ,"

Ο Κίρμπυ και ο βοηθός του γυρίζουν στην 'Αμερική. Έκεί, όμως, βρίσκονται άμέσως αντιμέτωποι με μία σπείρα του υποκόσμου, που όχι μόνο μαστίζει την κοινωνία με τις παρανομίες της, αλλά — στην εξέλιξη της μάχης — ραδιουργεί και κατά του άνυποψιάστου Ντέσμοντ και βάζει σε κίνδυνο τη ζωή του, τούτη τη φορά απ' τόν δήμιο. Προκειμένου, λοιπόν, να επιτύχει την ανακάλυψη της συμμορίας, ο Κίρμπυ αποφασίζει να τοποθετήσει σε ένα κιβώτιο παλιοσίδερα και να διαδώσει ότι μέσα έχει όπλα, ενώ ο Ντέσμοντ αντικαθιστά τόν νυκτοφύλακα. Κατά την σύγκρουση που ακολουθεί τραυματίζονται τὰ περισσότερα μέλη της συμμορίας, αλλά ξεφεύγει ο άρχηγός τους Τζώννυ Γκάτ, ο οποίος σχεδιάζει να ένοχοποιήσει τόν Κίρμπυ για φόνο, που κάνει ο ίδιος. Τελικά θεωρείται ένοχος τού φόνου ο... Ντέσμοντ τόν όποιον προσποθεί να άθωώσει ο Κίρμπυ...

Ναί!
Τὰ άρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τό άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Λιατρίς

Τό διακριτικό, φίνο
άρωμα αύτής της λο-
σιόν συμπληρώνει την
ξανθήν όμορφιά, τὰ
γαλάζια μάτια, τό
μαργαριταρένιο δέρ-
μα...

... και ή κολώνια
Μυρτώ σε όλους τούς
τύπους της γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΤΩΝ ΦΡΑΝΣΙΣ ΚΑΙ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΛΟΚΡΙΤΖ

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Ο Τζών Χαίηγουρντ, νεαρός τραπεζικός υπάλληλος τής Νέας Υόρκης, άρραβωνιασμένος μέ τήν πλούσια κι' ωραία Μπάρμπαρα Φίλιπς, κόρη τού διευθυντού τής Τραπεζής του, κατηγορείται όπι δολοφόνησε μιὰ νέα: Τήν Νόρα Ήθανς. Ο Χαίηγουρντ άρνεϊται και θεβαιώνει όπι ούτε καν τή γνώριζε. Όμως ή αστυνομία έχει αρκετά άνησυχπτικές ένδειξεις: Βρέθηκε στο διαμέρισμα τού θύματος ή φωτογραφία τού Χαίηγουρντ, ανακαλύφθηκαν έπιταγές του, μέ τις όποιες πλήρωνε τό νοίκι της, και υπάρχουν μάρτυρες που ισχυρίζονται ότι τήν έπισκεπτόταν.

6

νο... Οι σκέψεις του συγκεντρώθηκαν στην Μπάμπαρα. Προσπάθησε νά διώξη τήν εικόνα της και νά δημοσιονήσει άπέναντί στο σημείο όπου ύπρχε εκείνη στη ζωή του...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Τήν ένοχλήσαι, Κλαίη, είπε ή Μπάρμπαρα φίλη της γλιστρώντας προς τήν πόρτα, γιά νά τήν άνοίξη και νά πηδ ή πατέρα της.
—Καλησπέρα Μπάρμπαρα, είπε ή Μάρτιν Φίλιπς χωρίς νά φαίνεται έαφνιασμένος.
Και δέν ξαφνιάστηκε ούτε όταν, αφού έβλεψε τήν πόρτα, ή κόρη τού έσπρωξε προς τήν έμπροσς μέ μιὰ γρήγορη κ' ελάνητη χειρονομία, γιά νά κατεβάσει τό τζαμ που τους χώριζε άπ' τόν σάφρο. Αναστράφηκε μόνο.

Η Μπάρμπαρα άκουσε αυτόν τόν άναστεναγμό και χάιδεψε τό χέρι τού πατέρα της μέ στοργή. Καθώς τ' αφοκίνητο ξεανούσε, καθώς προς τήν πίσω και τόν κοίταζε κατά πρόσωπο. «Είμαι τ' ώραιότερο πρόσωπο που άνηόξε ποτέ, σκέφτηκε ή Μάρτιν Φίλιπς μ' ένα χαμόγελο.

—Αυτόν, Μπάρμπαρα, έκανε.
—Ο Τζών ήταν εκεί, είπε ή νέα, δείχνοντας τό κτίριο της. Τσιπάρεις μέ μιὰ κίνηση τού κεφαλιού της. Τόν διέκρινα καθώς έβγαινε και φρόντισε νά μέ άποφύγη...

Σταμάτησε κι' ή πατέρα της κούνησε τό κεφάλι:

—Αυτό δέν θα σε οδηγήσει πουθενά, αγαπητή μου, τής είπε. Απολύτως πουθενά!

Η νέα περπατούσε. Περίμενε κ' έκείνος, χαμογελώντας στοργικά, αλλά ή Μπάρμπαρα κατά-

Ναί!
Τὰ ἀρώματα
ταιριάζουν
μέ τὰ χρώματα...

Διαλέξτε μέ προσοχή
τὸ ἄρωμά σας.
Εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς
προσωπικότητός σας.

Λεϊλά

τὸ θερμὸ ἄρωμα αὐ-
τῆς τῆς λοσιὸν ται-
ριάζει στὰ μαύρα μαλ-
λιά, στὴ σκούρα ἐπι-
δερμίδα, στὰ βαθύ-
χρωμα μάτια σας

... καὶ ἡ κολώνια
Μυριῶ σέ ὅλους τοὺς
τύπους τῆς γυναικείας
ὁμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΕΧΘΡΟΣ ΔΙΧΩΣ ΠΡΟΣΩΠΟ

λαβε πὼς θάθελε νὰ κατευνήνῃ ἡ κόρη του τὴ συ-
ζήτηση. «Πολὺ ἔξυπνος ὁ κύριος πατέρας μου!»
σκέφτηκε.

—Δὲν τὸ παραδέχομαι αὐτό, εἶπε πάλι ἐκείνη.
Θὰ μιλῆσαι ἀσφαλῶς στὸν Τζῶν, θὰ ἐπικαλέστη-
κες τὴν ἡθικὴ του... «Ὦ, σὰς γνωρίζω πολὺ καλὰ
καὶ τοὺς δυό! Καὶ μαντεύω κάτι...

—Τί; εἶπε ὁ Μάρτιν.
Ἐκείνη τοῦ ἀποκρίθηκε πὼς ἤξερε πολὺ καλὰ
τὶ ἐννοοῦσε.

—Θέλεις, ἐξακολούθησε ἡ Μπάρμπαρα, νὰ μὲ
προφυλάξεις, νὰ μὲ τοποθετήσῃς ἔξω ἀπὸ κάθε
περιπλοκή... «Ὅμως, κοίταξέ με!

Τὴν κοίταξε.

—Θάπρεπε νὰ μὲ γνωρίζῃς καλύτερα ἐσύ! Ἀ-
πὸ κείνον δὲν ζητῶ ἀκόμη πολλά... Οἱ σέξυγοι,
στὴν ἀρχὴ σχηματίζουν παράξενες ιδέες γιὰ τὴς
γυναῖκες τους. Κ' ἐμεῖς τοὺς ἀφήνουμε νὰ τὴς ἔ-
χουν!

Τὸ πρόσωπο τοῦ Φίλιπς ἄλλαξε πολὺ ὅταν χα-
μογελοῦσε πραγματικά.

—Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν πληροφορία, ἔκανε ὁ
Φίλιπς κ' ἕνα θαυμάσιο χαμόγελο πέρασε ἀπ' τὰ
χεῖλη τῆς Μπάρμπαρα.

«Μοῦ ἄρεσε πάντα πὸν τὸ στόμα τῆς δὲν εἶναι
μικρὸς, σκέφτηκε ὁ πατέρας τῆς. «Μοιάζει μὲ τὴν
μητέρα τῆς, ἀλλὰ εἶναι ἀκόμη πὺς ζωορῆ».

—Ὡστε, λοιπόν, εἶσαι μὲ τὸ μέρος τοῦ Χαίη-
γουωρντ, ἔ;

—Πέρα γιὰ πέρα! Περισσότερο ἀπ' ὅσο νο-
μίζει ὁ ἴδιος! Ἄλλωστε δὲν χρειάζεται νὰ τὸ μά-
θῃ...

—Κι' ὅμως δὲν εἶσαι παρὰ ἕνα παιδί ἀκόμη...
Τὸν Σεπτέμβριο καὶ γέννης εἰκοσιτριῶν χρονῶν.

Ἡ νέα ἔκανε μιὰ χειρονομία γεμάτη ἀφέλεια.
—Μάθε, συνέχισε ὁ πατέρας τῆς, πὼς ὁ ἄν-
θρωπὸς σου βρίσκεται σὲ πολὺ ἄσχημη θέση! Σὲ
πολὺ ἄσχημη θέση, τὸ ξέρεις;

—Διάβασα τίς ἐφημερίδες, εἶπε ἐκείνη.

—Δὲν τὰ λένε ὅλα. Πολὺ ἀπέχουν! Ἡ ἄστυνο-
μία ἔχει νὰ μὲ βοῇ... Ἀκουσε...

Τῆς ἐξέθεσε τὴν σοβαρότητα τῆς θέσεως τοῦ
Τζῶν. Τῆς μίλουσε σοβαρὰ, χωρὶς πᾶθος, παρα-
κολουθώντας συγχρόνως τὰ μάτια τῆς κόρης του
καὶ μαντεύοντας δι' ἐπαγωγῆς σὲ νοῦ τῆς, μὲ
φροντίδα, ὅλα ὅσα τῆς ἔλεγε. Περιέμενε νὰ δῇ σ'
αὐτὰ μιὰ λάμψη ἀμφιβολίας. Δὲν εἶδε, ὅμως, τί-
ποτα τέτοιο.

—Κ' ἔπειτα; τὸν διέκοψε ἡ Μπάρμπαρα. Τί
τοῦ εἶπες; «Ὅτι ἡ Τράπεζα διατηροῦσε τὴ γνώμη
τῆς; Κ' ἐσύ ἐπίσης; Καὶ τοῦ ζήτησες νὰ μὴ μὲ
διασύρῃ σὲ μιὰ τόσο ἀπαίσια ἱστορία;

Δὲν ὑπῆρχε καμιὰ μομφὴ στὰ λόγια τῆς.

—Ναί, ἀποκρίθηκε ὁ πατέρας τῆς, αὐτὰ περὶ-
που.

—Ἐπικαλέστηκες τὴν φήμην τῆς Τραπέζης,
καθὼς καὶ τὸ γεγονός δι' εἶσαι πατέρας μου...

—Ἐπικαλέστηκα δι' αὐτοῦ, πράγματι, ἀ-
γαπητή μου...

—Καὶ φυσικά, ὁ δυστυχισμένος ἀδῶς υποχώ-
ρησε. Τὸ ἤξερες, ἄλλωστε, πὼς ἔτσι θὰ γινόταν,
γιατί τὸν γνωρίζεις καὶ βασίζεσαι σ' αὐτό!

—Ἀκριβῶς, εἶπε ὁ Μάρτιν Φίλιπς.

—Ξέροντάς το αὐτὸ, ἔκανε ἐκείνη, ξέροντας
τὶ εἶδους ἄνθρωπος εἶναι, πιστεῖνεις ἀκόμη, μπο-
ρεῖς νὰ πιστεῖνεις πὼς εἶναι ἱκανὸς νὰ σκοτώσῃ
μιὰ γυναῖκα...

Δίστασε, γυρεύοντας μιὰ ἔκφραση ποὺ ὁ πατέ-
ρας τῆς θὰ ἔκρινε κατ'ἀλλήλη.

—...Μιὰ γυναῖκα μὲ τὴν ὁποία θὰ εἶχε κάποιο
σύνδεσμο;

«Σέβεται τὴν ἡλικία μου, σκέφτηκε ὁ πατέρας
τῆς, καὶ τὴ διαφορά ἀνάμεσα στίς δυὸ γενεές
ποὺ μᾶς χωρίζουν... Εἶναι πολὺ καλὴ κοπέλλα...».

«Ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία τοῦ προξενούσε πόνο περισ-
σότερο ἀπ' ὅσο ἤθελε νὰ δείξῃ.

—Ἀγνοεῖς πολλὰ πράγματα, ἀγαπητή μου.
Πράγματα ἄσχημα καὶ πρόστυχα...

—Ἀλήθεια; ἔκανε ἡ νέα.

—Προτιμῶ νὰ τὸ πιστέω, ἀποκρίθηκε ὁ Φί-
λιπς. «Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Τζῶν, ἐκτιμῶσα πάντα
τὸν χαρακτήρα του καὶ, ἐπαγγελματικῶς, τὴν ἐ-
ξυπνάδα του. Ὅμως...

—Σκέπτεσαι τὰ γεγονότα. Ἀλλὰ τὴ σχέση ἔ-
χουν τὰ γεγονότα μ' ὅλα αὐτά; Ἐξ αἰτίας τῶν
γεγονότων τὸν υποψιάζεσαι ὡς δολοφόνου, τοῦ ζη-
τᾶς νὰ σοῦ δώσῃ τὸ λόγο τῆς τιμῆς του...

Κοίταξε σταθερὰ τὸν πατέρα τῆς.

—Ἐλπίζω νὰ μὴ χρησιμοποιήσῃς αὐτὴ τὴ λέξη.
—Δὲν τὴν ἐχρησιμοποίησα.

Ἀπλῶσε τὸ χεῖρ του καὶ τῆς χαίδεψε τὸ γό-
νατο.

—Εἶναι μιὰ βρωμερὴ ἱστορία, ξαναεἶπε πάλι.
Σ' ἀγαπῶ πάρα πολὺ, ἀγαπημένη μου κορούλα,
καί...

Ἡ Μπάρμπαρα ἀκούμπησε τὸ λεπτὸ χεράκι
τῆς πάνω στὸ δυνατό χεῖρ τοῦ πατέρα τῆς.

—Αὐτὸ, τοῦ εἶπε, τὸ ξέρω! Σημείωσε δι' δὲν
σοῦ κρατῶ καμιὰ κακία γιὰ ὅλ' αὐτά...

Τοῦ ἔσφιξε τὸ χεῖρ:

—Προσπάθησα νὰ τοῦ μιλήσω ἀπ' τὸ τηλέφω-
νο καὶ θὰ ἐξακολούθησα νὰ προσπαθῶ!

Περιέμενε λίγο κ' ἔπειτα πρόσθεσε:

—Μὲ ἀκουσε;

—Ναί.

—Καταλαβαίνεις τί τοῦ συμβαίνει; ρώτησε
καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ἡ φωνὴ τῆς, ποὺ προσπαθοῦ-
σε νὰ τὴν κρατῇ σταθερὴ, οἰσίσε. Καταλαβαίνεις;

Ἐπειτα ἔφερε τὰ χεῖρια τῆς στὰ μάτια τῆς
κι' ἄρχισε νὰ τρέμῃ.

—Τὴν ἀνθρώπου νομίζεις πὼς εἶμαι; Φαντάζε-
σαι πὼς ἡ κόρη σου εἶναι καμιὰ κερένια κοῦκλα;

Ἡ νεανικὴ τῆς φωνὴ μετρεθεύταν. Ξεσκέπασε
τὸ πρόσωπό τῆς:

—Κοιτάξέ με, εἶπε. Ἐσύ... ἀγαποῦσες τὴν μη-
τέρα μου... Δὲν καταλαβαίνεις λοιπόν πὼς ἀγαπῶ
τὸν Τζῶν; Δὲν μπορεῖς νὰ θυμηθῇς;...

—Ναί, ἀποκρίθηκε ἐκείνος, θυμάμαι, Μπάρ-
μπαρα. Ἀλλὰ φαίνεται τόσο νέα...

Δίστασε κάπως:

—Μπορεῖ κανεὶς ν' ἀπατηθῇ στὸν ἔρωτα, νὰ
γελαστῇ σχετικὰ μὲ τὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαπᾷ. Γερ-
νώντας...

Σταμάτησε. Οἱ μεγαλύτεροι ψυχραίνουν εὐ-
κολὰ τοὺς μικρότερους τους. Σκέφτηκε δι', εὐτυ-
χῶς, ἐκείνη ἴσως νὰ μὴ τὸν ἀκούγε...

—Πρέπει, ἐξακολούθησε ἡ Μπάρμπαρα, νὰ
σκεφτῇς πὼς εἶμαι νέα καὶ σκέφτομαι σὰ νέα!

Ἡ Φίλιπς δὲν ἀποκρίθηκε. «Σ' αὐτό, σκέφτη-
κε, δὲν μπορῶ ν' ἀπαντήσω τίποτα... Τὸ μόνο ποὺ
ἔχω εἶναι δι' πρέπει νὰ ἐνεργήσω ἀνάλογα μὲ τὰ
γεγονότα καὶ πὼς δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἄλλη μέ-
θοδος — δι' γενρὰ κανεὶς, τουλάχιστον...».

Τὸ αὐτοκίνητο ἀνεβαίνοντας τὴν Πάρκ Ἀβε-
νιου ἔστριψε δεξιὰ. Ὁ Κλαίη τὸ σταμάτησε κον-
τὰ στὸ πεζοδρόμιο. Σ' ἄλλη περιόχηση θὰ εἶχε
ἀφήσει τὴ θέση του γιὰ ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα, ἀλ-
λὰ σκέφτηκε πὼς δὲν θὰ εἶχαν ἀκόμη τελειώσει
τὴ συζήτησή τους. Καταλάβαινε πὼς θὰ μίλουσαν
γι' αὐτὸν τὸν κύριο Χαίηγουωρντ, ποὺ εἶχε δολο-
φονήσει μιὰ πολὺ ὥραια γυναῖκα καὶ πὼς αὐτὸ
ἦταν μιὰ σκληρὴ δοκιμασία γιὰ τὴν δεσποινίδα
Μπάρμπαρα...

—Θὰ ἐξακολουθήσω νὰ τοῦ τηλεφωνῶ, εἶπε ἡ
Μπάρμπαρα. Θὰ τὸν ὑποχρεώσω νὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ
τὸν βοηθήσω! Ἀδίκᾳ θά...

Δὲν τελείωσε τὴ φράση τῆς.

—Ναί, εἶπε ὁ πατέρας τῆς, τὸ ὑποψιάστηκα
αὐτὸ καὶ νομίζω πὼς δὲν μπορῶ νὰ σ' ἐμποδίσω
νὰ τὸ κάνῃς...

Ἡ νέα τοῦ χαίδεψε πάλι τὸ χεῖρ.

—Ἀπὸ πολλὰς ἀλφειῖς, «οὔ εἶπε, εἶσαι πολὺ
ικανοποιητικὸς πατέρας!

—ἴσως, εἶπε ὁ Μάρτιν Φίλιπς.

Βγήκε ἀπ' τὸ αὐτοκίνητο κι' ἀπλῶσε τὸ χεῖρ
στὴν κόρη του, ποὺ δὲν τὸν ἔπιασε καὶ πῆδηξε
μόνη τῆς στὸ πεζοδρόμιο ἑλαφρὰ σὰν πτερό.

«Πόσο κουραστικὰ εἶναι τὰ χρόνια, σκέφτηκε ὁ
ἐκείνος, καὶ πόσο τὰ γεγονότα θαρραίνουν πάνω
στὶς ζωές μας!».

Ο Τζῶν πλήρωσε τὸν ὁδηγὸ τοῦ ταξί, διέσχισε
τὴν 44η Ὀδὸ καὶ μπῆκε στὴ Λέσχη Χάρβαρντ.

Ἡ διαδρομὴ, μολοντὶ πῆγαινε μὲ γρήγορα βήμα-
τα, τοῦ φάνηκε πὺς μακρινὴ ἀπὸ συνήθως. Κι' ὅταν
μπῆκε μέσα, ἔνοιωσε δι' τὸ περπάτημά του ἦταν
ἀλύτῳ, σὰ νὰ εἶχε συνέλιξη τὸν ἐχθροῦν
δολοφόνου ποὺ τὸν παρακολουθοῦσαν. Κατευθυ-
νόμενος πρὸς τὸ μπάρο, δὲν ἀνάντησε παρὰ τὸν
Πίτ Γούντσον, ποὺ περιπλανιόταν, ὅπως συνή-
θως, ψάχνοντας γὰ βοή παικτῆς τοῦ μπριτζ.

Τὸ πρόσωπο τοῦ Πίτ — ἕνα πρόσωπο κανονικὸ κ' ἔξ-
ίσου κοινὸ μὲ τοῦ Τζῶν — φωτίστηκε. Προχώ-
ρησε μὲ ἀπλωμένο χεῖρ:

—Καλὴμέρα Τζῶν, εἶπε, χαίρομαι πολὺ ποὺ
σὲ βλέπω!

—Γαῖά σου Πίτ, εἶπε ὁ Τζῶν σφιγγοντάς
τοῦ τὸ χεῖρ.

Ἐκ πρώτης ὥρας φαινόταν σὰ νὰ μὴν ἤξε-

ρε τίποτα. Ἀλλὰ, κοιτάζοντας πὺς προσεχτικὰ
τὰ καστανὰ καὶ λιγνά προεξέχοντα μάτια τοῦ
Πίτ, ὁ Τζῶν παρατήρησε μιὰ λάμψη δυσπιστίας
σ' αὐτὰ. «Ὡστε, λοιπόν, ἤξερε! Ἡ εἶδηση εἶχε
φτάσει ὡς τὸ τελευταῖο τραπέζι τοῦ μπριτζ.

Ὁ Τζῶν τοῦ εἶχε προβλέψει...

—Τὴ νέα; ἄρχισε νὰ λέῃ ὁ Πίτ Γούντσον.

Αὐτὴ τὴ φορὰ, ἡ λάμψη δυσπιστίας εἶχε ἐξα-
φανισθῇ ἀπ' τὰ μάτια του κ' ἔδωσε τόπο στὴν
υποχωρητικὴ ἔκφραση τοῦ παίκτη τοῦ μπριτζ,
ποὺ ἀναζητεῖ τρεῖς συντρόφους γιὰ νὰ παίξῃ.

—Λυποῦμαι πολὺ, εἶπε ὁ Τζῶν, ἀλλὰ εἶμαι
πιασμένος.

Τὸ εἶπε αὐτὸ ἐνστικτωδῶς, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο,
ἀσφαλῶς, ποὺ τὸ εἶχε πῇ καὶ τὸ περασμένο Σάβ-
βατο.

—Ἄς τ' ἀφήσωμε γιὰ ἄλλη φορὰ.

Κι' ὁ Πίτ Γούντσον πρόσθεσε:

—Καλὰ, λοιπόν, ἄς τ' ἀφήσωμε γι' ἄλλη φο-
ρὰ.

Ὁ Τζῶν μπῆκε στὸ μπάρο, μὲ τὴν ἴδια πάντα
ἀκαμψία ποὺ τοῦ προκαλοῦσε τὸ συναίσθημα τῆς
γῆρας ἐχθρότητος τῶν δολοφόνων.

Ὁ Ἄλ Κέρτις ἦταν μόνος σὲ μιὰ ἄκρη τοῦ
μπάρου, μόνος, ὅπως εἶχε ὑποσχεθῇ πὺς θὰ ἦταν,
μετὰ ἀπ' τὸ τηλεφώνημα ποὺ τοῦ εἶχε κάνει ὁ
Τζῶν. Εἶχε μάλιστα προτείνει ἕνα ἄλλο μέρος
γιὰ τὸ ραντεβού τους, ἀλλὰ ὁ Τζῶν τοῦ εἶχε πῇ
πὺς προτιμοῦσε στὴ λέσχη καὶ πὺς θὰ τοῦ ἐξη-
γοῦσε τὸν λόγο.

Εἶχε ἀποφασίσει, πραγματικὰ, στὸ διαμέρισμά
του πὺς, ἀφοῦ ὅλα εἶχαν ἀρχίσει τὸ περασμένο
Σάββατο ἀπ' τὴ λέσχη, ἀπὸ καὶ ἐκεῖ ἔπρεπε νὰ ἐκτι-
νῇ. Ἡ ἄστυνομία δὲν εἶχε κάνει λάθος. Δυσ-
τυχῶς, ἄλλωστε, σὲ πολὺ λίγα πράγματα ἔκανε
λάθος. Ἐκείνος, ὅποιος κι' ἂν ἦταν, ποὺ τοῦ εἶ-
χε στήσει τὴν παγίδα, ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ ἐξέ-
ρη δι', ἀνάμεσα στίς τρεῖς καὶ στίς τέσσερις ἡ
ὥρα, τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου, ὁ Τζῶν δὲν
μπορεῖσε νὰ δικαιολογήσῃ τὴν χρησιμοποίησή
τοῦ καιροῦ του. Κι' αὐτὸ θὰ τὸ εἶχε πιθανὸν πλη-
ροφορηθῇ ἀπ' τὴ λέσχη. (ἴσως, βέβαια, ὁ δολο-
φόνος νὰ εἶχε τυχρὰ νὰ δῇ τὸν Τζῶν τὴν ὥρα ποὺ
τοῖς γυρίζε ἀσκόπα στὴν Πέμπτη Λεωφόρο, μισ-
στὰ στὰ κοσμηματοπωλεῖα, καὶ νὰ εἶχε ἀπομα-
κρυνθῇ γρήγορα: Ἡ παγίδα εἶχε στηθῇ, δὲν τοῦ
ἔμενε παρὰ νὰ τὴν βάλῃ σ' ἐνέργεια...).

—Γαῖά σου Τζῶν, εἶπε ὁ Κέρτις.

Καὶ δὲν προσποιήθηκε κἀν δι' τὸν ἤξερε τὰ
γεγονότα. Ἐφτάσε μάλιστα ὡς τὸ σημεῖο νὰ τοῦ
χτυπήσῃ ἑλαφρὰ τὸν ὄμο, ὅσπον νὰ τοῦ σερί-
ων τὸ κοιταγὴν του. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ παρηγορη-
τικὴ χειρονομία ἦταν συμβατικὴ. Τὸ πρόσωπο τοῦ
Κέρτις ἔμενε ἀνέκφραστο καὶ τὸ βλέμμα του ἦ-
ταν στενωχωρημένο. (Καθὼς ἦταν καθισμένοι
πλαί- πλαί, ὁ Τζῶν πρόσθεσε πὺς εἶχαν σχεδὸν
τὸ ἴδιο ἀνίστημα. «Ὁ Ἄλ εἶναι λιγὰς πὺς πα-
χὺς, τὰ μάτια του εἶναι γκριὰ, τὰ μαλλιά του πὺς
ἀνοιχτόχρωμα ἀπ' τὰ δικά μου»).

Χωρὶς νὰ ποῦν τίποτα μετέφεραν τὰ ποτήρια
τους σ' ἕνα τραπέζι. Πηγαίνοντας πρὸς τὰ ἐκεῖ
πέρασαν μπροστὰ ἀπὸ ἕνα ἄλλο τραπέζι, ὅπου
καθόντουσαν ἔξη ἄνδρες ἀρκετὰ ἡλικιωμένοι, ποὺ
ὁ Τζῶν τοὺς γνώριζε μονάχα ἐξ ὄψεως. Ὁ ἕνας
ἀπ' αὐτοὺς τὸν κοίταξε, κ' ἔπειτα, ἀφοῦ τοὺς
εἶπε χαμηλόφωνα μιὰ φράση, οἱ ἄλλοι τὸν κοιτά-
ξαν ἐπίσης προσεχτικὰ, κι' ὁ Τζῶν εἶχε τὴν ἐντύ-
πωση πὺς μέσα ἀπ' τὰ μάτια τοὺς πέρασε μιὰ
λάμψη ὑποψίας, κακεντρεχείας μάλιστα. Ἐγινε
πάλι ἀκαμψὸς καὶ γύρισε τὸ πρόσωπό του ἀπ'
τὴν ἄλλη μεριά.

—Βοσκομαί σὲ φοβερὴ θέση, εἶπε ὁ Τζῶν
μόλις κάθισαν.

—Ναί, εἶπε ὁ Κέρτις, τὸ φαντάζομαι! Ἀν
μπορῶ νὰ σοῦ φανῶ...

Ἀλλὰ δὲν τελείωσε τὴ φράση του. Τὸ ὕψος
του ἦταν ἀρρηκτικῶς, σχεδὸν σὰν νὰ μὴν εἶχε
κάνει αὐτὴ τὴν ἀόριστη προσφορά.

—Μὲ συγγέουν με κάποιον ἄλλον, εἶπε ὁ Τζῶν.

Ὁ Κέρτις συμφώνησε μ' ἕνα κούνημα τοῦ
κεφαλή, χωρὶς νὰ πῇ λέξη. Ὁ Τζῶν τοῦ ἐξέ-
θεσε σὲ πὺς σημεῖο βοσκομαί ἡ ἐπὶθεσή του,
ὅσο μπορούσε τουλάχιστον. Πολλὰ ἐξηρτῶντο,
ἀσφαλῶς, ἀπὸ κείνο τὸ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου.

—Ἀληθῆς, εἶπε ὁ Κέρτις, ἀπ' τὴ στιγμή ποὺ
ἡ γυναῖκα σκοτώθηκε. Ἐχεῖς δίκιο.

Ὁ τόνος του ἦταν τόσο ἀδιφορὸς, ὥστε ὁ
Τζῶν ἔνοιωσε μιὰ σύσπωση στὸ πρόσωπό του.

Ἀλλὰ ἐξακολούθησε:

—Ὅλα εἶναι προσχεδιασμένα. Ὅλα ὅσα γί-

νονται, ἔτσι ἔπρεπε νὰ γίνουν... Κάποιος ἔπρεπε
νὰ τὰ ξέρῃ ὅλα!

Ἐξήγησε στὸν Ἄλ Κέρτις τὶ ἐννοοῦσε.

—Μ' ἄλλα λόγια, τὸν διέκοψε ὁ Κέρτις, μή-
πως μοῦ εἶπες ἐμὲνα δι' ἐπρόκειτο νὰ κάνῃς
αὐτὸ τὸν περίπατο; Ἐλπίζω νὰ μὴν ἔχῃς τὴν ἰ-
δέα δι' ἐγὼ...

—Προσπαθῶ νὰ διαλευκάνω τὴν κατάσταση,
εἶπε ὁ Τζῶν, καὶ δὲν ἔχω ιδέες γιὰ κανένα!

Σταμάτησε:

—Νά, θὰ ἤθελα νὰ μὲ βοηθήσῃς ν' ἀναση-
ματίσω τὰ γεγονότα... Ἐκείνη τὴ στιγμή, δι'
αὐτὰ τὰ μικροπράγματα εἶχαν τόσο λίγη σημα-
σία... Πολλὲς φορὲς, δυὸ ἄνθρωποι μαζί κατορ-
θῶνουν καλύτερα νὰ θυμηθοῦν... ἴσως μερικὰ
λόγια ποὺ θὰ μοῦ ἔλεγε κάποιος νὰ μὲ βοηθοῦσαν
νὰ...

—Καλὰ, εἶπε ὁ Κέρτις, καταλαβαίνω. Ἐ, λοι-
πόν, νομίζω πραγματικὰ πὺς μοῦ μιλῆσαι γι' αὐ-
τὸ τὸν περίπατο. Ναί!

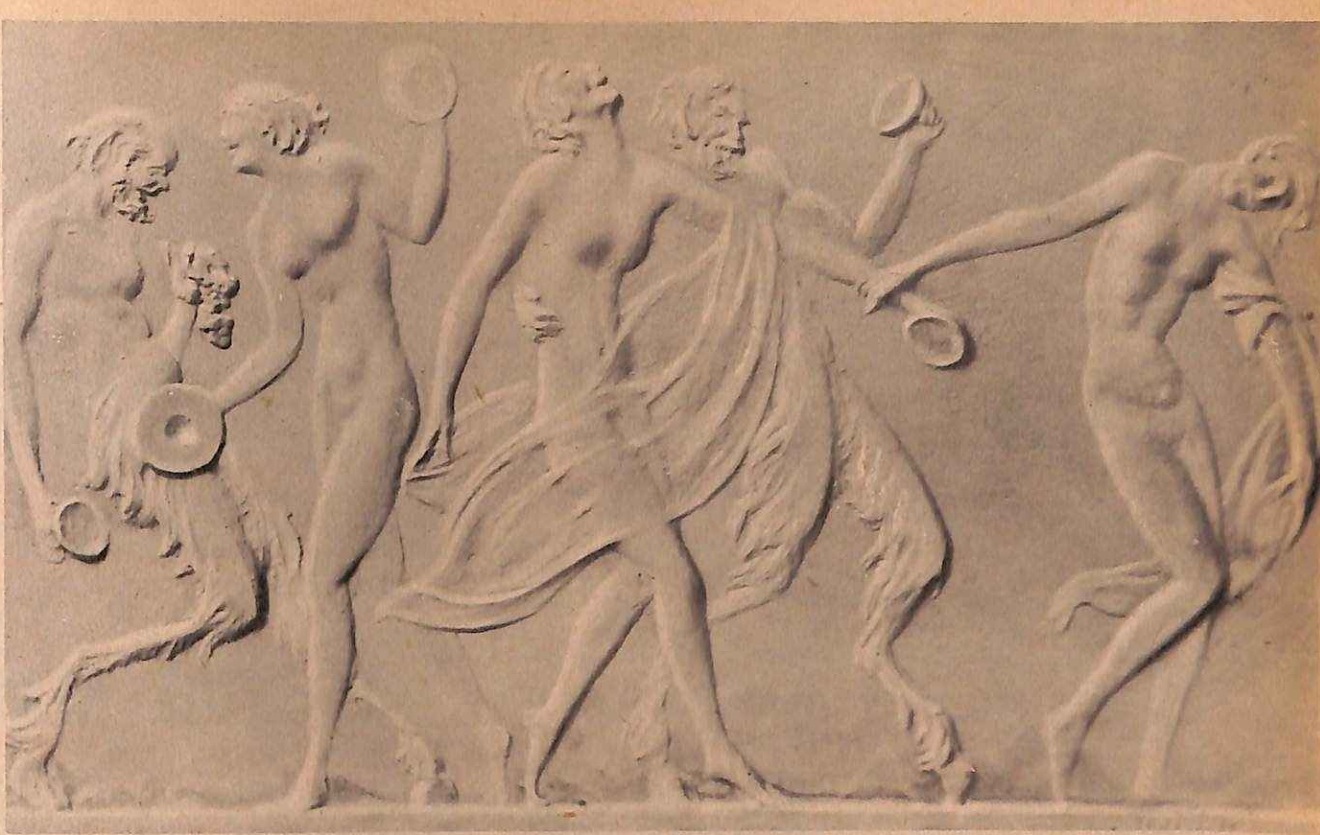
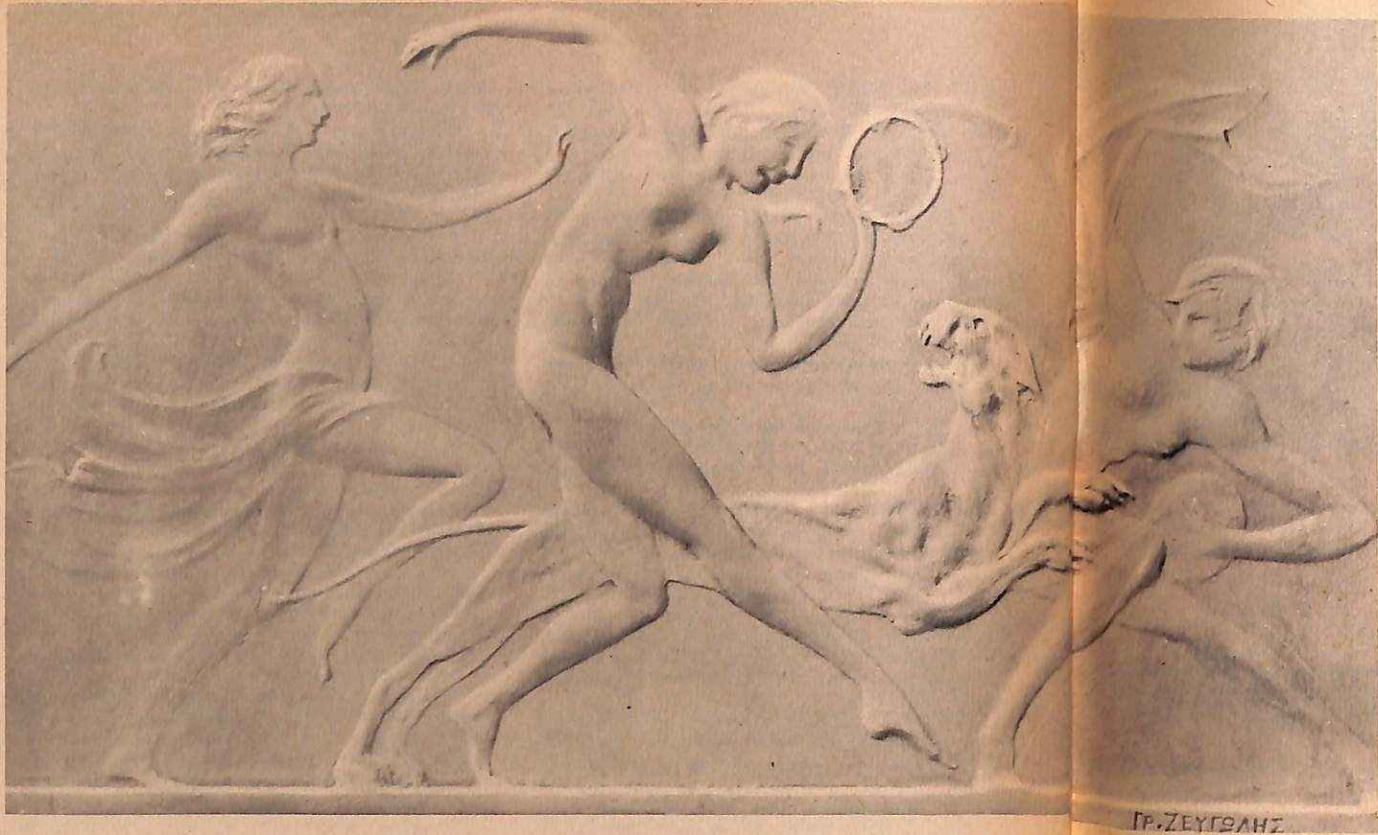
—Βγήκαμε ἀπ' τὴν τραπέζια, ἐξακολούθησε
ὁ Τζῶν, καὶ καθὼς κατευθυνόμαστε πρὸς τὴν πόρ-
τα, εἶπες κάτι. Στάσου... πέρασε μπροστὰ μου.

—Ναί, εἶπε ὁ Κέρτις, γύρισα καὶ εἶπα... τί
εἶπα; Ἄ, ναί! Εἶπα: «Θέλεις νὰ σὲ πάω μὲ τ'
αὐτοκίνητο;» Κ' ἐσύ εἶπες ὅχι, γιατί...

Ἐφωσέ τὴ φωνή:</

Ένώ
συμπληρώνονται
δέκα χρόνια
από τον
θάνατό του.

ΔΥΟ ΑΝΑΓΛΥΦΑ του Ζευγώλη, από τη διακόσμηση του παλιού και φημισμένου χορευτικού κέντρου της Αθήνας «Μαξίμ», όπου στεγάζεται σήμερα ο ομώνυμος κινηματογράφος

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗ ΖΕΥΓΩΛΗ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ από τη χάλκινη γλυπτική σύνθεση του Ζευγώλη, που στήθηκε το 1927 στα Γιαννιτσά, σε ανάμνηση της μεγάλης μάχης, ή όποια έκρινε στα 1912 την τύχη της Θεσσαλονίκης. Το ήρωο, σε υπερφυσικό μέγεθος, παριστάνει ένα Έλληνα πολεμιστή, που πεθαίνει στην αγκαλιά της Ελλάδος και στοίχισε τότε ένα εκατομμύριο δραχμές.

Φέτος έκλεισαν δέκα χρόνια από τον θάνατο του Γρηγόρη Ζευγώλη, του Κυκλαδίτη γλύπτη, που σ' όλη την καλλιτεχνική του ζωή δούλεψε με απόλυτη αφοσίωση στην τέχνη του, χωρίς θόρυβο και χωρίς έπαυση, όπως συχνά συμβαίνει με τους πρώτους.

Γεννημένος στην μεγάλη Κυκλαδίτισσα, την Νάξο, το 1886, σπούδασε και έζησε για πολύ καιρό στο Παρίσι. Φύση ποιητική, γεμάτος αβρότητα και ευαισθησία, σμίλευε πάνω στο μάρμαρο τις συγκινήσεις του. Μετά ήλθε η εποχή της Αθήνας. Για τριανταπέντε ολόκληρα χρόνια, ο Ζευγώλης, στο άπεριτο άτελιέ του της οδού Ήπειρου, ζωντάνευε εύσυνετα το μάρμαρο, του έδινε μορφή, χαρακτήρα, κίνηση.

Πολλά μνημεία, που στολίζουν σήμερα διάφορες ελληνικές πολιτείες, θυμίζοντας τις πολεμικές θυσίες των παιδιών τους, είναι έργα του Γ. Ζευγώλη. Τα ήρωα της Μυτιλήνης, των Γιαννιτσών, της Νεαπόλεως Κρήτης, είναι «τέκνα» της εμπνευσής του και χαρακτηρίζονται συνήθως από μιάν άδρη, δωρική, θάλεες, ρωμαλεότητα. Αντίθετα, στα πιο μικρά του έργα και κυρίως στα ανάγλυφα, ή γραμμή του γίνεται αϊθέρια, λες και μόλις άγ-

«Η ΛΗΔΑ και ο κύκνος». Από τα τελευταία έργα του καλλιτέχνη, όπου τη ρωμαλέα σμίλη του μνημείου του διαδέχονται ή χάρη και ή ευαισθησία.

«ΑΠΟ ΤΟ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟ», ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΖΕΥΓΩΛΗ

γίζε με την σμίλη το μάρμαρο. Γενικά, μπορεί να πη κανείς ότι όλα τα έργα του Ζευγώλη είναι πάνω απ' όλα απλά και καθαρά, χωρίς ρομαντική υπερβολή ή θορυβώδη εκζητήση και ξεχαρίζουν για την τεχνική τους άρτιότητα.
Ένα από τα έργα του βρίσκεται σήμερα στην Αμερική, δώρο της κ. Σμαράγδας Ζευγώλη, χήρας του Έλληνα γλύπτη, στον Αμερικανό Πρόεδρο κατά την τελευταία επίσκεψή του στην Αθήνα.
Το «Τάν ή επί τας», που δέχθηκε ο κ. Αϊζενχάουερ, παριστάνει σε υπερμεγέθες σχήμα τον Περσινόμο βασιλιά της Σπάρτης Λεωνίδα, να μάχεται όρθιος, ενώ στα πόδια του κείται ένας πληγωμένος συμπολεμιστής του. Ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ, αποδεχόμενος την προσφορά, απήντησε στην κ. Ζευγώλη με μιά εύχαριστήρια επιστολή.
Σήμερα, το σπίτι της χήρας του γλύπτη ζή με την ανάμνηση του έργου του. Ανάγλυφα, παστελίνες και γλυπτικές μινιατούρες, κομμοτεχνήματα γεμάτα ευγένεια και χάρη, υπενθυμίζουν την πολύμορφη ευαισθησία του καλλιτέχνη και αποτελούν χαρά για τους φιλότεχνους, που ξέρουν να ξεχωρίσουν μιά καλλιτεχνική δημιουργία στις πιο λεπτές μορφές της.

Θ. Δ.

«Η ΤΑΝ Ή ΕΠΙ ΤΑΣ». ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ ΖΕΥΓΩΛΗ ΣΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ Α.Ι. ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

Από σελ. 26

άκτες της Πελοποννήσου και εστάθμευσαν στην Φειά της 'Ηλείας (λιμάνι Κατακόλου), όπου επί δυο μέρες κατέστρεφαν τα χωράφια των κατοίκων. Οι 'Ηλείοι έκαναν επίθεση έναντι των 'Αθηναίων, αλλά ενίκηθηκαν. Τα αθηναϊκά πλοία εκινδύνευαν κατόπιν στην άλιμνη θέση του κόλπου του Κατακόλου, που εδρεύοντο έξω οίτιας πολύ δυνατού ανέμου. 'Αναγκάστηκαν, λοιπόν, τα πλοία, αφού πήραν τους περισσότερους στρατιώτες, να παροπλεύσουν το ακρωτήριο 'Ιχθύς και να προσαρμολοθούν στο λιμάνι της Φειάς, δηλαδή, στον κόλπο του 'Αγίου 'Ανδρέα, από όπου παρέλασαν και τους υπόλοιπους στρατιώτες των («Οι 'Αθηναίοι άρσαντες (έκ Μεθώνης) παρέπλεον, και σχόντες της 'Ηλείας ές Φειάν έδρουν την γην επί δυο ήμέρας... 'Ανέμου δέ κατόντος μεγάλου χειμαζόμενοι εν άλμένω χωρίω, οι μὲν πολλοί επέδρουν επί τὰς ναὺς και περιέπλεον τὸν 'Ιχθὺν καλούμενον τὴν ἀκρῶν ές τὸν ἐν τῇ Φειά λιμένα...»).

Ο κ. Γαλιούρης παρατηρεῖ σχετικῶς ὅτι ὁ αθηναϊκὸς στόλος, πού εἶχε σταθμεύσει ἀρχικῶς στὸ σημερινὸ λιμάνι τοῦ Κατακόλου, δὲν μπόρεσε νὰ μείνῃ στὴν θέση αὐτὴ ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνέμου, γιατί καὶ σήμερα ἀκόμα εἶναι δύστυχο νὰ σταθῇ σ' αὐτὸ πλοῖα κατὰ τὶς κακοκαιρίες, παρ' ὅλον ὅτι ἔχει κατασκευασθῇ μεγάλος λιμενοθραχίονας. Κατὰ τὴν ἀποψη τοῦ ἱδίου ἀρχαιολόγου, ὁ αθηναϊκὸς στόλος ἐστάθμευσε τὸ 431 π.Χ. ἀρχικῶς στὴ θέση τοῦ σημερινοῦ λιμανιοῦ Κατακόλου, γιατί θὰ ὑπῆρχε καὶ ἐκεῖ σημαντικό τμήμα τῆς ἐκτεταμένης Φειάς. Ο κ. Γαλιούρης πιστεύει ὅτι ἡ ἀκρόπολη εὐρίσκετο στὸν μεταξὺ τῶν δύο κόλπων αὐχένα, πού δεσπόζει τοῦ λιμανιοῦ τῆς Φειάς καὶ λέγεται σήμερα Ποντικαστῆρο.

Ο Θουκυδίδης ἀναφέρει ἐπίσης (7, 31,1) ὅτι τὸ 416 π.Χ. ὅταν ὁ στρατηγὸς τῶν 'Αθηναίων Δημοσθένης ἔπλεε στὴν Σικελία κατέστρεψε στὸ λιμάνι τῆς Φειάς ἓνα πλοῖο τῶν 'Ηλείων.

Ἀπὸ τὸν Ξενοφῶντα εἶναι γνωστὸ («Ἑλληνικά» Γ 2,30), ὅτι τὸ 399 π.Χ. οἱ 'Ηλείοι ἐπεσφάδθηκαν ἀπὸ τοὺς Σπαρτιάτες νὰ κρημίσουν τὰ τεῖχη τῆς Φειάς.

Ο ἱστορικὸς Πολύδιος ἀναφέρει τὸ νησάκι Φειάδα (σημερινὸ Τηγάνι), πού εἰσκαίεται μπροστὰ στὸ λιμάνι τῆς Φειάς, τὸν σημερινὸ κόλπο 'Αγίου 'Ανδρέα.

Ἡ ἀρχαία, ὅμως, πόλη θάσκεται τώρα μερικῶς καταποντισμένη ἀπὸ τὸν 6ο μ. Χ. αἰῶνα, μέσα στὸν κόλπο τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέα.

Σκοπὸς τῶν ἐρευνῶν

Οἱ ἐρευνες στὴν ξηρὰ καὶ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, πού ἀρχισαν ἀπὸ τὸν κ. Γαλιούρη κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἀποβλέπουν μεταξὺ ἄλλων νὰ καθορίσουν ποῖα ἦτο ἡ μορφή τοῦ κόλπου τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ποῖα ἡ ἐκτασὴ τῆς νησιῶς Φειάδος - Τηγανίου καὶ πόσον τὸ ἀνοιγμα τοῦ στομοῦ τοῦ κόλπου πού σχηματίζεται μὲ αὐτὴν.

Ἡ πρώτη ἐφετηνὴ ὑποβρύχια ἐξέρευσή στὸν κόλπο τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέα ἔγινε μεταξὺ 14ης καὶ 18ης Ἀπριλίου. Μὲ αὐτὴν προετοιμάσθηκαν οἱ ἐργασίες, πού συνεχίζονται ἀκόμα καὶ θὰ ἐξακολουθήσουν, σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα, ὅλη τὴ θερινὴ περίοδο.

Τὶς ἐρευνες ὑποστηρίζει καὶ ἡ Ὑδρογραφικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, ἡ ὁποία ἐχορηγῆσε ὅργανα εἰδικὰ γιὰ ἐνάλιους τοπογραφικοὺς προσδιορισμοὺς. Γιὰ πρώτη φορὰ ἐπέτυχον ἔγινε καὶ συστηματικὴ «υποβρύχια» τοῦ θυθοῦ καὶ ἐλήφθησαν ὅλα τὰ στοιχεῖα πού χρειάζονται γιὰ τὴν χαρτογράφησίν του.

Ἀπὸ τὶς ἐρευνες πού ἔχουν γίνῃ

μέσα στὴ θάλασσα διεπιστώθη ὅτι σὲ ὅλο τὸ μήκος τοῦ κόλπου τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέα ὑπάρχουν ἀρκετὰ εἰρεπία ἀρχαίων κτιρίων κατεσπαρμένα σὲ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν ἀκτὴ μέχρι 200 μέτρων καὶ σὲ βάθος μέχρι 5 μέτρων.

Μεταξὺ ἄλλων ἔχει διεπιστώθη ὅτι κατὰ μήκος τοῦ δεξιοῦ θραχίονος τοῦ κόλπου (ἀκτὴ Μαντζάκουρα) καὶ σὲ ἐλάχιστο βάθος, ὑπάρχει μακρὺς τοῖχος μήκους 80 μέτρων καὶ πλάτους 0,70 μ. κτισμένος ἀπὸ ὀγκολίθους καλὰ κατεργασμένους.

Τὰ ἀρχαιότερα εἰρήματα μέσα στὸν κόλπο τοῦ 'Αγίου 'Ανδρέα καὶ στὴν ξηρὰ εἶναι τῆς Μυκηναϊκῆς περιόδου (1600 - 1100 π.Χ.), ἐνῶ τὰ νεότερα χρονολογούνται ἔως τὸν 6ο μ.Χ. αἰῶνα.

Ἀφθονία ἀμφερῶν καὶ μεγάλων ἀγείων διεπιστώθη ὅτι ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ἀκρωτηρίου 'Ιχθύος καὶ τοῦ νοτίου ἀκροῦ τῆς νησιῶς Φειάδος, σὲ ἀπόσταση 300 μέτρων ἀπ' αὐτὴ. Στὸ μέρος αὐτὸ σχηματίζεται μέσα στὸν πυθμένα τῆς θάλασσας, σὲ βάθος 4 μέτρων, μακρόστενη λωρίδα πλάτους 15 μέτρων περίπου. Τὸ βάθος τῆς θάλασσας ἐκατέρωθεν τῆς λωρίδος αὐτῆς, πού προχωρεῖ ἀπὸ τὸ νότιο ἀκροῦ τῆς νησιῶς Φειάδος πρὸς τὸ ἀκρωτήριο 'Ιχθύς, γίνεται πολὺ ἀπότομα μεγάλο.

Στὸν θυθο τοῦ κόλπου

Ο πυθμένας τοῦ κόλπου εἶναι στὰ περισσότερα μέρη γεμάτος ἀπὸ κατατεμαχισμένους φυσικοὺς θράχους, πού εἰσκαίεται ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλλο. Γενικῶς ὁ πετρώδης θυθος ἔχει σὲ πολλὰ μέρη τοῦ τεράστιου ῥήγματος.

Τὴν ἴδια ἀναστάτωση παρουσιάζουν στὸν θυθο καὶ οἱ ἀρχαιότερες, πού δίνουν τὴν ἐντύπωση ὅτι ἔχουν καταρρεύσει καὶ σωριασθῇ ἀποτόμως. Ἡ κατάσταση αὐτὴ τῶν ἀρχαίων εἰρηπῶν καὶ τοῦ πετρώδους θυθοῦ πρέπει, κατὰ τὸν κ. Γαλιούρη, νὰ ἀποδοθῇ σὲ ἰσχυρότατη σεισμικὴ δόνηση. 'Εξ ἄλλου, τοῦτο ἐπιβεβαιώνεται καὶ ἀπὸ τὴν διαμόρφωση πού ἔχει πάρει ἡ ἀκτὴ, ἡ ὁποία σὲ ὅλη τὴν ἐκτασὴ τῆς ἐπιφάνειας ἀποτόμως καθίζησας, ὥστε ἡ ξηρὰ, πού δὲν καταποντισθῇ, νὰ φαίνεται σὰν νὰ ἔχη ἀποκοπῇ μὲ μαχαίρι.

Ἕνας σοβαρὸς κίνδυνος

Εν τῷ μεταξὺ ὑποβρύχιος ἐρευνες στὶς ἀκτὲς τῆς χώρας μας γίνονται ὄχι μόνον φανερά, ἀλλὰ καὶ κρυφά, χωρὶς ἄδεια τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν. Ἡ Ἑλλάς δὲν ἔχει προστατεῖσι ἀκόμα ἀποτελεσματικὰ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς θησαυροὺς πού θάσκεται σήμερα στὸς θυθοὺς τῶν θαλασσῶν τῆς καὶ ὑπάρχουν ἔτσι οἱ δυνατότητες νὰ διαφύγουν στὸ ἐξωτερικὸ πολυτίμες ἀρχαιότητες, πού ἀνεύρισκονται ἀπὸ ξένα πλοία ἐπερημητῶν.

Οἱ μεγαλύτερες παράλιες χώρας τῆς Μεσογείου ἔχουν θεσπίσει ἀπὸ χρόνια νομοθετικὰ μέτρα προστασίας ὄχι μόνον τοῦ ἀλιευτικοῦ τῶν πλοῦτου, ἀλλὰ καὶ τῶν διαφόρων θησαυρῶν πού εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχουν κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας. Στὶς χώρας αὐτὲς ἡ χρησιμοποίηση αὐτονόμων καταδυτικῶν μηχανημάτων ἐπιτρέπεται μόνον μὲ εἰδικὲς ἀδειες καὶ ὁδηγίες τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν. Ο πρόεδρος τῆς «Ἑλληνικῆς Ὀμοσπονδίας Ἑρασιτεχνικῆς Ἀλκίας» καὶ Ὑποβρυχίου Ἀρρασιολογίας, ναύαρχος κ. Θ. Βουτσάρης, ἔχει εισηγηθῇ ἀπὸ καιρὸ νὰ ληφθοῦν καὶ στὴν πατρίδα μας νομοθετικὰ μέτρα, πού θὰ ἐμποδίσουν τὴν διαφύγην στὸ ἐξωτερικὸ τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ θυθοῦ τῆς Ἑλλάδος.

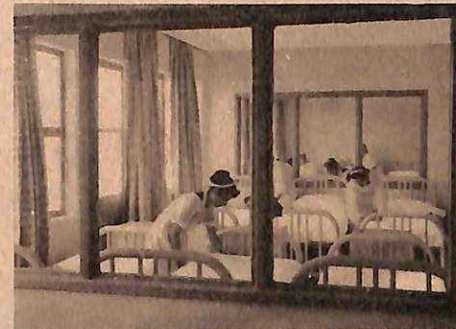
Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

ΣΤΟ ἀναγνωστήριον τοῦ «Αγ. Νεκταρίου» τὰ ὀρφανὰ κορίτσια μελετοῦν 'Αγία Γραφή.

ΜΑΘΗΜΑ στὴν εὐρύχωρη αἴθουσα τῆς Σχολῆς (ἄνω). Τὸ νέο κτίριο τοῦ Ψυχικοῦ διαθέτει ὑγιεινοὺς κοιτῶνες γιὰ τὶς ἐσωτερικὲς τροφίμους (κάτω), οἱ ὁποῖες σήμερα φθάνουν τὶς δεκατέσσερις.

Ο «ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ» ΣΤΟ ΨΥΧΙΚΟ

Λαμπρὸ παράδειγμα ἰδιωτικῆς φιλανθρωπικῆς δράσεως

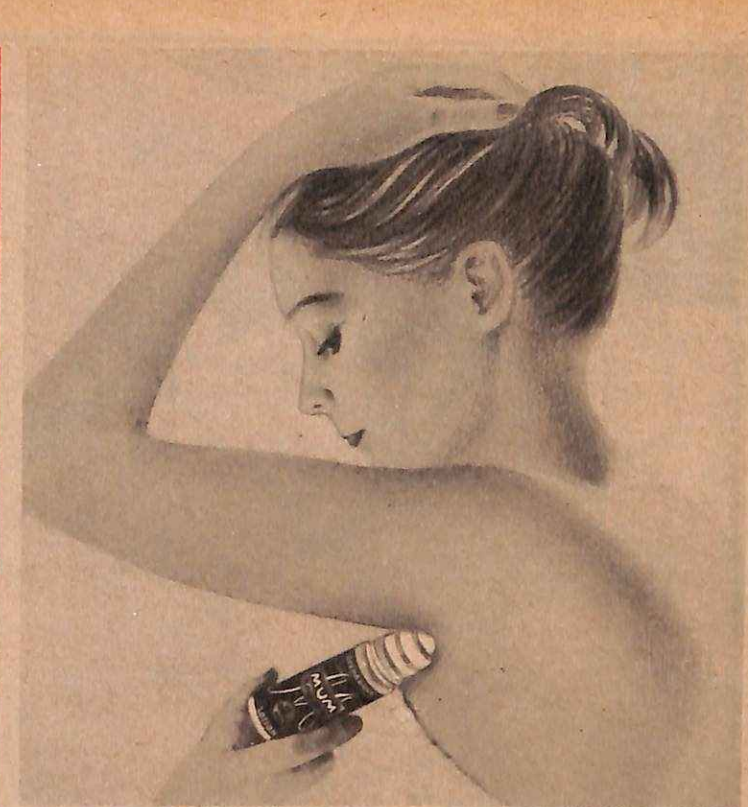
(Φωτ. Καραμανώλης — ΕΛΚΗΝ)

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ διδάσκονται στὴ Σχολὴ κυρίως ἐπαγγελματικὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα θὰ τὰ βοηθήσουν νὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ ἀξιοπρέπεια ὅλες τὶς ἀνάγκες τῆς καθημερινῆς ζωῆς

ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ ὀρφανὲς τοῦ «Αγίου Νεκταρίου», στὸ τέλος τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους, ἐπιδεικνύουν ὅτι διδάχθηκαν στὸ λαμπρὸ αὐτὸ φιλανθρωπικὸ ἴδρυμα τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Κυριῶν Ψυχικοῦ.

MUM ROLLETTE

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Χαίρονται τὴ βυττροφία σας

Ἡ περιστρεφόμενη σφαῖρα ἐπαλείφει, μὲ μιὰ ἀπλὴ περιστροφή, ἀφήνει εἰς τὸ δέρμα τὸ ἀπαλὸ πέπλο τοῦ ἀποσμητικοῦ MUM. Χρησιμοποιεῖτε κάθε μέρα τὸ ἀποσμητικόν

MUM ROLLETTE

τὸ πρῶτο σὲ παγκόσμια κατανάλωσι. Ἔχετε πάντοτε τὴ βεβαιότητα ὅτι ἐξασφαλίσατε 24 ὥρες φρεσκάδας. Τώρα ἔχετε τὴ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ δοκιμάσετε τὸ

MUM ROLLETTE

ἀγοράζοντάς το μὲ ἐκπτώσι 4 δρχ.

ΑΠΟΚΩΣΑΤΕ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΥΠΟΝΙ

ΚΟΥΠΟΝΙ ΑΞΙΑΣ 4 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ἀγοράσετε ἀπ' ὁποιοδήποτε Φαρμακεῖο ἢ Ἀρωματοπωλεῖο τὸ MUM ROLLETTE 4 δρχ. φθηνότερο.

Ἴσχύει μέχρι 4.8.1960

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ : Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. Ε. ΦΑΜΑΡ

Δροσιά!

Το ακριβώτερο αγαθό
του καλοκαιριού...

Ἡ ἀνάπαυσις εἶναι πλήρης,
ὁ ὕπνος δροσερός καὶ ξεκούραστος,
σὲ σεντόνια **ΙΡΛΑΝΔΑ**
Πειραϊκῆς - Πατραϊκῆς

- **ΙΡΛΑΝΔΑ**: Στερεό, λουσατό σεντόνι, πάντοτε χιονάτο.
- **ΒΙΚΤΩΡΙΑ**: Λεπτό καὶ φινό σεντόνι πολυτελείας.

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφάσμα
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Μὲ ὅ,τι δάζει ὁ νοῦς σὲ δαμβακερὰ ὑφάσματα ἢ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουσιουρεύει!

Ἐδῶ
κι'
Ἐκεῖ

■ ■ **ΙΑΠΩΝΕΣ** ἐπιστήμονες ἐφωτογράρισαν κύτταρα τοῦ ἐγκεφάλου κατὰ τὴν ὥρα τῆς λειτουργίας τῶν.

■ ■ **ΕΝΑΣ** Πολωνὸς μηχανικὸς ἐπινόησε ἓνα καινούργιο ἀσανσέρ, ποὺ δὲν χρειάζεται καλώδια οὔτε ηλεκτρισμό. Ὁ θάλαμος δρίσκεται μέσα σὲ ἓνα χαλύβδινο σωλῆνα καὶ λειτουργεῖ μὲ πεπιεσμένον ἀέρα.

■ ■ **ΕΝΑΣ** ἀνθοπώλης τοῦ Ἀμβούργου ἐδημοσίευσε τὴν ἐξῆς πειστικὴ διαφήμιση: «Τὰ τριαντάφυλλά μας εἶναι τόσο φθηνά, ὥστε ἀκόμα καὶ οἱ σύζυγοι μποροῦν νὰ προσφέρουν μερικὰ στὶς γυναῖκες τους».

■ ■ **Η ΛΟΥΙΖ** ντὲ Βιλιερὲν ἔλεγε: «Ὅταν μοῦ συμβαίνει κάτι κακό, σκέπτομαι ἀμέσως ὅτι κάτι παρόμοιο ἔχει συμβῆ σὲ πολλοὺς καὶ ἐστὶ τοῦ δίνω τίς πραγματικὲς διαστάσεις τους».

■ ■ **ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ** νὰ ζήτε μιὰ μετρημένη ζωὴ, τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ σὰς βοηθήσῃ σ' αὐτὸ ὅσο ἡ φτώχεια.

■ ■ **ΣΤΗΝ** Ἀγγλία κατεσκευάσθη ἓνα μικροσκόπιο ποὺ δείχνει τὰ παρασκευάσματα ἀνάγλυφα.

■ ■ **ΣΤΗΝ** Κούβα ἓνας ἐφευρετικὸς παιπούτης ἐλάνσάρησε φωτεινὰ παπούτσια ποῦ, ἔπως ὑποστηρίζει, θὰ εἶναι πολὺ χρήσιμα στοὺς φοδιστάρηδες. Ἡ ηλεκτρικὴ στήλη τοποθετεῖται μέσα στὸ τακούνι.

■ ■ **ΓΙΑ** νὰ ὠφεληθῇ κανεὶς ἀπὸ μιὰ καλὴ συμβουλὴ πρέπει νὰ ἔχῃ περισσότερη φρόνηση ἀπὸ κείνη ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ τὴν δώσῃ.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΠΟΥΡΙΤΑΝΙΣΜΟ. 2. ΚΟΣΜΟΝ. 3. ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΑ. 4. ΔΕΡΜΑΤΟΣ. 5. ΥΠΙΑΤΗ — ΜΑΗ — ΝΗ. 6. ΛΥΚΟΣ — ΟΣΛΟ. 7. ΑΡΤΑΣ — ΙΚΑ. 8. ΕΑΙ — ΟΑ — ΝΑΡ. ΚΗ. 9. ΕΓΚΟΣΜΙΟΝ — ΑΡ. 10. ΙΡΟΣ — ΟΡΝ — ΟΤΑ. 11. ΣΑΝΤΟΡΙ. ΝΑΙΟΙ. 12. ΑΡΕΣΑ — ΣΥΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

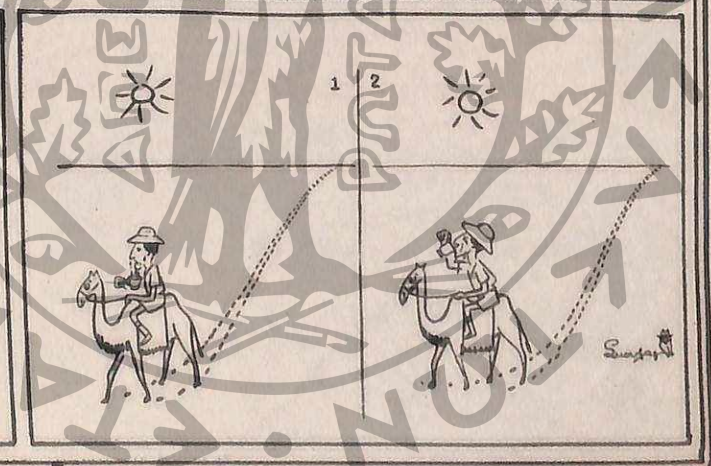
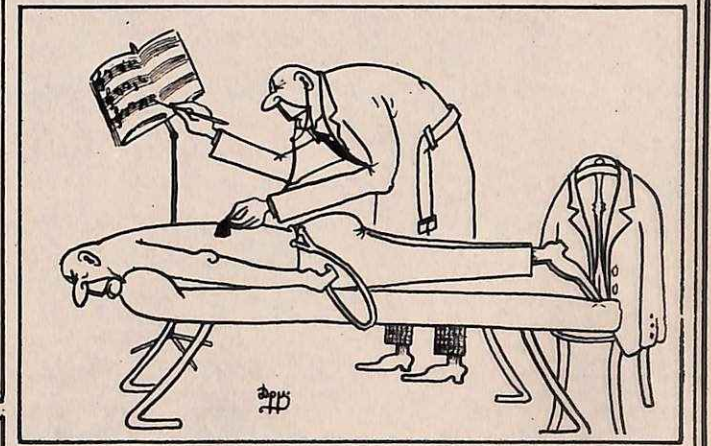
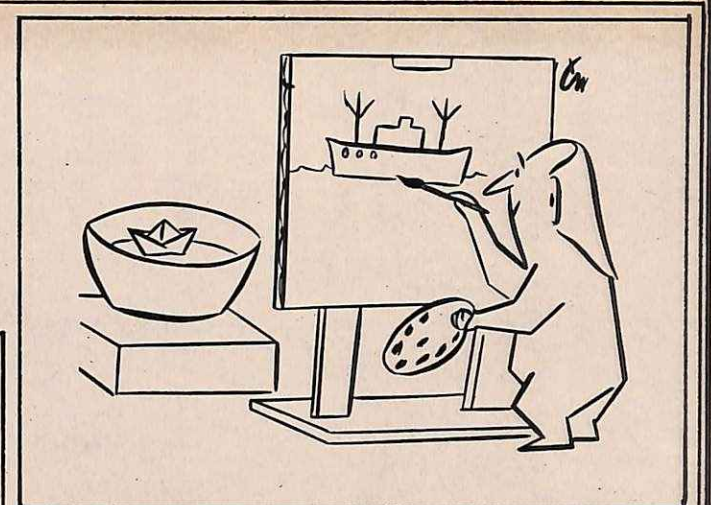
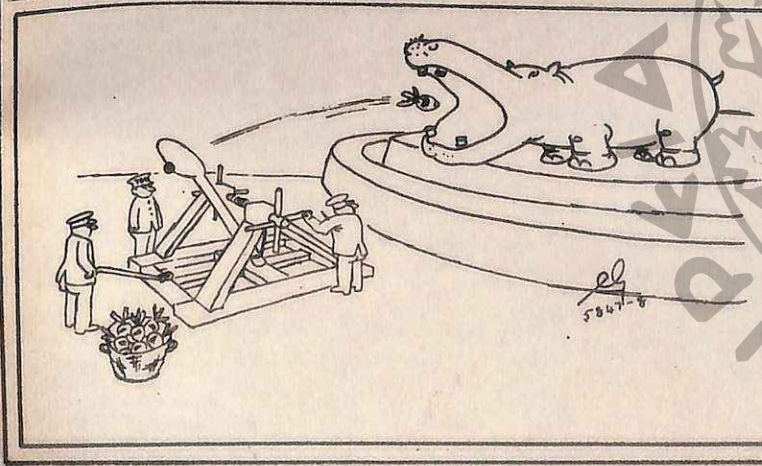
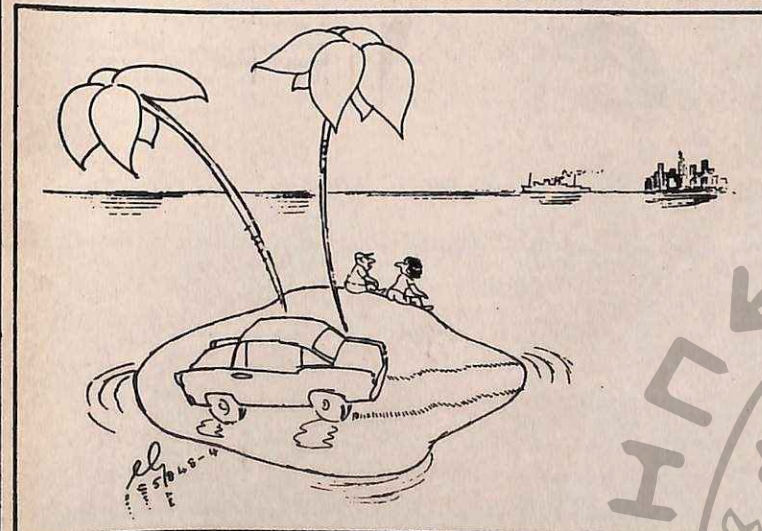
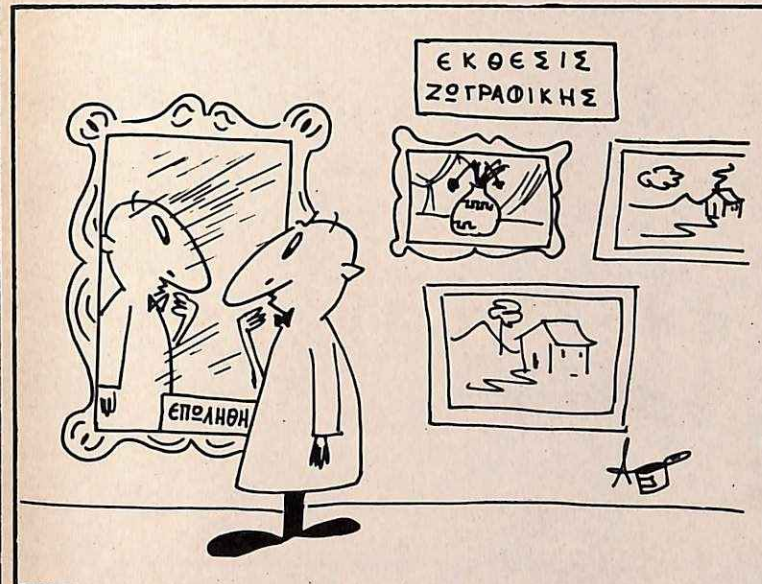
1. ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ. 2. ΠΥΡΑΓΡΑΝ. 3. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΝ. 4. ΤΟΑ' (371) — ΟΣΤΑ. 5. ΟΔΗΣΣΟΣ — ΟΡ (ΘΑ). 6. ΓΕ — ΑΜΟΡΕ. 7. ΑΚΟΡ. ΜΟΝ — ΙΡΙΣ. 8. ΝΟΥΜΑΣ — ΑΝ. ΝΟΝ. 9. ΙΣΜΑΗΛΙΑΝ. 10. ΣΜΕΤ (ΑΝΑ). — ΟΚΡ — ΑΙΣ. 11. ΜΟ. ΝΟΝ — ΑΚΑΤΟΥ. 12. ΩΝΑΣΗΣ — ΗΡΩ.Ι.Σ.

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΤΑΥ — ΕΥΚΟΛΟ — ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ — ΚΑΝΑΠΕΔΟΣ, σύνολον 44 βαθμῶν.

Καλύτερους ἴσως συνδυασμοὺς νὰ ἐπιτύχουν ἀναγνώσται μας, μὲ δοκιμὰς λέξεων σάν: ΣΥΓΓΕΡΟ — ΓΡΑΦΙΑΣ — ΣΚΟΠΕΥΤΑΣ — ΓΑΛΟΥ — ΚΑΚΟΓΡΑΦΙΑΣ — ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ κ.λ.π.

1. Τὸ νυχτικὸ σταυρῶνι στὸ πίσω μέρος ἀντίστροφα. 2. Μέσα στὸν καθρέφτη ἢ κάτω παλάμη τῆς γυναίκας εἶναι πιὸ κάθελι. 3. Ὅμοιος, στὸ κάτω μέρος, μέσα στὸν καθρέφτη, τὸ πόδι τῆς γυναίκας εἶναι πιὸ δαξιο. 4. Στὸ φῶς τοῦ καθρέφτη ὁ γλῶσσος εἶναι μεγαλύτερος. 5. Στὸ βάσο μὲ τὰ λουλούδια, τὸ μεσαῖο μπουμπούκι εἶναι ψηλότερο.

Χιούμορ

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σ'ας προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,,
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΝΣΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

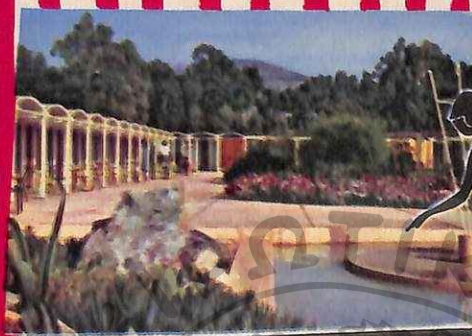
100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλι-
νών, ειδική σκεπαστή θεράντζα, ζεστό και κρύο νερό,
τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο
σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων ανέ-
σεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για
την πιο ευχάριστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα « ΑΣΤΕΡΙΑ »

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"